

CEMAATİN COPLARI

ZÜBEYİR KINDIRA

Togan yayıncılık

Togan Yayınları	34
İmtiyaz Sahibi ve Genel Yayın Müdürü	İsmail Arlı
Yazarı	Zübeyir Kındıra
Kapak & İç Düzen	Togan Yayınları
Kapak Resim	Selahattin Sönmez
Baskı	Çalış Ofset Davutpaşa Cad. No: 8 Topkapı-İst. Tel: 0212 482 11 04
Baskı	Eylül 2010
ISBN	978-9944-337-27-4
Kültür Bakanlığı Yayıncı Sertifika No	12324
Togan Yayıncılık	BİZİM AVRASYA YAY. Kuruluşudur.
Bizim Avrasya Yay. Turiz. İnş. ve San. Tic. Ltd. Şti.	Alifakih Cad. 26/c Kocamustafapaşa/İstanbul Tel: 0212 585 66 28 - 518 22 94

© Tüm hakları saklıdır. Bu kitabın tamamı ya da bir kısmı 5846 sayılı yasanın hükümlerine göre, kitabı yayımlayan TOGAN YAYINLARI'nın ve yazarın izni olmaksızın elektronik, mekânik, fotokopi ya da herhangi bir kayıt sistemi ile çoğaltılamaz, yayınlanamaz, depolanamaz.

CEMAATİN COPLARI

Zübeyir Kındıra

Togan yayıncılık

ZÜBEYİR KINDIRA:

Cemaatin Copları beşinci kitabı...

Çakıltaşı Söyleşileri, Fetullah'ın Copları, Islak İmza ve Kemal isimli kitapların ardından bu kitabı, Cemaatin Copları'nı yazdı.

1964 yılında Kahramanmaraş'ın Pazarcık ilçesi Sarıl köyünde doğdu. Gaziantep'te büyüdü. İlkokulu Gaziantep, Karşıyaka semti mahalle mektebinde okudu. Ortaokulu yine Karşıyaka'da İsmet Paşa Lisesi'nde tamamladı. Ardından Ankara Polis Koleji'nden mezun oldu. Polis Akademisi'nden, cemaatçi yapılanmanın elemanları tarafından sicili bozularak atıldı. Daha sonra memur ve sicil affı çıkmasına karşın, polisliğe geri dönmedi ve Gazi Üniversitesi, İletişim Fakültesi Gazetecilik Bölümü'nde eğitimini tamamlamayı yeğledi.

Fakülte yıllarında Günaydın Gazetesi Ankara Bürosunda başladığı gazetecilik mesleğini sürdürüyor. Günaydın'dan sonra, UBA, Türkiye, TGRT, Star, Akşam ve Sabah'ta siyaset ve Parlamento Muhabirliği, yöneticilik; Yenigün ve İnternethaber'de Ankara Temsilciliği ve köşe yazarlığı, TBMM'de Grup Basın Müşavirliği yaptı.

Halen Yenigün Gazetesi, Senato ve Egelife Dergileri ile Senatohaber İnternet sitesinin, Ankara Temsilciliğini ve yazarlığını yapmaktadır.

Evli ve bir kız babasıdır...

İÇİNDEKİLER

SUNUŞ 9
Coplar büyüdü 9
Polisin cemaat bakışı 21

TOHUMLAR 31
Çiçeğe besmele 33
Secdede çiçek 38
Yüzüme bak be çocuğum! 40
Çiçeğin arkasındaki giz 44
Şarj evleri 47
Hafta izinlerinde Nurculuk dersi 54
Fetullah'ın duasını oku sınıf geç 57
21 kuru üzüm 59
Işık Evi çengeli 61
Işık Evindeyiz 65
İyi gezmeler çocuklar 68
Sıkılana Hacı Bayram gezintisi 70
Sen misin ihbar eden! 71
Kahya'nın iğnesi 73
Hem Yeşilaycı hem komünist 75
'Işık Evinden kaçan irticacı olur... 77
Cemaatin sınav oyunları 79
Az-can 82

Keser ve kazma sapı 87
Yalvaç 91
Hacı 92
En tepeye giden isim: Akyürek 93

TOHUMLAR YEŞERİYOR 97
Rus cini 99
Sarı lınaın 102
Aşık.....104
Cemaat peşimde 106
Davacılar.....111
Karantinayı cinler basar 113
Fetullahçı değilim 117
Avcı 117
Kulak'a başbakanın özel ilgisi 119
İstihbaratçı olacağı belliydi 122
Adımı yazdın yerimden oldum 125
Evler boş kalmadı.....126
12 Eylül zemini 128
Saçan.....130
Avcı'nın cemaate mesajları 131
Yanan Risaleler 133
"Bir Ceza Avukatının" Cezası! 135
'Ada' ile Tuzak 137
Yıldızsızlar.....141
O TBMM'deydi 143
DGM'lik polis öğretmenleri 145
Karatepe olayı.....149
Sahte peygamber ders verdi 151
Ümit Erdal'ın direnci.....151

MEYVE DÖNEMİ 155
Akademi Yasası cemaate yaradı.....157

Örgütlenmenin temel taşları 160
İmamlar akın etti 164
Kuralarda cemaat oyunu 166
Cemaatçilere özel torba 169

FOTOĞRAF 175
Örgütün Fotoğrafı 177
Bölge imamı 181
Atılınca çözüldü 183
Örgüt gizli ihbarı öğrendi 185
Örgüt şeması ve isimler 186
İmamlar 188
Kod isimler 193

FOTOĞRAF YARGIDA 195
Müfettiş raporları 197
Altı yıl sümenaltı 201
Kolejin yüzde 50'si cemaatin 202
Cemaat kazaları 204
Kaza 1: Polisin ajandası 204
Kaza 2: Camideki çanta 205
'Tehlikeli' polisler dinlendi 207
Devlet az kalsın uyanıyordu 208

ÇATIŞMA 215
Müfettişler devrede 216
Listeler dönemi 218
Gülen de uyandı 221
200'lük 'Tarikatçı Polis' listesi 226
Karşı atak 229
Kulak içinde kulak 231
İkinci Rapor Sızdı 233
Cemaat intikamını alıyor 238

Karşı rapor 240
Saral-İskender-Yılmaz 242
"İçimizdeler" 244

YARGILAYAMAYAN YARGI 249
Hocaefendinin yargı macerası 251
Mahkemede ret kitapta itiraf 252
Gülen'i yalanlayan belgeler belalı 252
Kağıt üzerinde tutuklama 253
Ve karar 254
Kararı etkileyen af 254
Af oyunu 255
"Beraat isterim" 256
Beraate itiraz 257
Yargının son sözü 258

AĞAÇ 261
Hocanın yaşamından kesitler 263
Yakasını kurtardığı olaylar 263
Nurculuk faaliyetleri 265
Siyasi faaliyetleri 267
Askere dokundu 269
Gitti ama bitmedi 269

SONSÖZ 271
İktidarın gerçek sahibi: Cemaat 271

BELGELER 275

SUNUŞ

Coplar büyüdü

Elinizde tuttuğunuz bu kitap aslında yeni bir kitap değil.

10 yıl önce yazdığım **Fetullah'ın Copları** isimli kitabımın genişletilmiş, yenilenmiş ve güncellenmiş yeni baskısı...

Fetullah'ın Copları'nı yazdığım o tarihte, henüz **'Emniyet Teşkilatı içinde bir cemaat örgütlenmesi olduğu'** pek kimse tarafından dile getirilmemişti. Küçük birkaç bilgi notu, yarım-yamalak raporlar ve içeriği pek de anlaşılmayan birkaç liste ve haber vardı. Ve ancak uzman birkaç kişi **'ne olduğunu'** anlayabiliyordu.

Bilgi ve belgeler dağınıktı ve net bir fotoğraf yoktu ortada. Gazeteci olarak gördüğüm belgeleri, isim listelerini yorumlamaya başlayınca, gördüğüm fotoğrafın netleştirilmesine katkı yapma sorumluluğum olduğuna inandım ve **'Fetullah'ın Copları'** isimli kitabı yazdım.

Toplumun literatürüne **'Cop'** kelimesi yeni bir anlam kazanarak yerleşti. Artık tüm emniyet teşkilatı **'Cop'** denilince kastedilenin **'Cemaatçi'** olduğunu anlıyordu. TBMM Genel Kurulu'nda da gündeme geldi. Tutanaklara da yansıdı, Soru Önergelerine de konu oldu. Başta Necip Hablemitoğlu olmak üzere birçok yazar alıntı yap-

tı, kaynak eser olarak da kullanıldı. İnternet siteleri, gazete manşetleri, TV programlarına da konu oldu. DGM'deki Fetullah Gülen davasında ek delil de oldu, kitapta ismi geçenlerce 60'tan fazla dava konusu yapılarak mahkeme dosyalarına da girdi.

Kitap, polis teşkilatındaki cemaat yapılanmasını gözler önüne serdi. Ama bu cemaatçi yapının varlığı; polisin kendisi, siyasi erk ve devlet bürokrasisi tarafından kimi zaman görmezden gelindi, kimi zaman ret edildi, kimi zaman da cemaatçilik 'masum' kabul edildi. Dahası cemaatin bu güç ve kurumlarla ilişkisi nedeniyle, cemaatçi yapılanma 'makul' kabul edildi.

Tüm bilgi ve belgelere karşın, bizzat emniyetin müfettişlerince hazırlanmış raporlara, kanıtlara ve somut olaylara karşın cemaatçi yapının üzerine kimse gitmedi, gidemedi.

Zaten bir süre sonra, bırakın üzerine gidip, hesap sormayı; hiç kimsenin cesaret edip bu yapıya 'muhalif bir bakış' atmasının bile mümkün olamayacağı kadar güçlü bir yapı oluştu.

Coplar büyüdü...

Komiser, amir düzeyindekiler müdür oldu. Alt birimdekiler daha üst birimlere, il emniyet müdürü, daire başkanı bile oldular...

Fetullah Gülen de büyüdü... 'Hocaefendi' oldu.

Hocaefendi, kontrol ettiği milyarlarca dolarlık maddi gücüyle, binlerce müridi-şakirdiyle; bir talimatıyla, sözüyle ülkenin tüm gündemini değiştirecek, seçimlere, halkoylamalarına yön verebilecek bir aktör oldu.

Coplar, Emniyetin tek hakim gücü oldu.

Hocaefendi de ABD korumasında, CIA çiftliğinde, 'bir eli yağda bir eli balda' yaşayıp, okyanus ötesinden, başta Emniyet teşkilatı olmak üzere Türkiye'nin kurumlarını, Türkiye'yi yönetmeye soyundu.

Artık en gizli belgeler Ankara'dan Pensilvanya'ya gidip, orada işlenip Türkiye'ye servis ediliyordu. Şemdinli'de askere, Van'da rektöre, Genelkurmay karargahı önünden komuta kademesine 'meydan okunuyor', basın kuruluşlarındaki tetikçilere yapılan servislerle, hukukiliği tartışmalı operasyonlarla Ergenekon soruşturmasına kadar birçok alana müdahil olunuyordu.

'Ilımlı' , 'hoşgörü' dolu mesajlarla, maddi ve manevi çıkar sağlayıp kanaat önderlerinin reklam yapmasıyla gönülleri çelerken; yeri geliyor hükümeti bile 'ters köşeye' yatıran perde arkası operasyonlar yapılıyordu. Kısacası; 'her taşın altından cemaat çıkıyordu...'

Cemaat ciddi bir insan gücüne ve daha da önemlisi maddi güce sahipti. Bunun doğal sonucu olarak da; siyasi güç elde etmişti.

Bir sivil toplum örgütlenmesi gibi yasalarla denetlenmiyordu. Bazı durumlarda 'vardı...' En etkili aktördü. Söz söyleme, gündemi belirleme hakkını kullanabiliyordu ama denetim söz konusu olduğu zaman 'yoktu!' Devekuşu gibiydi. Uçmaya gelince deve, yüke gelince kuş oluyordu. Bu yapıda büyüyüp, ülkenin en önemli gücü haline geldi.

Fetullah'ın Copları'nı yazdığımız ve "Emniyet istihbarat, KOM, personel ve eğitim kurumlarında yuvalanıyorlar, bunun sonu tehlikeli" diye uyardığımız yıllarda, söylediklerimizi duymayanların birçoğu bu kadrolaşma ve bu kadroların yaptıklarından dolayı, şimdi şikayetçiler...

Fetullah'ın Copları'nda saydığımız, listelerdeki yerlerini tek tek belirttiğimiz isimleri kritik birimlere alıp, koruyup kollayanlar bile; bugün bu isimlerin yaptıkları karşısında isyan halinde.

Bu cemaatle içli dışlı olmuş ama sonra kadrine uğramış Hanefi Avcı gibi bazı isimler yıllar sonra 'pişmanlıklarını' dile getirirken; "Bunlar kendilerini çok iyi gizlediler" diye yakınıyorlar. Cemaatin güçlenmesine katkı sağlamış siyasal güçlerin içinde de "Bu cemaat çok oluyor artık" yakınmaları sıkça duyulmaya başlandı.

Bir zamanlar cemaatin varlığından 'rahatsız' olmayanlar, laik, demokratik bir hukuk devletinde cemaatin varlığını ve örgütlenmesini olağan dışı görmeyenler, bilerek ya da bilmeyerek Cemaate büyük hizmetlerde bulunanlar bugün cemaatten ve şakirt polislerinden şikayetçiler.

Ama geç kaldılar.

Cemaatin şakirt polisleri, yuvalandıkları Emniyetin kritik birimlerinde; artık devletten değil bizzat cemaatin büyüklerinden, 'ağabeylerinden' ve 'Hocaefendi'lerinden aldıkları talimatlar doğrultusunda hareket ediyorlar. Rütbe olarak kendilerinden üstte olan müdürlerini dinliyor, izliyor, görüntülüyor. Ve dahası beğenmediklerine, cemaatin çıkarlarına uygun bulmadıklarına karşı 'düzmece' operasyon düzenleyebiliyorlar. Sahte ihbar mektupları, uydurulmuş belgeler, düzmece CD'ler ile operasyonları istedikleri boyuta taşıyorlar.

Bu, yalnızca polis içinde yapılmıyor. Devletin tüm kurumlarında, bürokraside, Türk Silahlı Kuvvetleri'nde, sivil toplum kuruluşlarında, basın ve medyada cemaatin istemediği herkese yönelik yapılıyor.

'Adliyede, mülkiyede örgütlenme' isteyen Hocaefendi'nin istediği oldu. Polisteki cemaat yapılanması çoktan tamamlandı. Bırakın alt kademelerini, İstihbaratın 1 numaralı koltuğu dahil tüm makamlarını ele geçirdiler. Hocaefendi'nin "Albay olacağını dahi düşünemediği Genelkurmay Başkanı olabildi..." Bu yapıya adliye de eklendi, siyasi yapıda da uzantıları var. Bürokrasinin neredeyse en alt birimlerine kadar örgütlendiler. Devlet kadroları dışındaki 'imamlar-ağabeyler' vasıtasıyla devletin içine nüfuz ettiler. Imamlardan silsile yoluyla gelen talimatlarla işbirliği ile hareket edince; cemaatin hedef aldığı kişi ve kesimlere yönelik bu operasyonlar 'tereyağından kıl çeker' gibi gerçekleştiriliyor.

Bu arada devletin düzeni bozulmuş, sistem tepetaklak olmuş umurlarında değil. Karalamalarla kariyerlerini, iş ve aile hayatla-

rını mahvettikleri insanların ne duruma düştüğüne de bakmıyorlar bile. Yapılanların zulüm, haksızlık, kul hakkı yemek değil de; ulvi amaçlarına hizmet için yapıldığını ve bu nedenle 'sevap' olduğuna inanmışlar, inandırılmışlar bir kere.

Cemaat yapılanması öyle bir boyuta geldi ki, artık gizlenmesi de mümkün değil, kendi içinde çatışmalar çıkmaması da... Emniyetin, İstihbarat ve Kaçakçılık Daireleri'ne Işık Evleri'nden yetişip gelen birçok ismi alan ve yetiştiren Hanefi Avcı'nın, görev başındayken kitap yazıp cemaate bayrak açması, 'pişmanım' diye nedamet getirmesi de bu çatışmaların sonuçlarından biridir.

Emin Aslan, Sabri Uzun gibi Avcı da, 'cemaatin değirmenine su taşıyıp' sonra da 'bu cemaat de çok oluyor' noktasına geldi. Avcı kitabının 406'ncı sayfasında açık açık, **"Belki de bugün şikayetçi olduğum yapıda yer alan bir çok müdürü o günlerde merkezin itirazına rağmen 'insanların inançlarına göre değerlendirilemeyeceğini' söyleyerek bizzat ben göreve alınmalarını sağladım"** diye adeta itirafta bulunuyordu.

Avcı kitabında, 10 yıl önce **Fetullah'ın Copları'nda** yazılanlardan öte bir şey de demiyordu, aslında. Aksine **Fetullah'ın Copları**, isimler, belgeler, tarihler, somut olaylar, mahkeme iddianameleri, duruşma notları, yargı kararları ile bir belge-kitaptı. Avcı, 10 yıl önce söylenenleri daha genel bir üslupla yineledi.

Bu durumda, **Fetullah'ın Copları'nın** yeniden okunması gerektiğine karar verdim.

En başta da Hanefi Avcı okumalıydı...

Ancak aradan çok yıllar geçmiş, 'Coplar' büyümüştü. Yüzleri değişmişti. Fetullah Gülen de artık 'Hocaefendi' olmuştu ya, bu nedenle; **Cop**lar'ın yeniden yazılması gerekiyordu. Aradan geçen sürecin, Copların yeni yüzlerinin ve Hocaefendi'nin Türk yargısı karşısında yaşadığı sürecin tümünün anlatılması gerekiyordu. Artık cemaat yalnızca Emniyetin değil, ülkenin tüm kılcal damarlarına kadar yayılmıştı.

Bu nedenlerle; **Fetullah'ın Copları**, değişti ve elinizde tuttuğunuz bu kitaba dönüştü. İsmi de **Cemaatin Copları** oldu.

Cemaatin Copları'nın iskeleti, **Fetullah'ın** Copları'dır.

O ana iskelet üzerinde eklemeler, güncellemeler yaptım. Yeni bilgi, belge ve olayları kitabın ilgili bölümlerine ekledim. Son bölümde Hocaefendi'nin yaşadığı yargısal süreç vardı ve Fetullah'ın Copları'nın yayımlandığı tarihten sonrası yer almıyordu. Sürecin tümünü anlatarak, son bölümü tamamladım.

Bu şekilde; **Fetullah'ın Copları**'nı daha önce okumayanlar o kitabı da okumuş olacaklardı ve **Fetullah'ın Copları**'nı okumuş olanlar ise yeni ve o kitabın devamı niteliğinde bir kitap okumuş olacaklardı. Sanırım bunu başardım...

Ve tüm bunların yanı sıra benim için en önemli nokta; cemaatin 30 yıllık serüveninin derli toplu bir şekilde anlatılmasıydı. Bu süreç içinde devletin kendi arşivlerinde yer alan cemaat ile ilgili bilgi ve belgelerin de derli toplu, bir arada görülmesine yardımcı olmakta da gerekliydi. Bu noktaya özen gösterdim. Belgelerin bir kısmını da kitabın sonuna ekledim.

Elinizde tuttuğunuz bu kitap belgelerle, somut olaylarla, kanıtların bizzat kendisi ya da kanıtların bulunduğu yerleri göstermekle; **cemaatin polis içindeki örgütlenmesinin bir fotoğrafı** niteliğindedir.

Ancak elbette, bu fotoğrafın yeteri kadar net olduğunu ileri süremem. Fotoğrafın en net hali, ciddi bir soruşturma, araştırma ve yargılama sonucunda görülebilir. Ben flu da olsa fotoğrafı çekiyorum ve yeteri kadar net olmasa da anlaşılır olduğuna inanıyorum.

Fotoğrafın netleştirilmesi için; siyasi iktidarın bu yapılanmaya karşı samimi tavır alması gerek. Netlik için, titiz bir inceleme ve soruşturma mekanizmasının harekete geçirilmesi zorunludur. Kararlı ve samimi bir siyasi irade olmazsa, fotoğrafın netleşmesi de mümkün olmaz.

Resmi yazıyla, görevlendirme ile dinleme-izleme yapan bir dönemin Ankara Emniyet Müdürü Cevdet Saral ve ekibinin üzerine balyoz gibi giden, tele-kulak çetesi ilan edip, meslek kariyerlerinin sonlanmasına neden olan güç; şimdi de harekete geçmeli. O güç, yasa dışı dinleme yapan, yargı kararı olmadan herkesi takip listesine alan ve bu bilgileri devlet için değil cemaat için kullandığı artık ayan-bayan bilinen bu yapının da üzerine gidebilmeli. Bu yapılabilinirse, bu kitapta bulunan bilgiler de bu yapılanmanın ortaya çıkartılıp, yaptıkları yasadışı işlerin deşifre edilmesine katkı sağlayacaktır.

* * *

Fetullah'ın Copları yayınlandıktan sonra çok sayıda dava ile karşı karşıya kaldım. Dava açanların çoğunluğu 'Fetullahçı' olmadığını ileri sürüp, böyle bir suçlamada bulunduğum gerekçesiyle cezalandırılmamı ya da 'hakaret' ettiğim için tazminat ödememi istiyordu. Bu davaların, bir tek istisna dışında kalan, hemen tümü lehime sonuçlandı. Burada ilginç olan, bu kişilerin 'cemaatçi' denilmesinin hakaret olduğunu ileri sürmeleri idi. Işık Evleri'nin müdavimi olduğunu bildiğimi bilenler, müfettiş raporlarında adı geçenler, listelerde en ön sırada ismi yazılanlar ve hatta sicilinde 'Fetullahçı' diye yazanlar bile bu deyimi 'hakaret' olarak yorumladı. Ama yargıda haksız bulundular...

Bunlara ilişkin bu kitapta ayrıntılı bilgiler de vereceğim. Ama burada 'benim cemaat karşıtı olduğum, kin ve garez beslediğim için 'Fetullah'ın Copları'nı yazdığım' iddiasına değinmem gerek. Öncelikle kimseye kin filan beslemiyorum ve intikam almak için de kitap yazdığımı söylemek, bana değilse bile gerçeklere hakarettir.

Cemaatin polis içindeki örgütlenmesine karşı olduğum ise doğrudur. Bunun nedeni ise çok açık. Ve neden karşı olduğumu açık açık belirteyim:

Elbette insanların inanç dünyası beni ilgilendirmez. O Allah ile birey arasındaki bir konudur. Üstelik insanların inançsız yaşa-

yamayacağını, inanç duygusunun doğal bir duygu olduğuna inanırım. Beni tanıyanlar bilir ki, 'inancı' tartışmam. İnanç duygusunun en önde geleni de elbette ki, dini inançtır. Din ve dini inanç; bireysel tatmin ve bağlılık gibi işlevinin yanı sıra toplumsal bir bağ oluşturmada, ortak bir duyarlılık yaratmakta da önemli ve gereklidir.

Bana göre yanlış olan; dinin toplumsal davranışı, sosyal, ekonomik ve siyasal düzeni belirleyen bir unsur olarak kabul edilmesi ve uygulanmasıdır. Ki, bu Anayasa'nın 24'ncü maddesine de aykırı bir durumdur.

Ne yazık ki, ABD'nin 'yeşil kuşak' ya da 'ılımlı İslam' planından bahsedildiği 1980'li yıllardan bu yana; bu 'yanlış', Türkiye'de 'normal' kabul edildi. Yaratılan kavram kargaşası ile de; dinin siyasal ve sosyal yaşamda en belirleyici etken olması sağlandı. Ve üstelik bu durum, bazı cemaatler ve özellikle bu kitabın konusu olan Gülen Cemaati tarafından 'tam bir istismar' konusu yapıldı. Mütedeyyin, dinini yaşamak isteyen vatandaşlar cemaatlere, tarikatlara 'tutsak' edildi. Cemaatler, bireyler ve toplum üzerinde bir güç oldu. Anayasa ve yasalar ile sınırları belirlenen ve Devletin, Diyanet İşleri Başkanlığı eliyle düzenlemesi gereken alan; tümüyle cemaatlerin kontrolüne geçti. Bu cemaatler arasında en fazla güçlenen ve etkili konumda bulunan Gülen Cemaati de sadece o alanla sınırlı kalmayıp, devletin kurumlarına da 'el attı.' Üstelik ben bunun 'bilinçli' ve 'özel bir gücün özel bir isteği' ile gerçekleştiğine inanıyorum. Lafı dolandırmadan söyleyelim, bu güç ABD ve CIA'dir.

Bu inancım, Fetullah Hocaefendi'nin, 10 yıldır CIA kontrolünde, korumasında, yönlendirmesinde yaşamasından öte bilgilere de dayanıyor. Söz gelimi; Milli İstihbarat Teşkilatı (MIT) Müsteşarı Sönmez Köksal imzalı 17 Aralık 1996 tarih ve 11.001.156/24746 sayılı "inceleme" başlıklı yazısında yer alan bir bilgi. Raporun 11'nci sayfasında yer alan o bilgi; aynen şöyle:

"Fetullah Hocacıların CIA'nın bölgemizdeki en önemli sivil toplum kuruluşu olduğu iddiaları, Maliye Bakanlığı Müfettişlerinin Fetullah Gülen'in mali kayıtlarını incelemesi ile İçişleri ve Dışişleri Bakanlıklarının ilgili kuruluşlarla yapacakları koordine sonucunda çözülebileceği değerlendirilmektedir.

Yani daha 1996 yılında CIA'nin Türkiye'deki örgütü olduğu iddiaları vardı ve bu iddialar MİT kayıtlarına girip, inceleme yapılması önerisi ile Başbakanlık Teftiş Kurulu Başkanlığı'na gönderiliyordu. Bugün gelinen nokta, bu incelemenin yapılmadığını gösteriyor.

Cemaat mensupları, yaptıkları gizli operasyonların bile Allah'a ve dine 'hizmet' için yapıldığı inancındaysalar, ben bunun doğru olduğuna inanmıyorum. Yapılan operasyonların hangisinin 'Allah'a ve dine hizmet' olduğunu iddia edebilirler. Bu olsa olsa cemaate, cemaatin 'patronlarına' ve onların maddi çıkarlarına hizmettir. Bu inançla da cemaatin yaptıklarına itirazım var.

Benim bu inancım doğru olmasa bile; bir yabancı ülke istihbaratının yönlendirmesiyle Türkiye'deki siyasal, sosyal ve ekonomik yaşama etki eden bir örgüt olmasa bile, cemaatin devletin tüm düzeninde etkin bir kadrolaşmayla varlığına yine de itirazım var.

Maalesef bu kadrolaşma var ve artık 'yandaşı olduğu ileri sürülen' hükümeti bile zaman zaman devre dışı bırakarak operasyonlar yapıyor. Aslında bu durum kaçınılmazdır. Dini inançların devlet yönetiminde etkili olmasını isteyen bir kültürel ve zihinsel yapının, 'sosyal ve ekonomik yaşamla dini bağdaştıracağım' diye siyasal alana da dinin girmesini isteyen anlayışın yarattığı iklim; cemaatlerin büyüyüp güçlenmesine imkan sağlar. Çünkü bu alanlarla dini bağdaştıran sosyal gruplar, cemaatlerdir, cemaat tipi örgütlenmelerdir.

Bu iklim, bazı cemaatlerin ve en başta da Gülen cemaatinin bir ekonomik ve siyasal güç olmasına imkan tanıdı. Bu imkandan yararlanan cemaat, sosyo-politik yaşamı biçimlendirmeyi başardı.

Aslında siyasetin var olması ve belirlemesi, siyasal erkin egemenliği içinde olması gereken devlet işleyişi ve kadrolanmasına müdahil oldu.

Sorun tam da buradadır. Sorun, dinin ve dinî duyguların kendi amaçları için, alet ve araç olarak kullanılmasıdır. Bunu yaparken de en olmaması gereken yerde, insanların yaşamlarını, güvenliği, adaleti, devletin geleceğini en çok ilgilendiren Emniyet, Adliye, Milli Eğitim gibi kurum ve alanlarda özel kadrolaşmaya gitmesidir.

Bir yabancı ülkenin ve onun istihbarat örgütünün tavassutuyla ve korumasıyla yaşamasa da, Türkiye içinde devlet işlerine hiç müdahale etmese de, Emniyet, Adliye, Mülkiye, Milli Eğitim'de bugünkü gibi örgütlenmese de, bu örgütlenmesiyle açık ya da gizli operasyonlar yapmasa da, ülkenin siyasi, ekonomik ve sosyal alanına doğrudan müdahale etmese bile; bir cemaat olgusu kabul edilebilir mi?

Edilemez.

'Devrim Kanunları'na göre cemaat, tarikat ve benzeri hiçbir yapılanmanın resmi ya da gayri resmi kurulması mümkün değildir.

Devletin denetimi ve kontrolünün bulunduğu bir örgütlenme ve çalışma modeli içinde olmayan hiçbir oluşum ve örgütlenme yasal ve meşru sayılamaz. Ne Diyanet İşleri Başkanlığı'nın kontrolünde ne diğer sivil toplum örgütleri gibi Dernekler Masası benzeri bir denetim ve kontrol mekanizması kapsamında olmadan örgütlenmek, meşru sayılabilir mi? Anayasa'nın laiklik ilkesine ve 24'ncü maddesine aykırı, ülkenin tüm yasal mevzuatının dışında ve evrensel hukuk normlarına uymayan bir örgütlenme olabilir mi? Bu doğal ve meşru kabul edilebilir mi?

Zaten bu tür dini örgütlenme modellerinin, yasaklanmasının altında yatan neden de, işte bu yukarıda saydığımız zafiyetler yaşanmaması içindir. Yani bir yabancı ülke ya da o ülkenin istihbarat örgütleri tarafından yönlendirilerek, Türkiye'nin eko-

nomik, sosyal, toplumsal, siyasi yaşamına müdahale edilmesinin önüne geçilmesi için... Yani, ülkenin birliği, bütünlüğü, huzuru için... Devrim Kanunları bunun için var. Ama ülkemizde cemaatin varlığı herkes tarafından biliniyor ve olağan kabul ediliyor. Bu cemaatin tüm resmi ve gayri resmi işleri biliniyor ve kabul görüyor. Dahası topluma dayatılmış bu kabul, artık devletin resmi kabulü olarak da algılanıyor. Siyasiler, devlet bürokratları, milletvekilleri, bakanlar hatta başbakanlar bu cemaatin lideri ile irtibat kuruyor, ABD'ye gidip ziyaret ediyorlar. Dahası bazıları 'himmet' bile istiyor...

Bir itirazım da birey özgürlüğüne vurulan darbe ile ilgili. Çağımızdaki örgütlenme biçimi özgürleşmeye, özgürleştirmeye dayalıdır. Sivil toplum örgütlerine katılım özgür irade ve gönüllülük esasına bağlıdır. Bu tür cemaatler ise gizli, kapalı, içe dönük, baskıcıdır. Cemaate giriş ve çıkış evrensel ilkelerden uzak ve aykırıdır.

Bu koşullar altında, dinsel cemaatlerin, hele çıkar çevresinde örgütlenmişse; ekonomik, sosyal ve siyasal alanda hiçbir denetime tabii olmadan istediği gibi 'at oynatmasına' nasıl seyirci kalınabilir? Bu cemaatler bir sivil toplum hareketi, ulvi amaçlara hizmet eden bir vakıf gibi kabul edilebilir mi? Bu cemaatlerin demokratik alanın meşru aktörü olduğunu söylemek ve öyle kabul etmek mümkün mü?

Cemaat, yanılsamaların, yanıltmaların arkasında, yukarıda da dediğimiz gibi, adeta bir deve kuşu misali varlığını ve kadrolaşmasını sürdürüyor. 'Yük' derseniz 'ben kuşum', 'Uç' derseniz, 'ben deveyim' diyerek... Yani yasal denetim ve kontrole girmiyor ama kendisinin yasa dışı bir oluşum olduğu iddialarına en şiddetli şekilde yanıt veriyor. Kendisine karşı olan herkese bir şekilde 'şedit' yanıtlar veriyor. Kendisine karşı durması muhtemel güçleri de yıpratmaya, kadrolaşma yoluyla ele geçirmeye, gizli ve düzmece operasyonlar ile yok etmeye çalışıyor...

Türkiye Cumhuriyeti demokratik, laik ve sosyal bir hukuk devletidir. Anayasanın 24'üncü Maddesinde; "Herkes, vicdan dinî inanç ve kanaat hürriyetine sahiptir. 14'üncü Madde hükümlerine aykırı olmamak şartıyla, ibadet, dinî ayin ve törenler serbesttir. Kimse, devletin sosyal, ekonomik, siyasi ve hukuki temel düzenini kısmen de olsa, din kurallarına dayandırma veya siyasi veya kişisel çıkar yahut nüfuz sağlama amacıyla her ne suretle olursa olsun, dinî veya din duygularını yahut dince kutsal sayılan şeyleri istismar edemez veya kötüye kullanamaz" yazmaktadır.

Bu madde ortadayken; din eksenli bu cemaatler, topluluklar, hareketler ve bu kitabın öznesi olan Cemaat nasıl değerlendirilmeli? Bu cemaatin dershanelerini, okullarını; 'adliyede, mülkiyede', Emniyet'te, TSK'nde, siyasette kadrolaşmasını nasıl yorumlayacağız? Bu dinin devlet işlerine karıştırılması, dinin istismar edilmesi değil midir?

Cemaat bu yapısıyla, kadrolaşmasıyla ve bu kadrolar eliyle sosyal, siyasal, ekonomik alana yaptığı müdahalelerle kutsal İslam dinine zarar vermiyor mu? Hukuku, adaleti aşındırmıyor mu? 'Bizden/bizden değil' ayrımı yapıp, hem dine hem de toplumsal bütünlüğe zarar vermiyor mu?

Cemaate ve cemaatin devletteki kadrolaşmasına bu nedenlerle itirazım var. Ve bu tavrımla bir 'taraf'ım... Ama bunun dışında bir biçimde taraf olduğum, başka nedenlerle, hele ki, kin gibi kişiliğime hiç de uymayan bir duygu ile kitap yazdığımı söylemek haksızlıktır.

Yaşam bana, Polis Koleji ve Akademisi'nde bu örgütlenmenin 'tohumlarını' gösterdi. Ve daha sonra gazeteci olarak bu örgütlenmenin ne kadar 'tehlikeli' olduğunun belgelerini gördüm ve okudum. Ve kendime düşen sorumluluğumu yerine getirdim.

Cemaat ve onun kadrolaşmasına yönelik inanç ve kanaatimi bu kitabın başında belirtiyorum. Kitabın bundan sonraki sayfalarında

soyut inançlarımı değil; somut bilgi, belge ve olayları aktaracağım. Müfettiş raporlarında, devlet belgelerinde gördüğüm bu yapının ne olduğunun anlaşılması için yeterli olduğunu sanıyorum.

Polisin cemaate bakışı

Birkaç körden bir fili tanımlamaları istenmiş. Bunun için bir fil getirilmiş. Körler sırayla file dokunmuş. Ama kimi hortumuna, kimi kulağına, kimi bacağına, kimi gövdesine dokunabilmiş. Sonuçta hepsi fili, ayrı bir biçimde, dokunduğu organının büyüklüğüne ve biçimine göre tanımlamış.

Fetullah Gülen örgütlenmesinin tanımlanması da böyle. Gülen, öyle bir gizlilik, yanıltma ve aldatmaca perdesinin arkasında ki, ona bakan gözler gerçeği yalın olarak göremeyecek kadar kör kalıyor. Herkes, adeta körlerin fili tanımlaması gibi Gülen'i, Gülen felsefesi ve örgütünü dokunabildiği, ayırt edebildiği bir yönüyle tanımlayabiliyor.

Dahası, 'fil' o kadar büyük, güçlü ve korkutucu ki, hiç kimse file doğru dürüst dokunup, tanıyıp 'ne olduğunu' söyleyemiyor. Doğru tanımlamayı yapmaya da korkuyorlar. 'Fil'in gazabından korkuyorlar. Dahası doğru tanımlamayı öğrenmek için filin kendisine kimliğini sormak zorunda kalınan çelişkili bir durumla karşı karşıya kaldığımız da oluyor.

Copların, cemaati ve Hocaefendi'yi nasıl gördüğü ve tanımladığı merak edilecek bir konu değil. Ama Polisin, yani Coplardan herhangi birinin değil de, kurumsal yapı olarak Emniyet Teşkilatı'nın 'fili' nasıl tanımladığına baktığımızda da ilginç bir durum görülüyor.

Ankara Emniyet Müdürlüğü'nün **B.05.1.EGM.4.06,00,06 (2450-99) sayı, 20 Nisan 1999 tarih ve Işık Tarikatı (Fetullahçılık)** konulu 'çok gizli' damgalı raporunda, Fetullah Gülen şöyle tanımladı:

"Alışılmış 'din adamı' profilinden uzak, din adına farklı söylemleri bulunan, kimi zaman 'Sfenks' kadar sessiz, kimi zaman Atatürk'ü övmeye gerek duyan, kimi zaman 8 yıllık eğitime destek verecek kadar reformcu, rejim yandaşı ve aydın bir düşünür, kimi zaman da farklı dinlerin temsilcilerine dünya barışı adına çağrılar yapacak kadar da enternasyonal yanı güçlü biri olarak görüntüler vermektedir. Tarikat mensupları da baş imam Fetullah Gülen'den aldıkları fetvalar doğrultusundaki davranışları ile kendi düşüncelerinin zıttı olanlara karşı 'hile mubahtır' yöntemi ile tedbirler geliştirmektedir"

Ankara Devlet Güvenlik Mahkemesi (DGM) Cumhuriyet Savcılığı da 'Gülen ve Örgütü'nü, "Laik devlet yapısını değiştirerek yerine dini kurallara dayalı bir devlet kurmayı amaçlayan, yasadışı bir terör örgütü" olarak tanımladı.

Bu tanımlamaya dayanarak Terörle Mücadele Yasası kapsamında cezalandırılması için dava açtı. Gülen için de, 11 Ağustos 2000 tarihinde gıyabi tutuklama kararı çıkartıldı.

Dönemin DGM Savcısı Nuh Mete Yüksel, hazırladığı 78 sayfalık iddianamesinin son bölümünde, "Fetullah Gülen'in oluşturduğu örgüt, devletin laik yapısını yıkmak amacıyla kurulmuş olup, istişare kurulu, bölge imamları, şehir imamları, semt imamları, ev imamları gibi illegal yapılanmayla bütün ülkeyi bir ağ gibi sarmıştır. Yine bu illegal yapılanmaya bağlı olarak yurt içinde ve yurt dışında legal görünüşlü şirket, okul ve vakıflara sahip bulunmaktadır. Bu legal ve illegal yapılanması ile büyük ve güçlü görünüm arz eden örgüt halk üzerinde manevi cebir ve baskı yaratmaktadır. Bu itibarla örgütün 3713 sayılı kanunun 1'nci maddesi delaletiyle aynı kanunun 7'nci maddesi kapsamında ele alınması gerekmektedir" diyerek, terör örgütü suçlamasını yargı kararıyla kesinleştirmek istedi.

Savcıya göre, Fetullah Gülen bir 'terör örgütü' kurmuştu ve bu suçtan yargılanmalıydı. Savcılık davaya kanıt oluşturması için

Emniyet Genel Müdürlüğü'nden bu örgütle ilgili bir değerlendirme raporu istedi. Ancak, polis 'fili' başka bir biçimde tanımladı.

Emniyet Genel Müdürlüğü, laik cumhuriyeti yıkmak amacıyla çete kurmak suçundan 10 yıl hapis istemiyle yargılanan 'Nur Cemaati' önderi Fetullah Gülen ve örgütü için DGM'ye sunduğu gizli raporda, Gülen ve yandaşlarını **'Radikal İslamcı Örgüt'** olarak tanımladı.

Emniyetin daha önceki raporlarında Gülen Cemaati, **'Tarikat ve Dini Akımlar'** sınıfında tanımlanırken, DGM'deki davaya kaynaklık etmesi için savcılıkça istenen bu raporda Gülen ve yandaşlarının, **'Radikal Dinci/İslami Gruplar'** sınıfında gösterilmesi ve hem bir tarikat hem de bir 'terör örgütü' olmadığının vurgulanması ilginç bir çelişkiydi.

DGM Savcısı ile Emniyet Genel Müdürlüğü neden farklı yorum yapmıştı?

Davanın sonraki aşamalarında, Temyiz sürecinde de mahkemeler bir kez daha polise Gülen ve örgütünü sordu. Ramazan Er imzasıyla gönderilen yazıda Emniyet yine Gülen cemaatinin bir terör örgütü olmadığını yineledi. Böyle bir cemaat olmadığı söylenmiyordu. Resmi belgelerde bile cemaatin varlığı kabul ediliyor ama tarikat ve terör örgütü olarak yorumlanmıyordu.

Terör, terör eylemi ve terör örgütü Türk Ceza Kanunu'nda şöyle tanımlanıyor:

"Baskı, cebir ve şiddet, korkutma, yıldırma sindirme veya tehdit yöntemlerinden biriyle Anayasa'da belirtilen Cumhuriyetin temel niteliklerini, siyasi, hukuki, sosyal, laik ekonomik düzenini değiştirmek, devletin ülkesi ve milleti ile bölünmez bütünlüğünü bozmak, Türk Devleti'nin varlığını tehlikeye düşürmek, devlet otoritesini zaafa uğratmak ve yıkmak, temel hak ve hürriyetleri yok etmek, devletin iç ve dış güvenliğini, kamu düzenini veya genel sağlığı bozmak amacıyla bir örgüte mensup

kişi veya kişiler tarafından girişilecek her türlü eylemlere terör eylemi denilmektedir."

Akla iki değişik soru geliyor:

- Yasalarda bu kadar somut açıklanan terör eyleminin Gülen ve örgütü tarafından işlenip, işlenmediğinin saptanması neden bu kadar zor?

- DGM Savcısı ile Emniyet neden ayrı düşünüyor?

Birinci sorunun yanıtı; "Gülen örgütü, terör örgütü sayılamaz. Kasıtlı ve haksız bir suçlama var..." şeklinde olabilir. Ya da, "Terör örgütü ama gizliliğe büyük önem gösteriliyor, kapalı kapılar arkasına saklanıp, gerçek amaçlarını gizlemeyi başarıyorlar, silahlı eyleme başvurmuyorlar, güven sağlayacak kadar 'müritleşmeyen' hiç kimseye gerçek yüzlerini göstermiyorlar" biçiminde verilebilir.

Gülen ve örgütünün ne olduğunun saptanmasına ilişkin son kararı kuşkusuz yargı verdi. Yargının verdiği bu kararı da yargı sürecini de saygıyla karşılıyoruz. Buna ilişkin süreci ayrıntılı bir şekilde bu kitabın sonunda irdeleyeceğiz.

Bu sürecin bir bölümünde Fetullah Gülen, tutuklanma aşamasına kadar geldi. Mahkum olacağı endişesiyle de yurt dışına çıkmak zorunda kaldı. Ama bir süre sonra, AKP iktidarı işbaşına geldikten sonra, konjonktür değişti ve Gülen yargıdan yakasını kurtarabildi. Ancak, hiçbir dönemde ve hala yargısal denetim baskısını, yargılanıp mahkum olabileceği psikolojisini üzerinden atamadı. Ve Türkiye'ye dönemedi.

'Gülen Örgütü'ne ilişkin dönemin DGM Savcısı'nın ve polisin ayrı düşünmesinin, sonraki yıllarda polisin bu görüşünün cemaat lehine daha da ileri bir değişime uğramasının nedeninin ne olduğu sorusuna yanıt verebilmek o kadar basit değil.

Eğer, 'Gülen Örgütü' Savcı'nın dediği gibi bir "terör örgütü" ise, Türk polisi nasıl ve neden, bu örgütü adeta savunan bir ra-

porla DGM'nin karşısına çıkabildi? Polisin Gülen Örgütüne bakışı neden böyle?

Polisin bu bakışının nedenleri, 'Fetullah Gülen Örgütü'nün polis içindeki yapılanmasının boyutlarında gizli.

Bu kitap, bu yapılanmaya ışık tutabilmek ve "Polisin Gülen'e bakışının" altında yatan nedenlerin saptanmasına kaynaklık edebilmek amacıyla yazıldı.

* * *

DGM Savcısı'nın iddianamesindeki suçlamalara, basında ileri sürülen görüşlere, Gülen düşmanı olarak bilinen kişilerin anlattıklarına ya da Gülen uzmanlarının söylediklerine değil, doğrudan kendi yaşadıklarıma dayanarak **polis içinde Fetullahçı bir örgütlenme olduğunu kesin olarak biliyorum.**

Çünkü 14 yaşında Polis Koleji öğrencisi olarak Emniyet Teşkilatı'na girdim ve 1986 yılında bu örgütün elemanlarının, baskı ve dayanaksız suçlamaları ile sicilim bozulduğu için, ayrılmak durumunda kaldım.

Polis Koleji ve Akademisi'nde geçirdiğim 7 yıl boyunca, polis içinde bu örgütün varlığını net olarak gördüm. Ayrıldıktan sonra da, Kolej ve Akademi yıllarından bu yana arkadaşlığım süren polis dostlarımla bu konuda sürekli görüş alışverişi içinde oldum. Bu dostlarımla ilişkilerim ve onların yaşadığı ve tanık olduğu olayları aktarması, Fetullah'ın Copları'nın yazdıktan sonra polis içinden gelen yeni bilgiler ile polis teşkilatının içindeki, Gülen cemaatinin giderek büyümesini, güçlenmesini ve polis içinde egemen bir güç olmasını yakından izleyebildim.

* * *

Polis Kolejine 1979 yılında girdim. O yıl, 13-14 yaşlarında, 158 kişi Polis Koleji'nde bir araya geldik. Hepimiz değişik kültürlerden geliyorduk. Büyük çoğunluğumuz, ilk kez evinden ayrılıyor, bir başka kentin havasını soluyordu. Delikanlı seslerimiz birbirine karışmaya başladığı ilk günler yabancı duvarlar, yabancı

yüzler arasında; yaşam ile ilk kez karşılaşan şaşkın bakışlarla, el yordamıyla kurduk, ilk dostlukları.

Birbirimizden ayrı yanlarımız, geldiğimiz toprakların renginden kaynaklanıyor gibi görülüyordu, ilk günlerde. Ama herkes birbirine yakınlaşmaya, dost olmaya çalışıyordu. Değişik yanlarımızdan zenginlikler üretecek bir yakınlaşmaydı bu. Ancak düşünsel ayrımların ortaya çıkması uzun sürmedi. Üst sınıflar arasında oluşan ideolojik kutuplaşmanın kucağında bulduk kendimizi.

Polis Koleji içindeki ayrımlaşmaya uygun ortam, yeni kurulmaya başlanan dostlukları daha ilk adımlarında kesti. Ayrışmaya uygun bu ortamda oluşan, değişik adlar altındaki bu grupların birçoğu, ülkenin değişen siyasi ve sosyal konumuna göre zaman içinde küçüldü, yok oldu, unutuldu. Ancak bu ayrışmada; en güçlü görülen ve giderek gücünü artıran, 'Nurcuların' (o tarihlerde Nurcu, Işıkçı gibi tabirlerle anılıyorlardı. Gülen Cemaati nitelemesinin netleşmesi daha sonraki yıllarda oldu) oluşturduğu topluluk, ötekilerin aksine giderek güçlendi, polis içinde kök saldı.

Gülen topluluğunun (cemaatinin) varlığını güçlendirerek sürdürmesinin temelinde oldukça sistemli, eşgüdümlü, gizliliğe dayanan, acımasız bir çalışma içinde olmaları yatmaktadır. Kendilerinden olmayanları, 'ülkücü, demokrat, Atatürkçü' ayrımı yapmadan, 'komünist' diye adlandırıyorlardı. Sıra arkadaşlığı yaptıkları bu insanların dosyalarına da yine, sırf kendileri gibi düşünmediği ve yaşamadığı için, 'komünist', 'Alevi', 'PKK'lı-Kürtçü' ibaresi koyup, saf dışı bırakmaktan kaçınmadılar. Yıllar içerisinde polisin en etkin görev yerlerine geldiler ve bu birimlerin olanaklarını kendi amaçları için kullanmaktan çekinmediler.

Yalnızca polis içinde değil, siyaset, iş dünyası, medya içinde de uzantıları bulunan Fetullahçıları tanımlarken İçişleri Bakanı Saadettin Tantan'ın "nüfuz casusları" sözünü kullanmak, hiç de yanlış olmayacaktır ya da Hanefi Avcı'nın literatüre kazandırdığı 'Simonlar' deyimini...

* * *

Polis Koleji'nin 'uygun' ikliminde birçoğumuz, daha ilk hafta sonu izninde, bu Fetullahçı topluluğun içinde; nereye ve neden gittiğini bilmeden bir 'Işık Evinde', "Said-i Nursi" risalesi, 'Hoca efendi vaazı' dinlerken buldu kendisini. Bazılarımız okula döner dönmez, üst sınıflara ya da sınıf komiserlerine durumu anlatıp, 'korunmaya' alındı. Ama yalanlarla, gizlice götürüldüğümüz o evleri, orada yaşadıklarımızı ve o günleri hiç unutmadık.

Ben de o evlerden birine götürülenlerdendim. Aradan bunca yıl geçmesine karşın o günü hiç unutmadım. Daha sonra yaşadıklarım da o günün unutulmasına engeldi. İlk denemelerinin ardından, bu kişilerin gerçek niyetini anladım ve hemen uzaklaşıp, kurtuldum. Benim gibi birçok arkadaşım da bu topluluktan uzak durdu. Ama benimle birlikte o gün o eve gidenlerin birçoğu iyi birer Fetullahçı oldu. O gün, o evde, benim ilk namazımda yanımda duranlar ve onların anlayışı tarafından; Emniyet Teşkilatı'ndan uzaklaştırıldım.

Yıllar sonra, gazeteci olarak o gün, o evde benimle birlikte olanların, Emniyet Teşkilatı'nın en kritik üst yönetimlerinde bulunduklarına, hiç de şaşırmadan, tanık oluyorum. Polis içine 'Fetullahçı Tohumu' atılmasının ilk günlerine tanıklık etmiş daha sonra, 'kendilerinden olmayanları saf dışı bırakma' yöntemlerini yaşamış biriyim. Bu nedenle; laik ve demokratik düzene yönelik en büyük tehlikelerden biri olduğuna inandığım, 'bu arkadaşlarımın', 'eski meslektaşlarımın' gün ışığına çıkmadan, hak etmedikleri makamlarda oturmalarına ve toplumu yanlış yönlendirmelerine, 'gizli belge imal etmelerine, düzmece raporlarla, yasa dışı dinlemelerle toplum düzenini mahvetmelerine izleyici kalmak, en azından yaşadıklarıma haksızlık olurdu. Bu çalışmayı yapmaya karar vermemdeki en büyük etkenlerden biri de budur...

Polis içindeki Fetullahçıların bir bölümünü ve Polis Koleji ve Akademisi'nde bulunduğum yıllarda 'Işık Evleri'ne giden ve öğrenci götürenleri anlatmaya çalıştığım bu kitap içerisinde, ya-

şadıklarım ve tanık olduklarım ve gazeteci olarak araştırdıklarım var.

Bazı bilgiler doğrudan anılarımdan, büyük çoğunluğu ise polis içindeki dostlarımdan ve belgelerden...

Bu kitabı hazırlarken, yaşadıklarımdan kaynaklanan bir duygusallığın etkisinde kalmamaya çalıştım. Zaten, böyle bir etkinin kalamayacağı kadar uzun yıllar geçti aradan. Somut veriler, tanıklar ve belgelere dayalı bir biçim bulmak için yapabildiğim ölçüde, kendimi olayların dışında hissetmeye çalıştım. Bunu başardığımı sanıyorum.

Ama yine de birçok zorluğum oldu.

Birinci zorluk, isimlerin açık yazılması konusuydu. Ad ve soyadlarının, baş harfleri ile rumuz biçiminde yazılması birçok açıdan daha iyiydi. Kitapta adı geçenlerin büyük bölümü hala Emniyet Teşkilatı içindeydiler. Belgelere dayalı olmasına karşın, istemeden de olsa; yanlış bir bilgi o kişilerin yaşantılarında onarılması mümkün olmayacak yaralar açabilirdi. Bu nedenle, tanıklar, somut bilgiler ve belgelerle desteklenmeyenlerin, ad ve soyadlarının ilk harflerini kullanmayı uygun buldum. Adı belgelerde geçenleri, tanıklarla kanıtlanması olası olanları ise açık yazmaktan kaçınmamak gerekiyordu. Öyle yaptım.

Kuşkusuz bu kitapta ve belgelerde adı geçen herkesin "Fetullah Örgütü Elemanı" olduğunu söylemiyorum. Şüphesiz ki, 'Işık Evleri'ne gitmek, o kişinin örgüt elemanı olduğunu göstermez. Işık Evleri'ne giden Polis Koleji ve Akademisi öğrencilerinden tanıdıklarımı, bildiklerimi sıralamak, daha sonraki yaşamlarına ve kariyerlerindeki değişimleri aktarmak ve yorumu okuyucuya bırakmak benim için yeterliydi. Bu evlere giden ve götürülenler arasında, Fetullahçı olduğu suçlamasıyla, hakkında soruşturma açılanlar ve çeşitli listelerde adı geçenleri belirtmek fotoğrafın netleşmesi için yeterli.

Suçlamak, yargılamak ise yargının işi...

Yazım sırasında yaşadığım zorluklardan biri de Emniyet Teşkilatı'nın tümünü kapsayacak bir araştırma yapamamaktı. Böyle bir çalışma en başta zaman olmak üzere birçok açıdan zor; hatta olası değil.

Bu nedenle kendi anılarım, ulaşabildiğim belgeler ve yine polis içinde, bu konularda soruşturma, araştırma yapmış uzmanlardan edinebildiğim bilgileri derledim. Benim bu kitaba konu yaptığım olay ve kişiler doğal olarak, daha çok kendi 'tanıdığım-bildiğim' ile sınırlı. Benim okul yıllarım ve sonrasındaki birkaç devre ile belgelere yansıyan daha uzak devreler ile sınırlı olması da anlaşılabilir bir durum.

Ancak aradan geçen onlarca yıl boyunca, onlarca devre, binlerce öğrenci bu cemaatin tezgahından geçti. Binlerce genç polis Işık Evlerinde Hocaefendi'nin vaazlarını, direktiflerini dinleyerek büyüdü. Bu nedenle ben fotoğrafın ancak bir bölümünü gösterebiliyorum. Daha fazlası için yargının, müfettişlerin, uzman kişilerin geniş çaplı bir incelemesi şart.

Kendi ulaşabildiğim kadarını yaptım ve yapabildiğim kadar, kendi kanılarımdan çok yargının, müfettişlerin, uzmanların yaptığı önceki incelemelerden yararlandım. Bu belgeler ve uzmanların verdiği bilgilere dayanarak yargıda bulunmaya ve genellemeler yapmaya çalıştım.

Yapılan inceleme, soruşturma ve yargılamaların büyük çoğunluğu AKP iktidarı öncesindeydi. AKP iktidarı boyunca; 2000'li yılların başından itibaren Cemaat örgütlenmesine yönelik hiçbir inceleme ve soruşturma olduğunu görmedim. Aksine, Fetullah Gülen örgütlenmesi hakkında başlatılan soruşturmada takipsizlik kararı verildi.

* * *

Bu kitaptaki hatalar benim.

Doğrular ise polis dostlarım, belgeler ve anılarımın.

Polis dostlarımın, "korkularını bastırarak" bana bilgi aktarması, bazı olaylara tanık olan eski meslektaşlarımdan -küçük bir kısmı da olsa- bazılarının her şeyi göze alarak, açılan davalarda tanıklık yapmaları da büyük özveriydi. Hepsine minnettarım...

Dolayısıyla bu kitabı da, meslek ilkelerine, adalete, insanlığa, laik Cumhuriyete bağlı kalan tüm gerçek polislere ithaf ediyorum...

Zübeyir Kındıra
Nisan 2000/Eylül 2010
Ankara

TOHUMLAR

Çiçeğe Besmele

"...herkes biliyor ki ve bilmelidir ki, polis vatandaşlara huzur ve sükun temin eden Cumhuriyetin, kanunlarına ve medeniyet düşmanlarına kullandığı bir kalkandır. Binaenaleyh Cumhuriyet kanunlarına, memleketin huzur ve asayişine karşı gelebilecek ve vatandaşların hürriyetlerine tecavüz edebilecek her şeririn kafası behemahel bu kalkana çarpmalı ve parçalanmalıdır."

Mustafa Kemal Atatürk

Polis Koleji öğrencisi İsmail'in, besmele çekmesini istediği çiçekten, ses çıkmadı:

- Ey güzel çiçek! Seni yaratan Allah'ın adını söyle. Biliyorum senin de bir dilin var, senin de yaratanından haberin var. İnsanlardan daha güçlü bir imanın var. Bismillahirrahmanirrahim de.

Ama çiçekten yine yanıt gelmedi.

Salonun, tümüyle camla kaplı, batı yanında, pervazlardaki çiçeğin yanına çömelmiş, çiçekle sohbet eden İsmail, kendisini dinleyenler olduğunu hissetmedi bile.

Hemen arkasında, Polis Koleji Müdürü Emekli Albay Nafi Köklü, şaşkın bakışlarla kendisini izliyordu. Albayın birkaç adım arkasında ise sınıflar amiri, sınıf komiserleri korku dolu bakışlarla esas duruşta bekliyorlardı. Daha geride bizler vardık. Neredeyse nefes almadan, kıpırdamadan olanları izliyorduk.

İsmail'in fısıltıları dışında salonda tek bir ses yoktu. Bu sessizlik, birazdan kopacak fırtınanın habercisi gibiydi.

Emekli Albay Nafi Köklü, göreve başladığı günden bu yana ilk kez bu kadar şaşkın ve kızgındı. Uçlarını yukarı doğru kıvırdığı, kalın kaşlarını çattı. Elinden düşürmediği, 1metre boyundaki, kızılcık sopasıyla kendi baldırına sert darbeler indirmeye başladı. Nasıl bir tepki vereceğini bilemiyordu.

Sert görüntüsüne karşın, Polis Koleji'nde, göreve başladığından bu yana hiç bir an, hiçbir öğrenciye şiddet uygulamayı düşünmemiş, bu yola başvurmamıştı. Aslında, buna gerek duyacağı bir ortamla karşı karşıya da kalmamıştı. Disiplinli davranışları, çevresine korku salmaya yetmişti. Gür sesiyle verdiği her emir anında yerine getiriliyordu. Amirinden öğrencisine kadar herkes, Albayın adının geçtiği an, neredeyse esas duruşa geçiyordu. Gölgesinden korkulan bir müdürdü. Ama bu kez karşısındaki öğrenciye şiddet uygulamasına ramak kalmıştı. Yine de kendisini kontrol ederek, kavramakta zorlandığı bu çiçek sohbetinin her anının duymaya ve anlamaya çalıştı.

Acaba, masum bir sohbet miydi bu? Yoksa aylardır memleketine gidemeyen, ailesini göremeyen bir öğrencinin bozulan ruhsal dengesinin bir ürünü müydü? Çiçekle dinsel bir sohbet yapacak kadar dengesini yitiren bu öğrencinin belki, ailesi ile ilgili bir sorunu vardı? Belki de sevdiği birini yitirmişti?

Biraz daha yaklaştı. İyice kulak kabarttı. Her sözcüğü duymaya çalışıyordu...

Albay, orduda görev yaptığı uzun yıllar boyunca binlerce acemi er yetiştirmişti. Okuma-yazma bilmeyen, hatta Türkçe konuşamayan, uyuşturucu koklayan, kendini jiletle doğrayan, parmağını kesip çürük çıkmaya çalışan, intihara kalkışan erlerle karşılaşmıştı. Büyük çoğunluğunu da kötü alışkanlıklarından kurtarıp, disipline uydurmuştu. Kışlalarda yaşadığı acı, tatlı, komik yüzlerce olay içinde bile bu kadar şaşkınlığa düştüğü pek az olayla karşılaşmıştı.

1981 yılında Polis Kolejinde göreve başladığı ilk gün gördüğü, disiplinsizlik, ast-üst ilişkisindeki gevşeklik, amirlerin davranışlarındaki başıbozukluk karşısında bile, çok fazla şaşırmamıştı. Alışık olduğu askeri okulların disiplini, emir-komuta zincirinin aksaksızlığı Polis Kolejinde yoktu. Ama tüm bunlar açıklanabilir nedenlere dayanıyordu. Polis Teşkilatının gelişme süreci Türk Silahlı Kuvvetleri'nde olduğu gibi değildi. Bu nedenle eğitim, disiplin ve düzenlerinde eksiklikler ve yanlışlıklar olabilirdi. Kaldı ki, Milli Güvenlik Konseyi de kendisini, bu eksikliklerin giderilmesi için Polis Koleji Müdürü olarak görevlendirmişti.

Nafi Köklü, göreve başladığı ilk günlerde okulun genel yapısını inceledi. Eğitimin içeriğinden, ders saatlerine, öğrencilerin resmi giysilerinden, yemeklerine kadar her konuda ayrıntılı raporlar aldı. Gece-gündüz bir öğrenci gibi bu raporlar üzerinde çalıştıktan sonra okulu 'hizaya' getirmek için yoğun bir çalışma temposuna girişti.

Disiplinsizlik aşırı düzeydeydi. Katı bir disiplin uygulamaya başladı. Neredeyse, odasında hiç oturmuyor, koridorları, yatakhaneleri, bahçeyi, sınıfları dolaşıyordu. Gördüğü yanlışlıkları, yanındaki yardımcılarına not ettiriyor ve anında düzelttiriyordu. Ders sırasında sınıflara baskınlar yapıyor, öğretmenlerin ders işleme yöntemlerine bile karışıyordu. Öğrenciler kadar öğretmen ve komiserler bile Albayla karşılaşabilecekleri ve azar işitecekleri korkusuyla, her an tetikte duruyorlardı.

Daha ilk ayda, okul kadrosunun davranışları değişti. Herkes katı bir disiplinin gölgesinde, ürkekleşti...

Öğrencilerin 'milli **duygularının zayıf olduğu**' görevlendirildiği sırada kendisine bildirilmişti. Okulda ideolojik kamplar bulunduğu, dahası irticai bir yapılanmaya gidildiği, yönetici kadroların ideolojik kamplaşmaları önlemekten uzak, bunları körükleyebilecek yapıda olduğu kendisine verilen bilgilerden açıkça anlaşılıyordu. Öncelikle bu kutuplaşmayı ortadan kaldırması gerekiyordu.

12 Eylül Harekatı, ülkedeki kargaşayı durdurup, herkesin suspus olmasını sağladığı gibi, Polis Koleji'ndeki siyasal ayrışmayı ve çatışmayı da -neredeyse- ortadan kaldırmıştı. Öğrenciler, ideolojik kimliklerini gizleme çabası içindeydiler. Ama Albayın anladığı, daha da önemlisi askerin istediği gibi 'mili düşünceleri' özümseyememişlerdi.

Bu nedenle Milli Güvenlik ve İnkılap Tarihi derslerine ağırlık verdirdi. Sık sık bu derslerin işlendiği sınıflara girip, öğrencileri doğrudan kendisi 'motive' etti. Sorular sorup, öğrencilerin ülkelerini ne kadar sevdiklerini anlamaya çalıştı. Bu iki dersten başarısız olanların Polis Koleji'nden mezun olamayacakları uyarısında bulundu. Öğrenciler, Matematik, Fizik gibi dersleri askıya alıp, enerjilerinin çoğunu bu iki ders için harcamaya başlamıştı.

Bir de okul bandosu kurdurdu. Toplum Polisi -yeni adıyla Çevik Kuvvet- bando takımının hocası oldukça deneyimli biriydi. Bu hoca, Polis Koleji kadrosuna alındı. Bando hocası Toplum Polisi memurlarından oluşan bando takımı ile birlikte öğrencilerden oluşan okul bandosunu arka bahçede birlikte eğitmeye başladı.

Nafi Köklü, sık sık ikinci kattaki terasa çıkar, bandoya 12 Eylül sonrasında ünlenen, "Türkiye'm, Türkiye'm cennetim/Benim eşsiz milletim" marşını çaldırır ve gözleri yaşlar içinde, öğrencilerini Türkiye sevdalısı olarak yetiştirdiği düşüncesiyle gururlanırdı. Marş bitince bando şefi, Albay Köklü'ye doğru döner, esas duruşa geçip selam dururdu. Emir bekleyen bando şefi, albayın sopasıyla verdiği işaret üzerine yeniden aynı marşı çaldırırdı. Bu defalarca yinelenirdi. En sonunda bando şefi geri dönüp esas duruşa geçtiğinde, Albayın gitmiş olduğunu görür ve o zaman rahat bir nefes alırdı. Ardından bando takımı sigara molasına geçer, 'bu kez de ucuz atlattık' diye dumanı tüttürürlerdi. Çünkü bu marşın icrası sırasında yapılacak en küçük bir yanlışlık, ağır bir şekilde cezalandırılmaya neden olurdu.

Albay, Polis Koleji öğrencilerinin giysilerini, saç sakal tıraşlarını Harp Okulları'ndaki kurallara göre değiştirdi. Okulun her

köşesine 'örnek saç-sakal tıraşının' gösterildiği, yeni tıraş olmuş bir öğrencinin (o öğrenci şimdi Başbakanlık Koruma Müdürü) fotoğraflarını astırttı. Okul içinde giyilen 'dahili' ve hafta sonları giyilen 'harici' adı verilen iki tür giysiyi, askeri giysileri andıracak biçimde yeniletti. Öğrencilerin sınıflarını gösteren apoletlerindeki işaretleri, şapkalarındaki sakındırıkları, hatta pantolon paçalarını bile askeri bir biçime dönüştürdü. Sınıf ve devre başkanlığı sistemi getirerek, öğrencilerin iç denetim sistemini kurdu. Öğrenciler, Albayın talimatıyla, tıpkı Harp Okulları'nda olduğu gibi derse gelen öğretmenleri askeri bir esas duruşla karşılıyor ve selamlıyorlardı.

Albay Köklü, öğrencileri haftada en az iki kez arka bahçede toplayıp, öğütlerde bulunuyordu. Bu söylevlere tüm amir ve memurlar da katılmak zorundaydı. Bu konuşmalarının ilk bölümünde kesinlikle Atatürk ilke ve devrimlerinden söz ediyordu. Ardından, "Yoksul Türk ulusunun sağladığı olanakların değerini anlamaları" için uzun ve duygusal bir söylevde bulunuyordu. Dürüstlük ve çalışkanlık, disiplin ve uyum içinde okullarını bitirip, "memlekete hayırlı bir evlat" olmalarını öğütlüyordu. "Tüyü bitmemiş yetim hakkı" sözü okul içinde sık sık duyulur oldu. Öğrenciler bu söz üzerine kendi aralarında espriler üretmeye başladı.

Dürüstlükle ilgili yönlendirmelerinin yeterli olduğunu düşündüğü bir gün, "Bizim askeri okulda uyguladığımız bir yöntem vardı" diyerek, amirlere her sabah 100-200 adet simit getirilmesi emrini verdi. Simitler büyük bir tepsi içinde kantinin önündeki geniş salonun ortasına bırakılıyordu. Ne bir görevli ne bir amir simitlerin yanına yaklaşamıyordu. Albayın emri böyleydi:

– Ücretini tepsiye bırakıp, simit alın, ben size güveniyorum. Hepiniz dürüst çocuklarsınız. Kimse para vermeden simit almayacak.

Uygulamanın başlamasından üç gün sonra Albay, öğrencilerin arka bahçede toplanmasını istedi:

– Simit uygulamasında bazı arkadaşların para bırakmadan simit aldığı saptandı. Elbette bazı kötü niyetli arkadaşlar olabilir. O kişileri siz kendiniz uyarın. Para vermeyenlerin bazıları da yoksul arkadaşlar olabilir. Eğer simit parası veremeyecek kadar yoksul öğrenciler varsa, erkekçe ortaya çıkıp söylesinler, onlara bedava simit vereceğim. Ama eksikliğe karşın yine de uygulama sürecek.

Ancak, altıncı günün sabahı simit tepsisi, hiçbir açıklama yapılmadan kaldırıldı. Albay Köklü, istediği sonucu alamamıştı. Buna çok üzüldü. Ancak şaşırmadı ve çok da fazla kızgınlık göstermedi. Simit olayı, unutuldu gitti.

Secdede çiçek

Oysa şimdi şaşkınlık ve kızgınlık içindeydi. Polis Koleji'ne adım attığı ilk günden bu yana ilk kez; o dimdik, karın içerde, göğüs dışarıda duruşu bozuldu. Nasıl bir görüntü ile karşı karşıya olduğunu anlamaya çalıştı, bir süre. Öğrencilerinden biri, kendisinin okulu renklendirmek için pervazlara koydurttuğu bir çiçekle, senlibenli, dinsel bir sohbet içindeydi.

İlkin, bu sohbeti "çiçek sevgisi" sandı. Ancak, konuşmaları dinleyince şaşkınlık içinde kaldı. Müdürün, çiçekle konuşan İsmail'in hemen arkasında yaşadığı bu şaşkınlık, sanki tüm salonu kaplayan bir elektrik akımı gibi amirler, komiserler ve öğrenciler üzerinde korku ve şaşkınlık şoku olarak dolaşıyordu.

İsmail, kendisini izleyenler olduğunu hissetmedi bile. Sanki çiçekle arasında görünmeyen bir akım vardı. Güçlü, yoğun bir duygusallıkla çiçekle sohbetini sürdürdü:

– Ey güzel çiçek! Sana bu canı kim verdi? Bu renkleri, bu kökü, bu yaprakları sana veren yüce Allah'tır. Allah, kadir-i mutlaktır. Düşün ki, iki elementten oluşan Aspirin gibi bir ilacın yarat-

tığı mucizeleri... O bile rastlantı değil. Senin gibi güzel bir çiçeğin rastlantı sonucu oluşamayacağını nasıl olur da bu kafirler bilemezler? Sana bakıp da yaratanı görmeyen gözler kör değil de nedir? Seni yaratan Allah'a ibadet mi ediyorsun ki, başını böyle eğdin, secdeye geldin? İbadete Allah'ın adıyla başla... Bismillahirrahmanirrahim...

Albay daha fazla dayanamadı:

– Ne yapıyorsun sen burada? Çiçekle konuşacak kadar, besmele çektirecek kadar deliysen, bu okulda ne işin var?

İsmail, irkildi. Başını geriye çevirdi. Albayı görünce doğruldu ve esas duruşa geçti. Boynunu sol omzuna doğru bükerek, yüzüne masum, kaderine boyun eğen bir maske yerleştirdi. Hiç ses çıkartmadan öylece kalakaldı.

Bu, İsmail'in her zaman uyguladığı yöntemdi. Sıkıştığı anlarda boynunu bükerek kabuğuna çekilen, sessizliği ile herkesten uzak duran ve bu yöntemle kendisine yönelebilecek tüm olumsuz davranışlardan, eleştiri ve şakalardan kurtulmaya çalışan biriydi. Albayın karşısında yine aynı yöntemi kullandı. Müdür Köklü, sorularına yanıt vermeden karşısında esas duruşta, boynunu büküp duran öğrenci karşısında daha da sinirlendi ve kızgınlıkla İsmail'in üzerine yürüdü:

– Sen deli misin be adam? Çiçeğe besmele çektirilir mi? İsmail, ne kıpırdadı, ne de gözlerini kaldırdı. Ayakucuna doğru bakmayı sürdürdü. Albay ısrarlı sorularını, gür sesiyle verdiği emirleri adeta bir 'huşu' içinde dinleyen ancak kılını bile kıpırdatmayan bu öğrenci karşısında ne yapacağını bilemez oldu. Tokat atmak için elini kaldırdı. İlk kez bir öğrenciye vuracaktı. Durdu:

– Alın bu adamı elimden, yoksa katil olacağım!

Albayın neredeyse tüm okulda duyulan bu emri üzerine, komiserler koşup, İsmail'i olay yerinden uzaklaştırdılar. Herkes şaşkınlık içindeydi.

Okul, Albayın, 'çiçekle konuşan İsmail'i yakalaması' ile çalkalandı. Öğrenciler 'çiçeğe besmele çektirme' olayı üzerine, günlerce espriler üretip, gülüştüler. Bir yandan da Albayın, İsmail'i cezasız bırakmayacağı, hatta okulla ilişiğini kestireceği konuşuluyordu. Ne de olsa, Atatürkçü bir nesil yetiştirmek için gece-gündüz demeden çalışan Emekli Albay Nafi Köklü, bu görüntünün arkasında Polis Koleji içindeki 'Nurcu hareketin' ulaştığı boyutları saptayıp, gereğini yapmaktan kaçınmayacak biriydi.

Ama ne bir ceza geldi İsmail'e ne de karışan oldu bir daha. Polis Koleji Yönetmeliği'nde 'çiçekle konuşmanın, çiçeğe besmele çektirmenin' cezası yoktu! Olay bir anı olarak kaldı. İsmail'e de her zaman "çiçeklere besmele çektiren" biri olarak bakıldı. Bu garip, dahası zavallı görünümlü öğrenciye kimse ilişmedi.

Okul yaşantısı boyunca hep boynu bükük, kendi halinde, içine kapanık görüntüsünü sürdürdü. Hiçbir 'vakit namazını' kaçırmadı. Namaz saatiyle çakışan derslere, etütlere ve içtimalara hep geç geldi. Uzunca bir süre hiçbir amir, öğretmen bu geç gelişleri cezalandırmadı. Neden geciktiği bile sorulmadı. Çünkü İsmail'in bu sorulara yanıt vermeyeceği biliniyordu. Boynunu büküp, sessizce önüne, ayakucuna bakmaktan başka hiçbir tepkide bulunmayan İsmail'in, 'mini etekli kızları görüp, günaha girmemek' için hafta sonu çarşı izinlerine çıkmadığını da herkes biliyordu. Çarşıya çıktığı zamanlarda ise şapkasının siperini gözlerine indirir, başını yere eğer ve doğruca gideceği 'eve' giderdi. Akşamları da aynı biçimde dönerdi. Geceleri yatakhaneye, içtimalara, etütlere, derslere en son gelenler arasında bulunan İsmail'in, mescitte 'nafile namazı' kıldığını, risale okuyup, ezber yaptığını yalnızca öğrenciler değil, tüm okul yönetimi biliyordu.

Yüzüme bak be çocuğum!

İsmail'e göre kadın öğretmenler 'na-mahremdi...' Kadın öğretmenlerle tokalaşmak, yüzlerine bakmak günahtı. Bu yüzden ka-

dın öğretmenlerimizin derslerinde sözlüye kalktığı hiç görülmedi. Zaten derslere hemen hiç katılmazdı, sesi çıkmazdı. Kadın öğretmenlerin derslerinde tümüyle içine kapanırdı. Dersle ilgili ya da başka bir konuda, öğretmenlere soru sorduğu görülmezdi. Öğretmenler bir soru sorduğunda ise ayağa kalkar, boynunu büker ve gözlerini hiç kaldırmadan fısıltıyla yanıtlardı. Söyledikleri çoğu zaman anlaşılamaz, duyulamazdı bile.

Ekin Tekol, felsefe öğretmenizdi. Görünüşü de düşünceleri de oldukça çağdaştı. Eğitim programına sıkı sıkı bağlıydı; ama yine de derslerin sonunda, birkaç dakika ayırıp, öğrencilere yaşamla ilgili küçük ama önemli bilgiler vermek gibi bir alışkanlığı vardı. Sofra ve konuşma kuralları, toplum içinde yapılması ya da yapılmaması gereken davranışlara ilişkin bilgilerdi bunlar. Çok genç ya da çok çekici bir kadın sayılmazdı. Ama giyimi, konuşması, davranışları ile dikkat çekici bir hoşluğu vardı. Öğrenciler de, Ekin öğretmene hep saygıyla yaklaşırlardı.

Ders yılının son günlerinde, Ekin öğretmen, yazılı sınavlarda zayıf alan öğrencilere, kurtarma sözlüsü yapmaya karar verdi.

Öğrencileri sırayla kara tahtanın önüne çağırıyor, birkaç soru sorup, sözlü sınav yapıyordu. İsmail de bütünlemeye kalacak öğrenciler arasındaydı. Ekin Hoca, İsmail'i sözlüye kaldırdı. İsmail, başı önünde geldi, öğretmenin yanına. Yengeç gibi yürüyor, Ekin öğretmenle göz göze gelmekten kaçınıyordu.

Ekin Tekol, ilk sorusunu sordu. İsmail'den ses gelmedi. Bir süre bekledikten sonra, soruyu yineledi. Ses gelmeyince, yumuşacık bir ses tonuyla seslendi:

– Oğlum, bilmiyorsan başka bir soru sorayım.

İsmail, sessizce ayakuçlarına bakmayı sürdürdü. Sanki sınıfın döşemeleri arasında, kendisini büyüleyen bir şey vardı ve gözlerini ondan alamıyor gibiydi. Ekin Öğretmen önceden de İsmail'in bu davranışını biliyordu. Ama bu kez abartılıydı. Üstelik yanıt vermezse bir zayıf not daha alacak ve sınıfta kalacaktı:

– Bana bak oğlum, ses ver!

İsmail, en sonunda ağzını açıp, "Bilmiyorum" diye fısıldayabildi.

Ama yine öğretmenin yüzüne bakmamıştı. Ekin öğretmenin kaşları çatıldı. Sinirlendiği yüz hatlarından belli olmaya başlamıştı. Öğrencisinin yüzüne neden bakmadığını anlayacak kadar zeki olan Ekin Tekol, sözlü sınavı bir yana bırakıp, İsmail'in direncini kırmaya çalıştı:

– Birisiyle konuşurken yüzüne bakmak gerekir. Yüzüme bak!

İsmail, kıpırdamadı bile. Ama Ekin Öğretmen ısrarlıydı:

– Yüzüme bak İsmail!

– ...

– Yüzüme bak be çocuğum! Ben senin annen yaşındayım. Üstelik öğretmeninim. Bu nasıl bir bağnazlık?

- ...

-Defol. Çık dışarı!

İsmail, başını kaldırmadan, sessizce sınıftan çıkıp, gitti. Bu kararlı öğretmenin ısrarı, İsmail'in direncini kıramamıştı. Ekin Tekol, kıpkırmızı kesilmişti. Ders sonuna kadar hiç ses çıkartmadan oturdu. Sınıftan da tek bir ses çıkmadı. Ekin öğretmen, zil çalınca, İsmail gibi sessizce kalkıp gitti. Ekin Tekol, yılsonundaki son dersine kadar bir kez bile bu konuda konuşmadı. Son derste, İsmail'in adını anmadan bağnazlıkla, yobazlıkla ilgili uzun bir söylev verdi. Akıllarda kalan da bu son sözleriydi:

- Beni üzen ve korkutan; bu çağda, Atatürk Türkiye'sinde ve Polis Koleji gibi çağdaş bir eğitim veren bu kurumda hanım öğretmenlerinin yüzüne bakamayacak duruma getirilen çocukların gelecekte neler yapabilecekleridir.

Ekin Tekol'ün bu korkuyu duymasının hiç de haksız olmadığı çok geçmeden anlaşıldı.

İsmail, Felsefe dersini bütünleme sınavlarında geçebildi. Polis Koleji'nden ve ardından Polis Akademisi'nden diploma aldı. Gecikmeli de olsa rütbe aldı ve emniyet müdürü oldu. Türkiye Cumhuriyeti Anayasası'nda ve yasalarında tanımlanan, laik cumhuriyeti koruma görevini yerine getirmek ödevini üstlenen, üst rütbeli bir polis olarak, Cumhuriyete ve Türk toplumuna hizmet etmeyi sürdürüyor!

İsmail'in, 'Işık Evleri'ne en çok gidenlerden olduğunu herkes gibi ben de çok iyi biliyorum; ama adını Fetullah Gülen soruşturma ve araştırmalarının hiçbirinde göremedim. Fetullahçı olduğunu, en azından ben ileri süremem. Ama hala Polis Koleji'ndeki gibi, "çiçeğe besmele çektiren düşünce yapısında biri" olduğunu biliyorum.

İsmail, okul ve meslek ile ilişkisinden çok uhrevi ilişkilerine daha çok önem verdiği için; birçok defa ceza aldığı da oldu. Mescitten, risale okumaktan kopup içtimalara gelemediği çok oluyordu. Çoğu zaman 'idare' edilse de çok fazla göze battığı için rapor edilip ceza aldığı da biliniyor. Önceleri daha 'hamdı' ve pişince iyi bir 'eleman' olabilirdi. Ancak İsmail'in bir türlü olgunlaşmaması, cemaatin uhrevi yanlarına takılıp adeta bir meczup gibi yaşaması; 'dünyevi isteklere dönük hizmetlerde' bulunmaması, bulunamaması; gözden çıkartılmasına da neden oldu. Akademi son sınıftan mezun olurken de; sicili bozuk geldiği gerekçesiyle 'yıldızsız' mezun olan 'solcu' öğrencilerin arasına katıldı. Yıldızhan, birinci sınıf emniyet müdürü rütbesine erişti ve Emniyet Genel Müdürlüğü Teftiş Kurulu Başkanlığı emrinde Bursa Bölge Başkanlığı'nda Polis Başmüfettişi olarak görev yapıyor.

İsmail Yıldızhan'ın, kadın öğretmenlerin yüzüne bakmaması ya da çiçeğe besmele çektirmek için yaptığı baskı, kimilerince 'masum' görülebilir. Ama bu olayın ardından ilginç bir fotoğraf vardı. Bu fotoğrafın bir bölümü Emniyet Teşkilatı içinde herkesçe biliniyordu. Fotoğrafın bir bölümü de, daha sonra, skandallar, MİT raporları, müfettiş soruşturmaları ile kamuoyuna yansıdı.

Çiçeğin arkasındaki giz

"Türkiye Cumhuriyeti Şeyhler, dervişler, müritler ve meczuplar memleketi olamaz; en doğru, en hakiki tarikat, tarikat-ı medeniyedir; medeniyetin emir ve talep ettiğini yapmak, insan olmak için kafidir."

Mustafa Kemal Atatürk

Emekli Albay Nafi Köklü, kendisini şaşkınlık içinde bırakan 'çiçeğe besmele' olayının arkasına baksaydı, bakabilseydi ilginç bir görüntü ve fotoğrafla karşılaşacaktı.

Çünkü o tarihlerde Polis Koleji Öğrencileri arasında dinsel akımlar kök salmaya başlamıştı. Namaz kılan, din bağı güçlü birçok öğrenci vardı ve bunların arasına tarikatlar sızmıştı. Albay Nafi Köklü'nün disiplin yerleştirme düşkünlüğü nedeniyle ilgilenmediği ve göremediği, somut birkaç olayla görebildiğinde de yeterli önlemi alamadığı bu tarikatların varlığı, giderek okulda kök saldı. Bunların içinde en etkilisi, Fetullah Gülen'in Tarikatı idi. Gülen'in o tarihlerde 'Işık Tarikatı', 'Işıkçılar', 'Nurcular' gibi karışık isimlerle anılan örgütlenmesi, Polis Koleji içinde gizlice, sinsi bir biçimde yayılıyordu. Kuşkusuz, yalnızca 'Işıkçılar' değildi okulda etkin olanlar. "Süleymancı" ve "Nakşibendiler" ve başka dinsel topluluklar da "Işıkçılar-Nurcular" gibi tohumlarını atmaya başlamışlardı. Ama bunların arasından en etkilisi, yıllar boyunca ayakta kalarak, bugünlere binlerce "polis mürit" yetiştiren Fetullah Gülen'in Tarikatı oldu.

Tarikatların, dini cemaatlerin Polis Koleji'ne ilk sızma hareketi Albay Nafi Köklü'nün gelişinden birkaç yıl önce, 1977-78 yıllarında başladı. Ancak, çalışmaları henüz emekleme dönemindeydi. Daha çok, dindar ailelerde yetişmiş ve Polis Koleji'ne gelmiş saf çocuklara "ajitasyon" uyguluyor, küçük topluluklar oluşturup, örgütlenmelerini güçlendirmek için çalışıyorlardı. Bu ne-

denle, çok da fazla dikkate alınmıyorlardı. Aralarındaki ilişki, 'masum din ilişkisi' olarak değerlendiriliyordu. Bir araya gelmeleri, gizli gizli konuşmaları, kitap-risale alışverişleri; mescide gidenler, namaz kılanlar arasındaki 'normal' ilişki olarak nitelendiriliyordu. Oysa az da olsa, o yıllarda ve sonraki yıllarda yapılan soruşturmalar, bu ilişkilerin; 'imam' adı verilen kişilerin talimatları doğrultusunda, bilinçli olarak kurulan ve geliştirilen ilişkiler olduğunu ortaya koydu.

1979 yılına gelindiğinde Gülenciler, Ankara'nın çeşitli semtlerinde 'Şarj Evleri' kurdular. Bu dönemde ülke anarşi ve terör karmaşası içindeyken, Polis Koleji Müdürlüğü'nde Saffet Yüksel görevliydi. Malatya İl Emniyet Müdürlüğü'nden Polis Koleji'ne atanmıştı. Ufak tefek, sarışın, mavi gözlü, cin gibi bir müdürdü. Albayın tersine, disiplin uygulamalarına çok önem göstermiyor, öğrencilerin özgür bireyler olarak yetişmesine olanak tanıyacak bir yönetim sergiliyordu. Yardımcılığını Kürşat Ilgın ve Natık Canca yapıyordu. Kürşat Ilgın, şık giyimi, jöleli saçları ve öğrenciler arasında adı tartışmalara konu olan, İtalyan parfümü ile batılı bir polis görüntüsü sergiliyordu.

Natık Canca ise aynı zamanda okulun judo hocasıydı ve öğrencilerle ilişkisi daha çok spor üzerineydi. Yıllar sonra Antalya İl Emniyet Müdürlüğü görevi sırasında kamuoyunca yakından tanınan Canca, sosyal bir kişiliğe sahipti. Kürşat Ilgın'ın sert yapısından, ünlü tokatlarından çekinen öğrenciler, Canca ile sıcak ilişkiler kurabiliyordu.

Saffet Yüksel döneminde, okuldaki disiplinin gevşek (!) olduğunu sonraki yıllarda öğrendik. Yüksel döneminde: astlık üstlük ilişkisinin kalkacağı, okulda üst sınıfların astlarını rapor etmesinin, alt sınıf öğrencilere dayak atmasının son bulacağı bile konuşuluyordu. Zaman zaman yönetimin yumuşaklığı ya da hoşgörüsü nedeniyle okulda ast sınıflarla üst sınıflar arasında kavga bile çıkabiliyordu. Bu kavgalar genellikle okul dışına sızdırılmıyor,

küçük disiplin cezaları ile geçiştiriliyordu. Bu da, kuralsızlığın egemen olmasını sağlıyordu.

Aslında, okul yönetmeliğine göre, alt sınıflar üstleriyle bırakın kavga etmeyi, yüksek sesle bile konuşamazlardı. Okuldaki 'astlık üstlük' ilişkisi yazılı ve geleneksel olarak oldukça katı kurallara bağlıydı. Üst sınıfların, alt sınıflardaki öğrencileri yönetime 'rapor etme' yetkileri vardı. Bu raporlar, "üst her zaman haklıdır", "üst yalan söylemez" ilkelerinden aldığı güçle, istisnalar dışında her zaman sonuç verirdi ve ast sınıfın disiplin cezası almasına neden olurdu. Disiplin ceza puanları 75 puana ulaştığında okulla ilişik kesilirdi. En düşük ceza puanı dörttü. Ayrıca, bir hafta sonu da çarşı iznine çıkmama cezası verilirdi. Suçun yinelenmesinde ceza da iki katına çıkardı. Boyasız ayakkabı, yatağını düzgün yapmamak, kopuk düğme, üstü selamlamamak, laubali davranış, sakız çiğnemek, sigara içmek ve benzeri davranışlar cezayı gerektirirdi. Yönetmelikteki suç sayılan davranışlar sayfalar dolusuydu. Somut olarak tanımlanmayan suç türleri de vardı. Üst sınıf ya da sınıf komiser ve amirleri isterse bir ay içinde bir öğrencinin okulla ilişiğinin kesilmesine yetecek kadar ceza puanı verdirebilirdi.

Hafta içi okulda hummalı bir eğitim süreci işlerdi. Sabah 06.00'da kalkan öğrenciler, kahvaltı öncesinde bir saat etüt yapar, kahvaltı sonrasın başlayan ve öğle yemeği için verilen bir saatlik ara dışında neredeyse tüm günlerini derste geçirirlerdi. Akşam yemeğinden sonra da iki saat etüt yapılırdı. Gece 22.00'de yatma zorunluydu. Haftada en az iki defa koğuş nöbeti tutulurdu.

Bu kadar yoğun geçen günler nedeniyle öğrenciler, hafta sonu izinlerini büyük bir özlemle beklerdi. Hafta sonlarında yakın arkadaş olanlar birlikte çıkarlar, tiyatroya, sinemaya gider, kitapevlerinde, cafe ya da kıraathanelerde zaman geçirirlerdi. Ankaralı olanlar ise hafta sonu 'evci' çıkarlar ve izinlerini evlerinde, ailelerinin yanında değerlendirirlerdi. Ankara dışından gelen öğrenciler en çok bu 'evci' olayını kıskanırlardı.

Şarj evleri

Ankaralı olmayan bazı öğrenciler de gidecek bir 'ev' bulmuşlardı.

Sonraları 'Işık Evleri' olarak literatüre geçecek Nurcu Tarikatı'nın evleri başta olmak üzere Süleymancı, Nakşibendi tarikatlarının 'dershane' adı verilen evleriydi bunlar. Bu evlere giden birçok Polis Koleji öğrencisi olduğunu tüm öğrenciler ve okul yönetimi de biliyordu. Ancak, o tarihlerde bunu engellemek ya da soruşturma açmak için doğrudan ve ciddi sayılabilecek bir girişim yapılmadı. Çünkü henüz rahatsızlık verecek bir boyuta ulaşmamıştı ve 'rejime yönelik tehlike' oluşturacak bir yanı olduğu düşünülmüyordu.

Yıllar geçtikçe devletin hemen tüm kurumlarında ve yargı organlarında, 'tehlike' olarak algılanan bu evlerle ilgili inceleme, araştırma hatta soruşturma açılabildi. Ama biraz geç kalındı. Çünkü o tarihlerde bu evlere gidenler ve orada yetişenler artık bu 'Işık Evleri' ile ilgili açılacak soruşturmaları engelleyebilecek, amacından saptırabilecek güce sahip oldular.

'Işık Evleri', Gülen örgütlenmesinin temelidir. Gülen, kendi ideolojisine göre insan yetiştirmek, genç beyinleri yıkamak için 'eğitim ve öğretim' amacıyla kullandığı bu evlere; vaazlarında ve kitaplarında 'Işık Evi' dışında başka adlar da verir. 'Şarj Evleri' , 'İbn-i Erkam Evleri' bu adlardandır. 'Şarj' sözcüğü bilerek seçilmiş sözcüktür. 'İbn-i Erkam' ise İslam tarihine dayanılarak verilen bir addır. İbn-i Erkam sahabedir. Yani, Hazreti Muhammet döneminde yaşayan Müslümanlardan biridir. İslam tarihçilerine göre; İbn-i Erkam, herkesin dışladığı, birlikte görünmekten, konuşmaktan kaçındığı bir dönemde Muhammet'i evine almıştır. Bu nedenle evi nurla, yani ışıkla dolmuştur.

Gülen, 'İbn-i Erkam Evlerinde' yetişmeden, sabırla pişip olgunlaşmadan yapılan her işin 'ham hayal' olduğunu savunur. Gü-

len'e göre bu evler, "Müjde ve muşlunun en karanlık ve karamsar günlerinde billur bir avize gibi asılı durduğu, hiyerarşik sistemin, yaratılışa uygun prensiplerin devlet bazında temsil edilmesinin ilk adımı, ilk şartı olan evlerdir.", "Ahir zamanda gelerek dini tahrip eden deccalın bir daha hortlamak üzere öldürüldüğü evdir."

Gülen'in vaazlarında ve kitaplarında anlattığı 'Işık Evleri', bu cemaatin hücreleri durumundadır. Fetullah Gülen'in bu evlerle ilgili söyledikleri ve yazdıkları oldukça ilginç. Gülen'in 'Günler Baharı Soluklarken Çağ ve Nesil-5' adlı kitabından 'Işık Evleri' ile ilgili anlattıkları şöyle:

"Işık evler, ışık süvarilerinin kışlaları, hak erenlerin halvethane ve zaviyeleri, gözlerini ilim ve marifetle açıp-kapayan kudsilerin varidat iklimleridir. Tadım, havasını, rengim, rahiyasını ötelerden alan ışık evler, dünyada, ukba yamaçlarına kurulmuş ve fizik-ötesi alemlerin rasathaneleri gibidirler. Onların aydınlık ikliminde en müptedi insanlar bile, mikro alemin en sırlı koridorlarında rahatlıkla dolaşabilir... Ve makro alemin en girift, en ürpertici derinliklerini bir solukta geçer; geçer de, hareket noktasının aydınlığı sayesinde kara deliklerin merkezine ışıktan tahtlar kurarak inanca açık sinelere tefekkür, ma'rifet ve zevk-i ruhani tayfları salarlar. "

Gülen'in tanımlamasına bakınca bu evlerde yetişenlerin, insanüstü varlıklar biçimine dönüştüğü düşünülebilir. Gülen'in sözlerini sürdürelim:

"Işık evler, hangi şehir, hangi mahalle ve hangi sokakta bulunursa bulunsun, ötelere açık içyapılarının remzi olan kapıları, pencereleri ve binaların ön cephesinden caddeye sarkan cumbaları gibi balkonlarıyla, her zaman emsali evlerden birkaç adım ötede bulundukları hissini uyarır ve sonsuza açılmaya namzet ruhlar için adeta birer terminal, birer liman vazifesi gördüklerini hatırlatırlar... Işık evler çevrelerindeki bina yığınları itibariyle, tıpkı hale içindeki yıldızlar topluluğuna nur ayetini tefsir eden

bir mehtap veya ebedi nur, ebedi huzur arayanların firdevslere ulaştırma yolunda kurulmuş birer han gibidirler..."

Gülen, evleri övmeyi sürdürürken, büyülü, mistik bir hava vermeyi; şiirin ve müziğin etkisini kullanmayı da unutmaz:

"Bu evlerde herkes hemen her zaman, tabii, düşüncesinin berraklığı ölçüsünde hem kendi benliğinin derinliklerinden hem de bütün varlığın ruhundan kopup gelen bir şiiri dinler gibi olur... Ve yine bu evlerde, uyanık her gönül, ışık çağından günümüze kadar uzayıp gelen renk renk ve asırlara sinmiş, pek çok hatıraların, hatıraların bağrında tüllenen hülyaların inşirah veren veya inleten birer name haline geldiğini duyar hisseder...

Bu evlerde idrak edilen aydınlık gün ve gecelerin içinde insan adeta bir saadet rüyası yaşar... bu büyülü dünyada her şeyi neşeye , sevince çeviren öyle sihirli anlar ve dakikalar olur ki, insan buğu buğu dört bir yandan gelip ruhunu saran bayıltıcı mutluluklar karşısında, muvakkaten dahi olsa, dünyada olduğunu unutur ve bu tatlı rüyadan kat'iyen uyandırılmak istemez..."

Gülen'in Işık Evleri' ile ilgili sözleri. Hasan Sabbah'ın sahte cennetine ne kadar da benziyor? Gülen, daha da ileri giderek, cennet esintilerinin bu 'Işık Evlerinde' estiğini ileri sürecek kadar abartılı sözler söyleyebiliyor:

"Bu evlerde, imanı, ibadeti, duayı, zikri, fikri, uhuvveti, vefayı ötelere ait derinlikleri ile duyup-yaşatma bahtiyarlığına erenler, adeta her an yeniden doğar, baharlar gibi duygularıyla yeşerir. derken çeşit çeşit varidatla dolgun/aşan o kendilerine has hava, bütün gönüllerin bir saadet va'diyle kaplar ve çok defa onların, hayra açık sinelerinde Cennet yaylarının ferahlatıcı esintileri duyulur.

... Onların nazarında, yeryüzündeki bütün toplanıp-dağılmalar, gelip-gümeler, askerin kışlada, talebelerin mektepte toplanıp dağılmasından, gelip gitmesinden farksızdır. Toplanırken talim

ve terbiye için toplanırlar; dağılırken de bu kışla ve bu mektepte elde ettikleri temiz duygu, nezih düşünce, güzel ahlak, imanlı fazilet ve Yaradan 'la irtibatlarının mükafatını almak için dağılırlar.

...Işık evlerinde hava kararıp, gece o sihirli atmosferiyle her yanı sarınca, birden bire her şeyin dili ve edası değişir; her ses, her kalp atışlarının ritmine uyar, her söz bir büyü halini alır... açık beyan yerini remizlere, işaretlere bırakır... ve evin içi sabah saatlerinde güneşe uyanan bir kovana döner... derken sırlı ve sihirli gelip gitmeler başlar. Çiçek- kovan arası gelip-giden arılar gibi ışık almak, ışık vermek ve nurdan düşüncelerle petekler örmek için bu büyülü konup kalkmalar ta gece yarılarına kadar sürer...

Işık evler gelmiş-geçmiş mukaddes binaların en velüdu, en doğurganıdırlar; oralarda ışığa uyanan herkes, hemen karanlıkla hesaplaşmaya geçer. Bu itibarladır ki, ışık evlerinin çoğalıp gelişmesi tasavvurlar üstü ve hendesidir... ne asırlık karanlık düşünceler ne her yerde onlar için bir tuzak kurup bekleyen karanlık ruhlar ne de onları yakın takibe alan dış kaynaklı sapık zihniyetler, birer tecelli sırrı ile zuhur eden bu aydınlık evlerin çoğalma hızını engelleyemez ve onların önünü kesemez... Nasıl kesebilir ki, onlar... sürekli gelişip çoğalmaya göre programlanmıştır... "

Gülen'in 'Işık Evleri' ve 'Işık Süvarileri' deyimleri, "karanlık güçlerle" mücadele için bu evlerden mutlaka geçmek gerektiği yolundaki yönlendirmeleri, bu evlerin insan ruhuna verdiği mutluluk duygularını abartılı bir şekilde sunuşu, dikkate değer. Bir mücadele, kavga varsa, bu kavganın iki tarafı olması gerek. Gülen'in "asırlık karanlık güç" diye tanımladığı, kavganın öteki tarafı rejim ve var olan rejimde erki elinde tutanlar değil midir? 'Gülen'in talebelerine' "her yerde tuzak kurup bekleyen" cin ya da şeytan mı yoksa Türkiye Cumhuriyeti'nin ta kendisi mi?

Gülen, 'Işık Evlerinin' geçmişine, cemaate yaptığı hizmetler ve büyüyüp, gelişmesine ilişkin düşüncelerini de şöyle dile getiriyor:

"...evet, baskının baskıların ve baskın ihtimallerinin tehdidi altında bile ışık süvarileri hiçbir zaman ışık etrafında bir araya gelmekten, ışık alıp-vermekten, ışık solumaktan, ışıkla gerilmekten ve zulmetlerin bağrına ışık göndermekten geri kalmadılar...

Işık evlerinin, kudret ve irade esintileriyle tohumlar gibi dört bir yana saçılıp, zuhur ve tecelli yamaçlarında çoğalmasıyla, hikmet ve inayet düzlüklerinde büyüyüp gelişmeleri, gelişip kabuk değiştirmeleri aynı zamana rastlar. Evet, belli bir döneme kadar birer birer, ikişer ikişer çoğalan ışık evler mübarek bir zaman diliminde birdenbire bendesi katlanmaya geçer ve onar onar, yirmişer yirmişer artmaya başlar...ve yine aynı dönemde, küçük ünitelerin yanında, aynı zevk aynı rahiya, aynı tad, aynı hava ve aynı ruhta, tıpkı birerli kandillerin yerine çok lambalı avizelerin alması gibi bu minik hizmet yuvalarının yerlerim daha kompleks ışık kaynakları ve birerli yıldız mahiyetindeki münferit evlerin yerlerim de içinde güneşlerin kol gezdiği galaksiler gibi, bütün dünyayı kucaklayan entegre ışık evleri alır...

Evet, bugün büyüğüyle-küçüğüyle ışık evler yıllar ve yıllar imana, imandaki huzur ve ilmi 'nana susamış gönüllere rahmet yüklü bulutlar gibi, gönderdiği bol bol 'ab-ı hayat' ve insanımızın gönül tepelerine saldığı marifet, muhabbet, ruhani zevk şualarıyla diriliş lifleyen bir İsrafil sür'ı ve vicdanlarını şahlandıran Cebrail solukları olmuştur. Evet, onlara uğrayanlarda pek çok menfi hisler silinmiş, inat ve karşı koyma düşünceleri kırılmış, müdavimleri de kendi/erini, cennet koridorlarında temaşadan temaşaya koşan seyyahlar gibi görmeye, hissetmeye başlamışlardır...

... Onların ışık evlerin derinliklerinde hissettikleri, hissedip yaşadıkları rengarenk hayatı, onlarla aynı duygu ve aynı düşünceyi paylaşmayanların... hele şartlanmış dimağların, bedenine yenik düşmüş ruhların kendi çalım ve gururu altında ezilmiş bahtsızların duyup anlamaları mümkün değildir.

Her akşam, işinden, okulundan, dairesinden ayrılıp bir "vaha"ya koşuyor gibi, ışık evlere koşup gelenler, bu evlerin kendi-

lerine has büyüleyici duygularına dalar, şurada-burada zihinlerine ilişen kötü duygu ve tutkulardan sıyrılır, başları cennetlere ulaşmış gibi derin bir huzura ererler. Her akşam ve her vazife dönüşü ışık evlerin müdavimleri için, hayata yeniden dönüş ve kendilerini idrak ediş demektir...

Biz hepimiz, mabetleşen bu ışık evlerin gölgesinde var olmanın, yaşamanın, ümitlenmenin, ölçülü bulunmanın ne demek olduğunu daha iyi anlar, kendimizce hayatı daha derinden kavrar ve varlığı daha farklı buluruz. Güya her gün onlara ulaşacağımız ana kadar birer kadavrayımışız da onlara ulaşınca, kudretten ilahi nefhalara ermiş gibi, dirilip, başkalaşıp ötelere uyanıp ve birer mana insanı haline geldiğimizi hissederiz... bizler, çok defa bu sihirli muhitte, hazların en erişilmezine, itmi'nan ve sükunun en baş döndürücülerine erer, her şeyi bir aşk'ü şevk neşvesi içinde tanır, duyar ve kendi kendimize, 'yoksa bu yaşadığımız hayat cennet hayatı mı? " diye mırıldanırız.

Bugün bu sahip olduğumuz bütün müesseseler; bir dönemde yokluğun bağrına atılan bir küçük çekirdekten meydana gelmiş devasa bir ağaca benzetilebilir. Evet, karanlıkların birbirini takip ettiği bu dönemde yakılan bir mum misali, açılan küçücük hücreler, ardından ışık evler ve daha büyük kompleksler tıpkı Hz. Muhammed'in nurunun bir sperm mahiyetinde ilk sebep olarak bütün arz ve semanın esasını teşkil ettiği gibi, onur-u azamın vesayetinde aynı şeyi yapmışlardır.

İlk dönem itibariyle, İslami tebliğ ve irşad hareketinin başlangıcına baktığımızda, Allah Rasülü de bu işe, bu tür evlerle başlamıştır. Evet bir evle başlamıştır... Emeviler de, Ömer Abdülaziz etrafına aldığı üç-beş insanla ve mini bir hücreyle işe başlamıştır... İmam Gazali de aynı yolu takip etmiştir. Aslında ilk ışık çağında İmam rabbani'ye, ondan da günümüzün büyük çilekeşi Beddiüzzüman Hazretlerine kadar, belli dönemlerde Ümmet-i Muhammed'e mürşitlik yapan bütün üstün kametler hep aynı yolu takip etmişlerdir. "

Gülen kendisini, sıraladığı İslam tarihinin bu önemli isimleriyle özdeşleştirip, 'Işık Evleri' sistemini kurdu. Polis Koleji öğrencileri de bu 'Işık Evleri' ile ilk tanışan ve en çok giden topluluğu oluşturdu. Polis Koleji'nin ilk hazırlık sınıfı öğrencileri olan devre arkadaşlarımın ve sonraki yıllarda gelen alt devrelerimizin götürüldüğü bu 'Işık Evleri', Cebeci, Demetevler, Aydınlıkevler, Keçiören, Abidinpaşa gibi kenar semtlerde, gözden uzak yerlerdeydi:

Hafta izinlerinde Nurculuk dersi

"Medrese, zaviye gibi işleyen 'Şarj Evleri '...Bu evler meçhul evlerdir. Bu evler sizin bildiğiniz gibi evler, minaresi olan, ezan okunduğu zaman herkesin içine girdiği malum evler değildir. Meçhul ev. Kelime karakteristik olarak seçilmiştir. Belirsiz evlerdir. Bunlar belli olmazlar, çünkü o evlere girip, çıkan insanlar yakın takiptedirler. Elden geldiğince evler kamufle edilmelidir."

Fetullah Gülen

1979 yılı Polis Koleji için her açıdan önemli bir yıldı. Polis Koleji dört yıllık öğretim süresi uygulamasını o yıl ilk kez başlattı. Koleje ilk hazırlık sınıfı öğrencileri geldi. Hazırlık sınıflarında sadece yabancı dil eğitimi verilecekti. Haftada 50 saate yakın dil eğitimi veriliyordu. Bunun için okul kadrosuna İngilizce ve Almanca dili üzerine uzman, çok deneyimli öğretmenler alındı. Dil laboratuarları kuruldu. Yeni öğrenciler için, yeni bir sınıf katı oluşturuldu. Bu sınıflar onarımdan geçirildi. Duvar boyaları yenilendi. Yeni sıralar getirtildi. Soft adında, o yıllarda Hacettepe Üniversitesi Filoloji Bölümü öğrencilerinin öğreniminde kullanılan özel kitaplar alındı. Hazırlık Sınıfı öğrencileri için hazırlanan dershaneler, eksiksiz ve tertemizdi.

Ancak bu arada, bu öğrenciler için okul dışında da yeni 'dershaneler' oluşturulmuştu. Bu dershaneler, 'hayır sahiplerinin' ve vakıfların desteğiyle Ankara'nın çeşitli semtlerinde kiralanan evlerdi.

Gülen'in 'Işık Evleri', 'dershaneleri' için potansiyel öğrenciler de Polis Koleji'ne gelmişti ama henüz 'dershaneye' götürülecek kıvamda değillerdi. Polis Koleji'nde ders yılının başladığı ilk günlerde, 'kıvama getirme' çalışmaları başladı. Önceki yıllarda bu dershanelere giden, bu dershanelerin mevcudunun arttırılması

için birilerince, 'adam kazanmakla' görevlendirilen üst sınıf ağabeyler, hazırlık sınıfı öğrencileri arasında 'adam kapma' ya da 'şarja uygun olanları seçme' işine giriştiler. Okulun zemin katında, kalorifer dairesinin hemen üstünde ve mutfağın karşısında bulunan mescidi kendi renklerinde olan öğrencileri saptamak, kıvama getirmek için kullandılar.

Sonraları 'imam' sıfatıyla karşımıza çıkacak bu kişiler, bir başka ve daha doğru deyişle 'Işıkçılar' gizli, sessiz ama bir o kadar da sistemli bir uğraşı içindeydi. Gürültü çıkartmıyorlar, güçlerini sergilemekten kaçınıyorlar, sürekli olarak mağrur, hoşgörülü, kaderci bir görüntüde ama sıkı bir biçimde çalışıyorlardı. Gösteriş onların işi değildi. Onlar 'ilahi bir inanışın' verdiği psikoloji içinde ve 'imamlarından aldıkları talimatlar' doğrultusunda her gün yeni bir genci saflarına katmaya çalışıyorlardı.

Bunun için mescide gelen hazırlık sınıfı öğrencileri ile derhal temasa geçildi. Bu kişiler yakın izlemeye alındı. Bu öğrenciler aracılığıyla, mescide gelmeyen ancak, ideolojik eğilimi kendilerine yakın, ailesi dindar olan öğrencileri belirlemeye çalıştılar. İlk hafta sonu iznine çıkmadan önce eve götürülecek hazırlık ve 1. sınıf öğrencileri saptandı. Üzerinde günler, haftalar boyu çalışılmış çocukları, ürkütmemek için, "Polis Enstitüsü'nden -yeni adıyla Polis Akademisi- hemşerin de gelecek. Sizi tanıştırırız. Enstitülü ağabeylerin evi var. Oraya gidip, yemek yiyeceğiz, sohbet edeceğiz" aldatmacasıyla evlere davet ettiler. Bazıları da, yabancı oldukları Ankara'yı 'tanıtma', 'rehberlik etme' bahanesiyle kandırılarak, Işık Evleri'ne götürüldü. Mescide gidenler ve rengini açıkça ortaya koyan öğrenciler "Din alimi ağabeylerle tanışacağız" denilerek, Işık Evleri'ne götürülmeye hazır hale getirilirdi. Bir kez götürülen ve Işık Evleri'ne uygun olan öğrencilere, yeni öğrenciler bulması ve üst sınıftaki deneyimli imam ağabeyleriyle tanıştırması görevi verildi.

Çoğu yoksul olan bu çocuklara, gidecekleri evde 'yemek yenileceğinin' söylenmesi, gidilecek yerin çekiciliğini arttırıyordu.

Üstelik üst sınıflarla iletişim kuruluyor, korunmaya alınıyorlardı. Bu psikoloji bile genç (aslında hala çocuk) öğrencilerin, istemeseler de evlere götürülmelerine karşı çıkmamaları için yeterliydi. Bu öğrenciler, tarikatın eğitim sorumlusu olan üst sınıftan bir 'ağabey' gözetiminde topluca okuldan çıkartılırdı. Dikkat çekmemesi için gruplara ayrılır her gurubun başına sorumlu bir şakirt verilirdi. Otobüs ya da dolmuş paraları, görevli ağabeyce karşılanarak, gidilecek semte götürülürlerdi. Gidilen evler, kenar semtlerde, gözden uzak sokaklardaydı. Evlerin bulunduğu sokak başlarında gözcüler, eve baskın yapılması olasılığına karşılık, sürekli olarak nöbet tutarlardı.

1979 yılı ve izleyen yıllarda 'Işık Evleri'ne öğrenci götürme sistemli bir hale geldi. 1979 yılında hazırlık sınıfına başlayan öğrencilere yönelik 'adam kazanma' yöntemi, henüz birkaç yıllık, yeni bir uygulama olsa da, başarıyla yürütüldü. O yıldan sonra da bu operasyon hız ve güç kazanarak sürdü.

1979 yılında Gülen'in 'Şarj Evleri'ne, yalanlarla öğrenci götürenler ve bu grubun içinde olanların hemen tümü hala Emniyet Teşkilatı içinde en kritik noktalarda görev yapıyorlar. Müfettiş raporlarında, MIT kayıtlarında, Milli Güvenlik Kurulu'na sunulan belgelerde 'Fetullahçı olarak gösterilen polisin, komiser, amir ve müdürlerinin büyük çoğunluğu bu dönemde Işık Evleri'nde yetiştirilenlerdir. Bu polislerin adları, o dönemdeki çalışmaları ve ilişkileri gün geçtikçe daha açık bir şekilde ortaya çıktı.

80'li yıllarda 'Işık Evleri'ne yeni öğrenci götüren ve ders aldıranlar arasında olanlar; daha sonra Emniyet Teşkilatının önemli kademelerinde görev yaptılar. Kuşkusuz, o dönemde 'Işık Evleri'ne gidenlerin hepsi, Fetullahçı olmadı. Ama büyük çoğunluğunun adı kayıtlara Fetullahçı olarak geçti. Bu kişilerin öğrencilik yıllarında başlayan 'faaliyetleri' kimi zaman komik denilebilecek kadar garip, kimi zaman da acılarla dolu ilginç anılar olarak belleklere yer etti.

Polis Koleji ve Polis Akademisi'nde öğrenim gördükleri dönemde ve sonraki yıllarda 'Işık Evlerine gidenler, öğrenci götürenler ve daha sonra adları müfettiş raporlarına, yargı dosyalarına geçenler, Işık Evlerine götürüldükten sonra "Tuzağa düştüm" diye şikayette bulunanlar, Işık Evlerini kendi çıkarı için kullananlar ve Işık Evlerine yalnızca dinsel inançları için gidip, cemaatle ilişki kurmayanlarla ilgili bir çok anım var...

Fetullah'ın duasını oku sınıf geç

"Eğer Hocaefendi'nin duasını okursan, sınavda 5 puanın garanti. Geri kalan 5 puanı da kendin alırsın artık" dedi, son sınıf öğrencisi Nursal Mutlu. "Bak, İsmail'in (Yazlak), Ayhan'ın (Buran) dersleri kötüydü. Duayı ezberlediler, şimdi her sınavda yüksek not alıyorlar" diye de duanın gücünü ve inandırıcılığını vurgulamaya çalıştı.

"Peki. Ver o zaman ben de okuyayım" dedim. Nursal, "o kadar kolay değil" der gibi, yüzüme baktı:

– Olmaz, öyle şey! Sen, hem çok ham, hem de kapkarasın. Önce aklanman gerek. Süt gibi aklanınca, duayı veririm. Bizden uzak durmamalısın, mescide gidip namazını kılmalısın, risale ezberlemelisin. Ayrıca, hafta sonları kız peşinde koşacağına, tiyatro sinema gibi yerlere gidip, günah işleyeceğine bizimle birlikte eve gelip, ders dinlemen gerek. Ondan sonra bu duayı sana da veririm.

– Sen ver. Yarınki sınavda deneyeyim. Eğer dediğin gibiyse, bir daha hiçbir namazı, dersi kaçırmam, söz.

Söz verdim ama kandıramadım. 'Sınıf geçiren mucize Fetullah duasını' İsmail ya da Ayhan'dan alabilirdim, belki. Ama Nursal, duayı kendisi vermediği gibi; yandaşlarına da duayı bana vermemeleri konusunda talimat verdi. Nursal'dan izinsiz duayı elde etmem olanaksızdı...

Kuşkusuz, o yaşlarda, sınıfımı emeksiz, mucizeye dayanan bir biçimde geçmek düşü çok hoştu. Öteki arkadaşlarım da bu 'mucize duayı' elde edince; neler yapabileceklerinin düşüyle yanıp tutuşuyorlardı. Yalnızca sınıf geçilmezdi bu duayla. Sevmediğimiz kişilerin başına bela, sevdiklerimize mucize armağanlar sunabilirdik. Belki, güzel kızları kendimize aşık eder, kolay para bile kazanabilirdik. Yolculuğa çıkmadan okunursa, kazadan korunur, sigara içerken ya da nöbette uyurken, komiserlere yakalanmazdık. Bütünlemeye kalmayacağımız için güzel, kesintisiz bir yaz tatili geçirirdik.

'Mucize duayı' elde edemedim. Nursal Mutlu, bana yalnızca bu duanın varlığından ve yapabileceklerinden söz etti. Benim için gerisi gelmedi. Çünkü Işık Evine gidişime rehberlik eden Nursal Mutlu ile o günden sonra bir daha karşılaşmamaya özen göstermiş, tüm çağrılarını karşılıksız bırakmıştım. Dahası, beni Işık Evi'ne götürenlerle ilgili okul yönetimine şikayette bile bulunmuştum. Sanıyorum, bu konuşmayı yaparken; kendisiyle ilgili şikayette bulunduğumu bilmiyordu. Aradan geçen bir yıl içinde de bir kez bile kendileri ile konuşmamış, bir daha görüşmemiş, Işık Evi'ne ikinci kez gitmemiş biri olarak, şimdi, küçük bir sohbet sonrası, 'büyük ödüle' konabilecek kadar şanslı olduğumu düşünmem çok da akılcı değildi.

"Öğretmenlerin gözünü bağlayacak duayı" bana vereceğine hiç de inanmadan, istekte bulunmuştum. Böyle bir dua olabileceğine inanmam için onu alıp, denemem, sonucunu görmem gerekiyordu. Duayı ben alamadım ama devre arkadaşlarımdan birçoğu, derslerinde bu dua nedeniyle başarılı olduklarına inanmamız için bize yeminler ettiler. Sınav öncesi duayı içlerinden üç kez okuduklarında, birdenbire zihinlerinin açıldığını, kitapta bir kez okuyup geçtikleri konuların gözlerinin önüne geldiğini ileri sürüyorlardı.

Belki de Nursal, gerçekten bir dua verdi bu arkadaşlarımıza. Belki de psikolojik bir etkisi vardır. Bunu bilemem. Polis Koleji

öğrencilerinin, "zihin açan bir dua" okuyarak, sınavda başarılı olduklarına inanmaları, inanılmaz gelebilir. Ama bu gerçekti ve bu tür inanışlarla yetişen Polis Koleji öğrencileri şu anda Emniyet Teşkilatının en kritik noktalarında suçlu avındalar.

Acaba şimdi de dua okuyarak suçluları bulunacaklarına mı inanıyorlardır?

O gün 'mucize duayı' alanlardan İsmail Yazlak daha sonra Işık evleri ile ilgisini çok fazla yoğunlaştırmadı. Devreleri birinci sınıf emniyet müdürü rütbesine kavuştuğu halde İsmail hala ikinci sınıf emniyet müdürü rütbesinde bekliyor. Terfi edemedi. İzmir İl Emniyet Müdür Yardımcısı olarak görevini sürdürüyor. Ayhan ise birinci sınıf emniyet müdürlüğü rütbesine terfi etti. Terfisini alır almaz da Hakkari İl Emniyet Müdürü olarak atandı. Ayhan Buran'ın, Başbakan kontenjanından il emniyet müdürlüğüne atandığı da devre arkadaşları arasında konuşulan bir konu.

21 kuru üzüm

O yıllarda Nursal ve yandaşlarının, 'mucizeler yaratan Fetullah dualarının' dışında başka ilginçlikleri de vardı. Örneğin; Nursal ve yandaşlarının öncülük ettiği, sabah kahvaltısından önce 21 adet kuru üzüm yemek, moda olmuştu.

Neredeyse her öğrencinin dolabında kuru üzüm bulunur, sabah yataktan çıkınca ilk iş olarak üzüm yenilirdi. Ulus Meydanı'ndaki kuruyemişçi, Polis Koleji öğrencilerine kuru üzüm yetiştiremiyordu. Hafta sonları yüzlerce öğrenci kuru üzüm, paketleri ile okula dönüyordu. Çekirdeksiz kuru üzüm bulanlar şanslıydı. Üzüm paketleri yatakhanelerdeki dolaplarda korunuyordu. Sabahları, üzümcü öğrenciler yatağından kalkar kalkmaz, dolabını açıyor ve üzüm saymaya başlıyordu. En kötüsü, birbirine yapışan üzümlerin, uykulu gözlerle fark edilmemesiydi.

21 adet kuru üzüm yemek sünnetti. 20 ya da 22 olması sünneti bozardı. Bu nedenle sayım işlemi inanılmaz bir dikkatle yapılırdı. Yatakhane katında her sabah kuru üzüm sayan öğrenciler komik bir görüntü oluşturuyordu. Bu görüntüyü alay konusu yapanlara ise, "Amerikalı bilim adamları araştırmışlar. Sabahları ilk yenen yiyeceğin vitamini doğruca beyne gidiyormuş. Beynin gereksinim duyduğu tüm vitaminler de kuru üzümde varmış. Hafızayı güçlendiriyor, dersleri daha iyi algılamamıza yardımcı oluyor. Hazreti Muhammet her sabah 21 üzüm yerdi. Bu nedenle güçlü bir hafızası vardı. Siz de yapın. Peygamberin yaptığını yapmak, sevaptır. Hem hafızanızı güçlendirir, derslerinizde başarılı olursunuz hem de sevap kazanırsınız " diye savunma getiriyorlardı.

Modanın aşırı bir biçimde yaygınlaştığı bir gün sabah etüdünde Tuncer' Avcı'nın, "Bu nasıl sünnet? Peygamberin de her sabah 21 adet kuru üzüm yediğini söylüyorsunuz ama Arabistan çölünde üzüm yetişiyor muydu acaba? Hiç düşündünüz mü?" diye sorması kafaları karıştırdı. Tuncer'in sorusuna yanıt veremeyen devremizin üzümcüleri, etüt arasında üst sınıf ağabeylerinden, büyük bir olasılıkla Nursal Mutlu'dan yanıtı öğrenip, bir sonraki etüt saatine yetiştirdiler:

– Üzüm ve hurma aynı türden meyvelerdir. Peygamberimiz hurma yermiş. Biz hurma bulamayız. Üzüm yemek sünnete aykırı değil. Beynin alacağı vitaminde de eksiklik olmaz. Çünkü hurma da üzüm de aynı vitaminleri içeriyor. Önemli olan niyettir. Üzümü, hurma niyetine yediğinizi düşünmeniz sevap kazanmanız için yeterlidir...

Buyurun!

Tuncer'in bu tür soruları oldukça çoktu. Bir başka gün, Hz. Muhammet'in çok akıllı olduğunu söyledi. Mescitçi arkadaşlarımız, kulak kesildiler:

– Bence, o dönemde Araplar temizliğe dikkat etmiyorlar diye Muhammet, "günde 5 defa abdest alın" diyerek, hijyeni öğretti.

Spor yapmıyorlar diye günde 5 defa egzersiz yapmalarını sağladı. Hac ziyaretini ticaretin gelişmesi amacıyla zorunlu saydı.

Tuncer'in bu sözleri üzerine sınıfta büyük bir tartışma hatta küfürleşme yaşanmıştı. Üzümcülerin, Tuncer'e yönelik kızgınlıkları uzun süre dinmedi.

Sanıyorum hala da dinmemiştir...

Tuncer Avcı şu anda birinci sınıf emniyet müdürü rütbesinde. Son görev yeri olan İzmir'deyken bu terfii aldı. Tuncer, şimdi İzmir Bölgesinde polis başmüfettişi olarak görev yapacak.

Işık evi çengeli

Nursal Mutlu'yu bana ilk tanıştıran sınıf arkadaşlarım Mustafa Erdağ ile İsmail Kara'ydı.

Nursal Mutlu'nun sesi yumuşaktı. Hiçbir zaman sesini yükselttiğine tanık olmadım. Karşısındakinin gözlerinin içine bakarak konuşuyor, asla kırıcı bir söz söylemiyordu. Üst sınıfların karşısında esas duruşta durulması gerekirken, Nursal esas duruş beklemiyordu. Üst sınıf gibi değil, konuştuğu kişinin devre arkadaşıymış gibi davranıyordu. Kısacası güven veren bir yapısı vardı. Ancak yalnızca; yakınlaştıklarına, Işık evi elemanı yaptıklarına karşı net, kararlı ve talimat veren bir ses tonuyla hitap ederdi. Nursal'ın "o dönemin okul imamı" olduğunu öğrenmem ve bende uyandırdığı bu güvenin yok olması uzun sürmedi.

Nursal Mutlu, benimle birlikte onlarca Polis Koleji öğrencisini Işık Evleri'ne götürdü. Bulgaristan doğumlu Nursal, bu grubun en ateşli ismiydi. Açık propaganda yapmaktan çekinmeyen, cemaatin felsefesinin öğrencilere aktarılmasında, 'anlatıcı' rolünü ve görevini üstlenen Nursal Mutlu, 'okul imamıydı.' Tarikat bağlantısı saptanarak Emniyet Teşkilatı'ndan uzaklaştırıldı. Bilebildiğimiz, bağlantısı saptanabilen ve hakkında işlem yapılıp, ilişkisi kesilen tek kişiydi Nursal...

Nursal'ın bana tanıştırdığı Mustafa Bağrıaçık ve Abdullah Bostan da tıpkı kendisi gibi güler yüzle yaklaşıyorlardı, bizlere.

Oysa Mustafa Bağrıaçık'ın aslında hiç de sakin yaratılışlı biri olmadığını daha sonraları gördük. Gerçek karakteri çok geçmeden ortaya çıkan Bağrıaçık, öğrencilere karşı katı davranışları ve küfürlü konuşmaları ile anılarda yer etti. Öğrencilere sık sık, "tükürürüm ağzına" diyen Bağrıaçık'ın, bu sözünü bir gün yerine de getirdiği teşkilat içinde kulaktan kulağa yayıldı. Bağrıaçık'ın, suçüstü yakaladığı bir öğrencinin ağzını zorla açtırarak, tükürdüğü hala konuşuluyor.

Bağrıaçık'ın adı, 28 Ağustos 1992 tarih ve B.05.1.EGM.4.-06.00.14.(11 ve Sor.(F).92.8303 sayılı Emniyet Genel Müdürlüğü Teftiş Kurulu Başkanlığının Ankara Devlet Güvenlik Mahkemesi'ne gönderdiği dava dosyasında yer aldı. Bu dosyaya eklenen listede 82'nci sırada adı yazılan Bağrıaçık, Polis Koleji ve ardından Polis Akademisi'nde öğrenci iken Işık Evleri'ne en sık gidip gelen ve bu evlere yeni öğrenciler götüren isimlerdendi.

Polis Akademisi'ndeki öğrenciliği yıllarında kendisine, sınıf komiserleri içindeki yandaşları tarafından, okul içinde etkin ve ayrıcalıklı bir görev olan 'baş mümessillik' görevi verildi. Baş mümessil olarak öğrenciler arasında ayrımcılık yaptığı, kendi yandaşlarını koruyup, 'kendisi gibi düşünmeyenlere' karşı sert ve yanlı davranışlar gösterdiği, birçok öğrenciyi haksız yere suçlayıp, ceza aldırdığı, 1992 yılında yapılan bir ihbarda ileri sürüldü. Bu ihbar sonucu soruşturma açıldı. Yukarıda belirtilen belge, bu soruşturma sonucunda hazırlandı.

Bağrıaçık, öğrencilik yıllarındaki bu ayrıcalıklı görevini 'başarı' ile yürüttüğü için, mezun olduktan bir süre sonra da 'uzmanı olduğu yere', Polis Akademisi'ne ataması yapıldı.

Hemen tüm 'Fetullahçı' soruşturmalarında adı geçen Mustafa Bağrıaçık, yine kendisi gibi soruşturma dosyalarının tanınmış ismi Talip Tuncer ile yakın arkadaştı. Tuncer'in adı listede, Bağrı-

açık'tan 40 sıra önce yani, 42'nci sırada yer aldı. Bağrıaçık ile Talip Tuncer, yalnızca 1 yıl birlikte okudular; ama bu süre derin bir ilişki kurmalarına yetti.

Bağrıaçık'ın, tarikatın verdiği "kızlardan polis olmamalı" direktifini uygulamak için çalıştığı kayıtlara geçti. İzmir Polis Okulu sınavına görevli olarak giderken, örgütten geldiğini bildirdiği bir listeyi, diğer yandaşlarına gösterip, bu listedekilere sınavda yardımcı olunmasını da istedi. 1992 yılında yapılan Fetullahçı soruşturması sonucunda ataması çıktı. Şanlıurfa Emniyet Müdürlüğü Terörle Mücadele Şube Müdürü ve sonra İstanbul Etiler Polis Meslek yüksek Okulu Müdürlüğü'nü yürüttü. Rastlantı bu ya yine bir eğitim kurumu ve yine bir Işık evi müdavimi ve yine adı Fetullahçı Polisler listesinde olan biri...

Bağrıaçık, Fetullah'ın Coplar'ında adı geçtiği için aleyhimde dava açtı. Ancak yargı kitapta yazılanların yanlış olmadığı kararını verdi. Bağrıaçık dava iddialarında da, ortak dostlarımızla gönderdiği mesajlarda da ve bizzat benimle TBMM basın koridorundaki konuşmasında da Fetullahçı olmadığını ileri sürdü.

Abdullah Bostan, Bağrıaçık'ın aksine güler yüzlü görüntüsünü hiç bozmadı. Her zaman cana yakın kişiliğiyle sempati toplayan Bostan da Işık Evleri'ne en çok öğrenci götürenlerden biriydi. Halen Emniyet Teşkilatında müdür yardımcısı olarak görevde. Erzurum Polis Meslek Yüksekokulu (PMYO) Müdürlüğü görevini sürdürüyor... Yine bir eğitim kurumu ve yine bir Işık evi müdavimi... Bu da bir rastlantı!

Sınıf arkadaşlarımın tanıştırdığı, bu yeni yüzlerle çabucak arkadaş olduk. İlerleyen günlerde, küçük topluluğumuz giderek kalabalıklaştı. Yeni yüzler, topluluğa katıldı. 1979 yılının, sanırım ekim ayının ikinci hafta sonuydu. Okula o yıl başlayan hazırlık devresine ilk kez hafta sonu izni verildi. İzinden önceki içtima için sıkı bir hazırlık yapılıyordu. Yatakhane koridorunda ayakkabılar boyanıyor, temiz giysiler giyiliyordu. Üst sınıflar çarşı (hari-

ci) giysilerini, hazırlık sınıfı öğrencileri, henüz resmi giysiler verilmediği için, sivil takım elbiselerini ütülüyordu. Bayrak töreni ve denetime hazır girmek için tüm öğrenciler bir telaş içindeydi. Büyük bir heyecanla hafta sonu neler yapacaklarını da konuşuyorlardı. Sinemalar, kızların takıldığı cafeler, Gençlik Parkı, Kızılay, ucuz yemek veren lokantalar sohbetlerin ana konusuydu.

Mustafa Erdağ, İsmail Kara, Sabri Dilmaç (Hakkında ileride de ayrıntılı bilgi vereceğimiz Dilmaç, uzun yıllardır Emniyet Genel Müdürlüğü İstihbarat Dairesi'nde. Adeta bu birimin gediklisidir. Son olarak, İstihbarat Daire Başkanlığı Organize Şube Müdürü olarak görev yapıyordu. Daha sonra birinci sınıf emniyet müdürü rütbesine atandı...) ve Nursal Mutlu, hazırlık sınıfının yatakhane katında bir araya gelmişler, sessizce ve gizli gizli bir şeyler konuşuyorlardı. Sonra bir başka öğrenciyi yanlarına çağırıyor, kısa bir konuşma sonrası yeni birine yöneliyorlardı. Bir süre sonra bana doğru geldiler. Hafta sonu Polis Enstitüsü'nden ağabeylerle birlikte olacaklarını ve aralarında Gaziantepli bir hemşerimin de olduğunu söylediler. "Bizimle gel istersen" dedi Nursal.

Ben, sinemaya gitmek istediğimi ve bazı arkadaşlarımla bu konuda sözleştiğimi söyledim. Nursal diretti:

- Öğleden sonra da sinemaya gideriz.

Hem Ankara'yı yeteri kadar bilmediğimi, birlikte olmanın izin gününü kolaylaştıracağını da sözlerine ekledi. Öyle bir ısrar vardı ki, korkmamanın olanağı yoktu. Ama ısrar eden bir üst sınıftı. Zorunlu olarak önerilerine olumlu yanıt verdim.

Cumartesi sabah kahvaltıdan sonra içtima yapıldı ve çıkış izni verildi. Mustafa, İsmail ve ben birlikte çıktık okuldan. İstanbul yoluna uzanan yokuşu indik. Atatürk Orman Çiftliği kavşağındaki otobüs durağına geldiğimizde Nursal Mutlu'yu, devre arkadaşlarım İsmail Yazlak, Sabri Dilmaç, Lütfü Ersoy ve başka bazı hazırlık ve üst sınıf öğrencileri ile birlikte durakta bekler bulduk.

Hemen yanlarında Mustafa Bağrıaçık ve 7-8 kişilik bir başka grup vardı. O grup içinde Turgut Yıldız, Tayfun Albayrak, Zekeriya Çoban ve başka birçok öğrenci vardı. Biz, Kızılay-Cebeci otobüsüne bindik. Biletlerimizi Nursal Mutlu dağıttı. Mustafa Bağrıaçık ve yanındaki topluluk bir başka yöne giden otobüse bindi.

Yolculuk sırasında Nursal'ın 2'nci sınıf öğrencileriyle fısıltı ile konuşmaları dikkat çekiciydi. Nedense Nursal'ın davranışları değişmişti. Topluluk içinde özel bir rolü varmış gibi davranıyor, yanındakilerden bazıları da ona bu rolüne uygun karşılık veriyordu. Bu, acemi öğrencilerce "üst sınıf psikolojisi" olarak algılandı. Fısıltı ile konuşmalarının gizli bir gezintinin gereği olduğunu akşam okula dönerken anlayabildim. Biz, acemi öğrenciler ise yol boyunca yüksek sesle espriler yapıyor, şakalaşıyorduk.

Siyasal Bilgiler Fakültesi'nden sonraki durakta indik. Sağdaki geniş ve yokuş caddeye saptık. Nursal, caddenin ikinci sokağının başında beklememizi söyledi. Biz beklerken, üst sınıftaki öteki öğrencilerle birlikte birkaç apartman ilerideki bir terzi dükkanına gittiler. Bir süre sonra sivil giysilerle geri döndüler.

Ardından yürüyüş yeniden başladı. Yokuşun başındaki büyük camiinin önünden sola giren sokağa sapıldı. Birçoğumuz hala nereye ve ne için gittiğimizi bilmiyorduk. Sokağın başında Nursal'ın isteği üzerine küçük toplulukları bölündük. İki hazırlık sınıfı öğrencisinin yanına bir üst sınıf öğrenci verildi. Duvarlarında beyaz badana boyasıyla "MHP", "Kahrolsun Komünizm" yazılarının bulunduğu bir apartmandan içeri ayrı ayrı girdik.

Işık Evi'ndeyiz

Cebeci semtindeki 'Işık Evi' birinci kattaydı ve sokağa bakıyordu. Evin her odası ve salonu halılarla, kilimlerle kaplıydı. Eve girer girmez, 25 yaşlarında gülen bir yüz, yeni gelenleri karşıladı. Bizi salona aldılar. Nursal en son gelen topluluktaydı. Nursal, eve

girerken, konukları karşılayan kişiye kadronun tamam olduğunu belirten bir işaret verdi. Herkes salona alındı. Salonda ikinci bir kişi vardı. Ve birkaç dakika sonra evin arka odalarından birinden gelip, konukları selamladıktan sonra yine geldiği gibi, hızlıca salondan ayrılan başka bir kişi...

Evde 15 kişi kadar olmuştuk. Önce, "selamünaleyküm" faslı geçildi. Memleketler, mezun olunan okullar, ailelerle ilgili sorular soruldu. Nedense o evdeki kişilerin soyadları yoktu. İlk adları da Ali, Ahmet, Ömer gibi çok bilinen türdendi. Çok geçmeden 'din eğitimi' başlandı.

Öğrencileri karşılayan kişi, kalın, yeşil ciltli bir kitabı kütüphaneden alıp, okumaya başladı. Ayakta okuyordu. İlk ders "Allah'a açılan 11 Pencere" idi. Okuyucu, pencereleri ve anlamlarını tek tek, yavaş yavaş okuyordu. Her bölüm sonunda öğrencilere sorular soruyor, anlayıp anlamadıklarını denetliyordu.

Ders öğle saatlerine kadar sürdü. Öğle ezanı okununca derse ara verildi. Sessizce, ezan dinlendi ve ardından evin banyosuna topluca gidildi. Banyo, abdest alınması için özel olarak onarım görmüştü. Tıpkı camilerde olduğu gibi, rahatça abdest alınabilmesi için, oturulacak yerler yapılmış, kurna haline getirilmişti. Sıra halinde beş ya da altı musluk vardı. Yan yana abdest alındı. Abdest almayı bilmediğimi söylediğim Mustafa Erdağ, hemen yanıma oturdu ve abdestin nasıl alınacağını, alçak bir sesle öğretti.

Sonra, salona serili seccadelerin başına geçip, saf tuttuk. Bu kez kitap okuyanın yanında sessizce durup, dersi 'denetleyen kişi', imam olarak talimatlar vermeye başladı. "Uyduk hazır olan imama" denilerek niyet edildi. O güne kadar hiç namaz kılmadığım için, yine Mustafa Erdağ'a dönüp, "Ben namaz kılmasını bilmiyorum" diye fısıldadım. Mustafa, aynı fısıltıyla yanıtladı beni:

- Sus! Benim yaptıklarımı yap, yeter. Sonra öğrenirsin nasılsa!

Acemice namaz kıldık. Namaz sonrası imam, yüksek sesle dua okudu. Ruhuna Fatiha okunanlar arasında Said-i Nursi de vardı,

din şehitleri de... Ama ne Atatürk ne de Kurtuluş Savaşı şehitleri vardı.

Namaz sonrasında, o ana kadar hiç görülmeyen iki kişi, salona bir yer sofrası açtı. Bu kişilerin, mutfakta çalışmakla görevli oldukları anlaşılıyordu. Kuru fasulye, pilav ve salatadan oluşan yemek yenildi. Yemek sonrası sigara içmek isteyen öğrencilere, tatlı-sert bir azar geldi. Sigara, dince 'mekruhtu' ve 'o evde' sigara içmek yasaktı. Zaten üst sınıfların yanında sigara içmek Polis Koleji Disiplin Yönetmeliği'ne göre de suçtu.

Diş fırçalamak yerine misvak kullanmak sünnet olduğu için, evin eski müdavimleri birer misvak çıkartıp dişlerine sürtmeye başladılar. Yedeği olanlar, yeni öğrencilere misvak dağıttı. Bana da bir tane misvak düştü.

Hiç zaman yitirilmeden dersin ikici bölümü başladı. Kitabın anlattığı 'pencereler' okunup, yine "iyi anlaşıldı mı?" diye sorular soruldu. Ders okula dönme saatine yakın tamamlandı ve bir sonraki hafta sonu, öteki 'pencerelerin' tanıtılacağı bildirildi. Derslere sürekli gelinmesi sıkı sıkıya öğütlendi. Namaz kıldıran kişi, yeni öğrencileriyle sırayla sohbet etti. Sohbetin amacının, hangi öğrencinin eve gelmeyi sürdüreceğinin saptanması olduğu açıkça belli oluyordu. Sonra evden ayrılma zamanı geldiği bildirildi.

Karşıladıkları gibi güler yüzle uğurladılar, bizi. Evden çıktığımızda şaşkınlık içindeydik. Haftalardır okulda kapalı kalan, çocuk yaştaki bu gençler ilk kez dışarı çıkıyor ve hiç bilmedikleri bir evde garip bir din dersi içinde günlerini geçiriyorlardı.

Yine küçük topluluklara ayrılarak evden çıktık. Sinemaya, cafeye gidilecek zaman kalmamıştı. Üst sınıflar giysi değiştirdi ve okula dönüldü. Dönüş yolunda topluluk tümüyle dağıldı ve okula ayrı ayrı girildi.

O akşam, öğrencilerden bazıları bir tuzağın içine düştüklerini anlayıp, yaşadığı serüveni başkaları ile paylaştı. Böylece, 'Tarikat

evlerine' giden başka öğrenciler de olduğu ortaya çıktı. Bursalı, güleç yüzlü, başarılı bir polis müdürü olarak şu anda görevde olan Tuncer Avcı ve Tekirdağlı Ender Gündüz de 'Işık Evleri'ne götürülenlerden yalnızca ikisiydi. Sıra arkadaşlarım olduğu için akşam etüdünde o gün yaşadığım 'garip' deneyimi onlarla paylaştım. Ender, kendisinin de o evlerden birine götürüldüğünü anlattı:

İyi gezmeler çocuklar

"Size Ankara'yı gezdireyim" dedi, son sınıf öğrencisi Mustafa Aydın. Ender, ağabeyi Mustafa'nın 'gezme' derken, 'Işık Evi' gezmesini kastettiğini nereden bilebilirdi ki? Lütfü Ersoy, Kemalettin Demirci, Sabri Dilmaç ve Ender, birlikte çıktılar, gezmeye! Okuldan çıkarken, 2. sınıf öğrencisi Hüsnü Canik ile karşılaştılar:

– Nereye gidiyorsun?

– Mustafa ağabey bize Ankara'yı gezdirecek.

– Tabii, Mustafa ağabeyiniz sizi iyi gezdirir!

Sesindeki kızgınlığa, bakışlarındaki öfkeye bir anlam veremediler ve Mustafa ağabeyleri ile gezmeye gittiler. Ama nerede gezeceklerini bilmiyorlardı.

Oysa Hüsnü Canik, Mustafa Aydın'ın 'toy öğrencileri' nerede gezdireceğini çok iyi biliyordu. Aydın, yeni öğrenci kazanma ve onları Işık Evlerine götürmekle görevli olanların önde gelenlerindendi. Öğrencilik yıllarında sürdürdüğü bu çalışması sonrasında mezun olur olmaz Polis Akademisi'ne sınıf komiseri olarak atandı. Mescide gitmeyenlerin korkulu rüyasıydı. Adı, Ankara Emniyet Müdürlüğü'nün hazırladığı 'Fetullahçı Polisler Listesinde' 5'nci sıraya yazıldı. Bir dönem Emniyet Genel Müdürlüğü Kriminal Şube Başkan Yardımcısı olarak da görev yaptı. Sonra rütbe alıp, birinci sınıf emniyet müdürü oldu ve önce Iğdır ardından da

Kahramanmaraş İl Emniyet Müdürü oldu. Halen bu görevini sürdürüyor.

Mustafa Aydın, Ender ve arkadaşlarını Polis Koleji'nden alıp, doğruca Polis Enstitüsü'ne götürdü. Öğrenciler okulun bahçesinde beklerken, Mustafa Aydın okul kapısına kadar yürüdü. Orada birileriyle konuştu. Bahçede bekleyen yeni arkadaşlarını gösterip, bir şeyler anlattı. Sonra birlikte yürüyerek, Kızılay'a, oradan Kurtuluş Parkı yönüne gittiler. "Yorulduk" diyerek, eski TED Koleji, şimdiki Çankaya Belediye Başkanlığı binasının yanındaki bir parka oturdular.

Rastlantı bu ya! Tam da o sırada bir Polis Enstitüsü öğrencisi geldi. Mustafa Aydın ve Sabri Dilmaç'ı adıyla selamladı. Ötekilere yalnızca selam verdi. "Ne yapıyorsunuz burada?" diye sordu. Mustafa Aydın, "Yorulduk, dinleniyoruz. Kardeşlerimize Ankara'yı gezdiriyorum" diye yanıtladı. Enstitü öğrencisi, "Şu yakında bizim bir evimiz var. Üzerime sivil giysilerimi giyeyim. Sonra birlikte gezeriz" dedi.

Birlikte yürümeye başladılar. Kolej semtinde bir eve gittiler. Ender, kapı girişinde çok sayıda ayakkabı görünce, "Ağabey, sizin konuklarınız var, galiba. Biz girmeyelim" diyecek oldu ama daha sözünü bitirmeden, olumsuz yanıt geldi. "Olur mu? Girin. Yabancı kimse olmaz bu evde" diyerek, neredeyse zorla, yeni arkadaşlarını eve aldı.

Eve girdiklerinde; sağ taraftaki odada ilahi sesleri duydular. Odada kalabalık bir topluluğun video ya da ses kasetinden ilahi dinlediği anlaşılıyordu. Yeni gelenleri sol taraftaki odaya götürdüler. Taban, yeşil ve mavi halılarla kaplıydı. Odada sadece sedir, kanepe türü oturacak eşyalar vardı ve başka hiçbir eşya yoktu. Odada yalnızca, Polis Enstitüsü 2. sınıf öğrencisi Mustafa Sağlam vardı.

Yeni gelenler odaya girince Sağlam, "Hoş geldiniz kardeşler" diyerek, yer gösterdi. Selamlaşma bitmeden, sakallı biri daha geldi, odaya. "ODTÜ'lü bir öğrenci arkadaş" diye tanıtıldı. Yeni ge-

lenleri tanıtmak görevi de Mustafa Aydın'a düştü. "Ender kardeş, Lütfü kardeş..." diye, konukları tanıştırdı. Ama Sabri Dilmaç'ı tanıştırmadı. Sakallı, Sabri'yi önceden tanıyordu ve "Hoş geldin Sabri kardeş" diye selamladı onu.

Sakallı, hiç zaman yitirmeden hemen bir kitap çıkarttı ve "Biraz kitap okuyalım" diyerek, okumaya başladı. Cennet, cehennem, namaz, günah gibi kavramları anlatıyordu, kitap. Ender'in hoşuna gitmedi. En iyisi dinliyormuş gibi görünüp, dinlememekti. İlgisiz şeyler düşünmeye başladı. Dalıp gitti. Ama Sakallı hemen anladı, dinlenmediğini:

- Sen, yeşil gözlü! En son ne dedim?

Ender, şaşırdı. Yanıt veremedi. Sakallı, son okuduğu bölümü bir daha yineledi. Yine sordu. Yine yanıt alamadı. Ama o hiç kızmadan, sabırla bir daha okudu, sonra bir daha sordu. Ta ki, Ender, okuduğunu sözcük sözcük yineleyene, "anladım" diyene kadar, sürdü bu durum. Sakallı, hiç kızmadı, ses tonunu hiç yükseltmedi, 'yeşil gözlü çocuk' anlayana kadar sabırla, yeniden okudu aynı tümceleri.

Sakallının dersi saatlerce sürdü. Bir süre sonra, kitap okumayı bıraktı ve "Yemek zamanı" dedi. Sofra kuruldu. Yemekte, Işık Evleri'nin alışılmış yemekleri, kuru fasulye, pilav ve salata vardı. İçecek olarak su ikram edildi. Ender, yemeğin içinde muska, okunmuş su olabileceği endişesiyle, yemedi. "Karnım aç değil" diyerek, bir köşede oturup bekledi.

Sıkılana Hacı Bayram gezintisi

"Ağabey ben sıkıldım, gitmek istiyorum" dedi Ender, yemek sofrası kalktıktan hemen sonra. Sesinde bir kızgınlık vardı. Bunun üzerine Mustafa Aydın, sakallıya baktı. Aldığı işaret sonrasında, "Haydi hep birlikte gidelim" dedi ve evden çıktılar.

Ve Ankara'yı tanımayı sürdürdüler! Ama tanıdıkları yer, Hacı Bayram Camii oldu. Hacı Bayram yokuşunda Mustafa Aydın, bir kitapçıya girdi. Bir süre bir şeyler konuştuktan sonra geldi ve yol arkadaşlarını, Caminin içine götürdü. Lütfü, Kemalettin ve Sabri, Mustafa Aydın'la birlikte abdest alıp, namaz kıldılar. Ender'i de zorladılar. Ama Ender, "Ben namaz kılmasını bilmiyorum" diye, geri çevirdi bu öneriyi. Mustafa Aydın ise Ender'le yan yana namaz kılmak için diretti:

- Olsun. Önemi yok. Gel sen, bizi izlersin...

Ama Ender'e kabul ettiremedi namaz kılmayı. Ötekiler namaz kılarken, Ender, bahçede bekledi.

Ender, bu 'gezmeden' oldukça tedirgin olmuştu. Okula dönüş zamanı geldiğinde, en çok sevinen de oydu. Polis Koleji'nin kapısından girer girmez, doğruca Hüsnü Canik'in yanında aldı soluğu. Hüsnü Canik, "İyi gezdirdi mi sizi Mustafa ağabeyin?" diye sordu. Kızgındı. Ender, ürkek, pişman ve korku içinde yaşadıklarını anlatınca; daha da kızdı. Olanları okul yönetimine anlatmasını önerdi. Ender, kendisine bir zarar gelmeyeceğine inanınca, o gece nöbetçi olan Selami komisere gittiler. Komiser, Ender'i dikkatle dinledi. Sonra, "Sen merak etme koçum, hallederiz. Şimdi git, bir daha da bu tiplerle bir yere gitme" dedi.

Sen misin ihbar eden!

Neredeyse tıpatıp aynı 'Işık Evi serüveni' yaşadığımız Ender'in öyküsünün sonunda, okul yönetimine durumu anlatması bana da güven verdi. Üst sınıftan, 'tarikatçılarla' ilgisi olmayan, 'iyi ağabeylere' gidip yardım istemek konusunda anlaştık.

Gece etüdünden sonra üst sınıftan Hüsnü Canik, Osman Temoçin (2010 yılının ilk aylarında kalp krizi geçirerek öldü. Üzerine yıldızlar yağsın...), Şaban Bayhan'a (hemşerimdi ve okulda

bani koruyup kolluyordu) olanları anlattık. Bir daha o evlere gitmek istemediğimi söyledim. "Artık bize emanetsiniz, korkmayın bir daha size yaklaşamazlar" diye garanti verdiler. Gerçekten de yaklaşamadılar. Ama o günden sonra peşimizden de ayrılmadılar.

Bir süre sonra okul yönetiminden bizi çağırdılar. Ender Gündüz, Kemalettin Demirci, Tuncer Avcı ve başka bazı arkadaşlarla birlikte komiserlere 'Işık Evi' konusunda yazılı şikayet dilekçesi verdik. Bizleri o evlere götürenleri, bizimle giden devre arkadaşlarımızın kimler olduğunu ve dahası o evlere gitmeyi sürdürenleri tek tek yazdık. Bizden dilekçe aldıktan bir hafta sonra Selami komiserin başka bir kente ataması çıktı. Okuldan ayrılırken bizi yanına çağırıp, "Ben başka bir yere atandım, gidiyorum. Ama şikayet dilekçenizi işleme koyduk. Ahmet Kocabal komiseriniz ilgilenecek. Onunla konuşun" dedi.

Ahmet Kocabal'a ve Savaş komiserlere gittik, ifademizi yineledik. Ancak, bu görüşmeden bir hafta sonra Ahmet Kocabal'ın da atama yazısı geldi. Yaptığımız ihbarın atanan komiserlerimizin anılarında kalacağını sanıyorduk. Ama öyle olmadı. Dilekçelerimiz bir yerlere gitmişti. Ama bizim amacımıza uygun sonuç doğuracak yerler değildi. Şikayetimizin hangi amaca hizmet ettiğini daha sonra anladık. Giden komiserlerin yerine atanan ve çoğu eski bir ışık evi müdavimi olan yeni komiserlere verilen 'Sakıncalılar Listesi'ne girmemize hizmet etmişti, dilekçelerimiz.

Bir süre sonra okula yeni atanan komiserlerden Ali Osman Kahya, Ender Gündüz koridorda karşılaştı. Kahya, Polis Koleji'nde göreve başlayalı, yalnızca birkaç gün olmuştu. Bu karşılaşma sırasında yaşananlardan, 'Sakıncalılar Listesi'ne girdiğimizi net olarak anladık. Ali Osman Kahya, "Sen Ender Gündüz müsün?" diye sordu. Ender, "Evet" dedi. "Tekirdağlısın değil mi?" diye ikinci sorusunu sordu. Ona da olumlu yanıt alınca, Kahya, başını "Sen görürsün" gibilerinden salladı ve gitti.

O günden sonra da her an Ender'in peşinde oldu. Ender, bu olayı bize anlattıktan sonra, Kahya'nın bana davranışlarına daha

dikkatle bakmaya başladım. Gerçekten de Polis Koleji yıllarımda en çok peşimde olan, beni en fazla rapor edip, ceza aldıran ve en çok tokat yediğim komiser, Ali Osman Kahya oldu. Tabii ki, yalnızca ben değildim Kahya'nın listesinde olan.

Kahya, okulun "en acımasız komiseri" adını da boşa almadı:

Kahya'nın iğnesi

Ali Osman Kahya, elindeki iğneyi, koğuştaki öteki öğrencilerin şaşkın bakışları arasında Cengiz Kaypak'ın baldırına sapladı. Canhıraş çığlıklarla uyanan Cengiz, karşısında komiser Ali Osman Kahya'yı görünce, biraz sonra yiyeceği dayağın korkusuyla, iğnenin acısını unutup, hemen ranzadan aşağı indi ve tuvalete doğru yöneldi. Ancak, yolunu kesen komiserin tokatlarından kurtulamadı.

Ali Osman Kahya, aşırı, sert ve sinsi yanı ile tanındı. Göğüs kılları, hiç boşluk bırakmadan, tüm boğazını kaplayarak sakalları ile birleştiği için; öğrenciler arasında 'kıllı' lakabıyla bilinen Ali Osman Kahya, sabahları geç uyanan, sigara içen 'Komünist' öğrencilerin baş belasıydı. Aynı anda, aynı suçu işlerken yakaladığı öğrencilerden 'mescitçi' ya da 'Işık Evi müdavimi' olanları rapor etmez, 'kara listesinde' bulunan 'Komünist' öğrencileri rapor edip, ceza aldırırdı. Şikayet konusu olunca da, Okul yönetimine "O öğrenci bir daha suç işlemeyeceği sözünü verdi. Takdir yetkimi kullandım ve onu rapor etmedim" diye savunma yapardı.

İğneyle uyandırmak, geç uyananları uyandırma yöntemlerinden yalnızca biriydi. Başka silahları da vardı. Bir başka nöbetinin sabahında yine Cengiz'in koğuşuna daldığında bu kez, plastik bir kolonya şişesini silah olarak seçmişti. Cengiz'in yüzüne kolonya fışkırtarak uyandırdı. Dayak korkusuyla esas duruşa geçen Cengiz'e bu kez tokat atmadı. Öteki uyku düşkünlerini, aynı yöntemle uyandırmak için, gözleri kolonyanın yakıcı acısından yaşlar içinde kalan Cengiz'i öylece bırakıp yürüdü, gitti.

Bir başka Ali Osman Kahya nöbetinin sabahı. Bu kez elinde bir palaska vardı. Geç uyanan öğrencilerin hepsi palaska dayağından nasibini aldı. Ben de palaskadan kısmetime düşeni aldım.

Ancak, öncekiler gibi pek de yaratıcı olamadığı bir başka nöbetinin sabahında, Cengiz'i uyandıracağım derken, az daha sakatlanıyordu. Üst ranzada yatan Cengiz'in yüzünü, pikeyi kaldırmadan aradı, bulamadı. Kalça bölgesini hedef alıp, bastı şaplağı. 'Pofff diye bir ses çıktı. Ama yataktan hiçbir hareket gelmedi. İkinci sonra üçüncü tokadı yapıştırdı. Yine hareket görmeyince bu kez tekme atmaya çalıştı. Üst ranzaya boyu yetmediği için, dengesini yitirdi ve iki ayağı yerden kesildi. Büyük bir gürültüyle, sırt üstü beton zemine çakıldı. Canının acısı, kızgınlığını daha da arttırdı. Tırmanıp, üst ranzaya çıktı. Başladı tepinmeye. Ancak yataktan hiçbir ses, hiçbir kıpırtı yoktu. İşte o zaman pikeyi kaldırmayı akıl edebildi. Pikeyi çektiği anda koğuştaki öğrenciler, korkuyu bir yana bırakıp, bastılar kahkahayı.

Cengiz, o sabah erkenden kalkmış, yatağının içine yastıkları bir insan görüntüsü gibi dizip, üzerine pikeyi örttükten sonra, gitmişti. Kalk borusundan önce kalkıp giyinen Cengiz Kaypak, erken uyanmış olmasına rağmen, Ali Osman'dan o sabah da sopa yemekten kurtulamadı. Hem de daha öncekilerden daha acımasızca atılan bir dayaktı.

Ali Osman Kahya, yalnızca benim, Ender'in ya da Cengiz'in peşinde değildi. Uzun bir listesi vardı, Kahya'nın. Listedekiler, okulu bitirinceye kadar, inanması güç olaylar, korku dolu günler yaşadılar.

Ali Osman Kahya, listesinde olanları yakından izliyor, her fırsatta ve her gerekçeyle rapor edip, ceza puanı almalarını sağlıyordu. Kahya ve yandaşı öteki komiserler, en ufak olayda acımasızca dayak atıyor, öğrencilere göz açtırmıyorlardı. Sık, sık üst aramaları yapıyorlar, özellikle 'Komünist öğrencilerin' üzerinde başta sigara ve yasak yayın olmak üzere, rapor etmeye kanıt oluşturacak materyaller arıyorlardı.

Ancak tek tek arama yapmak zor olduğu için, içlerinden birinin nöbetçi olduğu geceler, diğer yandaş komiserleriyle birlikte, toplu üst araması yaparlardı. Bu baskın aramalarda, öğrencilerin üzerlerinde, dolap ve sıra kapaklarında sigara, alkollü içecekler, yasak yayın aranırdı. Ancak, mescide devam edenler aramadan önce bu komiserler tarafından uyarılırdı. Birkaç saat öncesinden gelen 'arama yapılacağı' bilgisi bu topluluğa yakın olanların kulağına fısıldanır, önlem alınırdı.

Ali Osman Kahya'yı, en çok uğraştıran Cengiz Kaypak ile polislik yaşantısı boyunca çok uğraşıldı. Kaypak'ın sicili bozuldu, rütbesi durduruldu. Cengiz'i 1996 yılında bir trafik kazasında yitirdik. Ali Osman Kahya ise Polis Koleji'nden sonra Ankara Emniyet Müdürlüğü bünyesinde çeşitli görevlerde bulundu. AKP hükümeti döneminde il emniyet müdürlüğü makamına geldi. Ankara'dan sonra Horasan İlçe Emniyet Müdürü oldu. Ardından da Malatya İl Emniyet Müdürlüğü görevine getirildi. Halen bu görevi sürdürüyor.

Ali Osman Kahya için Emniyet Teşkilatı içinde genel kanı, 'Gülen Örgütünün önderlerinden biri' olduğu yönünde. Adı, istihbarat raporlarından, müfettiş soruşturmalarına, Kırıkkale DGM'ye sunulan belgelere kadar her Gülen soruşturmasında yer aldı. Ankara Emniyet Müdürlüğü'nün yaptığı inceleme sonucunda hazırlanan ve Ankara DGM Savcılığı'na sunulan 'Işık Tarikatına Mensup Polisler Listesi'nde, Mustafa Aydın'dan sonra 6'ncı sırada Ali Osman Kahya'nın adı var.

Hem Yeşilaycı hem komünist

Elinde liste ile gezen yalnızca Ali Osman Kahya değildi. Listecilerden biri de Enderin, Kurtuluş'taki Işık Evi'nde karşılaştığı Mustafa Sağlam'dı.

Mustafa Sağlam, sessiz, ketum biriydi. Işık Evleri'nde eğitmen imam olarak tanındı. Öğrenci tavlamakla görevliydi. Ama Ender Gündüz'ü tavlayamamıştı. Bu nedenle okulda en çok Ender'in peşinde gezdi.

Ender, bir hafta sonu izninden erken döndü. Yatakhanede, bir başka erkenci sınıf arkadaşı ile sohbet ederken, Mustafa Sağlam koğuşa geldi. Ender'in yanındaki mescidin müdavimlerinden olan arkadaşı, sigara içiyordu. Mustafa Sağlam, duman yoğunluğundan sigara içildiğini anladı. Doğruca Ender'e yöneldi:

– Çıkart sigara paketini.

– Bende paket yok, komiserim.

Mustafa Sağlam, bir tokat attı ve "Sigara içiyordun" dedi. "Hayır" yanıtını alınca bir tokat daha attı. Yine, "Sigara içiyordun, kabul et" dedi. Ender, sigara içmediğini yineledi. Bir tokat daha geldi. Bu soru yanıt ve tokat ilişkisi aynı biçimde sürdü ve Sağlam, arka arkaya altı tokat attı. Tam yedinci tokadı atacaktı ki, 'tiryaki' dayanamadı:

– Komiserim... O değil ben sigara içtim. Ender, hiç sigara içmez. Yeşilaycıdır.

Sağlam, durdu. Kaşlarını çattı. Bir süre ne yapacağına karar veremeden öylece kaldı. Ve sonra çıkıp gitti.

Mustafa Sağlam, şu anda Emniyet Teşkilatı'nda Müdür. Adı, Ali Osman Kahya'nın adının 5 sıra altında, Mustafa Aydın'dan 7 sıra sonra, 12'nci sırada yer aldı. Sağlam, hızlı bir kariyer yaşamı sürdü. AKP döneminde, hükümetin hazırladığı ve Cumhurbaşkanı Ahmet Necdet Sezer'in onayladığı atama kararnamesi ile Adıyaman İl Emniyet Müdürü ve ardından da Diyarbakır İl Emniyet Müdürlüğü gibi stratejik önemi olan bir göreve atandı. Sağlam'ı ileride batıdaki büyük illerden birinin başında görmek hiç de şaşırtıcı olmayacaktır.

'Işık Evi'nden kaçan irticacı olur...

'Işık Evi serüvenimizin' üzerinden iki yıl geçti. Bir gün Ender'i ve beni yönetim katına çağırdılar. Müdürün odasında bir müfettiş vardı. İlkin Ender'i sorguya aldılar. Kapıda beş-altı öğrenci daha vardı. Bizler ne olduğunu anlamadan, korku içinde bekliyorduk. İçerde olanları ise daha sonra Ender'den öğrendik:

Müfettiş, sürekli irticacılıkla ilgili suçlamalar yöneltiyordu. Bir terslik vardı. Ender irticacı olmadığını kanıtlamak için açıklamalar yapıyordu ancak, müfettişi bir türlü inandıramıyordu. "Ben irticacı değilim, o eve zorla götürüldüm" diye neredeyse bağırmak zorunda kaldı. Gözleri dolmuş, dizleri titremeye başlamıştı:

– Oğlum, kendi el yazınla 'Işık Evine gittiğini' açıklamışsın ya! İrtica toplantıları yapılan evlere gittiğini itiraf etmişsin.

Ender bu sözler üzerine anladı, neden irticacı damgası yediğini:

– Müdürüm ben o evlere zorla götürülen ve bir kez gittikten sonra gelip, ihbar ettim. Kapıda bekleyen arkadaşlarım da öyle. Sürekli gidenler, öğrenci götürenlerin hiçbiri burada değil.

Müfettiş, şaşırdı. Ender'i o zaman dinlemeye başladı. Ender, yaşadıklarını, okulda yaşananları anlattı. Bildiği 'Işık Evi sakinlerinin' adlarını saydı. Soruşturma başlatılınca, okul yönetimi zor durumda kalmış, bu evlere gidenleri gizlemek için; 'Işık Evi ihbarında' bulunanların adlarını müfettişe vermişti. Ama o evlere sürekli gidenlerin, öğrenci götürenlerin adları nedense müfettişe verilen listede yoktu:

– Tamam, evladım... Sen git. Ben anladım anlayacağımı, gerekeni yapacağım...

Enderden sonra bizi dinleyen müfettiş, öykünün perde arkasını çok iyi anlamış olacak ki, düşünceli ve şefkatli bir ses tonuyla konuştu bizlerle.

Birkaç ay sonra bu kez Polis Enstitüsü'nden Başkomiser İbrahim ve Kemal Özcan geldi. Yine aynı isimler çağırıldı. Yine ilk

olarak Enderi sorgu odasına aldılar. Yine aynı biçimde irticacılıkla, Gülenin "Işık Evleri'ne gitmekle" suçladılar. Ender, İrticacı olmadığını kanıtlamak için, bu kez daha çok uğraştı. İbrahim başkomiser yakasından tutup, "Sen irticacısın, itiraf et. Etmezsen yakarım çıranı" diye dakikalarca sarstı. Sesi koridorda bekleyen bizlere kadar ulaşıyordu. Neden sonra sesler kesildi. Bir süre sonra Ender, panik halinde, korku dolu bakışlarla çıktı odadan. Ama Ender yine müfettişleri inandırmıştı. Koridorda bekleyen öteki öğrencilerle görüşmediler bile.

Hiç kimseye ceza gelmedi. Soruşturmanın genişlediğini ve çok uzun süren bu soruşturma sonrasında Mustafa Aydın başta bazı Işık Evi müdaviminin' 6 ay kıdem durdurma gibi, küçük cezalar aldığını yıllar sonra, rastlantı eseri öğrendik.

Polis Akademisi'ne geçtiğimizde Ender'in sınıf komiseri Mustafa Aydın oldu. İbrahim Azcan, Kasım Köken, Mustafa Sağlam da mezun olunca okula tayin edilmişlerdi. Ender'in 'Işık Evi' serüveni ve sonrasındaki ihbar unutulmamış olacak ki, sürekli olarak peşindeydiler. Sınıf komiseri Mustafa Aydın olduğu için Ender, her an tetikte yaşıyordu. Her adımına dikkat etmek zorundaydı. Okul takımında birlikte futbol oynadığı yalvaç lakaplı, Ramazan Cengiz Derdiman ile yakın bir ilişki kurmuştu. Derdiman da Mustafa Aydın ile yakın dosttu. Mustafa Aydın ve İbrahim Azcan ile aynı evi paylaşıyorlardı. Yalvaç daha sonra 'ülkücü' olduğu gerekçesiyle dışlandı. Ender, ceza alıp, okuldan atılmamak için Ramazan ağabeyinden yardım istedi. Bir süre sonra yanıt geldi:

- Ender, geçenlerde evde toplandık. Mustafa Aydın senin ihbarından dolayı altı ay ceza almış. Kendine çok dikkat et. Seni mahvedecekler. Ben bir şey yapamam.

Ender, daha fazla özen göstermeye başladı, disipline. Her türlü baskıya karşı direnerek ama güçlükle bitirebildi okulu. Kurada İzmir'i çekti. Bu kentte, N.T., A.B., S.Ç. ile birlikte aynı evi paylaştı. Önce bir karakola, oradan Çevik Kuvvet Şubesi'ne atan-

dı. Bu da yetmedi, aynı evde kaldığı üç arkadaşıyla birlikte Hakkari'ye gönderildi. Tüm bu olanlara karşın, iyi bir polis olabilmek için, direnmeyi sürdürdü.

Cemaatin sınav oyunları

Ancak, dil sınavında yaşadıkları çileden çıkmasına yetti: İzmir'den 21 komiser yardımcısı, komiser ve başkomiser dil sınavı için sözlü sınava girdiler. Sınavda Ender'e adını, soyadını sordular. Söyledi. Sonra, "İngilizce biliyorsundur. Söyle bakalım, 24 ne demek?" diye sordular. Onu da yanıtladı. Dışarı çıkarttılar. Ender'le birlikte aynı sınava başvuran, Talat Şahin de benzer bir sınav yaşadı. Sonuçlar açıklandığında yalnızca ikisi sınavı kazanamamıştı.

İzmir Emniyet Müdürü devreye girdi. Ortaokul mezunu, kadrodan gelme komiserlerin tümünün kazanabildiği İngilizce sınavını Polis Koleji öğrencilerinin kazanamamasının nedenini araştırdı. Nedeni saptadı. Siyasi oyunlar oynanıyordu ve 'cemaat parmağı' vardı. Müdür müdahale etti. Son anda liste değişti ve Ender ile Talat da sınavı kazandılar.

Birlikte, Ankara'daki yazılı sınava girdiler. İzmir'den gelen ekip içinde, sadece Talat Şahin ile Ender Gündüz, sınavda başarılı oldu. Ötekiler elendi. Ender İspanya'ya, Talat, Moskova'ya görevli olarak gönderildi. Ama yaşadıkları, bu iki genç polisi mesleklerinden soğutmuştu. Talat, hiç dönmedi. Bir süre sonra istifa etti. Ender ise bir kez daha Türkiye'de şansını denedi. Kısa süre sonra "aynı zihniyetin baskısı" ile karşılaşınca, istifa edip, İspanya'ya döndü...

Ender, şu anda İspanya'da, BM'ye bağlı uluslararası bir kuruluşun güvenlik şefi olarak yaşıyor. Türkiye'den ve Türk polis yöneticilerinden göremediği ve hak ettiği ilgi ve saygıyı orada bul-

duğunu söylüyor. Türk polislerine değil ama yargıçlarına, "Fetullah Gülen davasında ifade vermek istiyorum..." diye mesaj gönderdi. Ancak bu isteğine bir yanıt bulamadı. Kendisini arayıp da ifadesine başvuran olmadı.

Talat Şahin de Moskova'da ticarete atıldı. 10 yıl kadar bu kentte yaşayan Talat, 2000 yılında Türkiye'ye döndü. Uluslararası ticaret yapıyor.

Cemaatin polislerin sınavlarına yönelik bu ilgisi yalnızca Ender ve Talat'ın dil sınavı ile sınırlı değildi elbette. Polis Koleji, Akademisi, Polis Meslek Yüksek Okullarının sınavları ile ilgili defalarca 'hile' iddiası ortaya atıldı.

Bir örneği bizzat ben 2009 yılında yaşadım. İnternethaber'in Ankara Temsilciliği görevim sırasında İstanbul merkezimizden bir haber girdi. Haberi yayına alan Genel Yayın Yönetmeni Hacer Alkan'dı. Haber, Polis Meslek Yüksek Okulu sınavının sorularının mail yoluyla belli bir grubun eline geçtiği şeklindeydi. Sorularda 'küçük' ifade değişiklikleri yapıldığı ve sızdırıldığı ileri sürülüyordu.

İddia ilginçti. Sızdırıldığı ileri sürülen sorular elimizdeydi. Ankara Büro olarak harekete geçtik. Sınav henüz başlamadan ÖSYM Başkanlığı ile irtibata geçtik ve istekleri üzerine elimizdeki soruları da kendilerine ulaştırdık. Önce inanmak istemediler. Ancak sınav bittikten sonra aleni hale gelen soruların, sızdırılan sorularla aynı olduğunu görünce 'panik' başladı.

Soruşturma açıldı. Polis bizlere de, haberi yayına veren Hacer'e de 'kaynak' sordu. Sınav iptal edildi. ÖSYM'de soruları hazırlayanlar, matbaacılar sorguya çekildi. Sonuçta soruları sızdıran bulundu mu bulunmadı mı kimse bilemedi. Ama bilinen bir şey vardı. O da, sızdırılan soruların cemaatçiler arasında dolaştığı, cemaatin olduğu bilinen bir dershanenin hemen tüm öğrencilerine ulaştırıldığıydı.

Müthiş bir habercilik yapılmıştı. Ama ilginç olan, sürecin en başından en sonuna kadar hiçbir haberde bu cemaat vurgusu ya da iması dahi yapılamamıştı. Tek bir ima vardı, o da günler sonra benim yazı köşemdeydi. Ve bu ima bir tek harf ile yapılmıştı. Bu nedenle yönetim tarafından uyarılmam ise başka bir ilginçlikti.

Bu kitap yayına hazırlanırken yine bir sınav soruları sızması olayı yaşandı. KPSS sınav soruları çalınmış ve nedense yine belli bir gruba yakın olanlar arasında paylaşılmıştı... Hemen ardından da Üniversite sınavlarında SMS yoluyla sınav sorularının sızdırılması skandalı patlak verdi. Bu sızmanın da arkasında cemaat olup olmadığı henüz netleşmedi, ama herkesin aklına başka bir olasılık da gelmiyordu artık. Ve bu olaylara biraz yakından bakanlar, ayrımcılığın ne kadar sistemli ve komplike bir şekilde yapıldığını görebiliyordu.

Ender ile Talat'ın da yıllar önce karşılaştığı ayrımcılık, bu örneklerin yanında oldukça 'masum' görülüyordu. Ama her ikisi de Işık Evi'ne gitmedikleri, götürüldükleri için ihbarda bulundukları ve cemaat yapılanmasına katılmadıkları için bu tür bir ayrımcılığa tabi tutulduklarını bilecek kadar akıllıydı. Kendilerine 'Solcu, Komünist' damgası vurulduğunu ve teşkilat içinde sağlıklı bir gelecekleri olmayacağının farkındaydılar. Bu da onların meslekten kopmaları için yeterli oldu.

Işık Evleri ile ilgili ihbarda bulunanlar, Işıkçılardan uzak durabilenler, evlere gitmeye karşı çıkanlar, tarikat tuzağına düşmekten kurtuldu. Ama 'Solcu', 'Komünist', 'Alevi', 'PKK'lı', 'Kürtçü' damgası yedi. Bir kısmı okuldan ve meslekten uzaklaştı, uzaklaştırıldı. Güçlükle okulu bitirebilenler, polisin 'üvey evlatları' olarak yaşam savaşı vermeyi sürdürdü.

Birçok arkadaşımız ise, o evlere gitmekten kaçınmadı. Gidenlerin büyük çoğunluğu da iyi bir 'Fetullah Gülen hizmetkarı' oldu. Bir kısmını saydık ama Fetullah'a hizmetkar yetiştirmek için, öğrencileri Işık Evleri'ne götüren başkaları da vardı:

Az-can

İbrahim Azcan, 'Işık Evi' müdavimlerinin önde gelenlerindendi. Öğrencilik yıllarındaki 'üstün hizmetleri' nedeniyle mezun olunca Polis Akademisi'ne atandı. Kendisinin komiser yardımcılığının ilk günlerinde, Polis Koleji'nden mezun olup gelen yeni öğrenciler arasında kendilerine yakın olmayan, 'Komünist' ya da 'Alevi' damgasıyla listelediklerine, "Boşuna geldiniz. Sizi okuldan attıracağım!" diyecek kadar gözü kara bir fanatikti.

Akademiye ayak bastığım ilk gün, "Sen mezun olamazsın. Okuldan atılman için her şeyi yapacağım" diye beni de tehdit etti. Ve bu sözünü yerine getirdi de. Kendisi sınıf komiserim, sırdaşı olan komiserler sicil amirimdi. Takdir yetkisini kullanıp, "polis olamaz" hükmünü, sicil kayıtlarıma koydurdu.

Diğer yandaş, sırdaş ve yoldaş komiserler ile birlikte tuzaklar kurup, iftira ve yalanlarla ceza almamı, sicilimin bozuk gelmesini sağladı. Yalnız beni değil, birçok arkadaşımı, adım adım izledi. Arka arkaya disiplin cezası verdirdiği birçok öğrencinin, ilk sicil amiri olarak sicillerini bozulmasında etkin bir rol oynadı. Akademi'deki hileli kura çekimlerinde, bazı öğrencilerin rütbe almadan mezun edilmesi olaylarında rolü olduğu, bu konuda raporlar düzenlediği ileri sürüldü.

Azcan, Ramazan aylarında, gönüllü olarak nöbete kalır, kimlerin oruç tutup tutmadığına ilişkin listeler düzenlerdi. Yemekhane kapısında durup, listede adı olmayanları yemeğe almazdı. 'Kara listede' olan öğrencilerin dolaplarını ve üstlerini aramak en büyük zevklerinden biriydi.

Dolabımda bulduğu birkaç günlük birikmiş Cumhuriyet ve Milliyet gazeteleri ile Nokta Dergisi nedeniyle hakkımda soruşturma bile açtırdı. Savunmamı alırken, "Söyle bakalım, hangi yazarları okuyorsun?" diye sordu. Duyduğu, İlhan Selçuk, Uğur Mumcu, Oktay Akbal, Yalçın Doğan, Oktay Ekşi, Çetin Altan gi-

bi yazarların "Vatan haini, komünist uşağı" olduğunu, bunları okuyanların da vatan haini olduğunu söyledi. Bu sözleri, başka bir gün sınıfa gelip, herkesin önünde de yinelemekten çekinmedi. Azcan'a göre herkes Tercüman Gazetesi ve Ahmet Kabaklı'yı okumalıydı. Bu konuda beni ikna etmek için olsa gerek, bir gün uzun uzun farklı bir gazete okumam konusunda telkinlerde bulundu. Bana "Madem bilgi edinmek için okuyorsun bu gazeteleri, bundan sonra bir de Tercüman Gazetesi alacaksın. Okuduktan sonra bana da getireceksin. Birlikte değerlendirme yaparız" diye talimat verdi. Birkaç gün bunu yaptım. Ancak ciddi bir maliyeti vardı. Tercüman almayı kestim. Bunun üzerine ifademi aldı. Yalancılıkla da suçladı. Ceza aldım. İki farklı dünya görüşüne hitap eden gazete almam ve okuyup, kendisiyle değerlendirme yapmam konusunda neden ısrar ettiğini pek anlamamıştım. Belki bu süreçte beni 'ikna' edecekti ya da gerçekten her türlü görüşü takip etmemi istiyor da olabilirdi.

Bu gazete ve dergilerle ve de kitaplarla ilgili tek ceza kesilen kişi ben değildim. Bugün polis başmüfettişliğine terfi eden devre arkadaşım Resul Şenkazan, Nokta Dergisi okuduğu için üç gün maaş kesimi cezası alanlardan sadece biriydi. Aslında hiçbir mevzuatta yasak olmayan, Akademi yönetiminin aldığı kararlarda da yasak yayınlar listesinde bile bulunmayan bu tür dergiler, sınıf komiserlerimiz tarafından 'Yasak yayın' olarak kabul ediliyor ve bu dergileri, gazeteleri okuyanlar, bulunduranlar hakkında işlem yapıyorlardı. Resul'e de bu nedenle ceza verildi.

Hafızası güçlü olanlar anımsayacaktır. Bir polis memuru Nokta Dergisi'ne yaptığı işkenceleri itiraf eden bir röportaj vermişti. Bu dergi bizim okulda da ilgi çekmiş ve birçok arkadaşım bu röportajı okumak için dergiyi almıştı. Zaten dergi, okulun gazetecisi tarafından serbestçe satılıyordu. Resul aldığı derginin kaybolmaması için üzerine adını yazdı. Sonra bir başka devre arkadaşı bu dergiyi okurken İbrahim Azcan tarafından görüldü. Azcan,

derginin üzerindeki ismi görünce hemen harekete geçti. Resul'u buldu. "Bu dergi senin mi?" dedi. 'Evet' yanıtını alınca, hemen disiplin işlemi başlattı. Üçüncü Sınıflar Amiri Yusuf Özkan da devreye girdi. Resul'ün savunmasını almak ise devre arkadaşı ve bu kitapta adı 'Sarı İmam' olarak geçen Sabri Dilmaç'a düştü. Dilmaç, baş mümessildi. Sabri, okul personeli veya idareci pozisyonunda olmadığı ve öğrenci olduğu halde diğer öğrencilerin disiplin soruşturmalarında, sınıf komiserlerinin katipliğini yapıyordu. Dilmaç, devre arkadaşlarının ve alt sınıfların ifadelerini katip gibi alıyor ve ancak bu belgelerin altına imza atması mümkün olmadığı için bir personel memura imza attırıyordu. Burada bir ilginç nokta daha var. İfade alınırken 'yasak materyallerin' ismi tutanağa yazılmıyordu. Çünkü zaten bunlar yasak değildi. Resul, savunmasını verirken tutanağa derginin adının yazılmasını ısrarla istedi. Yazmak istemediler, ancak Resul ısrarla 'yasak yayın Nokta'nın ismini tutanağa ekletti. Ve re'sen ceza aldı. Ve bu re'sen verilen cezaya itiraz hakkı da yoktu.

Bu tür uygulamalar artık sıradan olaylar haline gelmişti.

Bir başka gün de, Azcan; yemek saatinde, sınıfta kitap okurken gördü beni. Yemeğe neden gitmediğimi sordu. Aç olmadığımı, yemek yemeyeceğimi söyledim. Çıktı gitti. Bir süre sonra sınıftan dışarı çıktım, bahçede yemekten çıkan arkadaşlarla karşılaştım. Yemekte tulumba tatlısı olduğunu öğrendim. Sigarayı yeni bırakmıştım. Tatlı iyi gelecekti. Gidip, tatlı aldım. Ama Azcan beni gördü ve hemen savunmamı istedi. Suçum 'üste yalan söylemekti." Savunmaya ne yazdığımızın önemi yoktu. Zaten 'üst her zaman haklıydı' ve cezam kesindi.

Bu tür cezalarla, puanım yükseldi, okuduğum gazete ve kitaplar da 'sakıncalıydı' ve ahlaki olarak düzgün olmadığım kanaatiyle sicilim de bozuldu ve okuldan atıldım.

Bu 'tulumba tatlısı' olayının yıllar sonra ilginç bir şekilde karşıma çıkacağını hiç düşünmemiştim. Ama çıktı:

DGM'de Fetullah Gülen davası sürerken, müşteki avukatlar Fetullah'ın Copları kitabını delil, beni de tanık olarak önermişlerdi. Başvuru Cuma günü yapılmıştı ve Pazartesi günü sabah duruşma vardı.

Duruşmaya gittim. Kitap delil olarak sunuldu ve kabul edildi. Tanık olarak dinlenmeme Gülen'in avukatları itiraz ettiler. Resmi tatil olmasına karşın iki gün içinde benim 20 yıl önceki sicilimi, aldığım disiplin cezalarımı (nasıl becerdilerse) bulmuşlardı. Avukatım şaşırmıştı ama ben hiç de şaşırmıyordum böyle olaylara.

Ve yukarıdaki anlattığım 'tulumba tatlısı' olayındaki 'yalancılığım' duruşma salonunda yüzüme vuruldu. Avukatlara göre ben 'yalancı biriydim' ve 'tanıklığım geçersizdi...'

Olayın komikliğine gülüyordum. Akademi'den atıldıktan sonra İletişim Fakültesine kayıt yaptırırken, yasal hakkım olmasına karşın, aylarca uğraşıp alamadığım sicil dökümümü, avukatların bir gün içinde nasıl olup da alabildiğine de şaşırmıştım.

Bir tulumba tatlısı nedeniyle beni yalancılıkla suçlayan ve hakkımda bu tür raporlar düzenleyen Azcan'ın adı defalarca belgelere geçti. Azcan'ın adı ilk olarak 1990 yılında Türk İnkılap Enstitüsü'nde yaşanan "Hileli akademik unvan dağıtımı skandalı" ile ilgili haberlerde geçti.

İbrahim Azcan'ın adının geçtiği bir başka resmi belge, DGM'ye gönderilen 28 Ağustos 1992 tarih ve B.05.1.EGM. 4.06.00.14.11 İ. ve Sor.(F)-.92.8303 sayılı Emniyet Genel Müdürlüğü'nün fezlekesidir. Azcan'ın adı bu fezlekeye dayalı olarak Teftiş Kurulu Başkanlığı'nın 5 Şubat 1999 tarih ve B.05.I.EGM.0.60.01.27. (126). (439/99 sayı ile Ankara Emniyet Müdürlüğü'ne gönderdiği yazının ekindeki 'Işık Tarikatı Mensubu' personel listesiyle güncelleştirildi.

Azcan'ın, hem sınıf amiri hem de branş dersine giren bir öğretim görevlisi olarak, öğrencilere derslerde 'Şeriat propagandası' yaptığı, baskı ve tehdit yoluyla mescide gitmeyen öğrencileri

sindirdiği, öğrenciler arasında ayrımcılık yaptığı suçlamalarının bulunduğu ve yargıya yansıyan bu soruşturmadan ceza almadan kurtulması şans eseri oldu.

Ancak, bu soruşturma Azcan'ın 'deşifre' olmasına, yıpranmasına yol açtı. Azcan, Polis Akademisi'nden uzaklaştırıldı.

Azcan'ın 'yakın dostları' vardı. Gözden çıkartılamayacak kadar 'kaliteli' biriydi. Korunmaya alındı. Gözlerden uzak tutulmak amacıyla Ankara dışına gönderildi. Trabzon'da Akçaabat İlçe Emniyet Müdürlüğü ve ardından da yine Trabzon'da Ramazan Akyürek'in Müdür yardımcısı olarak görev yaptı. Araç ve işyeri kurşunlamaları, futbolcuların dağa kaldırılma olaylarının olduğu dönemde de ismi sık sık gazetelere yansıdı. Daha sonra birinci sınıf emniyet müdürü rütbesi aldı ve Malatya Polis Meslek Yüksek Okulu Müdürü olarak atandı. Bu atama ile Ali Osman Kahya ile aynı ilde buluşmuş oldular.

Ne var ki, hakkındaki soruşturma bununla sınırlı değildi. 1999 yılında Emniyet Genel Müdürlüğü Teftiş Kurulu Başkanlığı'nın emriyle açılan ve müfettişler Ahmet Saraç, Mustafa Maktav ve E. Özgül Ezer'in yaptığı inceleme sonucunda, İbrahim Azcan'ın **"irticai yapılanmanın bir parçası"** olduğu açıkça ortaya kondu.

Polis Akademisi'ndeki görev yıllarında, Recep Gültekin, Muharrem Tozçöken, Adem Türer, Öğretim görevlisi İsmet Toprak, İhsan Erdem ile birlikte **"bir zincirin parçaları gibi"** birbirine bağlı bir grubun içinde yer aldığı, müfettişlerin aldığı tanık ifadelerine ve kanıtlara dayanılarak, rapora kondu.

Bu rapor, hala işlem görmeyi bekliyor. Ya da işlem gördüyse nasıl sonuçlandığına ilişkin hiçbir bilgi yok.

Keser ve kazma sapı

- Bana Yangın söndürme köşesindeki kazmanın sapını getir!

Kara tahtanın önünde yanaklarında tokat izleri, esas duruşta bekleyen öğrencilerin bacakları titredi. Komiser Kadir Esir böyle bir şey yapabilir miydi? Kazma sapıyla öğrenci dövmeye kalkacak kadar, cesareti var mıydı? Öğrenciler, kazma sapıyla sopa yemek düşüncesiyle ürperdiler. Düşünmek bile korkunçtu. Ama kazma sapı avuçlarına indiğinde, duydukları acının boyutunun hiçbir biçimde düşünülemeyeceğini anladılar.

Kadir Esir'in Polis Koleji'nde 'fırtına gibi' estiği günlerdi. Sınıf komiseri olarak öğrenciler üzerinde inanılmaz bir korku yaymıştı. Kadir Esir'in nöbetçi komiserliği yaptığı günler, özellikle 'mescitle arası olmayan öğrenciler' için korku dolu günlerdi. İşte bu nöbetlerinden birinde bu korkunç, çağdışı 'kazma sapı' olayı yaşandı. Kadir Esir'e "Keser" lakabının takılmasında ad ve soyadının 'keseri' çağrıştırması kadar, bu olayın da etkisi vardır.

Akşam yemeğinden sonra yapılan, birer saatlik iki bölüm halindeki akşam etüdü sırasında E sınıfı öğrencilerinden beş-altı kişi, zaman geçirmek amacıyla bir oyun başlattılar. El şakalarının da olduğu oyun nedeniyle E sınıfındaki gürültüler, koridora ve diğer sınıflara kadar ulaştı. A sınıfında etüde gözetmenlik yapan nöbetçi öğretmen, gürültünün önlenmesi için durumu, nöbetçi komiseri Keser'e bildirdi. Keser, hışımla geldiği E sınıfında gürültü yapan öğrencileri suçüstü yakaladı. Tahtanın önüne dizdi. Gürültücü öğrencilerin hemen tümü, 'Işık Evleri'ne, mescide gitmeyenlerdi. Yani, komisere göre, 'Komünistlerdi.' Keser için bulunmaz bir fırsattı. Hepsine destekli birer tokat attı. Ancak hırsını alamadı. Çevresine bakındı.

Birden aklına koridordaki yangın söndürme araçları geldi. Sınıf başkanına, duvarda asılı kazmanın sapını kendisine getirmesini emretti. Keser'e yakınlığı ile bilinen ve Keser tarafından bu

göreve seçilen sınıf başkanı Özcan İşlek, kazma sapını söküp, getirdi. Keser, tahta önünde esas duruşta bekleyen, 'Suçlu solculara' emrini verdi:

- Sol elinizi sağ elinizin içine koyun ve avucunuz yukarı gelecek şekilde, göğüs hizanıza kadar kaldırın.

Öğrenciler emri yerine getirdiler. Keser, iki eliyle kavradığı kazma sapıyla öğrencilerin avuçlarına vurmaya başladı. Öyle şiddetle vuruyordu ki, darbeyi alan öğrencinin kolları bacak aralarına, dizlerine kadar savruluyordu. Avuçlar daha ilk darbede şişmeye başlamıştı. Ancak Keser, hiç acımadan yeniden başa dönüyor ve sıra dayağını sürdürüyordu. Bir süre sonra kazma sapı bu şiddete dayanamadı ve ortadan ikiye ayrıldı.

Keser, hırsını alamamıştı. Kazma sapının kırılması onu durdurmadı. Bu kez kürek sapı devreye girdi. Dayak, acımasızca sürdü. İkinci sopa da kırılınca, elinde kalan parçayı öğrencilere fırlattı ve gitti.

Bütün sınıf donup kalmıştı. Dayak yiyen öğrenciler duydukları acıdan gözyaşları içindeydi. Keser'le arası iyi olan, mescitçi öğrencilerin bile gözleri doldu. İnanılmaz bir dehşet içinde izledikleri olay, onları da etkilemişti. Mescitçi bir öğrenci usulca yerinden kalktı ve dayak yiyen arkadaşlarından birine sarılarak ağlamaya başladı. Ardından Özcan İşlek de dahil tüm diğer öğrenciler de arkadaşlarının yanına gelmeye başladı. Herkes birbirine sarılıp, ağlıyordu. Dayak yiyen arkadaşlarının kollarına girip, tuvalete götürdüler. Kızaran, patlayan eller soğuk suyun altına tutuldu.

Etüt bitince tüm sınıf, arka bahçede, öğrencilerin gizli sigara içme bölgesi olan trafonun arkasında toplandı. Sigaraları yakıp, bu insanlık dışı dayağa karşı nasıl bir karşılık vereceklerini tartıştılar. Eylem kararı alındı. O sabah kahvaltısına girmeyeceklerine hep birlikte yemin ettiler. Kahvaltı boykotunun, okul yönetiminin anında öğrenileceği ve dayağın hesabının sorulacağı sonucuna varılmıştı.

Eylem yalnızca E sınıfıyla sınırlı tutulmadı ve tüm devre öğrencilerine eylem kararı bildirildi. Devrenin büyük çoğunluğu eylem kararına uydu. Ancak gece yarısı, yandaşlarından bazıları eylem yapılacağını Keser'e bildirdi. Keser, "Siz eyleme girmeyin, ben onlara yapacağımı bilirim" diye emir verdi.

Kahvaltı saatinde Keser, iki elini arkasında bağlayıp, yemekhanenin kapısına dikildi. Ancak öğrenciler nöbetçi komiserinin kızgın bakışları altında eylemi gerçekleştirdiler. Keser'in mesajını alan mescitçiler, gece verdikleri sözleri unutup, eyleme katılmadı. Eylemci öğrenciler ikiye bölünmüştü ama katılanların sayısı eylemin başarılı olmasına yetecek düzeydi.

Keser, eylemcilerin beklentisinin tersine eylemi önlemeye dönük bir girişimde bulunmadı. Sadece kimlerin eyleme katıldığını gözledi ve not aldı. Ardından, masalarda kalan kahvaltılıkları, alt sınıflara dağıttırdı. Mescitçilerin bir bölümü de bu 'ekstra kahvaltıyı' kaçırmadı.

Nöbetçi Amiri de eyleme tanık olmuştu. Olanları da bu sırada öğrendi. Eylemciler, trafo arkasında "başaramadık, bölündük" diye yakınarak, sigaralarını içerken, nöbetçi amiri çoktan durumu rapor haline getirerek, okul müdür vekili İhsan Usta'ya ulaştırmıştı bile.

Albay Nafi Köklü yıllık izindeydi. İhsan Usta böyle bir olayın Albay tarafından duyulmasının kendisi için olumsuz bir not olacağını düşündü. İlk ders sırasında, dayak yiyen öğrencileri çağırttı. Öğrencilere, "Bu bir toplu isyan girişimidir" dedi. Bu tanım, eyleme katılan tüm öğrencilerin okuldan ilişiğinin kesilmesi ile sonuçlanacak bir suçun tanımıydı. Müdür vekili İhsan Usta, "Eylemi sizin kışkırttığınız da şüphe götürmez. Öteki arkadaşlarınız, disiplin cezası ile kurtulabilir ama siz kurtulamazsınız" diye dayak yiyen öğrencileri korkutmaya çalıştı. Ancak, Keser'in attığı dayağın şiddeti de 'yabana atılır cinsten' değildi. Müdür vekili, "herkesin cezasını çektiğini, Keser'in de başka bir gerekçe ile cezalandırılmasını sağlayacağını" belirterek, olayın unutulması önerisinde bulundu.

Öğrencilerin "mescide gitmedikleri için dayağın bu kadar şiddetli olduğu" gerekçelerinin ise "saçma" olduğunu belirten Müdür vekilinin "unutma" önerisi, müdür odasında esas duruşta bekleyen öğrencilerin geri çevirebileceği bir öneri değildi.

Ve olay unutuldu.

Ancak unutan sadece okul yönetimi olmuştu. Öğrenciler aradan yıllar geçmesine rağmen unutmadılar. Bugün emniyet amiri, müdürü olan bu öğrenciler, hala Keser'in adı geçince, kazma sapıyla atılan bu cehennem dayağının acısını ellerinde hissediyorlar.

Komiserliği döneminde olduğu kadar Polis Akademisi öğrenciliği yıllarında da sert tavırları ile tanınan Kadir Esir mezun olur olmaz Polis Koleji'ne atandı. Kadir Esir okuldaki tüm öğrencilerin adlarını tek tek ezberledi. Mescide gitmeyen öğrencilerin sıkı bir takipçisi ve adeta kabusuydu. Polis Koleji'nde sadece bu kazma sapı olayı değil, cetvelle sıra dayağı, 'destekli tokatları' ile de tanındı.

Bu olay sonrasında okul yönetiminden, en azından ciddi bir 'azar' işitmesi beklenen Keser, şiddet saçan karakterinden hiç ödün vermedi. Hemen bir sonraki nöbetinde, herkesin görebileceği şekilde, koridorda birkaç öğrenciyi tokatlayarak, yaptığının yanına kar kaldığını gösterdi.

Keser'in bu katı tutumu 1984 yılına kadar sürdü. Bu tarihten sonra Keser'in sert karakteri yerini, aşırı yumuşak bir kişiliğe bıraktı. Bırakın gürültü yapanların elinde sopa kırmayı, yanında sigara içilmesine, ayak ayak üstüne atılmasına, el cepte gezilmesine bile ses çıkarmaz oldu. Kimilerine göre, örgütün, "herkese yumuşak ve sevecen yaklaşma" talimatı nedeniyle karakter değiştirmişti Keser... Kendisi, çocuğunun doğumu sonrasında, eşinin öğütleri ile sertlikten vazgeçtiğini ileri sürdü. Keser'in o tarihte doğan oğlu, şimdi Polis Koleji'nde öğrenci. Hem de oldukça 'gürültücü' bir öğrenci. Acaba Keser, kendi çocuğuna da böyle bir şiddet uygulansa, ne düşünür? Keser Komiser, Polis Koleji'nden sonra yıllarca istihbarat şubelerinde çalıştı. İl Emniyet Müdürlüğü (Kilis) de yapan Esir, şu anda merkeze alındı.

Dini inançları güçlü, "komünist avcısı!" bu komiserimizin Işık Evleri'ne gittiği ya da buralara öğrenci götürdüğü konusunda net bir bilgi ya da görgü tanığı yok. Keser'in, Gülen cemaati ile ilişkilerini sıcak tuttuğu ancak 'Gülen Örgütü'nün bir elemanı olmadığı polis içindeki genel kanıdır. Ancak, ülkücü yanı nedeniyle, Gülen yandaşlarının uzun süre Keser'i kendi amaçları için kullandıkları ve Keser'in, kalp hastası eşinin de yönlendirmeleri ile Gülen yandaşlarının etkisinden kurtulduğu da ileri sürülen bir başka görüş.

Yalvaç

Ramazan Cengiz Derdiman, Yalvaç lakabıyla bilinirdi. Isparta'nın Yalvaç ilçesinden gelme olduğu için bu adı almıştı. 1984 yılında mezun oldu. Kura çekmeden Polis Akademisi'nde göreve başladı. Kolejde, "mescitçiler topluluğunun" önderlerindendi. Çok okuyan ve araştırma yapan biriydi. Bu nedenle kendisini Emniyet Teşkilatı içinde üstün biri olarak görürdü. Kendi kendisine yakıştırdığı üstün yeteneklerin, üstleri tarafından görülmemesine içerleyen Yalvaç, Tokat'a atanmasına sürekli olarak tepki gösterdi. Bu nedenle, siyasilerle temasa geçip, etkin bir göreve getirilmek için çok uğraştı. Hemşerisi Turizm Bakanı Erkan Mumcu'ya Ankara'ya önemli bir göreve atanması için çok baskı yaptı. Ancak başaramadı. Fetullah örgütünce, 'yeteri kadar sağlam' bulunmadı. Daha çok ülkücülere yakın olduğu gerekçesiyle dışlandı. Çok okuyan ve okuduklarını birbirine karıştırıp, yanlış sonuçlara varan Yalvaç'ın, 1990'larda Fetullahçılarla ilişkisinin kesildiği ileri sürüldü. Yalvaç, 80 sonrası, Polis Akademisi'nde en cesur tavırlarla, "komünist" öğrencilerin belalısı oldu. Ancak, ülkücü yanı nedeniyle 'Gülen Örgütü' tarafından dışlanan hatta "kızağa alınanların" başında gelir. Genel kanı, 'Gülen Örgütü' ile hiçbir zaman kesin ve resmi ilişki kurmadığı yolundadır. Akademi yıllarında Azcan'ın ev arkadaşlığını da yaptı.

Kasım Kökende İbrahim Azcan'ın ev arkadaşıydı. İçtikleri su ayrı gitmezdi. Polis Akademisi'nde, Azcan ile birlikte "solcu temizliği" yapan Kasım Köken'in, İbrahim Azcan'ın kıdemli olduğu için, kendisinden daha ön planda olmasına sessiz bir tepkisi vardı. Köken, Azcan'a göre daha yumuşaktı ve aslında polislik mesleğinde kalmak istemediği biliniyordu. Ayrıldı, gitti.

Hacı

Y.A. Polis Akademisi'nde sınıf komiserliği yaptığı dönemden öncesine ait ayrıntılı bilgi bulunamadı. Ancak Akademi'de öğrenciler üzerine kurduğu baskı, yıldırma ve ayıklama operasyonu kendisini unutulmayacaklar arasına soktu. Akademi'den sonra da Ankara'dan ayrılmadı. 1998 yılında Hacca gitti. Dönüşünde emekli olmak istedi. Ancak örgüt, hizmetinden memnun olduğu bu elemanına izin vermedi. 1997 yılında terfi sırası geldiği halde rütbesi yükseltilmeyen Y.A, hac dönüşü, emekli olmaktan vazgeçince bir üst rütbeye atanarak, güvenlik ve siyasi şubelerinden sorumlu olarak, Ankara Emniyet Müdür Yardımcılığı'na getirildi. Emekli olmaktan vazgeçmesinde Recep Gültekin'in katkısı çoktu. Bir süre sonra Çevik Kuvvet Şube Müdürü oldu. Terfi ettirilerek. Ankara Terör ve Organize Suçlardan Sorumlu Emniyet Müdür Yardımcılığı görevine getirildi. Kemal İskender'in işbaşına gelmesiyle bu göreve atanan Y.A.'nın referansı ise yine Recep Gültekin'di. Uğur Mumcu, Bahriye Üçok, Muammer Aksoy suikastları ile ilgili soruşturmaları yönetti. Bu soruşturmalarda yapılan hataların basın ve kamuoyunda tartışılması ve sorgulamaların çelişkilerle dolu olduğunun ileri sürülmesi üzerine hedef oldu. Derhal görev yeri değiştirildi ve kamuoyunun dikkatlerinden gizlendi. Y.A.'nın yeni görev yeri Asayişten Sorumlu İl Emniyet Müdür Yardımcılığı oldu. TEM'e ise bir başka hacı müdür', O.Ö. getirildi. Aradan yıllar geçti ve hem başka yere atandı hem ismi unutuldu.

En tepeye giden isim: Akyürek

Ramazan Akyürek. Müfettişlerin raporlarına ve 'Fetullahçı Polis' avı yapan istihbaratçıların listelerinin ilk sıralarına adını koyacak kadar değer verdiği biri. Listede 10. sırada yer alan Akyürek, okul yıllarında "çapkın, içki içen, tarikatçılıkla ilgisi olmayan biri" olarak tanınırdı. Mezun oluncaya kadar da bu şekilde yaşadığı devre arkadaşlarınca anlatıldı. Ancak, gönlünü kaptırdığı eşi ile evlendikten sonra, her alandaki tutum ve davranışları tümüyle değişti. Eş adayının ailesi ile görüşmek üzere Adana'ya gidip bir süre kaldı. Dönüşte, arkadaşlarının tanıyamadığı biri olmuştu. Bekar evinin duvarındaki açık-saçık resimleri kaldırdı. İçkiyi bıraktı. Birlikte kaldığı devre arkadaşlarının evinden ayrılıp, Ali Osman Kahya, Mustafa Sağlam grubuna yakın bir ev tuttu. Namaz kılmaya başladı. Bu dönemde görev yaptığı Polis Koleji'nde öğrencilere gösterdiği tutum da değişti. O yıllarda, öğrencilerin; önceleri "yumuşak, sessiz ve hoşgörülü" olan sınıf komiserlerinin, neden aniden sertleştiği ve 'Komünist avına' çıktığını anlamalarına olanak yoktu.

Aynı bekar evini paylaştığı bir çok devre ve çalışma arkadaşı, düğün sonrası Akyürek'i evinde ziyaret etti. Ancak, Akyürek bu arkadaşlarına kendi eşini göstermedi. Arkadaşlarının eşlerini selamlayıp, doğruca iç odadaki başı kapalı, yabancı erkeklerin karşısına çıkmayan eşinin yanına gönderdi. Bu durum, arkadaşlarının tepkisine yol açtı. Akyürek'in değişiminin arkasında 'Gülen Örgütünün elemanı olduğu' ileri sürülen eşinin bulunduğu değerlendirmesi de bu olaylardan sonra yapıldı.

Akyürek'in iki oğlu da arka arkaya Polis Koleji sınavını kazanarak, kayıt yaptırdı. Her iki oğlu da birkaç yıl sonra Emniyet içinde rütbeli amir olacak. Umarım Akyürek'in bize yaşattıklarını, bu çocuklara yaşatacak bir sınıf komiserine rast gelmezler.

Ramazan Akyürek tüm Türkiye'nin bildiği ve ülke gündemini uzun süre meşgul eden bir isim. Ama onun ismi Türkiye'nin gündemine düşmeden önce benim gündemimi uzun süre işgal etti. Akyürek yukarıdaki satırlar nedeniyle bana dava açtı.

Bu dava dosyasına İstanbul'dan gelen bir belge; dehşet verici bir bilgiyi içeriyordu. Akyürek, İstanbul'da İstihbarat Şube'de görevliyken sicil amiri olan Vali Erol Çakır'ın siciline düştüğü bir nottu, bu bilgi.

Çakır, ikinci sicil amiri olarak Ramazan Akyürek'e notları 69 ve altında verdikten sonra "düşünceler" bölümüne "**Emniyetteki hizipleşme içinde. İrticai akımlara (Fetullah) yakın. Dikkat edilmelidir**" diye yazmıştı.

Dava dosyasına giren bu not daha sonra tüm Türkiye'nin de gündemine düştü. Sonuçta dava neticelendi. Akyürek'in aleyhineydi. Davayı kaybettikten hemen sonra Trabzon İl Emniyet Müdürü olarak atandı. Ben buna hiç de şaşırmadım.

Ve Trabzon İl Emniyet Müdürü iken, kaybettiği davayı temyiz etti. Temyiz sonucu da yine aleyhine çıktı. Bu kararın hemen ardından ve Cumhuriyet Gazetesi'ne ikinci bombanın atılmasından bir gün önce İstihbarat Daire Başkanlığı'nda göreve başladı. Ve Dink suikasti de bu atamadan sonra oldu.

Ülkeyi altüst eden Hrant Dink suikasti, Akyürek'in de tanınmasına, bilinmesine neden oldu. Bu konuda yapılan soruşturmalar sırasında ilginç bir durum ortaya çıktı:

Akyürek, Trabzon'dayken **Dink'e suikast yapılacağına dair istihbarat aldığını ve bunu hem İstanbul Emniyeti'ne hem de Emniyet Genel Müdürlüğü İstihbarat Dairesi'ne bildirdiğini** açıklamıştı. Sonra da bildirim yaptığı birimin, Emniyet İstihbarat Dairesi'nin tepesine oturmuştu.

Peki, Trabzon'da iken kendisinin bizzat kaleme alıp, imzalayıp gönderdiği bu suikast ile ilgili istihbarat bilgisini; oturduğu bu yeni koltukta, birimin başı olarak neden dikkate almamıştı?

Yani kendi istihbarat bilgisinin gereğini neden yapmamıştı?

Unutmuş olsa gerek? Bu noktayı soruşturmayı yapanlar da sormayı unuttu.

Dink suikasti ile ilgili yapılan soruşturmada Trabzon Valisi ve Emniyet Müdürü görevden alınmıştı. Ayrıca Akyürek'in gönderdiği bilginin gereğini yapmadığı iddiasıyla İstanbul İstihbarat Şube Müdürü Ahmet İlhan Güler görevden alındı. Güler'in yerine ise, Müdür iken Akyürek'in Dink suikastını bildirdiği ve İstihbarat Daire Başkanlığı'nda C Şube Müdürlüğünün başında olup sorumluluğu olduğu resmi raporlarda ileri sürülen Ali Fuat Yılmazer atandı. Yasin Hayal'in Dink cinayetini gerçekleştireceği bilgisini Erhan Tuncel vasıtasıyla almasına rağmen hiçbir önlem almamakla suçlanan ve kendisi hakkında da soruşturmanın yürütüldüğü Yılmazer'in 05 Şubat 2007'de İstanbul İstihbarat Şube Müdürlüğüne atanmasından 4,5 ay sonra, bu kez de Şube'nin kontrolünde Ergenekon soruşturması başlatıldı. Dahası İstanbul Emniyet Müdürü Celalettin Cerrah'ın da 'kellesi' isteniyordu. Aslında burada Dink suikastı 'bahane' edilerek, cemaatin istemediği isimler ayıklanıyor ve İstanbul'dan uzaklaştırılıyordu. Ama olayın kilit isimleri olarak görülen Trabzon eski Emniyet Müdürü ve İstihbarat Dairesi Başkanı Ramazan Akyürek ile Yılmazer ve Trabzon İstihbarat Şubesi Müdürü görevinde kalmıştı.

Bu nasıl olabilirdi? Cerrah, Güler, Trabzon Valisi, Trabzon Emniyet Müdürü topun ağzına sürülüyor ama Akyürek korunuyordu. Acaba bunun nedeni Vali Erol Çakır'ın siciline düştüğü not muydu?

Çünkü başka örneklerde olduğu gibi Fetullahçı listelerinde adı bulunanlar hızlı bir yükseliş gösteriyor ve birçok 'hatası' gö-

rülmüyordu. Akyürek de sicilindeki bu nota, bu notun hemen herkes tarafından bilinmesine karşın kariyerinde hızlı bir yükseliş gösteriyordu.

Önce Trabzon Emniyet Müdürlüğü'ne atandı. Onun müdürlük (İbrahim Azcan'ın da yardımcısı olduğu) döneminde başta rahip Santoro cinayeti, milli futbolcunun dağa kaldırılması, işyerlerinin kurşunlanması, bombalanması gibi olaylar yaşandı. Kendisi de cemaatin evlerinde yetişen ve hazırladığı bomba Yasin Hayal tarafından Trabzon'da Mc Donalds'a atılan Erhan Tuncel, Akyürek tarafından istihbarat elemanı olarak istihdam edildi. Bu olaylar nedeniyle görevden alınıp, pasif bir birime verileceği düşünülüyordu, ama aksine Emniyet Genel Müdürlüğü'nün kilit dairesi olan İstihbarat Dairesi'nin Başkanlığı'na geldi.

Akyürek kamuoyundan ve yurtdışından gelen baskılar nedeniyle olsa gerek, aylar sonra bu görevden alındı.

Biz dönelim Işık Evi müdavimleri ile ilgili sıralamaya. Adı, Mustafa Bağrıaçık'ın adının bulunduğu DGM'ye gönderilen dava dosyasında yer alan Mustafa Çil, Nursal Mutlu'nun yardımcısı olarak bilinirdi. Arabasını ve Yeşilevler'deki evini "cemaatin hizmetinden" hiç esirgemedi. Yıllardır çalıştığı Emniyet Genel Müdürlüğü Bilgi İşlem Dairesi'ndeki görevinden de, kendisiyle ilgili tüm suçlamalar karşın, başka bir yere atanmadı.

Ve adı listede Ramazan Akyürek'ten sonra, Mustafa Sağlam'dan önce yazılan ve ne rastlantı ki, yine İstihbarat Daire Başkanlığı'nda Şube Müdürü olarak, Polis Akademisi'nde sınıflar amirliği gibi görevler yapan, Artvin ve Çorum gibi illerin İl Emniyet Müdürlüğüne de atanan Necmettin Emre...

Ve önce Polis Akademisi'ne sonra İstihbarata atanan H.H.K... Ve diğerleri...

TOHUMLAR YEŞERİYOR

Rus cini

"Dün gece nöbetinde 'Rus Cinleri'ni senin ranzanın başında gördüm" dedi, Tarzan. Ender, anlamadı. Tarzan, daha da açtı:

- 2/4 nöbetim vardı ya... Nöbet sırasında koğuşları dolaşırken, senin ranzanın başında 'Rus Cinlerinin' toplandıklarını gördüm. Aralarında, seninle ilgili konuşuyorlardı. Cinlerden biri, elindeki şişeden sana bir şey içirmek istiyordu. Öteki cinlerde üzerine siyah bir toz serpiyordu. Benim dilim tutuldu. Kıpırdayamadım. O sırada 'Müslüman Cinler' geldi. 'Rus Cinleri' korkup kaçtılar. Sana seslendim, sarstım ama bir türlü uyandıramadım. Neyse ki, nefes aldığını gördüm de rahatladım.

Ender, kaşlarını çattı:

– Yok ya! Yine mi bu 'Rus Cinleri?' Onlar benim arkadaşlarım. 'Kimseye görünmeden gelin' diyorum ama dinlemiyorlar. Bu akşam fırça yiyecekler yine. Beni 'Komünist' yapmak istiyorlar ama sen korkma, ben onlara kanmam.

Dudaklarına muzip bir gülümseme yayıldı ve dayanamayıp, bastı kahkahayı.

Ranzadan ranzaya atladığı için Tarzan lakabı alan Mustafa Erdağ'ın yüzü yalan söylerken yakalanmanın utancıyla kızardı. Ama geri adım atmaya niyeti yoktu. Söylediklerinin gerçek olduğuna yeminler etmeye başladı. Konuşmaya tanık olan Tuncer, dayanamadı:

– 'Rus Cini' olur mu lan? O zaman 'Amerikan Cini', 'İngiliz Cini' de var. Ülkeden ülkeye değişen cin ırkı mı olur?

Tarzan'ın sınıfta destekçileri vardı. İlk destek İsmail Kara'dan geldi:

– Ben de biliyorum. 'Rus Cini' diye bir şey var.

Öteki öğrenciler de konuya katılınca, sınıfta 'Rus Cini-Amerikan Cini' ve 'Müslüman Cinlerin' bunlarla mücadelesi üzerine tartışma başladı. Sabah etüdü bu tartışmayla geçti. Ama bu tartışmanın kazananı olmadı.

Tarzan, hazırlık sınıfından 'Işık Evleri'ne ilk gidenlerdendi. Okul boyunca da gitmeyi sürdürdü. Ancak, Akademi'den mezun olup kadroya çıktıktan sonra ülkücü yanını ön plana çıktığı için, "Fetullah Gülen" grubunun içinde eleştirilerle karşılaştı. Örgüt tarafından pasifize edileceğini anlayınca, 'biat eylediği' ve Diyarbakır'a Terörle Mücadele Şubesi, Sorgu Amirliği'ne atandığından bu yana, örgütle arasını düzelttiği ileri sürüldü.

Tarzan'ın bu 'cin fikrinin' de üst sınıftaki imamlar tarafından verildiği yıllar sonra anlaşıldı. Amaçları, Işık Evine bir kez gittikten sonra ihbarda bulunan ve örgütten uzaklaşan Ender Gündüz'e gözdağı vermekmiş.

Okul yıllarını, bir tek kelime dahi konuşamadığı İzmirli aşkına 8 yıl boyunca şiirler, postalamadığı mektuplar yazarak geçiren, 'Rus Cini' tartışmasında Tarzan'a destek veren İsmail Kara, Gülencilerin desteğini gördü, istihbaratçı oldu. Ama Gülen örgütünün istediği gibi biri olmadı. İsmail, uzun süre istihbarat elemanı olarak çalıştıktan sonra istihbarattan çıkartıldı ve trafikçi oldu. Bunun nedeni ülkücü yanını ön plana çıkartmasına cemaatin tepkisi olabilir. İsmail'in cemaatçilere tepkisi ise sanırım sicilinde iftira atıldığını görmesi nedeniyledir. İsmail bunu tesadüfen öğrendi.

Gülen örgütündeki dostlarının hakkında 'olumsuz' rapor düzenlediğini öğrendiğinde komiser yardımcısı olarak mezun olmuştu. Hakkari'de askerlik görevini yaparken, bir gece Ender

Gündüz ile uzun bir yürüyüş yaptığı sırada bu olayı anlatıp içini döktü:

– Ender, sen okulda solcu bilinirdin. Ben de sağcı. Aynı sınıfta olmamıza rağmen çok ters düştük. Samimi olamadık. Ama burada bir kez daha gördüm ki, sen vatanını, ulusunu çok seven dürüst bir insansın.

Ender'in yanıt vermesini beklemeden, sürdürdü konuşmasını:

– Ben bu irticacıların ne mal olduğunu çok geç anladım. Ama iş işten geçmişti. Okulda bizi, size düşman eden bu grup, aslında herkese düşmanmış. Konya'da görev yaparken, tanıdığım bir emniyet müdürüne (Daire Başkanı) gidip, yurt dışı sınavına girmek istediğimi ve yardımcı olmasını istedim. Müdür söz verdi. Aradan birkaç hafta geçti. Bir telefon aldım. Hemen Ankara'ya gittim. Yardım istediğim müdürün odasına girdim. Daha girer girmez, tokadı yedim. Bana , 'Sen ne biçim adamsın. Biz de sana güvenmiş, inanmıştık. Bunca yıl nasıl bizi kandırdın?' dedi. Söylediğinden bir şey anlamadım. Uzun bir azar sonrası, suçumu öğrenmek istedim. Müdür önüme, benim hakkımda tutulan gizli dosyayı fırlattı. Aldım baktım. Benim için "Aşırı Komünist, Alevi ve Kürtçü" yazmışlar. Yazan da okulda benimle aynı kavgayı veren ama ülkücü olmamı eleştiren yakın dostumdu. O an, 'yıllarca en büyük düşman gördüğüm solcular, bu irticacıların yanında çok masummuş' diye düşündüm. Bana yardımcı olan müdüre olduğu gibi her şeyi anlattım. Başını salladı, "Anlaşıldı oğlum. Üzme kendini. Bunların sistemi böyledir. Kendilerinden olmayan kim olursa olsun, iftira atmaktan kaçınmazlar" dedi. Şimdi kimlere ne kadar çok haksızlık yaptığımızı düşünüp, üzülüyorum.

Ancak, İsmail'in üzülmekten, pişmanlık duymaktan başka yapacağı bir şey yoktu.

Burada bir önemli nokta da şudur:

Sicil dosyalarına doğrudan ve silinemeyecek kayıt düşülmesi halinde, ileride bu konuda açılacak bir davada sorumlu tutulaca-

ğını bilen cemaat elemanları, küçük bir not kağıdına yazdıkları bu tür kanaatlerini, dosya kapağına iliştiriyorlar. Bu notlarda resmi bir imza ya da kayıt da bulunmuyor. Yerine göre, örneğin bir denetim sırasında bu ataçla iliştirilen notlar dosyadan çıkartılıyor. Atama ve terfii değerlendirmesi sırasında ise o notlar dosyanın bir parçası ve hatta en önemli parçası olarak, ataçlı halde ilginin önüne konuluyor.

Sarı imam

Sabri Dilmaç, en hızlı ve aşırı 'Işık Evi elemanlarındandı.' Kolejin ilk yılında hemen örgütle yakınlaştı. Sadece kendisi gitmekle kalmadı, yakınlık kurduğu birçok öğrenciyi Işık Evlerine taşıdı. Bu nedenle üst sınıflar ve komiserler arasındaki yandaşları tarafından sürekli korunup, kollandı. Sınıf komiserleri tarafından birinci ve ikinci sınıfta, sınıf başkanı, son sınıfta ise baş mümessillik görevine getirildi. Polis Akademisi'nde de mümessillik görevi aldı. Mezun olunca da kura çekmeden İstihbarat Daire Başkanlığı'na 'nokta tayini' ile atandı. Uzun yıllar burada çalıştı. Sonra Mardin'e şark görevine gitti. Bu ilde de istihbarat dairesine getirildi. Ancak bu görevlendirmenin kısa süreli olması için Ankara'dan müdahale edildiği iddiaları da ortaya atıldı. Daha sonra yeniden Ankara'ya Emniyet Genel Müdürlüğü'ne döndü. Tabii yine İstihbarat'a atandı. İstihbarat'ta Organize Şube'nin Müdürlüğüne getirildi.

Herhalde Hanefi Avcı'nın kitabında şikayet ettiği isimlerin en başında gelen Recep Güven ile Sabri'dir. Ama Avcı'nın kitabında sürekli olarak isim vermekten kaçındığını, hep genel ifadeler kullandığından olsa gerek Sabri'nin adı geçmedi. Oysa Sabri'nin isminin listelerde yer aldığını en iyi bilenlerden biridir, Hanefi Avcı.

1979 yılında 'Işık Evi'ne öğrenci olarak girdikten kısa bir süre sonra örgütte hızlı bir yükselişle, imam sıfatı aldı. 'Işık Evleri'ne

ilk gidenlerdendi. Ender Gündüz'ü örgüte kazandırmak için Mustafa Aydın ile birlikte tezgah kurmasıyla, rengini daha okulun başladığı ilk günlerde açığa çıkartmıştı. Ahmet Kocabal'a verilen ihbar dilekçelerinde adı geçti. Ancak, hala sıkı bir "hizmet eri" olarak ve görevini sürdürüyor. Fetullah'ın Copları'nı yazdığım sırada yürüttüğü görevlerinden biri Tansu Çiller'in koruması olan devre arkadaşı ve örgüt sempatizanı olduğu bilinen Rafet Ufuk Önder ve örgüte sempatisi olduğu ileri sürülen ve listelerde adı bulunan Hayati Yılmaz'ı örgüte kazandırmaktı.

Sabri'nin adı, 'Fetullahçı Polisler Listesi'nin 26. sırasında yer aldı.

Ender Gündüz, Zekeriya Çoban, Lütfi Ersoy, Kemalettin Demirci ve daha birçok arkadaşımın yanı sıra benim de, Işık Evine götürülmemde başrolü oynayan Sabri Dilmaç, "işinin ehli" bir 'Işık Evi müdavimidir.'

Turgut Yıldız, mezun olunca, İstihbarata atandı. Bölümün etkin elemanlarından oldu. Ancak Fetullah Gülen felsefesine aykırı bir yaşam biçimi ve aile düzeni vardı. Örgütün onayını almadan eşinden boşanınca dışlandı. Bu nedenle birkaç soruşturma geçirdi. 1999'da örgütle arasını düzeltti. Kemal İskender tarafından Ankara kadrosunda etkin bir göreve getirildi. Ardından, yurt dışına görevli olarak gönderildi. Son olarak Emniyet Genel Müdürlüğü Dış İlişkiler Dairesi'nde Müdürdü. Terfii aldı ve artık o da bir polis başmüfettişi.

Ertuğrul Aydın, mezun olunca Recep Gültekin tarafından Dış İlişkiler Daire Başkanlığı'na nokta tayini yapılarak alındı. Ülkücü yanı fazla olduğu için örgütle ilişkisi sınırlı kaldı. 'Işık Evleri'ne en çok gidip gelenlerdendi.

Recep Güven, Ankara Emniyet Müdürlüğü'nün ve MİT'in hazırladığı 'Fetullahçı Polisler Listeleri'nde adı 16. sırada yer aldı. Mezun olunca İstihbarat Daire Başkanlığı'na atandı. Organize Suçlarla Mücadele Şube Müdür vekili olarak görev yaptığı sırada, örgüte zarar verebileceği düşünülen Emniyet personelini izletti.

Uzun süre istihbaratta kaldı. Müfettişlere verdiği savunmasında, Fetullahçı olmadığını söyledi. Emniyet içinde, Nurcu değil, Vahabi olduğu ileri sürülüyor. Nurcularla ilişkisi nedeniyle ailesi tarafından ret edilen ve kendisinin de, örgüt talimatı ile ailesini ret ettiği ileri sürülen Recep, Alevi olduğunu hep gizledi. Ama Işık Evleri'ne gittiğini gizleyemedi. Güleç yüzlü bu eski dostun gerçekten Fetullah ile bir ilgisi olup olmadığını çok kişi gibi ben de merak ediyorum. Recep, Fetullahçı olmadığını kanıtlamak için uğraşıyor görüntüsü verdi. Müfettişlere savunma da verdi. Bana da Fetullahçı olmadığını söyleyen bu arkadaşımla ilgili gerçekler, umarım kısa bir sürede açığa çıkar. Recep Güven tüm gelişmelere karşı İstihbarat Daire Başkanlığı'nda uzun yıllar görev yaptı. Ve son terfisiyle o da artık birinci sınıf emniyet müdürü ve Başbakanın en çok destek verdiği illerin başında gelen Siirt'in İl Emniyet Müdürü.

Aşık

Metin Aşık, Ankara Emniyet Müdürü Kemal İskender ile Bingöl'de birlikte görev yaptı. Kemal İskender'den önce Ankara'ya döndü ve değişik birimlerde görev yaptı. Daha sonra Polis Koleji'ne atandı. Kolejde öğrencilere yakın ilişkiye girebileceği bir görev üstlendi. Daha sonra yeniden Ankara Emniyet Müdürlüğü'nde görevlendirildi. Kemal İskender tarafından Organize Suçlar Şube Müdürlüğü'ne vekaleten atandı. Emniyet amiri rütbesiyle şube müdür vekilliği alabilen tek isim Metin oldu.

Fetullahçı Polisler incelemesi yaparken Sabri Uzun ve Hanefi Avcı'nın da katkılarıyla suçlanıp görevden alınan ve yargılanan eski Ankara Emniyet Müdürü Cevdet Saral'ın göreve getirdiği amirlerin tasfiyesinde büyük rol oynadığı ileri sürüldü. Kimlerin Ankara kadrosundan uzaklaştırılması gerektiğini, kimlerin hangi göreve getirileceği konusunda İskender'i yönlendiren isimlerin en başında Metin Aşık'ın geldiği polis içindeki en yaygın dediko-

dulardan birisi oldu. İlk Işık Evi serüveninde yanında devre arkadaşları Zekeriya Çoban, Turgut Yıldız, Sabri Dilmaç vardı. Bu grubu eve götürmekle görevli imam ise, Abdullah Bostan'dı. Metin'in Işık Evi'ne gittiği biliniyor ancak, 'Işıkçılarla' ne kadar yakın olduğu açık değil. Metin'in, uzunca süre en etkin makamlarda görev yaptığı Ankara Emniyet Müdürlüğü'nün hazırladığı listede, Sabri Dilmaç'tan hemen sonra 27. sırada adı var.

Metin Aşık, Fetullah'ın Copları'nın yazımı sırasında, 10 yıl önce, kitabın yazımı ve kendisiyle ilgili bir bölüm olduğu konusunda bilgi edinmişti. Bunu bilmesi beni şaşırtmıştı. Çünkü henüz kitabın yazımı bitmemişti ve mümkün olduğunca gizli tutuyordum.

O günlerde beni aradı ve yazdığım kitapta adının geçmemesini istedi. Kitap yazdığımı ve kendi adının da yer aldığını nasıl bilebildiğini sordum. Yanıt vermedi. Belgelerde isminin olduğunu ve yazacağımı belirttiğim zaman ise, ' **o zaman bizim de elimiz boş durmaz'** diye tehdit etti. **'N'aapcaksın Metin, beni vuracak mısın? Ne demek elim boş durmaz demek?'** diye sordum. **'Yok kardeş, silah filan değil biz de kalem oynatırız'** dedi.

Oynattı da. Cihangir Çelik ile birlikte, önce DGM'ye suç duyurusunda bulundu. Kritik bir birimde çalıştığını ve bu kitapla kendisini **deşifre ettiğimi, terör örgütlerine hedef gösterdiğimi** iddia etti. Tabii ki, beraat ettim. Ardından bir de tazminat davası açtı. Bu davayı alt mahkemede kazandı. Ama tazminat miktarı 'tam sınırda' verildiği için temyiz edemedim. 1 TL daha fazla olsaydı, Yargıtay'a gidebilecektim. Onlarca emsal karar dikkate alındığında, temyiz sonucu lehime olacaktı. Fetullah'ın Copları'na açılan onlarca dava içinden bir tek bu dava aleyhime sonuçlandı.

Metin Aşık, o tarihten sonra Ankara Emniyet Müdürlüğü kadrosundan Genel Müdürlük kadrosuna atandı. Yeni yerinden hiç de memnun değildi. Bir gece yarısı Küçükesat Caddesi üzerinde-

ki bir barda olay çıkarttı. Garsonlara ve olaya müdahale için gelen ekipteki görevli polislere tokat attı. Bu olay üstlerince duyuldu. Dönemin Ankara Emniyet Müdürü Ercüment Yılmaz işlem yapıp ceza vermek istedi. Ancak Genel Müdürlükten 'etkili' birileri devreye girdi.

Ercüment Yılmaz'a konuyu sordum. Ayrıntılarına kadar her noktasını doğruladı. Konunun haber olmasına itirazı da yoktu. Ancak o dönemde çalıştığım basın kuruluşunun yöneticilerine de 'ilginç telefonlar' geldi ve olay gazetemin sayfalarına yansımadı. Bazı küçük haberlere rağmen konu büyümeden kapatıldı.

Ağabeyleri, Metin'i Ankara dışına gönderip bir süre gözden ırak tutarak, unutturdular. Olay unutulduktan bir süre sonra Metin Aşık Ankara'ya döndü. Hem de Polis Akademisi Güvenlik Bilimleri Fakültesi'ne...

Fetullah'ın Copları'nın yazımı sonrasında çok tehdit aldım. Ama daha kitap yazılırken aldığım ilk tehdit Metin Aşık'tan gelmişti. Gerçi imasını netleştirmesini istediğimde 'biz de kalem kullanırız' türünden sözlerle geri adım atmıştı. Ama bu tehdit olayından birkaç gün sonra ilginç olaylar yaşadım.

Cemaat peşimde

Önce arabamın camı kırılarak, telefonum çalındı. Araçta bulunan bazı belgeler karıştırılmış, bazı belgeler de yok olmuştu. Buna ilişkin karakola müracaat ettim. Ancak tatmin edici bir sonuç alamadım. İki gün sonra da evimin önünde aracım kundaklandı. Bu kundaklama ile ilgili de karakola başvuruda bulundum. Ancak aradan geçen yıllara karşın hiçbir yanıt alamadım.

Metin'in tehdidi ile bu olayların arasında bir bağ olup olmadığı sorusuna, 'hiçbir kanıtım yok, suçlayamam' diye yanıt verdim, her zaman. Hala da öyle düşünüyorum.

Kitap çıktıktan sonra da farklı kişilerden, devre arkadaşlarımdan dolaylı tehdit mesajları aldım. Bazı arkadaşlarım doğrudan yüzüme karşı öfkelerini de kustular. Ama çoğunluğu dava açtı. Bu davalardan bazıları yıllarca sürdü.

İçlerinden 'traji-komik' olanlar da vardı. Cihangir Çelik ve Metin Aşık'ın 'deşifre' iddiasıyla yaptıkları suç duyurusu gibi. Aslında bu iki arkadaşıma, 'mangal partisi' yaptıkları bir savcı 'akıl' vermişti. Bu maddeden yargılandım. DGM savcısına ve yargıca, 'Nasıl deşifre etmişim ki? Bu iki arkadaşımın terör ve organize şubelerde görev yaptıkları tüm gazetelerde, Resmi Gazete'de de atama listeleri olarak yayınlandı. Bizzat kendileri yaptıkları basın açıklamaları, polis dergisine yazdıkları makalelerde kendi görev yerlerini açıkladılar. Bu gizli bir bilgi değil. Üstelik benim, isimlerini yazmamdaki amaç; onların cemaatçi polisler listesinde isimleri olduğunu hususuyla ilgili..." diye savunma yaptım ve beraat ettim.

Bir de ' Atatürk'e hakaret' suçlamasıyla yargılandım. Bu daha da komik bir öykü:

Fetullah'ın Copları yayınlandıktan sonra TV 8 kanalında çalışan İsmet Bayhan beni aradı. Canlı yayına davet etti. Gittim. Cemaat yapılanmasını konuştuk. Kitapta yer alan konuları tek tek soruyordu. Işık Evleri'ni sordu. Anlattım. Işık Evleri'nde neler konuşulduğu, Atatürk'ten söz edilip edilmediğini, Atatürk'e nasıl baktıklarını içeren bir soru sordu. Ben de müfettişlerin ve Ankara Emniyeti'nin hazırladığı raporlarda yer alan bir bölümü aktardım. O bölümde Atatürk'e nasıl hakaret ettikleri anlatılıyor, kullandıkları lakap ve yakıştırdıkları sıfatlar sıralanıyordu.

Yayın bittikten birkaç gün sonra bir dava celbi geldi. Bayhan'a da gelmişti. O sıralarda bu celpler artık olağan hale gelmişti benim için. Neredeyse her gün yeni bir tebligat alıyordum. Avukatıma bildirdim. Davanın içeriğine bakınca gülsem mi ağlasam mı bilemedim.

Cemaatçi arkadaşlar bu yayında, aktardığım o bilgiler nedeniyle 'Benim Atatürk'e hakaret ettiğim' iddiasıyla suç duyurusunda bulunmuşlardı. Üstelik birkaçı bir araya gelmişti. Davanın şikayet yeri de ilginçti. Zaten açılan davaların büyük çoğunluğu belli bir ilçeden, belli bir savcılıktan açılıyordu. Bu şikayet de aynı yere ve savcılığa yapılmıştı.

Mahkemede 'amacımın Atatürk'e hakaret etmek olmadığını, aslında hakaret edenleri deşifre etmek olduğunu, bu saptamaların devletin kendi raporlarında yer aldığını' belirtip kanıtları ve belgeleri ortaya koydum. Ama 'suç olan, hakaret içeren sıfat ve lakapları yinelemiştim' ve ben de suç işlemiş sayılıyordum. Dönüp, 'Eğer bu mantıkla bakılırsa siz de sayın savcı da aynı suçu işlemiş oluyorsunuz" dedim. Yargıç şaşırdı ve nasıl suç işlemiş olacaklarını sordu. "Dava iddianamesine savcı aynı kelimeleri yazarak, siz de biraz önce burada okuyup, yineleyerek..." deyince; yargıç gülümseyerek beraat kararımı açıkladı.

Beraat etmiştim ama tüm yaşantım boyunca, söylediklerim, yaptıklarımla; Atatürkçü ve vatansever olduğum, Atatürk ve ilkelerine bağlı olduğum ortadayken, beni tanıyan herkes tarafından bilinirken; Atatürk'e hakaret edenlerin suç duyurusu ile Atatürk'e hakaret etmekten dolayı yargılanmak doğrusu ağırıma gitmişti.

Ama karşımdaki cemaatti ve her türlü yolu deneyerek beni yıpratmaya, yıldırmaya çalışmaları normaldi. Bu kitabı yazdıktan sonra başımın ağrıyacağını tahmin ediyordum ama bu kadar olacağını bilemezdim.

Kitap sonrası meslek kariyerimin önü tıkandı. İş başvurularımda, cemaatin onayından geçmediği için yaptığım anlaşmalar son anda akamete uğradı. Cemaatin bazı siyasileri ve bakanları bile devreye sokup, yolumu tıkadığını, haber kaynaklarımın bir bölümünün benden uzaklaştığını, cemaat karşıtı bir kitap yazdığım gerekçesiyle işe alamayacağını söyleyen yöneticilerin tutumlarını anlamakta hiç de zorlanmadım. Ama anlamakta zorlandı-

ğım; bu kadar bilgi ve belgelere dayanan iddiaları araştırıp, soruşturacak bir devlet refleksinin bulunmamasıydı.

Kitap çıktıktan bir süre sonra gazetecilik faaliyetlerim sırasında karşıma 'engeller' çıktığını fark ettim. Özellikle AKP iktidarı iş başına geldikten sonra bu tür gariplikler oluyordu. AKP'nin ilk kabinesinde yer alan ve Başbakanın çok önem verdiği, kendisinin de bir başka cemaatin elemanı olduğu yolunda söylentiler bulunan, hala da koltuğunu koruyan bir bakanın yaptığı icraatlarındaki çelişki ve hataları haber yaptığımda en çok gördüm bu gariplikleri. Çalıştığım kurumu ziyarete gelen iki bakanın 'Bu adam cemaat karşıtı bir kitap yazdı. Bu adamı neden çalıştırıyorsunuz?" diye sorduklarını da duydum. Daha sonra bu basın kuruluşundan istifa ederek ayrılmak zorunda kaldım.

Yeniden bir iş bulmam gerekiyordu. Bir basın kuruluşunun başındaki arkadaşım, beni haber müdürü olarak işe almak istiyordu. Görüşmelerimiz sonunda 'Perşembe günü işe başlayacaksın. Yönetim ismini onayladı. Ama bir küçük ricamız var. AKP'den biri bizim S'ye bir telefon açsın..." dedi. Maaşım, yapacağım işin çerçevesi belirlenmiş, işe başlama tarihim bile onaylanmıştı ama AKP'li birinden bir telefon gerekiyordu. Bunu anlamadığımı söyledim. Ama sistem böyle işliyordu. AKP'nin bir listesi vardı. Kim hangi kurumda hangi işi yapacağına dair bu listeyi de AP ve Başbakanlığın basın danışmanlarından bazılarının oluşturduğu bir grup belirliyordu. Birçok televizyonun, gazetenin satış işlerini de ayarladıkları gibi, kimin nerede çalışacağına kadar her alana bunlar müdahale ediyordu. Bırakınız siyaset muhabirini, çalışma hayatı alanında bir muhabir alınırken bile birçok basın kuruluşu, AKP'den ve bu 'komite'den icazet almak zorundaydı.

Böyle bir telefon açtıramayacağımı söyledim. Arkadaşım olan 'Temsilci', ısrarla bu tür bir telefonun gelmesinin şart olduğunu söyleyip, benim yerime kendisinin bir AKP'liye telefon açtıracağını söylüyordu. Sonuçta bugün kabinede yer alan bir AKP'li siyasetçiye bu telefonun açılması ricasında bulunduk.

'Bizimkilerle bir sorunun var mı?" diye sordu. 'Sizinkiler kim?" diye sordum. 'Ya işte Akif filan..." 'yok' dedim. Peki, o zaman sen merak etme ben onlarla bir görüşeyim, sonra gerekeni yaparız. Hayırlı olsun!" dedi.

Bir gün sonra sonuç hakkında bilgi alacaktık. O gece ne olduysa, ne o siyasetçi ne telefon bekleyen S. ve ne de o 'arkadaşım olan temsilciden' bir ses çıkmadı. Ne olduğunu öğrenemedim. Çünkü aylarca benimle görüşmediler.

Kim bilir; belki de ben zaten 'iyi bir gazeteci' değildim ve vazgeçmişlerdir benimle çalışmaktan. Belki de o siyasetçi aslında hiçbir girişimde bulunmamıştır. Öyle Akif'in filan ilgisi ve bilgisi de yoktur bu olanlardan...

Ya da komitenin listesinde 'Fetullah'ın Copları'nın yazarı olarak 'sakıncalı' bulunmuşumdur.

Hangisidir acaba?

Fetullah'ın Copları'nı yazdım ve hayatım değişti. Coplar her an bana sıkıntı yaratıyordu.

Tabii çalışmak zorundaydım. Bir süre sonra bir basın kuruluşuyla anlaşma yaptım. Patron, 'Üzerimde çok baskı var. Bana gelen baskıları bilemezsin. Senden ricam hükümete ve cemaate yönelik hiçbir şey yazmamandır. 'AKP' de yazma 'F' de yazma..."

Söylediklerini anlıyordum. Ama bu vicdanıma sığmıyordu. Bir gazetecinin ne yazıp yazmayacağına ilişkin böyle ibir baskı olabilir miydi? Oluyordu işte.

Ama bir süre devam etti o kurumdaki çalışmam. Bu sırada ister istemez bazı olaylar, haberler sıkıntı yaratıyordu. Bir bakan kendi korumasını bir devlet kurumuna, eğitimi ve liyakatı yetersiz olmasına karşın özel kadro ile atamak istiyordu. Bunun için kurum yönetimine baskı da yapıyordu. Bunu öğrendiğimde haber yaptım.

O bakan küstü. 'Bunu haber yapmamalıydın' dedi. Haberin yanlış, hatalı olup olmadığını sordum. Bir hata yapmışsam düzeltebileceğimi isterse açıklama yapabileceğini söyledim. "Hayır, haber yanlış değil ama yazmamalıydın" dedi.

Ben bunu da anlamadım.

Ama sonra işsiz kaldım. Ama artık yaşadıklarım hiç de anlamsız gelmiyordu...

Fetullah'ın Copları hayatımı değiştirmiş, zorlaştırmıştı ama gündemi işgal etmeye de devam ediyordu. Herkes okuyor, tartışıyor, içindeki bilgiler TBMM kürsüsünde bile gündeme geliyordu. Ama bu bilgileri soruşturan, 'Gerçekten böyle bir yapılanma var mı? Ne oluyor bu polis teşkilatında?' diyen bir devlet yetkilisi çıkmadı ortaya.

Dahası Emniyet'in kendisi, sağlıksız olduğu net bir şekilde görülen kurum yapısını düzeltmeye dönük bir refleks göstermiyordu. Aksine görmemezlikten gelmek, yok saymak, küçümsemek ve inkar etmek gibi bir tavır içine girmişlerdi.

Elbette yapılanmayı bilen ve rahatsız olan çok kişi vardı. Birebir görüşmeler, mektuplar, güvenilir kişilerle gönderilen mesajlarla 'teşekkür' ediyorlardı. Bu kişiler arasında en üst rütbeli müdürler, müfettişler de vardı. Ama hiçbirinin elinden bir şey gelmiyordu. Cemaatin yapılanmasına teslim olmuşlardı. Sesini çıkartanın başına neler geldiğini biliyorlardı. Bana karşı yürütülen gizli yıpratma operasyonu ve arka arkaya açılan onlarca dava da 'sesini çıkartmayı düşünenleri' korkutuyordu.

Davacılar

Peki kimler dava açtı? Ne kadar dava ile uğraştım?

Tazminat davası açanlar, Mesut Bedri Eryılmaz, Metin Aşık, Turan Odabaş, Ali Şafak, Ramazan Akyürek, Reşat Tekinbaş, Cen-

giz Şenocak, Ali Yıldırım, Mustafa Sağlam, Ali Osman Kahya, Halil Maylıba, Savaş Akın, Orhan Çağlayan, Yaşar Şentürk, A. Kadir Demir, Ata Akman, Mustafa Bağrıaçık, Hüsrev Salmaner ve İbrahim Azcan'dı.

Ayrıca Metin Aşık ve Cihangir Çelik; gizli bilgileri açıklamak, Hüsrev Salmaner; hakaret, Ali Osman Kahya, Turan Odabaş, Savaş Akın, Orhan Çağlayan, Ali Yıldırım; Atatürk'e hakaret, Kemal İskender, Turan Odabaş, Savaş Akın, Orhan Çağlayan, A.Kadir Demir, Ata Akman, Yaşar Şentürk, Reşat Tekinbaş, Halil Maylıba, Ali Yıldırım, Ali Osman Kahya, Cengiz Şenocak, Ramazan Akyürek. Metin Aşık ve Faruk Yılmaz; hakaret gerekçeli ceza davası açtılar.

Tüm bu davaların hepsi ile tek tek uğraşmak zorundaydım. Neredeyse her gün Adliye'ye gidiyor ya ifade veriyor ya duruşmaya katılıyordum. Sonuçta bir tek istisna dışında hepsi lehime sonuçlandı.

Bu davacıların isimleri Fetullah'ın Copları'nda geçiyordu. Bu kitabın sayfalarında da geçiyor. Dahası başka yerlerde de geçiyor. Devletin kendi hazırladığı 'Fetullahçı Polisler' listesinde ve müfettiş raporlarında. O listelere ve raporlara da göz atacağız.

Biz Işık Evlerine gidenlerle devam edelim...

H.K. Polis Koleji mescidinin ve ışık evlerinin etkin en tanınmışlarından. Bir süre Ankara TEM Şubesinde çalıştı. Burada etkin olamayınca Özer Özben'in önerisi ile Kaçakçılık ve Organize Suçlarla Mücadele Daire Başkanlığına, Şube Müdür Vekili olarak atandı. Bu Dairede, Emniyet Teşkilatı mensuplarına dağıtılmak üzere çeşitli kitap, broşür ve doküman hazırladı. Hazırladığı metinlerin müfettişler tarafından incelenmesinde yarar olduğu, polis içinde dile getiriliyor.

M.E. İstihbarat Daire Başkanlığı'na atanan bir başka ışık evi müdavimi...

Karantinayı cinler basar

"Cinlerin baskınından kurtulmak için, namaz kılın, dua edin kardeşlerim" dedi Celal Bodur. Hazırlık sınıfı öğrencileri, korku dolu bakışlarla ağabeylerini dinlediler.

1979 yılında Nursal Mutlu, Mustafa Bağrıaçık gibi ağabeylerinin Işık Evlerine götürüp eğittiği Celal, aradan geçen üç yıl içinde olgun bir imam olmuştu bile. Artık kendisi alt sınıf öğrencilerini 'tavlama' elemanıydı. Yöntemlerinden biri de cin korkusu salıp, öğrencileri namaz ve duaya yöneltmek, sonra da onlara 'Işık Evleri'nde, 'cinleri kül edecek dualar ezberletme sözü vererek, yandaşı yapmaktı.

1981 yılında hazırlık sınıfı öğrencileri arasında çiçek salgını görüldü. Keser, tüm sınıfları dolaşarak, öğrencilere, "açın sırtınızı" dedi. Öğrencilerin sırtlarına, göğüslerine bakıp, suçiçeği olabileceğinden kuşkulandıklarını, okul revirine gönderdi.

Sırtında sivilce görülen Murat Şahin de bunlardan biriydi. Doktor, "Sen de karantinada kal bir süre" dedi. Aynı devreden Mustafa Avcı, Fikri Yalman, Mustafa Öztürk, Oktay Keskin ile birlikte yatakhanenin birinci katında kendilerine gösterilen karantina odasına gitti. Sadece tuvalet için karantina koğuşundan dışarı çıkabiliyorlardı. Yemek ve su gereksinmelerini görevli hizmetliler karşılıyordu. Ders, etüt, hafta sonu izni kaldırılmıştı. Arkadaşlarıyla bile görüşmüyorlardı. Öteki öğrencilerin karantina koğuşuna gitmesi yasaklandı.

Ama üst sınıftan Celal, sık sık bu karantina koğuşuna gelebiliyordu. Karantinanın ikinci günü akşamı, Celal, yine karantinacılarla sohbetteydi. Mustafa Avcı ile samimi görülüyordu. Onunla başlayan sohbete, bir süre sonra tüm koğuş katıldı. Karantinadaki öğrenciler, yalnızlıktan, sıkıntıdan ve hastalıktan kurtulamayacaklarından yakınıyorlardı. Geceleri uyuyamıyorlar ve korkuyorlardı. Celal, bu korkudan kurtulmaları için genç kardeşlerine 'doğru yolu' gösterecek kadar iyi yürekli biriydi:

– Cinler bile gelir buraya. Sizin kafanızı karıştırırlar. Çünkü bu cinler, insanı hastayken, sarhoşken, en zayıf anında ele geçirmeye kalkarlar. Zayıflığınızdan yararlanıp, sizi kafirleştirirler. Bu cinlerin Müslüman'ı var, kafiri var. Kuran'da bile anlatılır. Okumadınız mı? Kötü cinler, kafir cinler gelirse, sizi bu zayıf halinizde kolayca ele geçirir.

Bu sözler gençlerin korkularını daha çok arttırdı. Nasıl önlem alacaklarını tartışmaya başladılar:

– Pencereleri ve kapı altındaki boşluğu battaniye ve pikelerle tıkayalım, giremesinler.

Ama Celal karşı koydu:

– Olur mu öyle şey? Bunlar saydamdır. Duvardan bile geçerler.

– Peki, nasıl korunacağız bu cinlerden?

Celâl'in istediği soru da buydu:

– Cinlerin baskınından kurtulmak için, namaz kılın, dua edin kardeşlerim...

Karantinadaki öğrenciler, o günden sonra tuvalete topluca gidip-gelmeye başladılar. Çünkü cinlerin tuvalet gibi pis ortamlarda, duanın etkisinin azaldığı yerlerde ortaya çıktıkları Celal ağabeyleri tarafından sıkıca öğütlenmişti onlara. Korkuyorlar, geceleri uyuyamıyorlardı. Topluca abdest alıp, battaniyeleri, seccade niyetine yere serip, toplu namaz kılmaya başladılar. Namazı, duayı bilmeyenlere, bilenler öğretmeye çalışıyordu. Vakit namazları dışında da nafile namazları kılıyorlar, namaz sonunda cinlerden korunmak için dua ediyorlardı. Yatmadan Yasin duası okuyorlardı. Bu duanın, cinlerin baş belası olduğu yine Celal ağabeyleri tarafından söylenmişti.

Öğrenciler günlerini böyle geçirirken, Murat Şahin'in emekli astsubay babası Halit Şahin, oğlunun sağlık durumunu öğrenmek için Polis Koleji'ne gelcli. Murat'ı karantinadan çağırdılar. Ziyaret-

çi salonunda babasıyla, annesiyle kucaklaştı. Halit Astsubay, oğlunun zayıflayan yüzüne bakıp, üzüldü. Sohbet ederken, Murat, hacı olan ve Kadiri Tarikatına yakınlığını bildiği babasından övgü almak istedi:

– Namaza başladım baba...

– İyi oğlum. Aferin sana.

Halit Astsubay, oğlunun durup dururken namaza başlamasından da, garip davranışlarda bulunmasından da rahatsız olmuştu:

– Nasıl oldu bu oğlum, bari namazı iyi öğrenebildin mi?

– Karantinayı cinler basmasın, diye namaza başladık. Karantinadaki tüm arkadaşlarla birlikte topluca kılıyoruz. Kafir cinler gelip, bizi dinden, imandan ayırmasın diye dua ediyoruz...

Bu sözler Halit astsubayı çileden çıkartmaya yetti de, aitti bile:

– Kim söyledi sana bunları? Bu nasıl okul? Cin, peri diye oğlumun kafasını karıştırmışlar...

Elinden tuttuğu gibi doğruca Okul Müdürü Albay Nafı Köklü'ye götürdü oğlunu. "Anlat bir de komutanım duysun" dedi. Murat, cin korkusunu, bu korkuyla toplu namaz kıldıklarını anlattı. Bacakları titremeye başlamıştı. Nerede hata yaptığını, ne suç işlediğini anlayamamıştı bile. Halit Astsubay, kızgınlığından tir tir titriyordu:

– Oğlumun kafasını karıştırmışlar. Böyle şey olur mu? Bu çağda cin, peri masalı... Bu okulda bir şeyler oluyor komutanım.

Albay, Murat'ı isim vermesi için zorladı. Ama Murat, isim vermekten korkuyordu. Kendisine cin telkini yapan Celal'in de, karantina öncesinde kendisini 'Işık Evi'ne götüren, "çiçekle sohbetin kahramanı" İsmail'in de adını vermedi. Hemen Gülhane Askeri Hastanesine sevk yapıldı. Murat, burada bir haftadan fazla psikiyatri bölümünde tedavi gördü. Aldığı ilaçlardan kafası darmadağın olmuş, sarhoş gibi davranıyor, garip davranışlar gösteriyordu. Murat, yıllar sonra bile o günleri anımsadığında, "Bana

gerçekten cinler geliyordu sanki. Hastanedeyken, geceleri cinlerle konuşur olmuştum" diye, düştüğü psikolojiyi tanımlıyor. Sonunda 20 gün hava değişimi verildi ve memleketine gönderildi.

Albay, amirleri topladı:

- Bu okulda neler oluyor? Öğrencileri cinler basacak diye kandırıp, namaza başlatanlar kimler? Bulun onları bana.

Komiserler, sınıflarda 'namaz kılanları' saptadı. Namaz kılanlara 'torpil' yapıldığı bir dönem olduğu için, namaz kılmayan birçok öğrenci de kendini listeye yazdırdı. Liste dışında kalanlara ceza verilebileceği korkusu vardı. Ancak, listeye adı yazılanlara iki hafta sonu izinsizlik verildi. Öğrencilerin kafası karıştı. Ardından mescit 'onarım' gerekçesiyle kapatıldı. Bir süre sonra mescit, Ali Osman Kahya, Mustafa Sağlam ve Keser komiserlerin de girişimiyle bir başka yerde ve daha da büyük bir salonda yeniden açıldı. Öğrencilerin yatakhane ve sınıflarına biraz daha uzak bir yer seçilmişti. Albayın başlattığı cin operasyonundan da bir sonuç çıkmadı.

Işık Evleri'nde yoklama yapılıyorsa, Celal hiç 'yok' yazılmamıştır. Yaşamının büyük çoğunluğunun bu evlerde geçtiğine ilişkin kuşku bulunmayan Celal, mezun olduktan sonra önemli bilimlerde görev yaptı. Kaçakçılık Daire Başkanlığı'nda Şube Müdürlüğü yaptı. Daire'nin tüm eğitim işlerinden sorumlu önemli ve etkin bir elemandı. Sessiz ve dinsel seçimini gizlemeyenlerden biridir. Aradan geçen yılların sonunda müdür rütbesini alan Celal, Genel Müdürlük Tanık Koruma Dairesi'nde uzun süre görev yaptı. Son günlerde hemen her soruşturmada ortaya çıkan bir takım gizli tanıkların koruması ile ilgili Emniyet biriminin başındaydı, yani...

Fetullahçı değilim

- Arkadaşlar hafta sonu bir deney yaptım. Portakala sigara içirdim. İçiyor yahu! Hem de püfür püfür içiyor.

Pazartesi günleri ilk sabah etüdünde Özer Özben'den mutlaka buna benzer bir söz duyardık. Elini makineli tüfek biçimine sokup, "tar, tar, tar" diyerek sınıfa girer, herkesi hayali makineli tüfeği ile tarardı. O yıllarda daha çok disiplinli, düzenli bir tip olarak tanıdığımız Özer Özben'in adına 'Fetullahçı Listesi'nde rastlamak hiç de şaşırtmadı bizi. MİT'in sızdırdığı ileri sürülen Aydınlık dergisinde yayınlanan 'Fetullahçı Listesi'nde de adı geçen Özer Özben'in babası da polisti. Vefat etmişti ve oğlu da bir anlamda, kontenjandan okula alınmıştı. Şen-şakrak, esprili, sağcılıkla-solculukla uğraşmayan bir görüntü sergilerdi.

Polis Akademisi'nde iken yakınlaştığı H.K. sayesinde örgütle tanıştığı ileri sürülüyor. Fetullah Gülen'in polis içindeki en hızlı adamlarından biri olduğu Ankara Emniyet Müdürlüğü'nün hazırladığı raporda ileri sürüldü. Bu raporun ekindeki 'Fetullahçı Polisler Listesi'nde de adı yer alınca İçişleri Bakanlığı'na başvurarak, "Fetullahçı değilim" dedi. Fetullah'ın Copları'na konu olduğu sırada Kaçakçılık Daire Başkanlığı, Organize Suçlar Şubesinde Müdür Vekili olarak görev yapıyordu. O da birinci sınıf emniyet müdürlüğüne terfii etti.

Avcı

Şentürk Demiral, bu ekibe yakınlığı ile bilinen ama ilişkisi kesin olarak saptanamayanlardan. Ankara Emniyeti'nin hazırladığı listede ismi 14. sırada yer aldı. Ancak, Fetullahçı olmadığını ileri sürerek, karşı dava açtı. Teşkilatta, inanılmaz bir yükseliş gösteren Demiral, Selçuk Parsadan'ı yakaladıktan sonra 'Avcı' diye tanınmaya başlandı.

Şentürk, İstanbul Asayiş Şube Müdürlüğü Cinayet Büro Amirliği yaptığı dönemde; Teknik Büro ile iyi ilişkiler kurdu. Dinleme, izleme alanlarında kullanılan cihazları iyi tanımasıyla bilinir. Başarılarının temelinde de Teknik Büro ile ilgisi vardır.

Çakıcı'nın ABD'de yakalanıp getirilmesi için görevlendirilen ve adı Çakıcı kasetlerinde de geçen Demiral, esrarengiz bir nedenle İstanbul'dan sürgün edilerek, pasifize edildi.

Doğrusu, çok da fazla 'Işık Evleri'ne gittiği söylenemez Şentürk'ün. Birkaç kez bu evlere gitmesi onunla ilgili hakkında kesin bir yargıya kaynaklık etmese gerek. Listeye yazılmasını gerektirecek başka nedenler varsa, bu devletin kayıtlarında olmalı. Polis Akademisi yıllarında, sınıf arkadaşı Ersel Karakaş ile flört etti. Ersel'in, bu dönemde hiç de alışkanlığı olmadığı halde, uygun ortamlarda (!) başörtüsü takmasına hiç kimse anlam verememişti. Şentürk ile Ersel, okulu bitirdikten sonra evlendiler.

Emniyet içinde, başarılarıyla övündüğüm bu arkadaşımızın listelerde yer almasının nedeninin Fetullahçı olmasına mı yoksa, başarılarını kıskanan meslektaşlarının komplosuna mı, dayandığını öğrenmeyi çok isterim. Demiral, Hanefi Avcı'ya yakın isimlerden biri olarak biliniyordu. Dahası Emniyetin teknik takip sistemini birlikte kurup, yürüttükleri; başarılı operasyonların arkasında bu dinleme ve izleme cihazları olduğu da bilinen bir başka bilgi.

'Kırmızı Yanak' takma adlı, Lütfü Ersoy, sessiz biriydi. Ankara Olay Yeri İnceleme Şube Müdür Vekili oldu, ardından -nasıl olduysa!- birdenbire yurt dışına görevli gönderildi. Lütfü'nün Işık Evlerine uzun yıllar boyunca gidip geldiğini tüm devre arkadaşlarımız biliyordu. Müfettiş soruşturmalarında ve listelerde adına rastlamadım. 'Gülen Örgütü' ile bağı olsaydı, herhalde müfettişlerce saptanırdı. Değil mi?

Ayhan Buran, sessiz, kalp kırmayan, yumuşak başlı biriydi. Örgütün adam kazanma yöntemlerine en fazla uyan tipiyle, gizli bir kahramandı.

M.Ş. tam bir örgüt adamı ama kendini en iyi gizleyenlerden biri.

Hüdai Sayın, etkili, adlardan biri daha. Sessizliği, sinsiliği çağrıştırırdı. Işık Evlerine giden ancak bunu açıkça göstermeyen, Hüdai, okul sonrası, İstanbul Narkotik Şubenin etkili isimlerinden oldu. Örfi Çetinkaya olayında hakkında 'kaçakçılarla ilişkili' olduğu suçlaması gündeme geldi. İki master ve doktora yapan Hüdai, çetenin 'köstebeği' olarak suçlandı. Hüdai bu suçlama öncesinde cemaatle bağını zayıflatmıştı. Bu nedenle hedef olduğunu ve adının bu tür suçlamalara kasıtlı olarak karıştırıldığını düşünüyordu. Tayini Tokat'a çıktı. Hüdai karşı dava açtı. Aklandı ve İstanbul'a geri döndü. Bu olay, Hüdai gibi davranmaya kalkışacak, cemaatle ters düşecek herkes için önemli bir mesajdı.

F.Ö. olgun davranışları ile okulda sevilen bir kişiydi. Mescidin etkin kişiliklerinden biri olarak anılarda yer etti. Eğitim Daire Başkanlığı'na bilinçli olarak getirildiği biliniyor. Şu anda birinci sınıf emniyet müdürü ve başmüfettiş.

'Kulak'a Başbakanın özel ilgisi

Basri Aktepe, mezun olunca İstanbul'da çalıştı. Kısa bir süre sonra İstihbarat Daire Başkanlığı'na nokta ataması yapıldı. Bu birimde Hanefi Avcı ile birlikte Başkanlığın Bilgi İşlem Merkezi'ni yönetti. İyi bir bilgisayar uzmanı olan ve okuldayken ülkücü yanıyla tanınan Basri'nin de adı Emniyetin hazırlayıp, DGM'ye verdiği listede 15. sırada yer aldı.

Basri, uzun yıllar istihbaratta kalan ve bu birimin demirbaşı olan isimlerden biridir. Teknik izleme ve takip konularında uzmanlaştı. 2002 yılında dönemin İstanbul Organize Suçlar Şube Müdürü Adil Serdar Saçan'ın, dönemin DGM Başkanı Nuh Mete Yüksel'e gönderdiği 'kişiye özel' kaşeli yazıda, Basri Aktepe'nin adı da ilginç bir şekilde geçti.

Bu yazışmanın iki kahramanı yani Adil Serdar Saçan ve Nuh Mete Yüksel sonraki yıllarda önemli olaylar yaşadılar. Yüksel giz-

li bir kaset operasyonu ile Saçan hakkında ileri sürülen iddialar ile uğraşmak zorunda kaldı. Her ikisinin de kariyeri bitti.

Tam da iddianamesini hazırladığı Fetullah Gülen davasının en hareketli günlerinden biriydi. Nuh Mete Yüksel, önemli tanıklar, belgeler ve bilgiler arasında çalışıyor, sabahlara kadar dava ile ilgili metinleri, ifadeleri okuyordu. Kafasını başka bir şeyin meşgul etmesine izin vermiyordu. Ama kafasını meşgul edecek o başka şey yoldaydı ve sabah önüne düşecekti.

Gülen davasının Savcısı Yüksel, sabah Adliye'deki ofisine geldiğinde masasının üzerinde birkaç gün önce yaptığı telefon konuşmasının çözümünü buldu. Dinlendiği anlaşılıyordu. Ve ardından da yine masasında bir kaset gördü. Kaset özel hayatının en mahrem bölümüyle ilgiliydi. Mesleki açıdan böyle bir kasetin ortaya çıkmasının kendisi için ne kadar sakıncalı olacağını da gördü. Allak bullak oldu. Kafasında ne dava ne tanık ifadesi ne kanıt listesi kaldı. İlerleyen günlerde dolaylı yollardan mesajlar, hiç ummadığı bazı isimlerden uyarılar, telkinler almaya başladı. Birileri geliyor, yürütülen soruşturmayla ilgili mesajlar veriyordu.

Ve bir süre sonra Cumhuriyet Savcısı Nuh Mete Yüksel'in, bir bayanla görüntüleri ortaya çıktı. Yüksel, DGM'deki görevinden alındı. Ancak bu görüntüleri çekenler hiçbir zaman ortaya çıkarılamadı. Görüntüleri içeren CD'lerin, ilgisiz yerlerde bulunması ise ayrı bir noktaydı. O günlerde bunun bir cemaat tarafından organize edildiği hep konuşuldu... Ama sadece konuşuldu. Olan Yüksel'in kariyerine ve davanın seyrine olmuştu.

Yüksel'in özel yetkili savcılık hakları elinden alındı ve artık Ankara Adliyesi'nin düz bir savcısı. Saçan da Ergenekon sanığı olarak tutuklanıp, Silivri'ye kondu. Bu durum Fetullahçıların intikamı olarak yorumlandı. Fetullahçılara karşı duruş gösterdiği için bu tür sıkıntılara düşen başka isimler de var. Sırası geldikçe onların öykülerini de anlatacağız. Biz şimdi bu ikili arasındaki yazışmaya ve Basri Aktepe'ye dönelim.

Saçan DGM tarafından gönderilen, Gülen ve grubunun İstanbul'daki faaliyetlerinin izlenmesi için talimat istendiği ve bunun verildiğini belirttiği yazısında şunları söyledi:

"Bu grubun emniyet ve özellikle İstihbarat ve Kaçakçılık ve Organize Suçlarla Mücadele Daire Başkanlıklarında yuvalanmış işbirlikçileri nedeniyle çalışmalar neticelendirilememiş ve GSM telefonlarının dinlemeleri de ancak Ankara'da bulunan ve daire başkanlıkları aracılığı ile yapıldığından, çalışmaların gizliliği ortadan kalktığı ve bu gruba yönelik GSM telefonlarının bu grubun üyelerinin haberleri olmadan dinleme olanağının mümkün olmadığı belirtilmiş olduğundan, Ankara İl Jandarma Komutanlığı'nca yürütüleceği bildirildiğinden..."

Saçan, bu nedenlerle dinlemenin Jandarma tarafından yapılmasını istedi. Yani, yargı polisteki Fetullahçıları tespit için karar veriyor. Dinleme ve takip için harekete geçen polisten, 'Dinleme kanalları bu grubun elinde, onların haberi olmadan dinleyip, delil toplayamam' diye yanıt alıyordu.

İşte bu yazının ekinde bir liste vardı. Listede Basri Aktepe'nin de adı bulunuyordu.

Basri böyle etkin ve kanalları kontrol eden bir noktada iken, Başbakan Recep Tayyip Erdoğan ile de 'nasıl olduysa' yakınlaştı. Emniyet'teki görevini bırakıp, yeni kurulan Telekomünikasyon İletişim Başkanlığı'nda (TİB) dinlemenin başına geldi. TİB Teknik Daire Başkanlığı'na ataması Başbakan tarafından yapıldı. Dahası Basri, bir rahatsızlık geçirip hastaneye kaldırıldığında, 25 Aralık 2008 Saat: 16.30'da, Başbakan tarafından bizzat ziyaret edildi. Erdoğan, programını iptal ederek, Basri'nin yatmakta olduğu hastaneye gitti. Başbakan'ın Basri Aktepe'ye bu kadar yakın ilgi göstermesinin nedeni ne ola ki?

Özcan İşlek de Işık Evlerine götürülenlerdendi. Ancak ülkücü yanıyla ön plana çıktı. İstanbul Emniyet Müdürlüğü'nde görev yaptı. Asayişin etkin isimlerinden oldu. Uzun dönem İstanbul'da polis okullarında yönetici olarak görev yaptı. Şimdi birinci sınıf emniyet müdürü ve polis başmüfettişi oldu.

İstihbaratçı olacağı belliydi

H.H.G., etkin bir mescit elemanı. İstihbaratçı. İlginç bir tipti. Okul yıllarında cemaatle ilgisi olmayan öğrencilerin dolaplarını, sıralarını, özel notlarını, eşyalarını karıştırıp bilgi toplayanlardan biri olarak biliniyor. Defalarca bunu yaparken görüldü. Bu yöntem cemaatçilerin çok kullandığı bir yöntemdi. Kendilerine uzak duran öğrencilerin eşyaları, notları arasında özel bilgiler topluyor ve zamanı gelince bunları kullanıyorlardı. Bu tür bir gizli dolap incelemesi sırasında 'alevi ve solcu' olarak bildikleri bir devre arkadaşımızın dolabında bir Kuran-ı Kerim buldular. Çok şaşırmışlardı. Gece mescitte bu durumu uzun uzun değerlendirdiler.

İlerleyen yıllarda bu inceleme yöntemi daha da gelişti. Bazı öğrenciler okul dışında ortaklaşa ev kiralamışlardı. Bu evler tespit edildi. Yine HHG gibi bazı 'elemanlar' bu evlerin takibi için sınıf imamları tarafından görevlendirildi. Bu evlerin posta kutuları 'birilerince' kurcalandı. Bazı mektuplar açılıp okunup yeniden kapatılıp, kutulara bırakılıyordu. Bu mektuplardan alınan fotokopiler, bilgiler okul idaresine 'kimliği meçhul birilerince' ihbar olarak gönderiliyordu. İdare de bu isimsiz ihbar mektuplarında adı geçen öğrenciler hakkında soruşturmalar açıp, disiplin cezaları verdi.

S.K., Ankara, Güvenlik Şube Müdür Yardımcılığı yaptı. Şimdi birinci sınıf emniyet müdürü ve başmüfettiş oldu.

H.K., İstanbul TEM Şube Müdür Yardımcılığı görevinde bulundu. Işık Evlerinde öğrendiklerini, devre arkadaşlarına propaganda olarak aktardığı etüt saatleri hala anılarda duruyor. Polis Akademisi'nde kritik görevler yürüttü. Şimdi birinci emniyet müdürü...

M.Ö., İstanbul Asayişte uzun yıllar görev yaptı. Şimdi birinci sınıf emniyet müdürü ve başmüfettiş oldu.

'Artist' lakabı taktığımız Kemalettin Demirci, örgüt tarafından daha ilk hafta 'Işık Evleri'ne götürülen öğrencilerdendi. Ancak O

da, Ender Gündüz, Tuncer Avcı ve birçok arkadaşım gibi; örgütün elinden, üst sınıftaki ağabeylere sığınarak kurtuldu. Ancak, 'Gülen'in imamları' peşini o günden sonra bırakmadılar. Kemalettin bu ekibin üst sınıftaki temsilcileri ve komiserler tarafından sık sık rapor edildi. Aldığı cezalar sonucu okuldan atıldı. Ancak, Danıştay kararı ile geri döndü. Devre kaybeden Kemalettin Emniyet içinde kariyer yapma imkanı kalmadığını gördü. Daha fazla dayanamadı ve emeklilik hakkı kazanır kazanmaz, emekli oldu.

Bahçıvan İsmail Yıldızhan... Çiçeklerle konuşacak kadar uhrevi dünyaya dalan bu arkadaşımızın, bu güne kadar perde gerisinde bir 'koruyucusu' olduğunu hep düşündük. Üç dil bilen, okuldan atıldıktan sonra ya da istifa edip meslekten ayrıldıktan sonra, yeni işlerinde ve yaşamlarında çok başarılı olanların, Emniyet Teşkilatı'nda barınamamasına karşın; 'Çiçeğe besmele' olayının kahramanı İsmail'in polis içindeki yükselişini karşılaştırmak acı veriyor.

Hüsrev Salmaner, devremizin en çalışkan, disiplinli isimlerinden biriydi. Işık Evlerine gidişlerinde de aynı disiplini koruduğu tüm arkadaşlarımızca biliniyor. Hüsrev'le ilgili olumlu birçok şey sıralanabilir. Derslerinde oldukça başarılıydı. Titiz, düzenli biriydi. Asla ütüsüz pantolon, boyasız ayakkabı ya da tıraşsız bir yüzle görülmezdi. Meslek içi kurslarda da oldukça başarılı olan Hüsrev, polisin mevzuatlarını da yakından izlerdi. Polisi ilgilendiren yasalarla ilgili çok sayıda akademik çalışma, makale ve birkaç da kitap yazdı. Gülen Örgütünün, başarılı gençlere yönelik operasyon planı göz önüne alınırsa, elde etmeyi en çok isteyeceği tipten biriydi, kısacası. Hem kendisinin hem birkaç devre sonra Polis Koleji'ne gelen kardeşi Fikret Salmaner'in adı, Ankara Emniyet Müdürlüğü'nün hazırladığı listede yer aldı. Listede Hüsrev 31, kardeşi ise 41'nci sıraya yerleşti. Hüsrev, son olarak Genel Müdürlük Araştırma Merkezleri Başkanlığı görevindeydi. Kardeşi ise İstihbarat Daire Başkanlığı'nda, A Şubesi Müdürü olarak görev yaptı.

Mehmet Tüzel adına, 10.02.1999 tarih ve B:05.1.EGM.O-.06.07.02.800-06 (1276-99) sayılı yazının ekinde yer alan 62'lik listenin 5'nci sırasında rastladığımda oldukça şaşırdım. Tüzel'i, okul yıllarında oldukça sessiz ve olgun davranışları bulunan ve dinsel açıdan keskin bir yanı bulunmayan biri olarak tanırım. Güler yüzü, sıcak davranışları ile sevecen yapılı bu arkadaşımıza Fetullah Gülen'in talebesi kimliğini yakıştırmak bana çok zor geldi.

Tüzel'in ve müfettişlerin hazırladığı listede kendi adından sonra ismi yazılan Erkan Güler'in de aslında cemaat elemanı olmaktan çok, cemaat tarafından kullanılan isimlerden oldukları ileri sürüldü. Bu tür isimlerin aslında cemaatin elemanı olmamasına karşın, teşkilat içinde kendisine zarar gelmemesi için cemaatin isteklerini yerine getiren isimler olduğu yani 'tarlası sırtında gezen ve konjonktüre göre hareket eden' isimler olduğu yorumları yapıldı.

Tüzel, listeye adı yazıldığı tarihte Emniyet Genel Müdürlüğü Personel Daire Başkanlığı'nda önemli bir görevdeydi. Aylar sonra, Kemal İskender'in göreve başlamasının ardından Ankara Emniyet Müdürlüğü'ne atandı. Ve hemen Ankara Emniyet Müdürlüğü Personel Şube'nin başına getirildi. Sanırım İskender, Mehmet Tüzel'in adının hangi listelerde ve hangi sırada yazılı olduğunu bilmiyordu. Ama eminim, Tüzel'in personel konusundaki deneyimi konusunda bilgi sahibiydi. Son olarak Genel Müdürlük Asayiş Dairesi'nde görev yapan Tüzel, birinci sınıf emniyet müdürü rütbesini alınca Erzincan İl Emniyet Müdürü oldu.

Kemal İskender'in Genel Müdürlükten, kadrosuna çağırdığı bir başka isim de Cihangir Çelik'tir. Çelik, TEM Daire Başkanlığı'nda Şube Müdürlüğü görevini yürütüyordu. Kemal İskender, Cihangir'e de uzmanlığına uygun bir görev verdi ve Ankara Emniyet Müdürlüğü'nün TEM Şube Müdürlüğü'nde etkin bir göreve atadı. Ama Cihangir'in adı, Tüzel'in adının bulunduğu listede yoktu. Onun adı, Ankara Emniyeti'nin hazırladığı listede ve 18. sırada yer aldı.

Adımı yazdın yerimden oldum

Cihangir, Fetullah'ın Copları'nda yer alan yukarıdaki satırlar nedeniyle bana dava açtı. O da kendisini terör örgütlerine deşifre ettiğim iddiasında bulundu. Devletin resmi belgesinde 'adının bir cemaat üyesi olarak geçtiğini' yazdım diye, nasıl terör örgütlerine hedef olarak gösterdiğim konusunu anlamamıştım.

Bir gün TBMM'ye geldi. Muhalefet kulisinde karşılaştık. Selamlaştık. Torpil arıyordu. Yeni Ankara Emniyet Müdürü (Ercüment Yılmaz) kendisini etkin bir birime vermemişti ve sıkıntılıydı. Beni suçladı. 'İsmini yazdığım için görevinden olduğunu, kendisinin Fetullahçı olmadığını' yeminler ederek dile getirdi.

Aslında ismini yazdıklarım terfi alıyor, önemli makamlara atanıyordu. Bu durum o kadar alenileşmişti ki, ismi listelerde olmayan ve kitapta adı cemaate yakın isimler arasında sayılmayan bazı devre arkadaşlarım 'keşke bizim adımızı da cemaatçi diye yazsaydın. Şimdi terfi alır iyi bir yere atanırdık' diye şaka yollu sitem ederken; Cihangir'in bunun aksi bir duruma düşmesini anlamamıştım. Ama yine de üzüldüm. Belgedeki bir yanlışlık nedeniyle bir insana zarar vermiş olabileceğim ihtimali elbette vardı. Tüm bilgiler, belgeler aksini gösterse de Cihangir'e haksızlık yapmış olabilir miydim acaba? Yardımcı olmak istedim. Bir bakanla görüşeceğini ve sorunu aşacağını, aşamadığı takdirde benden yardım isteyeceğini söyledi ama bir daha görüşmedik.

Sonra?

Sonrasında, aradığı 'torpili' bulmuş olacak ki, kısa bir süre sonra Cihangir yeniden istediği göreve geldi. Ankara Emniyetinde Organize'nin başına geçti. İnanılmaz bir güç kazandı. Artık kendi devre arkadaşları bile Cihangir'den tavassut istiyor, sıcak ilişkiler kurmaya çalışıyordu. Cihangir, uzun yıllar bu etkin görevi sürdürdükten sonra rütbe aldı ve şimdi başmüfettişlik yapmaya hazırlanıyor. Yakında daha kritik bir birimde görev alırsa kimse şaşırmayacaktır.

Ve A.İ.A., F.B...

Ve diğerleri...

Işık Evlerine giden ya da götürülen birçok devre arkadaşımın ismine, yıllar sonra 'Fetullahçı Polisler' listesinde rastladığımda şaşırmadım. O listelerde Işık Evi macerası olup olmadığını bilmediğim ya da anımsamadığım birçok tanıdığım isim de vardı. Devre arkadaşım ya da alt ve üst devreden bildiklerimdi... bilmediğim, tanımadığım isimler de vardı elbette.

O listedekilerin büyük çoğunluğu Emniyet'in en kritik birimlerinde en kariyerli noktalarında görev yaptılar. Üstelik o listeler sadece bende ve kitabımda değil, devletin arşivlerinde ve müfettişlerin gözü önünde duruyordu. Ve listedekiler de göz önündeydi.

Evler boş kalmadı

Işık Evleri'ne gidenler ve daha sonra kendileri Işık Evleri'ne yeni öğrenci götürenlerin sayısı oldukça çoktu. Bu adlar yalnızca 1979 yılında Polis Koleji hazırlık sınıfının 158 kişilik mevcudunun içindeki birkaçı ve bunların bir kısmı o Işık Evlerine gitmeyi sürdürmedi. Ama bir kısmı o evlerin imamı olacak kadar kaptırdı kendisini. Ancak, sayı hiç de az değildi. 1, 2 ve 3. sınıf öğrencileri arasında bu evlere gidenler ve öğrenci götürenler de hesaba katılırsa, sadece o yıllarla ilgili, yüzlerce mürit ismi sıralanabilir.

20/30 yıl öncesinde bu evlere giden ya da götürülenler bugün en azından emniyet amiri ve emniyet müdürü rütbesiyle teşkilatın etkin makamlarını işgal ediyorlar. Binlerce soruşturma, soruşturma belgesi, devletin ve halkın güvenliğini ilgilendiren binlerce istihbarat bilgisi bu kişilerin elinde ve yetkisinde.

Bu kişilerin büyük kısmı 'Işık Evi' olaylarını geride bırakıp, iyi birer polis oldu. Fetullah Gülen ile elbette ilgilileri olamaz. Ama içlerinden bazıları için aynı şeyi söylemek güç. Bu kişiler de öteki arkadaşlarımız gibi devletin tüm bilgilerine ulaşabiliyorlar. Bu

bilgilerin, irticai bir örgüt olduğu devlet belgelerine, DGM kayıtlarına, MGK raporlarına dayanan 'Fetullah Gülen Örgütü' ya da daha geniş bir tanımla, Nurcuların düşüncesine, on yıldır ABD'de CIA kontrol ve korumasında yaşayan Fetullah Hocaefendi'ye hizmet ettiğini düşünmek ürkütücü.

1980'li yılların başından itibaren 'Gülen Tarikatı', Emniyet Teşkilatı içindeki çalışma sistemini her geçen yıl daha da güçlendirdi. Organize bir biçimde adam kazanma yöntemi uygulandı. Büyük çoğunluğu okulun dışında, Ankara'nın bir tek sokağını bile bilmeyen 13-14 yaşındaki, gencecik çocuklar, kime ve neye hizmet ettiğini bilmeden Nurcuların, 'Işık Tarikatı'nın elinde ve evinde, irtica dersleri almaya başladı.

Bu eğitim ve adam kazanma sistemi 30 yıldan fazla bir süredir aksamadan sürdü. 30 yıl önce basit yöntemlerle başlayan tarikata adam kazandırma yöntemi, sayı ve güç kazanmalarının öğrenciler arasında yarattığı psikolojik etki nedeniyle daha da kolaylaşmaya başladı.

O yıllardaki 'tavlama' yöntemleri güler yüzlü ve yumuşak başlı davranmaya dayanıyordu. Okula yeni gelen öğrenciler daha okula adım atar atmaz çalışmalar başlıyordu. Hemen herkes ilk kez gördüğü duvarlar, pencereler, odalar ve insanlar arasında kendisini yabancı hissederken, şefkat ve dostluk kokan sahte yüzleriyle, dünyadan habersiz bu gençlere yaklaşıyorlardı. Bu gençler yeni bir ortamda, garip bir korku içinde çevresinde olan biteni anlamaya çalışırken düştükleri tuzağın ayrımına yaramıyorlardı. Yabancılık psikolojisi, bu gençlerin yeni dostlar edinmesini zorunlu kılıyordu. Yeni dostlar da güler yüzlü, kendisine önem veren insanlar arasında seçiliyordu. "İnsanların hayatını önemli kılan" bir yöntem uygulayan tarikatçılar, bu yola 14'ündeki gençleri kolayca yanlarına çekebiliyorlardı.

Oysa artık, "Emniyet içinde her işi yaptırabilecek" güçleriyle çok daha rahat çalışıyorlar. Derslerde propaganda yapabiliyor,

okul kütüphanelerine kendi kitaplarını sokabiliyorlar. Kendilerinden olmayanları tehditle, yalan belge ve iftiralarla okuldan ve meslekten attırıyorlar. Kendilerinden olanlara birçok olanaklar sağlayacak sistemleri ve güçleri var. Tüm atama ve terfii sistemi ellerinde, istedikleri kişileri terfii ettirip istemediklerine bir 'bahane' bulmak ya da yaratmak onlar için işten bile değil. Dinleme, takip, kayda alma, görüntüleme gibi tüm teknik imkanlar, örtülü ödeneklerden gerekli mali destek, siyasetten, iktidardan, adliyeden gerekli her türlü yardımı bulmakta hiç zorlanmıyorlar. Bu güç; korku ve rüşvet çarkı, yalnızca genç öğrencilerin seçimlerini değil, aktif görevdeki rütbelilerin de seçimlerini kuşkusuz ki, etkiliyor. Cemaat öğretisiyle yetişmemiş polis amir ve müdürleri de görevlerini sürdürebilmek, taşra illerine sürülmemek gibi bir takım gerekçelerle cemaate taviz veriyor. Bu tür tavizler vermeyenler ya da artık cemaatin istemediği isimler, ileride tehlike olabileceği düşünülenler de şu ya da bu yöntemle tasfiye ediliyor. Artık eskisi gibi karşılarında duracak, cemaatin çalışmalarını anında engelleyebilecek başka bir topluluk da yok. Doğrudan devletin ve okulun kuralları ile tarikatın kuralları arasında seçim yapılıyor. Zaman zaman cemaatin elemanlarının yaptığı tasfiyeye karşılık vermeye çalışanlar olsa da sonuç almaları pek de mümkün olmuyor. Son olarak Hanefi Avcı'nın yaptığını da bu tür bir tasfiyeye direnme, karşılık verme olarak görüyorum. Ancak istediği gibi bir sonuç alamayacağına da inanıyorum.

12 Eylül zemini

1979 Hazırlık Devresi ve o yıl okulda bulunan üst sınıftan birçok öğrenci, tarikat evlerine gitmeye devam etti. Evlere gidenler bir süre sonra, aldıkları eğitimin etkisiyle dini propaganda yapmaya başladı. Etütlerde, yatakhanede çok sık tartışmalar yaşanır oldu. İktidarda önce Bülent Ulusu hükümeti sonra Turgut Özal hükümeti varken, polisin başında Saffet Arıkan Bedük atandı.

Bedük zamanında polis içinde tarikatların etkisi daha net hissedilmeye başlandı. Polis Koleji'nde de 'Temizlik operasyonu' o dönemde başladı. Solcu olduğu kayıtlarda tescilli Saffet Yüksel görevden alındı. Yerine Abdullah Aldoğan atandı. Fetullah Gülen adı bu dönemde sık duyuluyordu. Said-i Nursi'nin risalelerinin okul mescidinden çıkıp, sınıflara, bahçeye taşınması, elden ele dolaşması da bu döneme rastladı. Önceleri göreceli bir gizlilikle yapılan dini söylevler ve öğrenciler arasındaki bu risale ve kitap alışverişleri, giderek artmaya başladı ve 12 Eylül darbesinden sonra daha da açıktan yapılmaya başlandı.

12 Eylül askeri darbesinden sonra Polis Koleji yönetiminde bir süre belirsizlik oldu. Öğrenciler, yeni bir sistem, yeni bir anlayışın yönetimde egemen olacağı beklentisi içindeydi ama bunun nasıl bir anlayış olacağına ilişkin hiç kimsenin bir düşüncesi yoktu. Okul müdürlüğüne Emekli Albay Nafi Köklü'nün atanmasından sonra sistemsizlik sisteminin yerini iyi ya da kötü bir düzen almaya başladı.

Nafi Köklü ile polisin temel eğitim kurumunun yönetimi bir askere, bir komutana teslim edilmiş oldu. Kolejin amir, komiser ve öğretim elemanları da bu dönemde teker teker değişti. Yeni gelen yöneticilerin büyük çoğunluğu önceleri "Atatürkçü" ve "Devletçi" bir görüntü sergiledi. Ancak içlerinden bazılarının başka amaçları olduğu sonraları ortaya çıktı. 12 Eylül'ün üzerinden 1 yıl geçmeden okul, din ve tarikat mensuplarının egemenliğine girmişti. Polis Koleji Müdürü Albay Köklü, daha çok askeri bir disiplin yerleştirmenin peşindeydi. Okulda tarikat egemenliğinin ulaştığı noktayı ya göremiyor ya da bu tarikat elemanlarını kendisine daha yakın buluyordu.

12 Eylül'den bir süre sonra, mescitçi olmayan, demokrat sayılan öğrencilerden bir kısmı birdenbire 'Atatürkçü' olmuştu! O tarihe kadar namaz kılmayı bilmeyen bazı arkadaşlar ise birden bire mescide gitmeye başladı. Öğrencilerin büyük bir bölümü ise suskunluk ve korku içindeydi. Bunlar, okulu bitirene kadar "her

şeyi sineye çekme politikasını" uygulamaya başlamışlardı. Nursal ve yandaşları artık daha cesurdu.

Açık propaganda dönemi başladı.

Saçan

12 Eylül'den sonra, okulun en flaş isimlerinden biri Adil Serdar Saçan'dı. Birçok öğrenciyi 'Işık Evleri'ne götürülmekten kurtaran Adil Serdar Saçan, 12 Eylül sonrasında en hızlı değişen kişi oldu. Hemen yakasına 'Atatürk Rozeti' taktı. Hem de öyle bir tane değil, birkaç tane rozeti vardı. Artık Atatürkçülük uğruna kavga veriyordu! Ama arkadaş topluluğu nedense mescitçiler olmuştu.

Sıdıka Tezel, Tarih hocamızdı ve yetmişindeki bu kadıncağız, inanılmaz bir Atatürk hayranıydı. Ödev dosyasının kapağına, Atatürk resmi yapıştırıp, bir de Atatürk sözü yazardık. Ödevin geri kalan bölümüne özen göstermemiş olsak bile en yüksek notu verirdi. Sözlüye kalktığımızda, Sıdıka Hanım, Hitit uygarlığını ya da Asurları sormuş olsa bile sözü dolaştırıp, Atatürk'e, Atatürk devrimlerine getirirdik ki, sınıfı geçelim.

Atatürk aşkı nedeniyle hiç evlenmemiş bu hocamızın en yakın dostu, 12 Eylül sonrası, Adil Serdar Saçan olmuştu. Saçan, okuldaki 'Komünist imajını' Atatürk'ün adıyla 'temizlemekte' bir sakınca görmemişti. Devre arkadaşlarının kırıcı esprilerine de aldırmadı. Yakasında Atatürk rozeti ile ve dereceyle okulu bitiren Saçan'ın adı da Ankara Emniyet Müdürlüğü'nün hazırladığı 'Fetullahçı Polisler' listesinde yer aldı. Saçan, Hanefi Avcı, Özer Özben ve Şentürk Demiral ile birlikte İçişleri Bakanlığı'na başvurarak, Fetullahçı suçlamasının iftira olduğunu ileri sürdü ve dava açtı.

Saçan'ın Atatürkçülükten, Nurculuğa geçişinin de yine "işini yürütmek için" olduğu ileri sürüldü. Saçan'ın, kadroya çıktıktan sonra etkin bir göreve gelebilmek için bu toplulukla ilişki kurdu-

ğu ve İstihbarat Daire Başkanlığı Haber Alma Şubesinde çalışırken, 'elemanlaştırıldığı' suçlamalar arasında yer aldı. Bir başka iddia daha vardı. Adil Serdar Saçan ile birlikte bu şubeden Faruk Ünsal, Arif Akkale, Mustafa Gülcü ve Celal Uzunkaya bir ihbar üzerine uzaklaştırılmıştı. İhbar bu kişilerin cemaat elemanı olduğu, Fetullahçı yapılanmaya hizmet ettikleri yönündeydi.

Bu ihbardan Hanefi Avcı'nın da, Sabri Uzun'un da haberi olduğu biliniyor.

Aslında ihbarın asılsız olduğu, ihbarı yapanların bu kişilerin yerine Fetullahçı isimleri getirmek istediği için böyle bir ihbarda bulundukları ileri sürüldü. Yani iddiaya göre Fetullahçılar, Saçan ve 4 arkadaşını Fetullahçı diye ihbar edip, görevlerinden uzaklaştırdılar ve yerlerine de kendilerinin atamasının yapılmasını sağladılar.

Bu konuda Sabri Uzun'un da Hanefi Avcı'nın da söyleyecekleri olsa gerek. Bu iddia nedeniyle Saçan hakkında da uzun süre 'Fetullahçı' olduğu yorumları yapılmış olabilir.

Avcı'nın cemaate mesajları

Burada bir parantez açmak gerek. Yukarıda Saçan ile birlikte istihbarattan uzaklaştırılan isimler, Ankara Emniyet Müdürlüğü'ne getirilmesinden kısa bir süre sonra ilginç bir operasyon ile görevden alınıp, tutuklanan Orhan Özdemir, Sabri Uzun, Hanefi Avcı, Mustafa Gülcü, Faruk Ünsal, Emin Arslan gibi bazı isimler aslında birbirine yakın isimlerdir. Emniyet içinde 'ekip' oldukları konuşulur. Bu isimler benim devrelerim ve birkaç üst ve alt devreden bir önceki nesil olarak da yorumlanabilir. Son dönemde bu 'ekibin' artık Emniyet içindeki gücünün kırılması, bu ekibin geri çekilmesi, bu kişilerin işgal ettiği makamların yeni 'nesillere' ve cemaatin alttan gelen yeni ve keskin isimlerine bırakmasının zamanı geldiği yorumları yapılıyordu. Bir süredir yürütülen operasyonların nedeninin bu görüş olduğu da değerlendiriliyor.

Avcı ve ekibine yönelik yapılan son operasyon da Avcı'nın bu kitabı yazıp, cemaate isyan etmesinin de nedeni bu olsa gerek. Avcı'nın son operasyonları bu kadar ayrıntılı bir şekilde bilebilmesi, tüm belge ve bilgilere 'kısa bir süre içinde' ve 'mahkemeye giderken yol üzerinde kendisini ziyaret eden Emin Arslan'ın verdiği bilgilerle' sürecin tümüne hakim olması pek mümkün görülmüyor.

Operasyonlara maruz kalan bu ekibin bir araya gelip bir durum değerlendirmesi yaptığı, bilgi ve belgeleri bir araya getirip, cemaatin açık bir tasfiye operasyonu yaptığını görmeleri sonucuna vardıklarını düşünüyorum. Bunun sonucunda kendisinin de takibe alındığını gören ancak henüz diğerleri gibi operasyona uğramayan Hanefi Avcı hemen harekete geçti.

Sanırım yıllardır biriktirdiği ve sadece bir anı kitabı olarak yayına hazırlamaya çalıştığı kitabının 'cemaat' isimli ikinci bölümü de bu nedenle ve son anda oluşturuldu.

Avcı'nın kitabında sürekli olarak cemaate karşı olmadığını, cemaatin bazı isimlerine yönelik 'kibarlığı elden bırakmaması', kendisinin cemaat elemanlarını koruyup kolladığını, dindarlığına vurgu yapması gibi ayrıntılar da; Avcı'nın hala cemaatten çekindiği, Hocaefendi'ye ve cemaat elemanlarına uzlaşma mesajı verdiği şeklinde yorumlanabilir.

Biz dönelim cemaate ılımlı mesajlar vermeyi ihmal ettiği için cemaatin gazabına uğrayan Adil Serdar Saçan'a... Ankara Emniyet Müdürlüğü'nün Fetullahçı listesinde adının yer almasının nedeni yukarıda anlattığımız sahte ihbar olabilir. Ya da şu iki biçimde değerlendirilebilir:

Birincisi: "Adil Serdar Saçan, Nurcuları kullandı ve istediğini aldıktan sonra ilişkisini kesti..."

İkincisi ise; "Ankara ekibi Saçan'ı pasifize etmek amacıyla, kasıtlı olarak adını listeye yazdı."

Hangi gerekçe doğru olursa olsun, listede adının yer alması Saçan'a zarar vermek yerine, prim sağladı. Çünkü listeyi hazırla-

yan Cevdet Saral ve ekibi, "Tele-kulak skandalı" sonrasında suçlanıp yargılanmaya başlayınca, bu listedekiler aklanmış gibi algılandı. Adlarının çok sık konuşulması, aslında reklamlarının yapılmasına hizmet etti. Dindar ve sağcı bir kişiliğe sahip olan İstanbul Emniyet Müdürü Hasan Özdemir (Şu anda MHP Gaziantep milletvekili) ile İçişleri Bakanı Saadettin Tantan da; Saçan'ı etkisizleştirmek yerine daha geniş yetkiler sağladılar.

Peki, Saçan 'Gülen Örgütü' elemanı mı? Bu sorunun yanıtını bilen olduğunu sanmıyorum. Gülen'in kendisi bile bilemez. Adil Serdar Saçan İstanbul Organize Şube Müdürü iken oldukça etkin bir isimdi. Keyfi yerinde ve rahattı.

Ancak AKP hükümeti iş başına geldikten sonra Saçan'ın rahatı kaçtı. Dahası adeta bir hedef oldu. Rahatının kaçmasına, yaptığı Albayraklar Operasyonu ve önceki Başbakan Mesut Yılmaz'a yakınlığı gibi nedenler de etkili olmuştur belki. Ama hangi nedenle olursa olsun Saçan, AKP'nin ve Cemaatin istemediği bir isim oldu.

Meslekten atılmasına neden olacak soruşturmalar geçirdi. Daha sonra, yukarıda da söz ettiğimiz gibi Ergenekon soruşturmasına dahil edildi. Ergenekoncu olduğu iddiasıyla tutuklandı, Silivri'ye kondu. Aylar sonra tahliye oldu ama hala aynı davada tutuksuz yargılaması sürüyor.

Yaşadıklarına bakınca 'Fetullahçı' olması imkansız gibi geliyor. Çünkü hiçbir Fetullahçı polis, hatası ne olursa olsun, bu kadar büyük sıkıntılara düşmedi...

Yanan risaleler

Biz yeniden okul yıllarına dönelim... 1981 yılından sonraki dönemde; Nurcular, açık propaganda yapıyor, yeni öğrencileri saflarına katmak için inanılması güç teknikler kullanıyorlardı.

Birçok genç, cin korkusu, sınıf geçiren dualar, para yardımı, arkadaş yönlendirmeleri gibi yöntemlerle tarikatın içine çekilmeye başlandı. Sık sık öğrencilerin parasal durumu soruluyordu. Bu soru, bir öğrenciye genellikle en yakın dostu aracılığıyla sorulurdu. Parasız kalan öğrenciye, "aramızda topladık" denilerek para yardımı yapılıyordu. Mektupları postalanıyor, ayakkabı, ders kitabı alınıyordu. Okulun ders notları da dışarıdan fotokopi ile çoğaltılıp, mescide gidenlere dağıtılıyordu.

Tarikata girdiğini bile bilmeden birçok kişi tarikatın zihniyeti ile yoğrulmaya başlamıştı. Hafta sonları her zaman birlikte çarşıya çıkıyorlardı. Tarikat öğretisi ile kafası iyice karışanlar, "namahrem, mini etekli kızları görmemek için" şapkasının siperini gözlerine indiriyordu. Sigara 'mekruhtu', içilmemesi iyi olurdu. Bırakınız, rakıyı, şarabı, bira içmek bile tarikatça cezalandırılmayı gerektirirdi. Soyutlayıp içlerinden atıyorlardı.

Okul içinde oldukça rahat hareket ediyorlardı. Okulun mescidinin dolup taştığı o günlerde, irtica karşıtı komiserler de suspus olmuş, dönen tarikat oyunlarını görmezliğe gelmeye başlamışlardı. Tarikatçılara dokunanın başının belaya gireceği çok açıktı ve bu cesareti hiç kimse gösteremiyordu. Zaten bu türden olan amirlerin büyük kısmı başka yerlere atanmışlardı. Yıllar sonra okulda görev yapan, M.A. , O.A ve bazı komiserler, yaşananları yasal ve etik yanını düşünmeden, garip bir şekilde engellemeye çalıştılar. Geceleri gizlice mescide inip, risaleleri alıp, yaktıklarını ancak bir gün bile geçmeden mescidin yeniden bu tür kitaplarla dolduğunu, müfettişlere anlattılar.

Şaşılacak bir sistem işliyordu...

1979 yılında Polis Koleji'nde eğitime başlayan 158 kişi arasında tarikatla bağlantı kuranların sayısı oldukça yüksekti.

Bunlar Polis Koleji'nde ve daha da yoğun bir şekilde Polis Akademisi'nde Fetullahçı oldular. Tohumlar atılmıştı ve filiz vermesi için siyasi koşullar elverişliydi.

Işık Evlerinde başlayan ilişkilerin yoğunlaşmasıyla tarikatın içinde etkin konumlara ulaşan Polis Koleji öğrencilerinin kimler olduğu, okul yıllarından bu yana biliniyor. Müfettişler ayrıntılı bir soruşturma yapsa tüm adlar tek tek sıralanır. Zaman zaman bu isimlere ilişkin inceleme, soruşturma oldu. Raporlar da düzenlendi. Ama sonuç almak mümkün olmadı. Ve artık hiç kimse böyle bir soruşturma yapamaz. Yapmaya kalkanların da başı belaya girer. Bu tür soruşturma yapan hemen her emniyetçi, her müfettiş daha sonra inanılmaz suçlamalarla karşı karşıya kaldı. Polis içindeki Fetullahçılarla ilgili soruşturma yapan müfettişler bile dayanaksız suçlamalar karşısında emekliye ayrılmak zorunda kaldılar. Cemaate dokunan yanar sözünün en çok kullanıldığı yer polis teşkilatıdır.

Önceki soruşturmaları yapanlardan bazıları hala canlı tanık ve devletin bu konuda kendilerine danışmasını bekliyorlar. Nihat Dündar, Mustafa Maktav, Sezgin Şenel gibi isimler cemaate ilişkin raporlar hazırladıkları için sıkıntıya giren müfettişler. Acaba dağarcıklarında neler vardır?

'Bir Ceza Avukatının' cezası!

Artık, okulda herkesin 'rengi' biliniyordu. 1983 ve 1984 yıllarında Polis Akademisi mezunları arasında tarikatçı ve sağcı olanlardan en keskinleri. Kolej ve Akademiye atandılar. İbrahim Azcan, Mustafa Aydın, Mustafa Sağlam, Kasım Köken, A.T., M.A.. H.H.K.. Y.A., A.Y.A., Ş.B.. gibi yeni komiserler, birlikte okuduğu alt sınıftaki öğrencilerin başına sınıf komiseri/amiri olarak geldi.

Bu dönemde Polis Akademisi'nde Recep Gültekin ve Basri Ergül gibi ilginç, adları soruşturma dosyalarına geçenler de müdür olarak görev yapıyordu.

Yine aynı dönemde Akademi'ye Yusuf Özkan adında yeni bir komiser/başkomiser atandı. Öğrencilerin (tabii sonradan öğren-

diğime göre benim de) sicil amiri olan Özkan, başta İbrahim Azcan, Mustafa Bağrıaçık. Abdullah Bostan gibi isimlerden 'korunacaklar' ve 'uğraşılacaklar' listesini aldı. Yusuf Özkan, ak listedekileri koruyup, onlarla yakın dostluklar kurarken, kara listedekileri yakın takibe alıp, sicil bozma, okuldan attırma gibi yöntemlerle, okulda ününü arttırdı.

Okul müdürlerinin ilgi göstermediği öğrenci disiplinini sağlama, günlük yaşantılarını izleme ve düzenleme Özkan liderliğindeki bu ekibe kaldı. En önemli alan bu kişilere bırakılmıştı. Mescidin dolup taşmasına neden olan temel unsur da Özkan ve ekibinin bu sistemli çalışmasıydı. Özkan, 2000 yılında beklediği etkin görevlere getirilmeyişin verdiği burukluk içinde, yaş haddinden emekli oldu.

Yusuf Özkan ve onun okul içindeki istihbarat ağı ile ilgili ipucu veren 1985 yılında yaşanan bir olay, Polis Akademisi'ndeki 'tarikatçı olmayan' öğrencilerin, Özkan'a karşı 'aşırı dikkatli' davranmasına yol açtı.

Akademi öğrencilerinden bir kaçı, o yıllarda büyük ilgi gören Faruk Erem'in "Bir Ceza Avukatının Anıları" adlı kitabından oyunlaştırılan ve Ankara Sanat Tiyatrosu tarafından sahnelenen oyununa gittiler. Oyun öğrencileri çok etkilemişti. İdam cezası başta olmak üzere, hukuk sisteminin bazı aksaklıklarını irdeleyen oyundan sonra, her biri iyi birer hukukçu olarak yetiştirilmeye çalışılan öğrenciler, bu oyunun mesajını, pazartesi günü ilk derste hocaları ile paylaştılar.

İngilizce dersiydi ve öğretmen ABD'de eğitim görmüş Nejat Kumral'dı. Öğrencilerin sohbetinden, 'Komünist bir tiyatronun oyunundan' rahatsız oldu. Sınıf da ikiye bölünmüştü. Ders sonuna kadar; tiyatroya giden öğrenciler bir yanda, sınıfın bir bölümü ve öğretmen öteki yanda, idam cezasının kaldırılıp kaldırılmaması üzerine, ideolojik yaklaşımların öne çıktığı, sert bir tartışma yaşandı.

Teneffüs sırasında öğrenciler bahçeye çıktı ancak kendi aralarında aynı tartışmayı sürdürdüler. Bu sırada Yusuf Özkan, odasından hızla çıkarak, bahçeye indi. Aynı hızla, hafta sonu tiyatroya giden öğrencilerin yanına geldi:

- Komünistlerin yazdığı ve oynadığı tiyatrolara gitmeye devam edin. Siz dördünüzü bu okuldan mezun etmem. Hepinizin sicilini bozarım.

Öğrenciler şaşırıp kaldılar. Ya İngilizce hocası ya da sınıftaki 'Gülen tayfasından' birileri, hiç zaman yitirmeden, tiyatro sever, idam karşıtı öğrencileri gerekli makama ispiyonlamıştı. O günden sonra Kumral'ın dersinde konuşmalarına özen gösteren öğrenciler, Özkan'dan da uzak durmaya çaba gösterdiler.

Yusuf Özkan'ın adı, DGM'ye gönderilen ve 3713 sayılı Terörle mücadele yasasının 1'nci maddesine aykırı davranışta bulunan ve Emniyet Teşkilatı içinde düşünce, felsefi inanç, din ve mezhep ayrımı yapan ve "Gülen Örgütü mensubu" olduğu yönünde müfettiş raporlarına dayanarak ileri sürülen polisler listesinin 47'nci sırasında yer aldı. Özkan'ın, Polis Akademi'sine özel olarak gönderilmiş biri olduğu sonraları ortaya da çıktı. Cemaatin 'kirli' işlerinin birçoğunu Özkan'a yaptırdılar. Öğrencilerin sicillerini bozmak, listeler hazırlamak ve bu listelerdeki 'cemaatçi olmayan' öğrencilere disiplin cezası vermek, cemaate yakın isimleri koruyup kollamak en başta gelen göreviydi. Sonra bu hizmetlerinin karşılığını bulamadığı için cemaate küstüğü ve bir başka yere tayin olup, sessizce emekli olduğu duyuldu.

'Ada' ile tuzak

Özkan ve ekibi öğrencilerin dolaplarını sık sık arıyor, birçok kitap, dergi ve gazeteyi yasak sayıyorlardı. Cumhuriyet Gazetesi'ni, soruşturma malzemesi olarak kullanıyorlardı. Okul kantinine her sabah gelen gazeteci tüm gazetelerle birlikte Cumhuriyet

Gazetesi de getiriyordu ama Cumhuriyet almak cesaret işiydi. Cumhuriyet Gazetesi ve Düşün Dergisi alan öğrencilerin savunmaları isteniyordu. Neden bu gazete ve dergiyi okudukları sorgulanıyordu. Oysa bu yayınlar yasak değildi ve okulda da satışına izin veriliyordu. Yasak olmayan Zülfü Livaneli, Selda Bağcan. Edip Akbayram gibi sanatçıların albümlerini satın alanlar ve dinleyenler de Azcan ve ekibinin hışmından kurtulmadı.

İbrahim Azcan, Zülfü Livaneli'nin 'Ada' isimli albümünü nöbette dinleyen Kadri Konakoğlu'nu, kasetin sahibi Yusuf Fidan'ı ve kasetçaların sahibi olarak beni, tam da en istediği biçimde yakaladığı heyecanıyla, 1984 yılında ortalığı ayağa kaldırdı.

Kadri, nöbette Zülfü Livaneli'nin Ada isimli albümünü dinliyordu. Dudaklarında, "Dünyayı güzellik kurtaracak, bir insanı sevmekle başlayacak her şey" sözleri dökülürken, Azcan'ın ev arkadaşı Kasım Köken'e yakalandı. Kadri'nin savunması alındı. Kadri, kasetin kendisine ait olduğunu söyleyerek, Yusuf'u olayın dışında tuttu. Yazılı savunmasında, Zafer Çarşısı'nda duyduğu müziği beğendiğini ve kaset satıcısından, adını ve sanatçısının kimin olduğunu bilmeden aldığı kasetin, yasak yayın olacağından kuşkulanmadığını söyledi. Kasetçaların da benim olduğunu açıklamaktan çekinmemişti. Çünkü kasetçalar bulundurmak yasak değildi.

Kasım Köken, kaseti Emniyet Genel Müdürlüğü'ne gönderip, yasak yayın olup olmadığını kontrol ettirdi. Yasak olmadığı yanıtı geldi. Yapılacak pek fazla bir şey görünmüyordu. İbrahim Azcan ile birlikte bir plan yaptılar.

10 Nisan, polis bayramıdır. 1984 yılının polis bayramı benim için hazırlanan oyunun başladığı gün oldu. Bahçede, geçit töreni provası yaparken, sınıf komiseri odasına çağırıldım. Kasım Köken komiser, 'suç aletlerini' sinirli bir tavırla bana verdi:

- Al bunları, kasetçalar seninmiş. Kaseti de arkadaşın Kadri'ye ver.

Kaseti almak istemedim. Ama Kasım komiser ısrar etti. Komiserin emrini yerine getirmek zorundaydım. Kaset ve kasetçaları alarak dışarı çıkarken, yan masada oturan İbrahim Azcan'ın bakışlarından kuşkulandım. Ama ne tür bir oyunla karşı karşıya olduğumu anlamam olanaksızdı. Tedirgin bir şekilde sınıfına doğru yürürken, koşarak gelen İbrahim Azcan, elimdeki kaseti aldı. Doğruca yönetim katına giderek, "öğrenciler okulda komünist kasetler bulunduruyor" diye rapor yazdı. Kasım Köken Komisere gidip durumu anlattım ve ilgim olmayan bir kasetten dolayı sıkıntıya girmek istemediğimi söyleyip yardım istedim. Azcan'la görüşüp geldi ve adeta boynunu bükerek, 'Yapacağım bir şey yok' diye fısıldadı. Bir süre sonra meslekten ayrılan Kasım Köken, bu olayda yaşananlardan kendisinin rahatsız olduğunu ifade etmişti, ama ne kadar samimiydi, hiç bilemedim.

Köken sessizliğe bürünmüştü, ama Azcan tam aksine ortalığı ayağa kaldırmış ve rapor etmişti. Savunmalar bir kez daha alındı. Ancak ceza verilemedi. Bunun üzerine Azcan, Emniyet Genel Müdürlüğü'ne 'şikayet dilekçesi' yazdı. Bu kez şikayet ettiği okul yönetimiydi ve "Komünist öğrencileri kolluyorlar, yasak yayın bulunduranlara ceza verilmiyor" biçimindeydi. Üstlerini bu kadar ucuz ve mesnetsiz biçimde şikayet edebilecek kadar cesur davranabiliyorlardı. Şikayetlerini sözlü de yaptı. Bu ısrarlar üzerine okula Emniyet Genel Müdürlüğü'nden soruşturmacı da geldi. Ancak kaset yasak değildi ve ortada bir suç yoktu.

Bu olayın sonunda; bana küçük bir ceza geldi. Cezayı tebliğ etmem gerekiyordu. Etmedim. Olayla hiçbir ilgim olmadığı gün gibi açıktı. Suç bile yoktu ortada. Ama yine de ceza bana veriliyordu. Disiplin Amiri, "Bu tebligat sadece bir formalitedir. Zaten sicil affı geldi. Bu tebliğ belgesini imzalarsan, dosyayı kapatıp, rafa kaldıracağız. Sonuçta hiçbir şey olmaz" diye defalarca dil döktü. Sonuçta, inanıp, bastım imzayı.

Ama o imza, sicilimin bozulmasına giden sürecin temeli oldu. Adım Polis Akademisi içinde 'Solcu, Komünist' olmuştu bile. Azcan'ın oyunu, zor da olsa tutmuştu.

Bu tür örnekler nedeniyle Öğrenciler arasında ciddi bir korku salmışlardı. Mescide gitmediği için 'solcu' diye damgalanan birçok öğrenci, nefes alamaz durumdaydı. 'Başım belaya girer' korkusuyla, mimli öğrencilerle kimse konuşmuyor, birlikte görünmekten kaçınıyordu. Birçok yakın dostum okul içinde benimle yan yana gelmekten kaçınıyordu. Sohbetlerimiz ya okul dışında ya da gizli köşelerde gerçekleşebiliyordu. Sicilimin ilk yıl bozuk gelmesi üzerine, okul içinde adeta tecrit edilmiştim.

İbrahim Azcan, sicilimin bozuk olduğunu gösteren yazıyı elime tutuşturduğunda, oldukça mutlu görünüyordu.

Sicilimin bozuk gelmesi üzerine, daha fazla suskun kalmamak ve mücadele etmek gerektiğine karar verdim. 12 Eylül paşalarınca Polis Akademisi yönetimine getirilen Emekli Tümgeneral Siyamettin Yılmaz Yalınpala'nın karşısına çıktım. "Çok önemli ve yalnızca okul başkanına anlatabileceğim bir sorunum olduğunu" gerekçe göstermiştim. İbrahim Azcan, Yusuf Özkan ve öteki yandaşları telaş içindeydi. Girişimimin doğru olduğuna o zaman inandım. Müdüre, Fetullahçı örgütlenme ve bu örgüt elemanlarının okul içindeki egemenlikleri ve çalışmaları ile ilgili şikayetçi oldum. Yusuf Özkan ve İbrahim Azcan'ın sicilimi olumsuz kayıtlarla doldurduklarını, haksız, yalan ve iftiralarla okul içinde "terör estirdiklerini" en sert biçimde ve açıkça dile getirdiın. Müdür, bana inandığını ve gereğini yapacağını söyledi. Müdür Yardımcısı Metin Altınzincir'e de gönderip, olayları anlatmamı istedi. Ona da anlattım. Alevi kökenliydi ve anlattıklarımı hayretler içinde dinledi. Artık bir sonuç alabileceğime inandım. Ancak, hiçbir önlem alınamadı. Benim sicilim ikinci yıl da bozuk geldi ve okulla ilişiğim kesildi. Ben, sıkıntılı bir dönemi geride bırakmıştım ama arkadaşlarım o ortamda kaldı.

Yıldızsızlar

Akademi'de bıraktığım dostlarım, okulu bitirmek ve bir an önce o ortamdan kurtulmak için dikkatli, içlerine sindiremedikleri olayları olmamış varsayarak, direndiler. Ama İbrahim Azcan, Yusuf Özkan ikilisi hiç boş durmadı. Mescitçi olmayan bazı öğrencilerin okuldan atılması sağlandı. 1987 mezunları içinde bu yolla saf dışı bırakamadıkları ya da sindiremedikleri 6 isim belirlendi. Aralarında nöbette Zülfü Livaneli dinleyen Kadri Konakoğlu, 'Ada' kasetinin sahibi Yusuf Fidan'ın da bulunduğu bu kişiler "yıldızsız" mezun oldu.

Okul bitince, apoletlere "tek yıldız" takılıyor ve komiser yardımcısı rütbesi alınıyordu. Bu Akademi yasasının bir emriydi. Ancak, okul yönetimi seçtiği bazı isimlere rütbe vermemenin bir yolunu bulmuştu. Kadroya polis memuru olarak giden bu isimler, daha sonra açtıkları davayı kazandılar ve ancak yargı yoluyla rütbelerine kavuşabildiler. Ama dava süreci uzun sürdüğü için rütbelerini geç aldılar. Kendi devreleri birinci sınıf müdürlüğe yükselmişken bu arkadaşlarım hala emniyet amiri rütbesini geçemediler.

Bu yöntem sonraki yıl da işletildi. 13 kişilik bir liste vardı. Bu listenin içinde daha sonra Başbakan Ecevit'in koruma müdürlüğünü üstlenen şimdi milletvekili olan Recai Birgün de yer alıyordu. 9 ay süren bir hukuk mücadelesi yaptılar. Bazı 'yıldızsızlar' dava açıp yürütmeyi durdurma kararı da almıştı. Birgün, dönemin bakanlarından, hemşerisi Oltan Sungurlu'ya gitti. Durumu anlattı, yardım istedi. Sungurlu, Genel Müdürü aradı. Olayın perde arkasını dinledi.

Bir süre sessizce dinledikten sonra, "Bakın bizim oralarda sizin anlattığınız gibi böyle sütü bozuk adamlar çıkmaz. Siz Recai'nin böyle sütü bozuk olduğunu söylüyorsanız hemen derhal meslekten ilişiğini kesin. Böyle bir adamı nasıl meslekte tutuyor-

sunuz? Ya kanıtlarınızı ortaya koyup polislikten atın ya da hemen bir hafta içinde yıldızlarını verin..." diye yüksek sesle karşısındaki muhatabını azarladı.

20 gün sonra herkesin yıldızı verildi.

Recai, hala neden yıldızsız mezun edildiğini bilmiyor tıpkı diğer arkadaşları gibi...

Aslında bu kişilerin yargı yoluyla rütbe alacakları biliniyordu. Ama uygulanan yöntemle bu kişilerin amir sıfatıyla kura çekmeleri ve Emniyet Teşkilatı'nın önemli noktalarına gelme olasılıkları ortadan kaldırılmış oldu. Bu, geride kalan tarikatçı, sağcı mezunların; etkin makamlara daha kolay getirilebilmelerine yardımcı oldu.

Benim ayrılmamdan sonraki dönemde; 1985 yılına gelindiğinde artık örgüt egemenliğini ilan etmişti. İçişleri Bakanı Abdulkadir Aksu, Emniyet Genel Müdürü de Necati Bilican'dı. Aksu için, "Hocaefendi'nin en sadık hizmetkarlarından biridir" değerlendirmesi, Aksu'yu yakından tanıyan herkesin rahatlıkla yapabileceği bir yorumdur. Aksu'nun da bunu gizlemek ve ret etmek gibi bir kaygısı olduğunu sanmıyorum. Hiç renk vermese de, dönemin Genel Müdürü Necati Bilican'ın Aksu ile yakın dostluğu, benim için kuşku verici. Ancak, Bilican ile ilgili kesin bir yargıda bulunacak sağlam bir bulgu olduğuna rastlamadım. O dönemde kurulan Aksu- Bilican dostluğu ise hala sürüyor.

Aksu'nun, kitabın ilerleyen sayfalarında adına sıkça rastlayacağınız Muharrem Tozçöken ile de yakın dostluğu vardı. Aksu, AKP saflarına katılıp İçişleri Bakanlığı'na yeniden atandıktan sonra Tozçöken, İçişleri Bakanlığı'ndan çıkmaz olmuştu.

O TBMM'deydi

Polis Koleji ve Polis Akademisi'nin eğitim kadrosu da Fetullah Hoca Efendinin unutacağı, göz ardı edeceği bir alan değildi, kuşkusuz.

Öteki üniversitelerdeki yandaş öğretmenler, öğretim üyeleri bir yolu bulunarak, Polis Koleji ve Akademisi'ne kaydırıldı. Kadrolu olarak ders verenler yetmeyince, sözleşmeli olarak da, birçok tarikat ehli, genç polislere eğitim vermek amacıyla, polisin eğitim kurumlarına yerleştirildi. Birçok öğretim görevlisi, kurulan çark içinde akademik unvana sahip oldu. Türk İnkılap Enstitüsü'nde 1990 yılında yaşanan skandal aslında bu örgütlenmenin ilk açıklarından biliydi.

Enstitü'de, 'sınavsız ve kitapsız' akademik unvan dağıtılmıştı. Skandal, Cumhuriyet gazetesince ortaya çıkartıldı. Dönemin Enstitü Başkanı ve sonrasında yerine gelen Prof. Dr. Hasan Koni, suçlamalar karşısında sus-pus oldu. Koni, o sırada Polis Akademisi'nde öğretim görevlisiydi. Haksız akademik unvan aldığı iddia edilen İnkılap Enstitüsü öğrencileri arasında, Polis Akademisi'nin öğretim kadrosundan bir çok ad bulunuyordu. Bunlardan biri de doktora öğrencisi, İbrahim Azcan'dı.

Bu konuda soruşturma da açıldı. Ancak, usulsüzlüğün Fetullah örgütlenmesi ile ilgisine hiç bakılmadı. Soruşturma sırasında örgüt elemanları arasında panik başladı. Ancak, devletin eli yine kendilerine ulaşamadığı için, Polis Koleji ve Akademisi'ndeki Fetullahçı öğretim kadrosu, kısa bir süre süren sessizliğinin ardından yeniden açık propagandalarına döndüler.

Polis Koleji ve Akademisi'ne 12 Eylül sonrasında atanan öğretim üyeleri arasında ilginç isimler vardı. Bunlardan biri Türk Dili ve Edebiyatı derslerine gelen Bilal Coşkun'du:

Coşkun, çoğunlukla edebiyattan ya da Türk dilinden söz etmezdi. Daha çok 'hayat dersi' anlatırdı. Osmanlı'nın güzelliğin-

den, Cumhuriyet döneminin toplumda nasıl bir bozulmaya yol açtığından söz ederdi. Islam'ın yüceliğinden çok eşliliğe, tek çeşit yemek yenmesinin gerekliliğinden Atatürk'ün yanlışlarına kadar her alanda düşüncelerini anlatırdı. Şer'i hukukun adaleti tam olarak yerine getirdiğini, ancak günümüzde uygulanan Batı hukukunun adaleti sağlayamadığını, çoğunu kendisinin uydurduğu hikayelere dayanarak, ileri sürerdi. Toy öğrenciler, bu dersleri şaşkınlıkla izlerlerdi. Şikayet etmeyi düşünenler vardı elbette; ama şikayet edecek bir mercii kalmamıştı. Okul yönetimi Coşkun'un sesiyle konuşur olmuştu.

Coşkun bir ders sırasında, "Atatürk'ü Samsun'a Vahdettin gönderdi. Parasını da, O verdi. Gidip, düşmana karşı hazırlık yapması için görevlendirmişti. Ancak Atatürk, Vahdettin'e ihanet etti" deyince, öğrenciler dayanamadı. Başta Ender Gündüz, Tuncer Avcı, Olcay Tok ve ben olmak üzere, birçok öğrenci karşı çıktık. Coşkun gördüğü tepki karşısında şaşkın, dersi terk etmek zorunda kaldı.

Bir başka dersinde ise kadınların çalışmasının dinimizce yasak olduğunu, çalışan kadınların erkeklerle aynı ortama girip, yoldan çıktığını ileri sürdü. Yine tartışma çıktı. Bilal Coşkun, heyecanla tezini savunuyordu:

– Çalışan kadınların hepsi orospudur...

Ender, birden ayağa fırladı ve başladı bağırmaya:

– Benim annem ebe. Çalışıyor... Sen bunu nasıl dersin?

Coşkun'un rengi attı. Bu olay okul yönetimine ve kadın öğretmenlere yansıdı.

Bilal Coşkun. Polis Koleji'nde ders verdiği öğrencileri mezun olup Akademiye gidince, peşlerinden Akademi'de öğretim üyeliği görevine getirildi. Tanıdığı, renklerini bildiği öğrencilerini burada da eğitmeyi (!) sürdürdü. Öğrencilerin daha yetişkin, olgun ve daha çok medeni cesarete sahip olduğu Polis Akademisi'nde

de aynı şeriat propagandası yapmaya devam etti. Ta ki, hakkında soruşturma açılıp, sözleşmesi iptal edilene kadar.

Bilal Coşkun, bu tarihten sonra, Refahyol hükümeti döneminde Başbakanlık müşavirliği kadrosuna geçirildi. Tarım ve Köy İşleri Bakanı Musa Demirci eliyle, bu bakanlığın Organizasyon ve Metot Şubesine Müdür olarak atandı. Refahyol hükümetinin iktidardan düşmesinden sonra Fazilet Partisi İstanbul Milletvekili Mukadder Başeğmez'in danışmanı olarak TBMM'de göreve başladı. Coşkun, TBMM'de bir süre görev yaptı. Daha sonra da Tarım Bakanlığı'nda bir göreve atandığı duyuldu.

Bilal Coşkun, öğrencilerle içli dışlıydı. İçeriği tümüyle din, Allah, peygamber ve tarikat propagandasıyla dolu üçüncü sınıf şiir kitaplarını öğrencilere dağıtır, okuturdu. Dindar öğrencilere risaleler getirirdi. Tüm bunlar okul yönetimi tarafından da bilinirdi; ancak, Coşkun'a yıllarca kimse dokunmadı, dokunamadı. O da tarikatın ilk tohumlarının atılmasından, meyve vermesine kadar uzanan yıllarda Polis Koleji ve Akademisi'nde 'bildiği gibi ders' verdi.

DGM'lik polis öğretmenleri

Polis Koleji'nde ilk derslerini alan öğrencilerin Polis Akademisi yılları örgütlenmenin yoğunlaştığı yıllardı. 1984 yılı Fetullahçıların polise sızmaları için bir dönüm noktası oldu. Bu okulda ders veren hocalar arasında Süleyman Arslan özel bir öneme sahiptir. 80'lerin sonunda ölen Arslan, Fetullahçı eğitim kadrosunun ilk üyelerindendi. Gazi Üniversitesi Basın Yayın Yüksek Okulu Müdürüyken Polis Akademisi'nde İdare Hukuku derslerine gelen Arslan, yavaş ve sistemli bir şekilde okula kendi yandaşı öğretim üyelerinin sızması için kapı araladı. Arslan'ın BYYO'nda desteklediği Sosyolog Eyüp Sanay, şimdi Fazilet Partisi Ankara milletvekilidir. Sanay daha sonra AKP kadrolarına katıldı ve bu partinin milletvekili oldu.

Ancak eğitim kadrosunda asıl örgütlenme 1985 yılından sonra başladı. 1991'e gelindiğinde Polis Akademisi kadrosunda Fetullahçı olarak bilinen birçok isim öğrencilere eğitim vermeye başlamıştı.

Polis Akademisi'nin 'Fetullahçı Öğretim Üyeleri Listesi', 1991 yılında öğrencilerden Rafet Yılmaz'ın yaptığı ihbarla, soruşturma dosyalarına girdi. Okuldaki Fetullahçı öğrenci, komiser ve amirlerle birlikte öğretim görevlileriyle ilgili geniş bir soruşturma yapıldı. Soruşturma dosyası DGM'ye gönderildi. Soruşturmanın DGM'ye sevk edilmesi için de tam altı yıl beklendi. 1998 yılında soruşturma dosyası Ankara DGM tarafından ele alındı ancak, büyük bir rastlantı eseri suçlama yapılacak yasalar yürürlükten kaldırılmış ya da değiştirilmişti. Üstüne bir de sicil affı eklenince; dönemin DGM Savcısı Talat Şalk'ın, dosyaya takipsizlik karan vermekten başka yapacağı bir şey kalmamıştı (!) Haklarında Fetullahçı, irticacı ve şeriatçı suçlamasıyla dava açılan Polis Akademisi'nin öğretim üyeleri de bu, takipsizlik kararı ile ceza almaktan kurtuldular.

Emniyet Genel Müdürlüğü Müfettişleri, DGM'nin takipsizlik kararından sonra Emniyet Genel Müdürlüğü Yüksek Disiplin Kurulu'na "irticai öğretim üyeleri soruşturması ile ilgili" takipsizlik kararı verilmesi nedeniyle dosyalarının rafa kaldırıldığını bildirdi.

Ancak, işlem görmese de, Emniyet müfettişlerinin yaptığı bu soruşturma polis içindeki Fetullahçı örgütlenme hakkında önemli ipuçları verdi. Ünal Erkan'ın Emniyet Genel Müdürü, Ümit Erdal'ın Akademi Başkanı olduğu bu dönemde yapılan bu soruşturma, Polis Akademisi'nin tam anlamıyla irtica yuvası bir 'Fetullahçı Merkezi' olduğunu ortaya koyuyordu. Bu soruşturma raporuna dayanılarak haklarında idari işlem yapılmak üzere Yüksek Disiplin Kurulu'na sevk edilen öğretim görevlilerinin "suçlandıkları" olay" resmi belgelere şöyle yansıdı:

"Terörle Mücadele Kanununun I. maddesine muhalefet ederek, Cumhuriyetin niteliklerini, siyasi, hukuki, sosyal, laik ve ekonomik düzeninin değiştirmek suretiyle Türk Devletinin ve Cumhuriyetinin varlığını tehlikeye düşürmek, görevin yerine getirilmesinde siyasi düşünce, felsefi inanç, din ve mezhep ayrımı yapmak, Emniyet mensupları arasında bu yolda ayrım yapıcı tutum ve davranışlarda bulunmak."

İşte, Emniyet Genel Müdürlüğü Polis Teftiş Kurulu Başkanlığı'nın 1991/313 sayılı ve Başmüfettiş Dr. A. Nihat Dündar ile Müfettiş İ. Sezgin Şenel imzalı yazıda ismi sıralanan, Polis Akademisi'nde görev yapmış Fetullahçı öğretim görevlileri:

"Prof. Dr. Ali Şafak, Yardımcı Doçent Dr. Remzi Fındıklı, öğretim görevlisi Cihan Yamatoğlu, Ali Tekçe, Ahmet Karaaslan, Doç. Dr. İsmet Toprak, İhsan Bal, Muhittin Karakaya, Rıfkı Kaymaz (vefat etti), Bilal Coşkun, H. İbrahim Okutan, Öğretim Görevlisi Adem Özçetin."

Bu isimlerden bir kısmı Fetullah'ın Copları'nda yazdığım bu bilgiler nedeniyle dava açtı. Davaları kaybetmelerine karşın bir kısmı Polis Akademisi'nde göreve devam etti. Ne de olsa Akademi'nin iklimi öğretmenlerin bu tür bir sicilde olmasını yadırgamıyordu.

O tarihte yadırganmıyordu ama şimdi nasıl derseniz, eskisinden de yoğun bir cemaatleşme olduğunu rahatlıkla söyleyebiliriz. Bunu, Polis Akademisi'nde cemaate direnmek için Atatürkçü Düşünce Derneği (ADD) çatısı altında örgütlenen bazı genç polis adaylarının anlatımlarından biliyoruz. Bunu, cemaatin baskısından bunalan ve sessizce hiçbir renk vermeden okulunu bitirmeye çalışan öğrencilerden bazılarının, zaman zaman, gizlice ve korkarak aktardıkları bilgilerden, bu tip 'hocalardan' yakınmalarından biliyoruz.

Dahası Akademi'deki öğretmenlerin büyük çoğunluğunun derslerde evrensel hukuk yerine İslam hukuku anlattıklarını, ce-

maati öven yorumlar yaptıklarını, öğrenciler arasında 'renk ayrımı' yaptıklarını, Akademi yönetiminin bu öğretmenlere ayrıcalık ve koruma sağladığını, şikayet etmeye kalkışanların başını 'büyük derde' girdiğine dair bilgilerden de öğreniyoruz ki, Kolej ve Akademi'ye atanan öğretim üyeleri ve öğretmenlerin büyük çoğunluğu artık, tam anlamıyla 'hoca!'

Peki, somut kanıtlar var mı?

Elbette var.

1992 soruşturmasında komiser muavinlerinin ifadelerinde ismi geçen Ali Şafak, en belirgin örneklerden biridir. Şafak, derslerde Latin alfabesine geçilmesinin yanlış olduğu ve Arap alfabesinin kullanılmasının gerektiğini söylediği için şikayet edilmişti. Ali Şafak'ın oğlu, Ahmet Şükrü Şafak da bir Polis Koleji öğrencisi olarak teşkilata katıldı. Babasının öğretim üyeliği, dekanlık yaptığı yerde yani Polis Akademisi'nde mezun olup teşkilata katıldı. O da Ankara dışına çıkmayıp, Emniyet Genel Müdürlüğü kadrosunda istihdam edilenlerden...

Ali Şafak, AKP döneminde, Cumhurbaşkanı Gül tarafından, Polis Akademisi Güvenlik Bilimleri Fakültesi Dekanılığı'na atandı. Bu kitabın bir sonraki bölümünde ayrıntılı şekilde anlatılan Karatepe olayında, Şükrü Karatepe'yi aklayan bilirkişi raporunda imzası olan isimlerden biri de yine Ali Şafak'tı. O belgedeki bir diğer isim de Fetullah'ın Coplar'ında adı geçtiği için bana dava açanlardan biri olan Mesut Bedri Eryılmaz'dı. Bir başka isim de Vahit Bıçak'tı. Bıçak ise AKP hükümeti tarafından, Başbakanlık İnsan Hakları Kurulu Başkanlığı'na getirildi.

Aydınlık Gazetesi, 30 Mayıs 1999 tarihinde yayınladığı ikinci tarikatçı polisler raporu haberinde isim isim, makamları da belirtilerek cemaatçi öğretim üyelerini saydı. Onlarca isim sıralandı. Bu rapor Emniyet'in de elinde var. O isimlerin hepsi biliniyor. Dahası, Akademi, Kolej ve Polis Meslek Yüksek Okulları'ndaki akademik kadroya, yönetimdeki isimlerin biyografilerine bak-

mak bile bu iddialarda gerçeklik payı olduğunu göstermektedir. Bu nedenle ciddi bir inceleme yapılması zorunlu. Ama ne Emniyet Müfettişleri ne de savcılar bu tür bir incelemeye kalkışmaz, kalkışamaz...

Karatepe olayı

1996 Yılı 10 Kasım Atatürk'ü anma törenlerinde, saygı duruşundan sonra "İnancımıza saygı duyulmadığı bir dönemde, içim kan ağlayarak, bugünkü törenlere katıldım" diye konuşan ve laiklik karşıtı sayılan bu konuşması ile ilgili DGM'ce soruşturma açılan Kayseri Anakent Belediye Başkanı Refah Partili Şükrü Karatepe olayında bir skandal patlak verdi.

Bilirkişi olarak Polis Akademisi Kamu Hukuku Ana Bilim Dalı Başkanı Prof. Dr. Ali Şafak atanmıştı. Şafak, Karatepe'yi aklayan bir rapor sununca, olay basın tarafından "büyüteç altına" alındı. Bilirkişi yardımcıları olarak da, Yardımcı Doç. Dr. Vahit Bıçak ve öğretim üyesi Mesud Bedri Eryılmaz atanmıştı. Basın Karatepe'yi aklayan raporu Polis Akademisi'ne mal etti.

Aslında bilirkişi atanmasıyla Akademinin ilgisi yoktu. Bu konuda bir soruşturma açıldı. Soruşturma Ali Şafak ve diğer öğretim görevlilerinin Akademinin adını kötüye çıkarttıkları ileri sürülerek, sözleşmelerinin feshedilmesiyle sona erdi. Bu işlem de ancak 2 yıl sonra yapılabildi.

Bu süre içinde Ali Şafak, Akademinin adını kullanarak çeşitli kurum ve kuruluşlara bilirkişi ve danışman olarak hizmet verdi. Bunlardan biri, yurt dışı göreviydi. Eyalet sistemi ile yönetilen Almanya'dan İstanbul Anakent Belediyesi'ne bir çağrı geldi. Çağrı, Almanya eyaletlerinden birisinin Belediye Başkanlığı tarafından yapılıyordu. Yerel polisin narkotik konusunda çeşitli ülkelerle işbirliği amacıyla düzenlediği toplantıya, İstanbul'dan da bir bilirkişinin, temsilci olarak gönderilmesi isteniyordu. Aslında, bu çağrı-

nın Emniyet Genel Müdürlüğü'ne yapılması gerekiyordu. Ancak, Almanya, Türkiye'deki yönetim sistemini göz önüne almadan, en büyük kent İstanbul'un Belediye Başkanlığı'na çağrı göndermişti. Dönemin Belediye Başkanı Refah Partili Tayyip Erdoğan, çağrı yazısını Emniyet Müdürlüğü'ne göndermek yerine, Ali Şafak'ın adını, temsilci olarak Almanya'ya bildirdi. Şafak, bu ülkede Türk Emniyet Teşkilatı adına, narkotik konusunda görüş açıklayıp, ahkam kesti. İşbirliği önerilerini not edip, Türk Emniyeti adına sözler verdi. Şafak'ın uzmanlık alanı narkotik değildi. Erzurum İlahiyat Fakültesi kökenli Şafak, fıkıh ve kelam uzmanıydı.

Şafak'ın bu gezisi gizli kalmadı ve Emniyet içinde büyük yankı buldu. Şafak'a tepkiler giderek artıyordu. Şafak'ın yandaşı diğer öğretim üyeleri de benzer ilişkiler içindeydi ve bu ilişkiler hiç de gizli yapılmıyordu. Büyük bir cesaretle açık açık egemenlik sürüyorlardı.

Akademik kökenli öğretim görevlilerinin yanına, Emniyet mensubu olarak branş derslerine gelen rütbeli öğretim görevlilerini de katınca, bu ilginç öğretim kadrosunun uzun bir listesi çıkartılabilir. Ayrıca, bu isimler sadece bir ihbarda adı geçtiği için soruşturmaya konu oldu ve haklarında DGM tarafından dava açılabildi. Ama daha geniş çaplı bir soruşturmada, başka isimlere de rastlamak mümkün.

Polis Akademisi, bu olaya adı karışanlar ve ardından yaşanan Karatepe olayına Akademinin adını karıştıran öğretim görevlilerinin sözleşmelerini feshetmek zorunda kaldı. Ancak kalanların neler yaptığını, derslerde neler söylediklerini öğrenmek için tüm sınıflara gizli dinleme aygıtları yerleştirildi. O günleri yaşayan bir yetkili, "başka çaremiz kalmamıştı" diye cihazları savundu. Öğretim üyeleri hakkında daha geniş bir soruşturma açmak ise cesaret işiydi. Çünkü emniyetin tüm birimlerinde tarikatın elemanı vardı ve engellemeler Bakan düzeyinden en alt birimlere kadar ulaşıyordu. Akademi yönetimi, Siyasal ve Hukuk Fakültelerine

giderek, dekanlara, "Makaleler yazmakla olmuyor. Hocalarınız öğrencilerimize ders versin. Yoksa geleceğimize yazık olacak" diye hem uyarıda bulunuyorlar hem de yardım istiyorlardı.

Çünkü okulda ders veren bazı emniyet mensubu uzmanlar, silahlarına mermi sürüp, masanın üstüne koyarak ders verecek hale gelmişlerdi.

Çünkü okulda artık sahte peygamberler bile cirit atar olmuştu:

'Sahte Peygamber' ders verdi

Bu dönemde Emniyetin gelecekteki en üst müdürleri olacak öğrencilerinin sınıflardaki Atatürk posterlerini indirdikleri kayıtlara geçmişti. "Bizim milli marşımız ezandır. Bırakın İstiklal Marşını" diyen bu öğretim üyelerinin verdiği derslerle, öğrencilerin zihniyetleri biçimleniyordu. Kendisini 'Peygamber' ilan eden bir sahtekar bile Polis Akademisi'nde ders verebilecek ortamı bulmuştu. Bugün sarıklı, cüppeli dolaşan, çevresinde müritleri ile seri bir yaşam biçimi sergileyen İskender Evranasoğlu adındaki bu sahte peygamber bile 'sızmanın' en önemli merkezinin Polis Akademisi olduğunu anlamıştı; ama devlet bu en kritik noktayı korumaya alamamıştı. Polis Akademisi, irticaın kol gezdiği, filizlenip, meyve verdiği verimli bir tarla olmuştu.

Ümit Erdal'ın direnci

Bu olayların yaşandığı dönemde Akademi Başkanlığını yürüten Ümit Erdal, Fetullahçı örgütlenmeyi kırmak için çok savaşım verdi. Ancak, Fetullahçıların torpille yurtdışına gönderdiği polislerin geri çağrılması için uğraşırken, makamından oldu. Bu olay da oldukça ilginçtir:

Ünal Erkan'dan sonra Mehmet Gazioğlu, İçişleri Bakanı oldu. Fetullahçılar, yeni bakana yakın iki dost milletvekilini bir gün Bakana gönderdiler. Milletvekillerinin istekleri çok masum görünüyordu. Gazioğlu, ricacı milletvekillerinin isteğini yerine getirmek için telefonu kaldırıp, Polis Akademisi Başkanı Ümit Erdal'ı bağlattı:

Başkan Ümit Erdal'a, "Yurt dışındaki Araştırma Görevlilerinin görev sürelerini uzatalım. Bunun için gerekli belgeyi ve dosyayı hazırlayıp bana onaya getirin" dedi.

Kısa bir süre sonra Ümit Erdal elinde bir dosya ile Bakanın odasına girdi:

- Bakanım, tam 4 yıl önce Polis Akademisi adına İngiltere'ye 41 kişi gönderdik. Bunların nerede olduklarını büyükelçilik ve öğretim gördükleri kurumlardan araştırdık. Çoğunun yerini bile belirleyemedik. Şimdi bunların öğretim sürelerinin 1 yıl daha uzatılması için baskı yapılıyor. Üstelik çoğunun, mastır konuları emniyet ile hiç ilgisi olmayan konular. Bunlar dönseler bile bizim işimize yaramazlar. 4 yıldır yurt dışında ne yaptıkları belli olmayan bu kişilerin, sürelerinin uzatılmasına karşıyım.

Bakanın yanında bulunan iki milletvekili araya girerek, "4 yıl okutmuşuz, bir yıl daha kalsınlar" diye müdahale ettiler. Ümit Erdal, Bakanın istediği uzatma isteği yazısını yazıp, onayına sunamayacağını yineledi. Gazioğlu, milletvekillerinin yanında kendisine itiraz eden Akademi Başkanı'na sert çıktı. Bakanın sözleri, Erdal'ın onuruna dokundu. Makamdan ayrılıp, odasına gider gitmez görevliye "Bana birkaç tane büyük kutu bulun" dedi. Kutu, "Görevden alınabilirim, eşyalarımı toplayacağım" anlamına geliyordu.

Aradan 2 saat geçmeden Bakanlık makamından gelen "Gizli-kişiye özel", 'sarı zarfı' aldı. APK Kurulu Uzmanlığı'na, yani kızağa alındığı yazıyordu. Asayiş Daire Başkanlığı ve Asayişten sorumlu Emniyet Genel Müdür Yardımcılığı gibi aktif görevlerde

bulunmuş Ümit Erdal'a bu olaydan sonra etkin hiçbir görev verilmedi. Fetullah'ın yurt dışında eğittiği polislerin geri çağrılmasını isteyen Erdal, örgüt tarafından pasifize edildi.

Polis Akademisi, emniyet teşkilatının idari kadrosunu yetiştiren tek okul ve buraya bağlı polis meslek yüksek okullarının öğrencilerini de yetiştiriyor. Yani kurmay sınıfının da, rütbesiz polislerin yetiştirilmesi de Akademi Başkanlığı uhdesinde.

Emniyet teşkilatının beyin kadrosunu yetiştiren bu Akademi'nin yapısı elbette ki, polis teşkilatının yapısını da belirliyor. Akademi'deki öğretim kadrosunun büyük çoğunluğu imam hatip ve ilahiyat kökenlidir. Bu kişilerin verdiği eğitime dini motifler elbette ki, bulaşıyor. Yani tüm polisleri eğitip onlara hukuk normlarını öğreten bu öğretmenler, öğretilerine dini söylemleri ve dini normları da ekliyorlar.

Evrensel hukuk normlarını anlatırken, İslam hukukundan bir örnek anlatmayı da ihmal etmeyen çok sayıda öğretim görevlisi bu okulda görev yapıyor. Fetullah'ın Copları'nı yazdıktan sonra, gizlice bana ulaşan Polis Akademisi öğrencilerinden, bu yönde onlarca yakınma duydum. Bugün öğretim görevlilerine yakından bakınca, çoğunun imam hatip ya da ilahiyat kökenli oldukları görülecektir.

Buna örnekse, bugün Akademi Başkanlığı'nı, emniyet içinden değil sivil bir öğretim üyesi yürütüyor. Emniyet Teşkilatı'nda Akademi'nin Başkanlığı'nı yürütmeye 'ehil' kimse kalmamış gibi, dışarıdan yapılan bu atamaya yakından bakınca Akademi fotoğrafının 'nedenini' anlayabiliyorsunuz. Akademi öğrencilerini dinleyince, Akademinin içinde yaşananlara bakınca anlayacağınız bu 'nedeni', Başkan Prof. Dr. Zühtü Aslan'ın kimliğinde de bulabilirsiniz. Aslan, İmam Hatip Lisesi mezunudur. Aslan'ın Akademi Başkanlığı döneminde kadrolaşmaya ilişkin şikayetlerin yanı sıra; bir ilk gerçekleşti ve Akademi, ünlü 'Açılım Toplantılarına' ev sahipliği yaptı.

Benim okuduğum yıllardaki Enstitü statüsünden Akademi statüsüne kavuşturulan bu okul, bugün devasa bir yapıya dönüştü. Fakülteleri, meslek yüksek okulları ile birçok birime sahip Akademi'de, artık master ve doktora yapmak da mümkün. Ama Akademi'ye doktora yapmak için kabul edilenlerin birçoğunun da, Işık Evlerinde yetişenler olduğu ileri sürülüyor. Emniyet içerisindeki terfilerde akademik kariyerin ne kadar önemli olduğunu burada anlatmanın gereksiz olduğu kanaatindeyim.

MEYVE DÖNEMİ

Akademi Yasası cemaate yaradı

1984 yılına kadar 'Tarikat Evleri'nde yetişen öğrenciler ve bunların ilk mezunları, bu tarihten sonra Fetullahçı kimliği ile organize olmaya başladılar. Bu örgütlenmenin 'Yukarıdan bir yerlerden organize edildiği' tartışılamayacak kadar açıktı. Yalnızca öğrencilerin çabasıyla yapılamayacak kadar büyük ve kapsamlı bir yapılanmaydı bu. Örgütlenmeye ivme kazandıran Polis Akademisi Yasası'nın çıkmasıdır. Bu da Emniyet Teşkilatı'nın üst düzey yönetiminden, İçişleri Bakanlığı'na ve siyasi mekanizmaya kadar uzanmak zorundaydı.

Polis Akademisi kurulmasına ilişkin ilk öneri Polis Enstitüsü ve Koleji eski Müdürlerinden Ahmet Rıfat Kemerdere'ye aittir. Ancak, bu öneri 1984 yılında gerçekleşebildi. Bu tarihe kadar 3 yıllık eğitim veren Polis Enstitüsü, 6 Aralık 1984 tarihinde, dönemin İçişleri Bakanı Abdulkadir Aksu'nun çabaları ile Polis Akademisi Yasası çıkartılarak, 4 yıllık Akademi haline getirildi.

Bu yasa, polis içine İmam Hatip kökenli Fetullahçıların sızması için yürütülen operasyonun bir parçasıydı. Yasanın çıkmasında başrolü Muharrem Tozçöken ve Recep Gültekin (Ankara Emniyet Müdürlüğünün hazırladığı listede adı ilk sıraya yazıldı.) oynadı. Ancak o dönemin Emniyet Genel Müdürü, yardımcıları ve özellikle Eğitim Dairesi Başkanının da önemli rolleri vardı.

Muharrem Tozçöken ve Recep Gültekin, hakkında ayrıntılı bilgiler verilmesi gereken kişiler. Emniyet Teşkilatı içinde bu ikisi çok tanınmış kişilerdir. Tanınmalarına yol açan çok neden var.

En sonuncusu, bu nedenlerin tümünü açıklayan B.05.1.EGM. 0.60.01. (126)58 sayı ve 15 Haziran 1999 tarihli, Emniyet Genel Müdürlüğü, Teftiş Kurulu Başkanlığı'na sunulan ve altında Polis Başmüfettişleri Ahmet Saraç, Mustafa Maktav ve E.Özgül Ezer'in imzası bulunan rapordur.

Rapor, 'Fetullah Gülen Örgütü' mensubu oldukları ileri sürülen birçok polis hakkında yapılan soruşturmanın sonucuna ilişkin. Bu raporda Recep Gültekin ve Muharrem Tozçöken ile ilgili bölümler ilgi çekiyor. Raporda, o dönemde Personel Daire Başkanı olan Recep Gültekin'in emniyet amirliğine terfi ettiği 1982 yılından günümüze kadar görev yaptığı birimlerde birlikte çalıştığı mesai arkadaşları ve daire amirleri ile karşılıklı görüşmeler yapıldığı belirtildi ve "Yabancılar Daire Başkanlığında çalıştığı dönemde, Daire Başkanı; Recep Gültekin ile beraber çalıştığı dönemde irticai tutum ve davranışının olmadığını, ancak Muharrem Tozçöken zamanında Polis Akademisi'ne tayin olduğunu, bu esnada irticai gruplarla hareket ettiğini belirtmiştir. Mesai arkadaşları; namaza düşkün, mutaassıp biri olduğu ancak Muharrem Tozçöken zamanında malum kişilerle dini yönden bir hareket içinde bulunduğu ve bu dönemde başkaları tarafından kullanıldığı, daha sonra bunun farkına vararak, belirtilen gruptan koptuğu ve onları reddederek yanlışlık içinde olduğunu anladığını ve şu anda irticai yanının olmadığı belirtilmiştir" denildi.

Gültekin'in Polis Akademisi'nde görev yaptığı dönemle ilgili olarak da şu saptamalarda bulunuldu:

"Polis Akademisi Başkanı: Namaza düşkün, Cuma'yı kaçırmayan, fikri yapısı itibariyle dine düşkün, 'o tip insanlarla' çok samimi olduğunu, belirtilen dönemde Muharrem Tozçöken ile direk ilişki içinde olduğunu, Muharrem Tozçöken zamanında kendi aralarında yaptıkları yapılanmada yer aldığını ve zincirin halkaları gibi birbirlerini tamamladıkları ve Nakşibendi tarikatından olup, öğrencileri de etkileme çabası içinde olduğunu ve bunlara görevi süresince mani olmaya çalıştığını beyan etmiştir."

Polis Akademisi Başkan Yardımcısı da müfettişlere Gültekin ile ilgili olarak şunları söyledi:

"Muharrem Tozçöken'in Genel Müdür Yardımcısı olması ile kendi fikrindeki kişileri teşkilatın her tarafına dağıttı. Bunların yandaşları doğrultusunda toplanıp, resmi araçla Cuma'ya gittiklerini duydum. İsmet Toprak, İhsan Erdem paralelinde kişilerle irtibatlıdır. Bunlar, kendi yandaşları ile görüşürler, Abdulkadir Aksu, İçişleri Bakanı iken bu kişiler ve Gültekin ile irtibatlıydı. Sanıyorum Nakşibendi tarikatındalar."

Akademideki mesai arkadaşları ise müfettişlere, "Recep Gültekin, Akademide görevli İsmet Toprak, Adem Türer ve İbrahim Azcan ile birlikte aynı gruptalar ve birlikte hareket ederek, çalışma yapıyorlardı" diye bilgi verdiler.

Bir Akademi öğrencisi, "Recep Gültekin, Fetullah Gülen hocanın faal elemanı ve Akademideki beynidir" diyerek, çok daha ileri bir açıklamada bulundu.

Muharrem Tozçöken Emniyet Genel Müdürlüğü Personel Daire Başkanlığı, Emniyet Genel Müdür Yardımcılığı, Niğde Emniyet Müdürlüğü görevlerinde bulundu. Hakkında bu rapor düzenlendikten sonra, Saadettin Tantan döneminde İçişleri Bakanlığı Mülki İdare Amiri Hukuk Müşavirliği görevine getirildi. O tarihte bu atamanın usule uygun yapılmadığı yolunda iddialar gündeme geldi. Ancak iddianın üzerine gidilmedi.

Bu görevinden emekli olduktan sonra AKP saflarına katıldı. AKP'den Eskişehir milletvekili olarak TBMM'ye gelen Tozçöken, partinin İçişleri Bakanlığı ile 'bağı' oldu. Bakanlıkla ilgili neredeyse tüm işler Tozçöken tarafından takip ediliyordu. Tabii bu işlerin tümü uzmanlık alanı olan polisle ilgiliydi. Polis uzun yıllardır siyasilerden 'torpil' arar olmuştu zaten. Bu tür atama ricaları, tayin ve terfi istekleri Tozçöken tarafından Bakanlığa iletiliyordu.

AKP teşkilatlarından ya da başka yerlerden gelen atama, tayin ve terfi gibi istekleri değerlendirip, İçişleri Bakanlığı'na ileten Toz-

çöken'in kendi damadı olan ve Ankara Emniyet Müdürlüğü'nün hazırladığı Fetullahçı Polisler Listesinde 49'ncu sırada adı bulunan. Rıdvan Çalıkuşu ile ilgili ne tür tavassutlarda bulunduğunu bilemiyorum. Ama Çalıkuşu, kayınpederi AKP saflarına katıldığı süreçte, Başbakanlık Koruma Şube Müdürlüğü emrine atandı.

Örgütlenmenin temel taşları

Biz dönelim rapora. Bu raporun "Tahlil" ve "Netice ve Kanaat" bölümleri çok daha önemliydi:

"Söz konusu görev emri ile Emniyet Genel Müdürlüğü Personel Daire Başkanı Recep Gültekin 'in 'Tarikat yanlısı olduğu ', iddiaları ile ilgili olarak;

1985-1992 yılları arasında, irticai yapıya sahip kişilerin Emniyet Teşkilatı içinde yapılanmaya gittikleri ve bu dönem içerisinde önemli yerlerde daire başkanlıkları, eğitim kurumları ve illerde kendi elemanlarım yerleştirerek uzun vadeli, planlı ve programlı bir şekilde çalışma içerisinde oldukları herkesçe bilinen bir gerçektir. Belirtilen yıllar arasındaki teşkilat bünyesindeki yapılanmada, eğitim kurumlarına eleman almada, yurt dışına eğitim ve araştırına amacıyla personel gönderilmesinde, rütbe terfilerinde, alama/arda ve diğer konularda kendi yandaşlarına çeşitli menfaatler sağlanmıştır.

Günümüzde Emniyet Teşkilatında yer alan irticai gruplardan bazılarının 1990-1992 yıllarında Polis Akademisi Başkanlığına alınan özel sınıflardan olduğu görülmektedir. Yine yukarıda belirtilen yıllar içerisinde Polis Koleji ve Akademisine alınan öğrencilerin, bugün irticai faaliyetler içerisinde yer alan rütbeli elemanlar olarak karşımıza çıkmaktadırlar.

Konuya örnek olarak 1992 yılında Polis Başmüfettişi İzzet Sezgin Şenel tarafından yapılan tahkikatta Polis Akademisinde

görevli dokuz Öğretim üyesi ve H. Basri Ergül, Muharrem Tozçöken, Salih Tuzcu, Adem Özçetin gibi üst düzey yöneticilerin de bulunduğu 90 'a yakın personel hakkında Emniyet Örgütü Disiplin Tüzüğünün 8/1 maddesine göre meslekten çıkartılmalarına ve bütün sanıklar hakkında Devlet Güvenlik Mahkemesine suç duyurusunda bulunulması talep edilmiştir.

Vermiş olduğumuz örneklerle Emniyet Teşkilatında ve Polis Akademisinde irticai gruplara ait kesimin nasıl bir yapılanma içerisinde oldukları, planlı ve programlı çalışmalarının sonucunda atılan tohumların yeşererek günümüzde nasıl büyüdüklerini görmekteyiz...

...Recep Gültekin 1985 yılında Şube Müdürü olarak (4. sınıf Emniyet Müdürü) Polis Akademisi'ne geçmesiyle beraber 1988 yılında Polis Akademisi Başkan Yardımcısı, 1989 yılında ise Dış İlişkiler Daire Başkanı olmuştur. Yani 4 yılda bu rütbeyi almıştır. Günümüzde ise aynı şartlarda Birinci Sınıf Emniyet Müdürü olabilmek için en az 9 yıl müdürlük yapmış olması gerekmekledir.

...Adı geçen, 1. Sınıf Emniyet Müdürü olarak Daire Başkanlığı görevini yürütürken, daha alt rütbe görevi olan ve 2. sınıf Emniyet Müdürü tarafından yürütülen Akademi Başkan Yardımcılığı görevini de bırakmamış, her iki görevi de birlikte yürütmüştür.

...Mevzuata, meslek disiplin ve hiyerarşisine aykırı olmasına rağmen her ikisini de birlikte yürütmüş olmasındaki amacın; irticai grup için önemli bir yer teşkil eden Polis Akademisi'ndeki elemanlarını kaybetmemek ve irticai grubun kendi aralarındaki yaptıkları yapılanmanın zarar görmemesini ve faaliyetlerine devam edebilmesidir. Mevzuata, hiyerarşiye ve meslek disiplinine aykırı olarak, belirtildiği üzere çalışmasının başka türlü bir açıklaması mümkün değildir.

Daire Başkanı Recep Gültekin, belirtildiği üzere ya rütbe terfilerini erken elde etmek amacıyla veya gerçekten de çevresince dini vecibelerini yerine getiren, mutaassıp biri olarak tanınan bu

kişinin irticai kesime ait kimseleri, kendisine daha yakın olduğunu düşünerek bunlar içerisinde yer aldığı, belirtilen yıllar içerisinde Emniyet Teşkilatı'ndaki irticai örgütlenme içerisinde yer alarak yapılanmada faal olarak rol aldığı, hatta Akademideki öğrencileri etkilediği belirtilmiştir.

Diğer taraftan aynı kişilerin beyanlarına göre Recep Gültekin'in Nakşibendi tarikatından olduğu beyan edilmekle beraber, Polis Akademisi'nde çalıştığı dönemde Fetullah Hocanın faal elemanı olup, Akademideki beyni olduğu ifade edilmiştir. Ankara Emniyet Müdürlüğü'nün yapmış olduğu istihbarı çalışma da bu iddiayı tespit eder niteliktedir.

Ankara Emniyet Müdürlüğü'nün Recep Gültekin ile ilgili olarak yapmış olduğu değerlendirmede, Polis Akademisi Başkan Yardımcısı olarak görev yaptığı dönemde Emniyet Genel Müdür Yardımcısı olan Muharrem Tozçöken'in talimatları doğrultusunda hareket ettiği, Fetullahçı öğrencilere gereken desteği sağladığı ve mezuniyetlerinde, aldığı direktifler doğrultusunda, başta eğitim kurumları (öncelikle Akademi ve Polis Koleji) olmak üzere tayinlerini yaptığı, Dış İlişkiler Daire Başkanı olduktan sonra yurt dışı sınavlarında bu grup mensuplarına gereken yardımı yaptığı ve Salih Tuzcu, Muharrem Tozçöken ve Talip Tuncer gibi Fetullahçı örgütlenmenin üst düzeyinde bulunan şahıslarla yapılan toplantılara iştirak ettiği şeklinde bilgilerin derlendiği bildirilmiştir.

Daire Başkanı Recep Gültekin 'in Polis Akademisinde görev yaptığı dönem içerisinde, hangi sebeple olursa olsun irticai gruba mensup kimselerle birlikte hareket ettiği ve Akademideki görevi esnasında irticai örgütlenme içerisinde yer alarak, yapılanmada faal rol aldığı, bilgisine başvurulan kimselerin beyanlarından anlaşılmakladır. Ayrıca bu şahsın Nakşibendi Tarikatından olduğu, hatta Akademide görev yaptığı dönemlerde Fetullah Gülen Hoca'nın faal elemanı olduğu ileri sürülmüştür.

Daire Başkanı Recep Gültekin'in Nakşibendi tarikatından veya Fetullah Gülen Hoca'nın elemanı olduğu yolundaki beyanlar,

bu şahsın iddia olunduğu üzere 'tarikat yanlısı' olduğunu göstermektedir. Ancak bunlardan hangisiyle ilişki içerisinde olduğu tespit edilememiştir.

Yukarıda yapılan bütün değerlendirmelerin ışığı altında Daire Başkanı Recep Gültekin hakkında ileri sürülen iddianın doğru olduğu kanaati hasıl olmuştur. "

Müfettişler, Recep Gültekin hakkında hukuki soruşturma açılmasının ve suç duyurusunda bulunulmasının bir yarar sağlamayacağını, Gültekin'i suçlayacak dönemin Polis Akademisi Başkan Yardımcılığı yaptığı dönem olduğunu belirterek, zaman aşımı nedeniyle işlem yapılamayacağını da raporlarında belirttiler. Ancak, "tarikat yanlısı olduğu belirtilen bir personelin, Daire Başkanı olarak halen görev yapmasının, yanlısı olduğu tarikat veya cemaat elemanlarına çeşitli yararlar sağlayabileceği ve faaliyetlerine devam edebileceği nedeniyle adı geçen Recep Gültekin'in Birim Amiri olarak görevlendirilmemesinin uygun olacağı" önerisinde de bulundular.

Gültekin bu raporlardan sonra bir süre 'yakın markajda' kaldı. Etkin görevlere verilmeyince tepki gösterdi. Daha sonra İngiltere'ye 'polis irtibat görevlisi' olarak gönderildi. Deşifre olmasın nedeniyle yurt içinde etkin görevlere getirilmesinin mümkün olmadığı, önü tıkandığı için olsa gerek; yurt dışında görevlendirildiği de teşkilat içinde konuşulur oldu.

Raporda, Muharrem Tozçöken ile ilgili ayrı bir değerlendirme bölümü bulunmamasına karşın, **"İrticai eğilimli" diye tanımlanan, Eğitim Daire Başkan Yardımcısı Fettah Ünsal'ın, (Ankara Emniyeti'nin hazırladığı listede 37'nci sırada yer aldı. Ünsal şu anda Emniyet Genel Müdürlüğü Özel Güvenlik Daire Başkanı olarak görev yapıyor...) Personel Daire Başkanlığı Atama Şubesinde çalıştığı dönemde "irticai kesimin örgütlenme ve çalışmalarında Muharrem Tozçöken'e yardımcı olduğu bilinmektedir"** denilerek, Tozçöken hakkında da müfettiş yargısı ortaya kondu.

Tozçöken ve Gültekin'in, İçişleri Bakanı Abdülkadir Aksu'yu etkileyerek, Polis Akademisi Yasası'nı çıkartmadan önce; Polis Enstitüsü Müdürü 12 Eylül yönetiminin işbaşına getirdiği Tümgeneral Siyamettin Yılmaz Yalınpala'ydı. Yalınpala da bilmeden bu 'operasyona alet' olmuştur. Ancak, figüran olarak hizmet ettiği Fetullahçılar, Akademi Kanunu yürürlüğe girer girmez Yalınpala'nın sözleşmesini sona erdirdiler. Yalınpala, asker kökenliydi ve artık 12 Eylül'ün izleri de geride kalmaya başlamıştı.

'Askere karşı polis' politikası güden Fetullahçıların bu yaklaşımı o dönem için, demokratik bir davranış olarak yorumlandı. Hala da bu anlayışla, polisin güçlenmesinin demokratik bir gelişme olduğu düşünülüyor. Bir polis devleti haline dönüşmek ve daha da ötesinde bu polis devletinin polisinin, CIA tavassutuna sahip bir Cemaat liderinden talimat aldığını düşünmek korkunç geliyor. Bunun ne demokrasiyle ilgisi var ne de bu yapıyı savunanların demokrat olduğunu söylemek mümkün...

İmamlar akın etti

Akademi yasasında yer alan küçük bir madde polisteki irticai örgütlenmenin güçlenmesinin temelidir. Akademi Yasasının 16'ncı maddesinin ilk fıkrasında yer alan, "**Emniyet Genel Müdürlüğü'nce tespit edilecek Akademi kontenjanı, polis kolejleri ile lise ve dengi okul mezunları arasında yapılacak yazılı ve sözlü sınavlarda en yüksek puanları alanlarla doldurulur. Kontenjanın en az yüzde 25'i lise ve dengi okul mezunlarına ayrılır**" hükmü, **İmam Hatip** mezunları için işletildi.

Aynı maddenin üçüncü fıkrasında yer alan, "**Üniversite mezunlarından Akademiye girmek isteyenler bir yıllık özel eğitime tabii tutulurlar. Bunlardan başarı gösterenler, Akademi mezunlarına tanınan bütün hak ve yetkilerden aynen yararlanırlar**" hükmü ise, **İlahiyat Fakültesi** mezunlarının emniyetin kurmay sınıfının içine sızmasını sağladı.

Yasanın çıkmasının ardından, 1985 yılından bu yana, her yıl büyük çoğunluğu İlahiyat Fakültesi mezunu ya da İmam Hatip kökenli yüzlerce öğrenci, 1 yıl Akademide eğitim görüp, kurmay sınıf olarak kadroya katıldı.

Yasanın sakıncalarını görüp karşı çıkanlar, "Bu değişiklikle psikolog, sosyolog, bilgisayarcı, elektronik uzmanı birçok üniversiteliyi teşkilata kazandıracağız" sözleriyle kandırıldı ve Polis Akademisi'ne "dışarıdan" öğrenci alınmasının yolu açıldı. Dışarıdan alınacak isimlerin belirlenmesinde etkin rol oynayan Muharrem Tozçöken ve Recep Gültekin, yıllarca, Akademiye önceden belirlenen listelerdeki isimleri aldılar ve 1 yıl sonra da komiser yardımcısı olarak mezun edilmelerine olanak tanıdılar.

Akademi Yasası'nın çıkmasından bir yıl sonra 1985'te üniversitelerden öğrenci alımı başladı. 1985 yılında, üniversite mezunları arasından başvuranların ve okula alınanların yüzde 60'ından fazlasının, İmam Hatip Lisesi ve İlahiyat Fakültesi mezunu olduğu saptandı. İlk 'Özel Sınıf' mezunlar arasında 61 kişi İlahiyat Fakültesi'nden mezun olduktan sonra Akademiye kayıt yaptırmıştı. Elektronikçinin, sosyologun, doktorun polislikte ne işi olabilirdi ki? Sonraki yıllarda da, dışarıdan alınan öğrenciler içinde bu uhrevi bilgilerle donanmış kişilerin oranı, giderek arttı.

Gerek Polis Koleji'nde gerekse Akademi'de bu yıllardan sonra hızla bir biçimde 'demokrat öğrenci kıyımı' yaşandı. Bunun yanı sıra ve bundan daha hızlı bir şekilde 'Fetullahçı kadro' oluşturma operasyonu yürütüldü. Polis Akademisi'nin kuruluşundan sonraki ilk yıllarda okul mescidi oldukça canlı günler yaşadı. Öğrenci yatakhanesinde suların kesik olduğu zamanlar mescitte sıcak su şakır-şakır akardı. Ancak hiçbir demokrat öğrenci buraya giremezdi. Polis Akademisi'nin bitişiğindeki Başbakanlık ek binasının mescidi de uzun yıllar, Cuma namazlarında öğrencilere ev sahipliği yaptı. Buradaki bürokratlarla, öğrenci imamlar Cuma namazları sırasında kitap alışverişi yapar, talimatlar alırlardı. Bu dö-

nemde bir ihbar üzerine, Başbakanlık Mescidi ile ilgili soruşturma bile yapıldı.

Polis Koleji'nden, temel Fetullahçı dersleri ile yetişip, Akademi'ye gelen öğrenciler ile Polis Akademisi Yasası'nın sağladığı olanakla ilahiyat Fakültesinden gelen, "Özel Sınıf Fetullahçıların' birleşmesiyle; Polis Akademisi, tam bir 'irtica yuvası' haline gelmişti.

Akaclemi'den mezun olan bu 'özel sınıflar' her zaman 'özel' birimlerde görev yaptılar. Polis Koleji ve Akademisi'ni bitirip yetişen yüzlerce müdür varken, makam yokluğu nedeniyle birinci sınıf emniyet müdürlerinin yüzlercesi merkez emniyet müdürlüklerinde 'bankamatik memurluğu' yaparken; kritik birimlerde bazı 'özel sınıflar' oturuyor. Personel Daire Başkanı Muammer Bucak, kendisinden daha kıdemli ve deneyimli yüzlerce müdürün sadece hayal ettiği makamda oturuyor. Üstelik Bucak bu makama atanması için gerekli olan birinci sınıf emniyet müdürlüğü terfisini alır almaz, koltuğuna oturan şanslı bir isim.

Güvenlik Daire Başkanı İsmail Baş, daha önce KOM Daire Başkan Yardımcılığı'ndan Kilis İl Emniyet Müdürlüğü'ne atanan Cemil Ceylan, yine merkezden Yozgat İl Emniyet Müdürlüğü'ne atanan Bekir Akarsu, özel sınıf olup da özel birimlere gelen isimlere örnek gösterilebilir. Neredeyse tüm Polis Meslek Yüksek Okullarının müdürleri (nedense bunların çoğu imam hatip kökenli), onlarca il müdürü, kritik birimlerin başındaki isimler hep özel sınıf.

Kuralarda cemaat oyunu

Polis Akademisi 1986'da özel sınıf ve Kolejlilerin harmanlandığı ilk mezunlarını verdiler. Okulu bitiren ve komiser yardımcılığı rütbesi alanlar, yılsonunda kura çekerek, kadroya atanırlar.

Ancak Fetullahçı komiser yardımcıları kura çekmedi. Kura çekilmeden nokta tayinler yapıldı ve "Fetullah Efendinin Talebeleri" Emniyetin en kritik noktalarına atandılar. Bu atamalar Polis Akademisi, Polis Koleji, Polis Okulları ve İstihbarat Daire Başkanlığı gibi hem eğitimin hem devlet istihbaratının can damarı olan yerlerdi. Üstelik uzman ihtiyacı için alındığı söylenen özel sınıfların hiçbiri kendi uzmanlık alanlarının bulunduğu noktalara atanmadılar.

1984-85-86-87-88-89 yıllarında planlı ve hileli atamalar yapıldı. Planın işleyişine en güzel örneklerden biri, devre arkadaşlarımın 1987 yılındaki kura sırasında yaşadıklarıdır:

Tuncer Avcı, torbadan kurayı çekti. Parmaklarının ucundaki kağıt, nereye atanacağı ve hangi görevi yapacağını belirtiyordu. Önündeki yılları, teşkilattaki yükselme ya da pasif görevlerde kalması yani, kaderi bu kağıtta yazılıydı. Bir an açıp okumak istedi. Ama verilen emre aykırı davranamadı. Masaya yöneldi. Kura kağıdını kura heyeti başkanına verdi. Başkan kura kağıdını aldı. Açıp baktı. Ama hemen kura yerini açıklamadı. Yanındakilerle bakıştı. Önündeki listeye bir göz attı ve atama ilini söyledi:

– Samsun. Hayırlı olsun evladım.

Tuncer'in yüzü asıldı. Düş kırıklığı yaşadığı yüzünden okunuyordu. Selam verip, sırasına dönmesi gerekiyordu ama dayanamadı:

– Kura kağıdımı görebilir miyim?

Heyettekiler bir an şaşırdı. Birbirlerine baktılar. Heyet başkanının yüzü asıldı, kaşları çatıldı:

– Bakamazsın. Sen, müdürlerine inanmıyor musun? Yalan mı söylüyoruz yani? Ukala herif. Defol!

Tuncer, daha fazla direnemedi. Mosmor bir suratla yerine geçti.

Tuncer'in kağıdında Samsun yazıp yazmadığı hiçbir zaman öğrenilemedi. Öğrenilemeyecek de. 1987 yılındaki bu kuraya ka-

tılan hiçbir öğrenci kendi eliyle çektiği kura kağıdını görmedi. Kuraları yeni mezun komiser yardımcıları çekiyordu; ama açıp okumak, heyetin yetkisindeydi.

O yıl nedense, özellikle mescide giden öğrenciler Ali Şafak'ın verdiği Ceza Muhakemeleri Usul Hukuku ya da İsmet Toprak'ın verdiği Ekonomi derslerinde bütünlemeye kalmışlardı. Bu nedenle sınıfı doğrudan geçen öğrencilerin çekeceği kuraya giremediler. Bütünlemesiz geçen öğrenciler için kuraya sadece Ankara, İstanbul ve İzmir illeri konuldu. Doğrudan geçen öğrencilerin taşra illerine atanmaları olanağı yoktu. Hoş bir jest olarak algılandı bu.

Ancak, bütünlemeye kalan ve Eylül ayında kura çeken öğrencilerin, kura torbasına Genel Müdürlük birimleri, İstihbarat Daire Başkanlığı, Polis Akademisi, Polis Koleji ve Polis Okulları da dahil, tüm iller dahil edildi. Bütünlemeye kalan mescitçilerin oyunu da bu kura çekimi sonrasında anlaşıldı.

O yıl, Gülen örgütü bir talimat vererek, kendi elemanlarının, belirlenen bir dersten ikmale kalması istenmişti. Metin Aşık, Sabri Dilmaç, Ertuğrul Aydın, Turgut Yıldız başta örgüte yakın isimlerin hemen hepsi, tek bir dersten ikmale kaldılar. Böylelikle ikinci kura torbasından kura çektiler. Örgüte yakın isimler, ikinci torbadan kura çekmelerine karşın, hiçbir taşra ilini çekmedi. Hemen hepsi, Emniyet Genel Müdürlüğü'nün istihbarat, kaçakçılık, organize suçlar, bilgi işlem merkezi gibi birimleri ya da Polis Koleji, Polis Akademisi ve Polis Okullarını çekecek kadar şanslıydı.

Hileli kura yöntemi zaman zaman biçim değiştirse de yıllarca sürdü. Ancak Ünal Erkan Emniyet Genel Müdürü olduktan sonraki yıl Akademi'de kura çekimi öncesinde bir öğrenci, babasına her yıl kura çekiminde yaşanan hileyi anlattı. Öğrenci velisi bir milletvekili aracılığıyla Ünal Erkan'a ulaştı. Erkan, kura günü bir baskın yaparak, Akademideki hileli kura çekimine suçüstü yaptı. Suçlular hakkında soruşturma açtırdı.

Hileli Kurayı organize edenin, 4'ncü sınıf Emniyet Müdürü Talip Tuncer olduğu ileri sürüldü. Müfettiş incelemelerinde "Koyu

Fetullahçı" olduğu yönünde beyanlar yer aldı. Bu yönde hakkında defalarca soruşturma açıldı. Ancak, iddialarla ilgili kanıt bulmak zorluğu nedeniyle her defasında, soruşturmalardan kurtuldu.

Cemaatçilere özel torba

Bu hileli kura çekimi ile ilgili ayrıntı vermek gerek. Bu ayrıntılar, cemaatin nasıl çalıştığının, nasıl kendi elemanlarını istihbarata, personele, Genel Müdürlüğün önemli ve kritik birimlerine yerleştirdiklerini de gösteriyor.

Yıllarca devam eden ve yukarıda özetini verdiğimiz Ünal Erkan baskınına kadar, cemaatin yüzlerce elemanını istediği birimlere yerleştirmesine neden olan bu hileli kura çekimi; Akademi'de ustaca organize edilmişti.

Yeni mezun olan genç komiser yardımcıları, çekilecek kurayı bekliyordu. Kura hayatlarının bundan sonra Türkiye'nin hangi ilinde ya da ilçesinde geçeceğini belirleyecekti. Dahası kariyerlerine 'iyi' bir yerde başlayıp, başarılı çalışmalar yaparlarsa 'yıldızları parlayacağı' için, şanslı bir kura beklentisi ve heyecanı içindeydiler.

Şansları yaver gitsin diye dua okuyanlar, adak adayanlar bile vardı. Kendi aralarında kura ile ilgili değerlendirme yapıyorlar ve şanslı bir kura çekebilmek beklentisiyle, uykusuz geceler geçiriyorlardı.

Ama kura çekiminde şansa yer yoktu. Birileri kimlerin nereye gitmesi gerektiği konusunda kararını çoktan vermiş, kura düzeneğini ya da daha doğru bir deyişle tezgahını hazırlamıştı bile. Cemaate yakın Işık Evleri'nden yetişmiş olanlar 'en değerli' yerlere gitsin diye yapılmıştı bu tezgah.

Cemaat elemanı olmayan öğrenciler disiplin soruşturmaları, cezalarla yıldırılıp, kırılıyordu. Şakirtler korunurken, diğerlerinin sicilleri bozuluyor, okuldan attırabildiklerini attırıyorlardı.

Devre kaybetmelerini sağlamak da buna dahildi. Korkuyla, sindirmeyle cemaatle ilişki kurmaya zorlananlar da vardı.

Akademi Yasasında, yukarıda anlattığımız düzenleme ile özel sınıflar yaratılmış, İmam Hatip, İlahiyat kökenliler Akademi'ye doldurulup, 6-12 aylık bir eğitim sonrasında 8 yıl yatılı okuyan Kolejliler ile aynı haklara sahip olarak mezun ediliyordu.

Cemaatçi olmayanların son sınıfta sicilleri bozuluyor, yıldızsız mezun olmaları ve polis memuru olarak kadroya atanmaları sağlanıyordu.

Tüm bu engellemeler ve ayrıcalıklı tutumlara karşın; yine de bazı kaçaklar (!) vardı. Bu kişilerin kritik birimlere kadar atanması mümkün olabilirdi. Bunu önlemek için de kura çekiminde bu hile yapılıyordu. Hem de her yıl aynı düzen kuruluyordu ve kimse de farkına varmıyordu. Cemaatçilerin nasıl olup da hep istihbarat, kaçakçılık gibi önemli birimleri, Ankara'da Genel Müdürlük kadrolarını, büyük kentleri çekebildikleri; cemaatçi olmayan, cemaatle bağ kuramayan, 'solcu' ve 'komünist'lerin hemen tümünün her kurada taşra illerini çektiklerine ilişkin şüpheler vardı elbet. Hatta bunu Hocaefendi'nin nefesine bağlayanlar bile vardı.

1991 yılında bu şüpheyi taşıyan bir Akademi öğrencisinin girişimiyle Emniyet Genel Müdürlüğü görevine henüz oturmuş olan Ünal Erkan ve yardımcısı Ümit Erdal'a hileli kura çekilmesiyle ilgili bilgi edinmişlerdi.

Ünal Erkan yardımcısı Erdal ile birlikte durumu değerlendirdi ve kura çekim anına kadar sessiz kalmaya karar verdiler.

Kura çekimi Temmuz ayı içinde ve bir gece yarısı gerçekleşti. Genel Müdür Erkan ve yardımcısı Erdal, bilgi sızması olmaması için Akademi Başkanlığı'na bile haber vermeden, baskın yaptı. Öyleki baskını kendi makam araçlarıyla değil sivil araçlarıyla gerçekleştirdiler. Tam kura çekimi yapılırken salona girdiler. Öğrenciler de kura çekimini organize eden yöneticiler de şaşırdılar.

Görünüşte bir hile yok gibiydi. Ortada, masanın üzerinde bir torba vardı ve sırayla gelen komiser yardımcılarının isimleri listede bulunup, işaretleniyor ve sonra masada oturan rütbeli torbadan bir kağıt çıkartıyor ve kağıttaki atama yerini okuyordu. Erkan ve Erdal yakından bakınca gerçeğin öyle olmadığını kolaylıkla gördüler. Masanın üzerinde bir torba ve masanın altında da birkaç kura torbası olduğunu fark ettiler.

İsimleri önceden bilinen şakirtlerin kurası masanın altındaki 'özel torbalardan' çekiliyordu. Masanın üstünde herkesin gördüğü torbadan çekilmiş gibi davranılıyordu. Şakirt Komiser muavini, kura için geldiğinde listeden ismi kontrol ediliyordu. Cemaatin listesinde ismi varsa aşağıdaki torbadan çekiliyor, ismi yoksa masanın üzerinde duran torbadan bir çekim yapılıyordu.

Masanın altındaki torbalarda Genel Müdürlük kadroları, İstihbarat, Personel, Kaçakçılık gibi önemli ve 'kıyak' yerler vardı. Masanın üstünde ise 'taşra' illeri...

Bu taşra kentlerine atandıklarını duyan zavallı genç komiser yardımcıları şanslarına küsüyorlar, üzülüyorlardı. Cemaat erbabı olanlar ise önceden durumu bildikleri için rahattılar ve cemaate hizmet etmenin karşılığını aldıkları için yıllarca aynı sıralarda okudukları, yan yana yattıkları, çocukluktan gençliğe kadar tüm süreci birlikte geçirdikleri arkadaşlarının haklarının gasp edildiğini düşünemiyorlardı bile.

Ümit Erdal, kura görevlilerinin şaşkın bakışları altında masaya yaklaştı ve daha ne olduğunu kavramaya fırsat bulamayan şaşkın bakışlar altında masanın altındaki torbaları çıkarttı. Hemen tutanak tutuldu. Soruşturma emri orada verildi ve müfettişler devreye sokuldu. Genç komiser muavinleri de masa altındaki torbaları gördüklerinde şaşkınlığa düşmüşlerdi. Bu gençler adaleti sağlamak için kadroya ilk adım atacakları anda aslında adalet olmadığını, hile ve gaspın geçerli olduğunu görmüşlerdi. Hem de yıllarını mescitte geçiren, dini ve ahlaki yanlarıyla övünenler 'kul

hakkı' yiyorlardı. Bu gençler görevleri süresince nasıl adaletli davranacaklardı ki?

Tabii sonuçta, Genel Müdür Ünal Erkan kuranın iptal edildiğini ve yeniden ve 'cemaat hilesi olmayan' bir kura çekimi yapılacağını da duyurdu.

O yıl hileli kura oyunu bozulmuştu. Sonrasında soruşturma da yapıldı ve soruşturma raporunda bazı Akademi yönetici ve öğretim görevlilerinin cemaat kadrolaşmasının odağı oldukları ve yıllardır bu tür 'oyunlar' oynandığı belirtildi.

Peki, daha sonra?

Peki, ya şimdi?

Hileli kura, ayak oyunları, kayırmaca, cemaat baskısı yok mu dersiniz?

Bir Ünal Erkan, Ümit Erdal gibi hileleri takip edip engelleme cesareti gösterenler var mıdır acaba? Bu kura çekimlerine yakından bakılıyor mu?

Bu hileli kura olayını ilk duyduğum ve hatta haberlerini yaptığım dönemde şöyle düşünmüştüm:

"Benim Akademi'de sicilimi bozan, kasıtlı disiplin cezaları ile yıpratan, okuldan atılmamı için elinden gelen her türlü gayreti gösterenlere -isimleri bu kitapta yer alıyor- teşekkür etmem gerek.

Eğer mezun olsaydım, kesinlikle bu hileli kura çekiminde, masanın üstündeki torbadan ismim çekilecekti ve bir taşra iline atanacaktım. Ve kesinlikle polislik kariyerim başarılı geçemeyecekti. Yani oyuna yenik başlayacaktım... Birçok arkadaşım gibi ben de unutulmuş bir kentin, unutulmuş bir karakolunda emekliliğini bekleyen biri olarak mesleğimi sürdürmek zorunda kalacaktım...

İyi ki beni polisliğe layık bulmamışlar..."

Şimdi de; okul yıllarında zekalarına hayran kaldığım; vatanseverliklerine öykündüğüm, çalışkanlıklarına hayran kaldığım ve

mesleklerinde 'müthiş işler' yapacağına inandığım ancak kariyerleri başlamadan biten arkadaşlarım adına çok üzülüyorum.

Işık Evleri'nden gelen arkadaşlarımızın çoğu en güzel ve kritik makamlarda kariyer geliştirirken bu arkadaşlarımızdan kimi intihar etti, kimi Güneydoğu'da, Doğu'da şehit düştü. Kimi taşra kentlerinde yitip gitti. Heba olan gençlerin, bu tezgahları kuranlardan, işletenlerden, yararlananlardan ve bilip de susanlardan hakkı var. Ve ödenmesi de mümkün değil...

FOTOĞRAF

Örgütün fotoğrafı

– Nişanlını araştırdık. Cemaate uygun biri değil. Nişanı bozacaksın!

İrfan Kayaönü'nün sözleri, Rafet Yılmaz'ı şok etti.

Seviyordu Şenay'ı. Birlikte güzel düşler kurmuşlardı. Elini tuttuğunda içinin titrediği sevgilisinden ayrılmak düşüncesi ile sarsıldı. Ya cemaati karşısına alacaktı ya da sevdiğinden ayrılacaktı. Olabilir miydi bu? Bunun başka bir yolu mutlaka olmalıydı. Israr etti:

– Olmaz. Nişan var ortada. Üstelik Şenay, evlendikten sonra başını da kapatacak. Cemaatin kurallarına uyar. Bir yolunu bul. Bu kararı değiştirebilirsin. Kemalettin hocayla bir de ben konuşayım, istersen. İkna ederim.

Ama İrfan, ödün verecek gibi değildi. Kestirip attı:

– Bozacaksın nişanı. O kadar...

Rafet, düşündü bir an. Aslında o kadar karışık değildi düşünceleri. Bu kendi yaşamıydı ve kendisi karar vermeliydi. Nişanlısını sevdiğini, ayrılmak istemediğini yineledi içinden ve son sözünü söyledi:

– Hayır. Ayrılmayacağım.

Bu söz Rafet Yılmaz'ın kaderini çizdi.

İlk yanlışını, örgüte danışmadan hafta sonları İngilizce kurslarına gitmeye başlayınca yapmıştı. Hafta sonları genç müritlere

ders vermesi, örgütün işlerini yapması gerektiği saatlerde Rafet, kursa gidiyordu ve bu örgütün tepkisine neden olmuştu. Kursa gitmesini de engellemeye çalışan İrfan Kayaönü'nü dinlememişti.

Bu söz bardağı taşıran son damla oldu. Rafet'in örgütle, daha doğrusu örgütün Rafet'le kavgası başladı.

Rafet, 1987 yılında Polis Akademisi'ne kayıt yaptırdığında sıradan bir Müslüman olarak tanımlanabilecek biriydi. Namazını kılar, orucunu tutardı. Bunun, başına ne belalar getireceğini bilemezdi kuşkusuz. Mescitte sıkça görülen biri olduğu için okuldaki Fetullahçıların ilgisini hemen çekti. İrfan Kayaönü, Rafet Yılmaz'la ilk ilişkiyi kurmakla görevliydi. İlişki çabuk kuruldu. Kayaönü, birkaç gün süren samimi sohbetler sonrasında Rafet'e, hafta sonları, "inançlı kişilerin bir arada toplandıklarını ve birlikte yemek yiyip, ibadet ettiklerini" anlattı ve Rafet'i de bu evlere davet etti. Rafet bu evlerin ne anlama geldiğini biliyordu. 'Işık Evleri' adı verilen bu evlerin varlığını önceden duymuş, ancak hiç gitmemişti. Düşünmeden kabul etti öneriyi.

Aynı hafta sonu İrfan Kayaönü ile birlikte Demetevler 1. caddedeki Ümit Halı ve Mobilya Mağazasına gittiler. Mağaza sahibi Fethi Aşık bu yeni arkadaşı büyük bir sevinçle karşıladı. Çaylar söylendi. Dini bir sohbet açıldı. Fethi, bu yeni Müslüman kardeşine olağan sayılmayacak bir yakınlık gösterdi. Rafet'e Her türlü sorununa çözüm bulacağı sözünü verdi. Sivil giyinebilmesi için mağazanın arkasındaki odayı Rafet'in hizmetine sundu. Bu ilk görüşmeden sonra Rafet sık sık mağazaya gidip sivillerini giydi ve Aşık'ın gösterdiği 'Işık Evi'ne gidip toplantılara katıldı.

Rafet'in ilk gittiği ev, 1. cadde 16/7 numaralı daireydi. Aynı apartmanın 3 numaralı dairesi de 'Işık Evi' olarak kullanılıyordu. Apartmanın tümü Aşık'a aitti ve birçok daire bu amaçla kullanılıyordu. Rafet ilk gittiği hafta evde, yine Polis Akademisi öğrencilerinden Zekai Kıymaz, Hasan Karaca, Sezgin Öndem, Hakan Boydak'la karşılaştı. Uzun uzun sohbet ettiler. Zekai Kıymaz, Rafet'e

övünerek, İzmir Akyazılı Vakfının yurtlarından yetiştiklerini ve 'ilim sahibi' olduklarını anlattı. Akyazılı Vakfının yurtlarında yetişmek ve ilim sahibi olmak, cemaat içinde bir saygınlık ölçüşüydü. Zekai, kendisi gibi Sezgin Öndem'in de aynı yurttan ilim sahibi olarak geldiğini söyledi. Bu yurtların "Dershane" olarak adlandırılan evlerinde yetiştiklerini ve tarikatın önde gelenlerinden olduklarını belirterek, Rafet'i etkilemeye çalıştıkları çok açıktı.

Akyazılılar Vakfı, Gülen Cemaatine bağlı bir vakıf. 1972 yılında kuruldu. O tarihte yalnızca İzmir Karşıyaka'da iki katlı bir binaya ve Bozyaka'da 1620 metrekare arsaya sahipti. Bugün bu Vakfın tüm Türkiye'de 200'ün üzerinde gayrimenkul ile 46 yurt ve 16 özel dershanesi var. Vakfın kuruluşu ile Işık Evleri'nin, önce İzmir'de sonra, tüm Türkiye'de yaygınlaşması başladı.

Bu yurtların ve dershane olarak adlandırılan evlerin, Fetullah Gülen'in Nurculuk faaliyetlerini organize etmek ve buradan kendisine mürit ve yandaş yetiştirmek amacıyla kullanılan yerler olduğu artık DGM kayıtlarına da girdi. Bu dershaneler, yalnızca İzmir'de değil, son 10-15 yıldır Türkiye'nin her yanında açıldı. Rafet'in gittiği evlerde bu evlerin Ankara'daki şubelerinden sadece bir kaçıydı.

Bu evlerde de, Nurculuğun unsurları temel ders konusuydu. Bu amaçla Fetullah Gülen'in konuşma kasetleri, yazdıkları ile Said-i Nursi'nin risaleleri ders olarak bu evlere getirilen öğrencilere aktarılıyordu. Rafet Yılmaz ve yeni gelen öğrencilere bir süre bu yönde ders verildikten sonra, laik, demokratik ve hukuk devleti olan Türkiye Cumhuriyeti düzeninin ret edilmesi ve şeriatın hakim kılınması yönünde, yoğunlaştırılmış propaganda derslerine geçildi.

Mevcut dönemdeki temel amaçları ise, devlet kademesindeki belli kadrolara yeterli eleman yerleştirmekti. Öğrencilerin dini bilinç düzeyleri bile o kadar önemli değildi. Rafet, Kuran-ı Kerimi tam olarak bilmediğini söyledi ama aldığı yanıt şaşırtıcıydı:

- O, çok önemli değil. Önce Said-i Nursi hazretlerinin risalelerini okuyup, ezberle.

Rafet'i, ilk dersler sonrasında yine Demetevler 12. caddedeki Merkez apartmanı 17 numaralı daireye gönderdiler. İrfan Kayaönü ile birlikte gittiği bu evde, ev sahibi Ünal tarafından karşılandı. Evde Polis Akademisi öğrencilerinden Muharrem Susuz, Zeki Aygümüş, Ramazan Karagöz ve İsmail Öztürk vardı. Evdekiler videoda Fetullah Gülen'in vaaz kasetlerini izliyorlardı. Rafet gelince videoyu hemen kapattılar. Rafet'in ısrarı üzerine yeniden kaset izlenmeye başlandı. Kaset izlenirken, Polis Akademisi 4. sınıflar sorumlusu Celalettin Martin de eve geldi.

Sınıf sorumluları okulda özel bir konumdadırlar. Okul yönetimi ile öğrenciler arasında köprü vazifesi gören bu sorumlular, okul yönetimince seçilir ve asla ceza almazlar. Çok eski dönemlerde, "ağabey" nitelikleri olanlar seçilirken, 80'lerden sonra ideolojik kimliklere göre sorumlu seçilmeye başlandı. Hatta örgütün "adam tavlamak" için kullandığı rüşvetlerden birisi haline geldi. Birçok sempatizan, "Seni sınıf sorumlusu yaparız" diyerek örgüte kazandırıldı.

Celalettin Martin de bunlardan biriydi. Öğrencilere okul içinde olduğu kadar dışında da örnek olması ve onların disiplinsiz ve yasa dışı hareketlerini önlemesi gereken Martin, bir 'Işık Evi'nde, Akademi öğrencileri ile irticai propaganda yapan Gülen'in kasetlerini izlemesi; Polis Akademisi'nin ortamını en iyi anlatan fotoğrafın ta kendisidir.

Rafet Yılmaz, bu 'Işık Evleri'nde eğitimini sürdürdü. Yaz ayları gelince hep birlikte pikniğe gidiyorlar, açık arazide şeriat düzenini tartışıyorlardı. Bu pikniklere Polis Koleji'ne yeni başlayan ve tarikatın eline düşen genç çocuklar da getiriliyor ve ağabeyleri ile tanıştırılıyordu. Rafet de artık 'ağabey' olmuştu. 2'nci sınıfa geçtiği için de kendisine kitap sorumluluğu görevi verildi. Bu görev "devre imamı" olarak adlandırdıkları İrfan Kayaönü tarafından Rafet'e tebliğ edildi.

Her devrenin bir imamı vardı. 2'nci sınıflar imamı İsmail Öztürk'tü ve para sorumlusu olarak da bilinirdi. Topluluğa katılan her öğrenciden ayda 30 bin lira ödenti alınırdı. Okul öğrencileri dışında, toplulukla bağı olanlardan da para gelirdi.

Bölge imamı

İkinci yıl Rafet için kolay geçti. Okul içinde rahat hareket ediyordu. Disiplinle ilgili bir sorun yaşamadı. Hafta sonları okula geç dönmeyi alışkanlık haline getirmişti; ama nöbetçi komiserler her defasında adını siliyor, ceza vermiyorlardı.

Yarıyıl tatili öncesinde, Yahyalar semtindeki, Akyazılı Vakfına ait Samanyolu Lisesinde toplantı yapıldı. Rafet'in bulunduğu toplantıya 'Fetullah Gülen'in Talebeleri' olarak tanınan 2'nci sınıf öğrencileri katıldı. Rafet, Celalettin Martin ve Mustafa Eleman ile birlikte toplantıya davet edilmekten onur duydu. Bu toplantıya, Rafet'in adını sık sık duyduğu ve örgütün Ankara Sorumlusu ya da Valisi olarak bildiği Kemalettin Özdemir (Örgüt içinde soyadı genellikle bilinmez ve kullanılmazdı. Kemalettin Hoca diye tanıtılırdı ve öğrencilerin de bu şekilde hitap etmesi istenirdi) başkanlık etti. Kemalettin Hoca, Atatürk Anadolu Lisesi din dersi öğretmeniydi ve Gülen'in Ankara'daki örgüt liderlerindendi. Kayıtlara, Gülen'in İç Anadolu bölge imamı olarak geçti. Rafet, sarışın, uzun boylu ve saçlarını, "sünnet olduğu için ortadan ayırdığını" söyleyen Kemalettin Hocayı daha önce Polis Akademisi Başkan Yardımcısı Doçent Dr. İsmet Toprak ve Basri Ergül'ün makamına girerken birçok kez gördüğünü anımsadı.

Kemalettin Hoca, uzun uzun Fetullah Gülen'in faaliyetlerinden ve amaçlarından söz etti. Ardından derslerinin hepsinden başarılı not alanlara Gülen'in kasetlerinden armağan etti. Zayıf getirenlere ise 10-20 bin lira arasında para cezası verdi. Kemalettin Özdemir'in, bu toplantıdan sonra Polis Koleji öğrencileri ve Jan-

darına Astsubay Okulu öğrencileri ile de toplantıları olduğu için toplantı fazla uzun sürmedi. Toplantıya katılan tüm öğrenciler gibi Rafet de Hoca'dan oldukça fazla etkilendi.

Toplantı biterken, her öğrenciye yarıyıl tatilinde nereye gitmek istediği soruldu. Rafet, kendisine sunulan iller arasından İzmir'i seçti. 2'nci sınıflardan İrfan Kayaönü, Yunus Çetinkaya, Halit Körken de İzmir'i seçti. 4'ncü sınıflardan Hamza Altıntaş grubun imamı olarak gezi listesine adını yazdırdı. İzmir'e gidecek ekip hazırdı. İzmir'de bir "Işık Evinde" eğitim görecekleri kendilerine ayrıntılı bir şekilde anlatıldı.

İzmir, Fetullah Gülen'in şöhrete ulaştığı yerdi. Burada cemaat oldukça geniş bir yelpazeye sahipti. Muhtemelen Polis Akademisi öğrencilerinin o Şubat tatilinde eğitim gördüğü "Işık Evlerinden" biri yıllar sonra Gülen'in sonunu da hazırlayan olayın patlak verdiği yer olacaktı. İzmir'deki bu evlerden birinde askeri okul öğrencileri, tarikat eğitimi görürken basıldı. Bu olaydan sonra Gülen, tedavi olmak bahanesiyle ABD'ye kaçtı.

Biletler örgüt tarafından alındı. Ankara Otobüs Terminalinden hep birlikte yola çıktılar. Sabah erken saatte ulaştıkları İzmir'de karşılandılar. Sakallı, genç bir örgüt elemanı arabasıyla konuklarını Bornova, Atatürk mahallesinde bir eve götürdü.

Eve girdikten sonra örgütün talimatı geldi. Evden dışarı çıkmak, pencereden görünmek yasaklandı. Telefonla bile dış dünyayla ilişki sağlanmayacağı talimatı kesin bir dille öğrencilere anlatıldı. Tüm gereksinmelerini kendilerini, terminalden arabasıyla alan, sakallı genç giderecekti. Burada Said-i Nursi'nin risalelerinin tümü ezberlenecek, dinlenmek amacıyla Fetullah Gülen'in kasetleri izlenecekti. Hafta sonuna kadar ezber tamamlandıktan sonra yeni ders konulan ve talimatların kendilerine bildirileceği açıklandı.

Yıl boyunca kurdukları tüm tatil düşleri suya düşen Rafet ve arkadaşları, şaşkınlık içinde derslerine başladılar. Ancak Rafet, üç

gün dayanabildi. Üçüncü günün akşamı bir yolunu bulup evden kaçtı. İşte, Rafet için sonun başlangıcı bu kaçıştı.

Bu tarihten sonra örgüt Rafet'e kızgın yüzünü de gösterdi. Ancak bir şans daha verildi. Rafet'e okul imamları "ayağını denk al" uyarısında bulundular. Rafet 3'ncü sınıfa gelinceye kadar örgütle ilişkilerini bozmamaya özel bir çaba gösterdi.

1989-1990 öğretim yılı başlarken, üçüncü sınıf öğrencilerinden İrfan Kayaönü ile Maksut Karal, örgüt için öğrencilerden toplanan paralarla Keçiören Foça sokak 6/2 numaralı daireyi kiraladılar. Okul yönetiminden kendilerine yakın sınıf komiserlerinin yardımıyla, sahte belgelerle 'evci' belgesi çıkarttılar. Aileleri Ankara'da oturuyormuş gibi göstererek, her akşam okuldan çıkma fırsatına sahip oldular. Hafta sonları bu ev, örgüt elemanlarının toplanma merkezi oldu. Dersler artık burada veriliyor, Polis Koleji'nden 'avlanan' genç çocuklara ilk eğitimleri bu evde aktarılıyordu.

Atılınca çözüldü

Rafet, örgütün uyarıları karşısında daha dikkatli davrandı. Son sınıfa gelindiğinde, örgütle arasında sorun yok gibiydi. Ancak işte tam bu sırada nişanlandı. Nişanlandığının duyulmasından sonra örgütün kuralları işlemeye başladı. Rafet'in yapılan baskıya karşın nişanlısından ayrılmama kararı, örgütün Rafet'i. "gözden çıkartmasına" yol açtı.

O güne kadar örgütün korumasında olduğu için, hemen hiç disiplin cezası almayan Rafet, bu tarihten sonra, her fırsatta ve yaratılan her gerekçeyle disiplin cezası almaya başladı. Birkaç ay içinde Rafet'in disiplin cezası okuldan atılmasına yetecek boyuta ulaştı. Ve mezun olmasına 1 gün kala örgütün yönetimdeki temsilcilerinin de yardımıyla, dosyası ve disiplin komisyonun hakkında aldığı ilişik kesme kararı elden dolaştırılarak, onaylandı.

Atılma kararında Polis Akademisi Başkanının onayının olmaması olayın komplo olduğu suçlamalarını güçlendiriyordu. Bir gün sonra mezuniyet bekleyen Rafet, okuldan ve meslekten atılma kararı ile şoke oldu.

Rafet bu şokla, ihbar kararı aldı. Okuldan atılmasına neden olarak gördüğü İrfan Kayaönü, Mustafa Bağrıaçık, İsmet Toprak ve Osman Turfan'ın ve atılma kararını veren Kemalettin Özdemir'in adını da vererek, örgütün mekanizmasını, çalışma yöntemlerini ve şemasını anlatmaya başladı.

Rafet, Polis Akademisinde şeriat propagandası yapan ve Fetullahçı örgütün elemanı olduğunu bildiği öğretim üyelerini sıraladı:

"Prof. Dr. Ali Şafak, Yardımcı Doçent Dr. Remzi Fındıklı, Öğretim görevlisi Cihan Yamatoğlu, Ali Tekçe, Ahmet Karaaslan, Doç. Dr. İsmet Toprak, İhsan Bal, Muhittin Karakaya, Rıfkı Kaymaz, Bilal Coşkun, H. İbrahim Okutan, Öğretim Görevlisi Adem Özçetin."

Bu öğretim üyelerinin derslerde şeriat propagandası yaptığını, kıyaslamalarla şeriat hukukunun, batı hukukundan üstün olduğunu kabul ettirmeye çalıştıklarını, dinsel kuralların yaşam biçimi haline getirilmesi için öğrencilere yönlendirme ve propagandalarda bulunduklarını anlattı.

Rafet Yılmaz, bu konuda tanıklık yapabilecekleri de saydı:

"Sedat Yorgancı, Orhan Çevik, Murat Çevik, Rıfkı Aydoğan, Abdullah Ulu, Cüneyt Yetkin, Levent Sezgin, Cahit Kaçmaz, Levent Yapraklı, Emrah Gümrah, Ayhan Taş, Ekrem Bal, Süleyman Yetikcan, Cumhur Arıkanoğlu, Kasım Öğlü, Hasan Boztürk, İskender Çalışır, Ali Temiz, Alper Tunaoğlu, Murat İbrahim Yavuz ve Efan Maden."

Bu öğrenciler Rafet'le aynı devreydi. Hepsi mezun olup kadroya çıkmıştı. Daha sonra Rafet'in şikayet dilekçesinde dile getirdiklerine dayanılarak yapılan soruşturmada bu kişilerin tanıklığına

başvuruldu. Öğrencilerin hemen tümü, Rafet'in, söylediklerini doğruladı. Bu öğretim üyelerinin derslerde şeriat ve Fetullah Gülen propagandası yaptıklarına tanıklık ettiler. Yazılı olarak müfettişler tarafından alınan ifadeler, soruşturma dosyasına konuldu.

Örgüt gizli ihbarı öğrendi

Rafet, ihbarı el yazısıyla yapmıştı. Sekiz sayfalık ihbar yazısını, doğrudan o dönemin Akademi Başkanı Ümit Erdal'a verdi. İsminin gizli tutulmasını da önemle istedi. Ancak, Ümit Erdal ifade alındığını üst makamlara bildirince gizlilik kontrolünden çıktı. Bu bilgi, İstihbarat Daire Başkanlığı'na da ulaştı. İstihbarat Daire Başkanlığı'nda görevli, örgüt elemanı Emniyet Amiri Adem Türer ve Eğitim Dairesi'nde görevli Osman Aral ihbardan haberdar oldu. Adem Türer, Rafet Yılmaz'ı buldu. Kızılay'a doğru yürümeye başladılar.

Adem, "Cemaati karşına alman doğru olmaz. Gel bu işten vazgeç. İfadeni geri al" dedi. Rafet, kendisine yapılan haksızlıklardan yakındı. Meslekten atılmasına neden olanlardan intikam almakta kararlı olduğunu söyledi. Bunun üzerine Adem Türer, Rafet'i, "Bu işten sen zararlı çıkarsın" diye uyardı.

Rafet, örgütün gücünü biliyordu. Korktu. Bu işten nasıl kurtulabileceğini sordu. Rafet, "Bir notere gider, verdiğin ifadenin baskı altında alındığına ilişkin yeni bir ifade verirsin" önerisinde bulundu. Akla yatkındı. Bir gün sonra görüşmek üzere ayrıldılar.

Ertesi gün, pazartesiydi. Sabah 09.00'da Rafet, Altındağ Emniyet Amirliği'nin üst katındaki lojmana gitti. Adem Türer ile sabah çaylarını içtiler. Adem, rapora neler yazdığını tüm ayrıntısıyla kendisine anlatmasını istedi. Rafet, verdiği ifadeyi aynen anlattı. Bunun üzerine çok kızan Adem, "Tüm bunların yalan olduğunu ve baskı altında böyle bir rapor yazdığını noter kanalıyla açıkla" diye önerisini yineledi. İç odadan kağıt kalem getirdi ve oturup, kendi eliyle Rafet'in noter ifadesini hazırladı.

Adem, yazı işini bitirince kalkıp, Maltepe, Vehbi Koç yurdunun bulunduğu sokaktaki, Ankara 18'nci Noterliği'ne gittiler. Boş memurlar olmasına karşın beklediler. İşi biten bir noter katibine selam verip, yanına oturdular. Katibin Adem ile önceden tanıştığı belliydi. Konudan da bilgisi vardı. Adem'e, "Rafet bu mu?" diye sordu. Sonra Adem'in evde hazırladığı yazıyı aldı, daktilo etti ve Rafet'e imzalattı. Noter yazısının üç örneğini de Adem aldı.

Noterden sonra doğruca Necatibey caddesi Elgün sokaktaki Avukat Altan Balantekin'in bürosuna gittiler. Adem, Balantekin'in cemaatin yasal işleri ile ilgilendiğini söyledi. Daha önce Mustafa Golcü, Adem Türer, Yılmaz Güven ve Celalettin Martin'in yasal sorunlarını bu avukat çözmüştü. Ancak Avukat Altan Balantekin, önlem olsun diye cemaat mensuplarıyla bürosunda değil genellikle, aynı sokaktaki Cihan kıraathanesinde buluşuyordu. Noter belgesinin bir örneği Avukat Balantekin'e teslim edildi. Cemaat, ileride açılabilecek soruşturmalara karşı önlem almak için bu yola başvurmuştu ve açılacak tüm davalarda savunma avukatlığını Balantekin yapacaktı.

Örgüt şeması ve isimler

1991 yılında Polis Akademisi'ndeki örgütlenme modeli ve bu modelde görevli Fetullah Hoca imamlarının isimleri de yine, Rafet Yılmaz'ın verdiği ifadeler ve ardından açılan soruşturma ile kayıtlara geçti. İfadedeki bilgilere göre; en üst makamda doğal olarak, Fetullah Gülen vardı.

Gülen'in çok güvendiği ve bizzat kendisinin yetiştirip, eğittiği isimler illerde Vali adıyla görevlendiriliyordu.

O tarihte Anadolu Lisesi Din Dersi öğretmeni Kemalettin Özdemir, cemaatin Ankara Valisiydi.

Kemalettin Hoca örgütün yalnızca emniyet ile değil, askeri okullar, astsubay okulları, fen fakülteleri ve üniversitelerdeki

bağlantılarını da sağlıyordu. Emniyet ile sıkı ilişki kurmuştu. Polis Akademisi'nde görevli, cemaate yakın öğretim üyeleriyle ve yine cemaate yakın okul yönetimindeki Başkan yardımcıları, müdür ve komiserlerle sık sık görüşüyordu. Genel Müdür Yardımcısı Muharrem Tozçöken ile de yakın dosttu. Emniyet içindeki işlerini, Tozçöken aracılığıyla rahatlıkla yaptırıyordu.

Polis Akademisi'ne üniversitelerden alınacak "Özel sınıf öğrencilerinin listeleri Kemalettin Hoca tarafından Tozçöken'e veriliyordu ve Tozçöken bu kişilere yardımcı oluyordu. Tozçöken'in atama ve terfi işleri de Kemalettin Hoca Fetullah Gülen'e aktarıyor, Gülen de Abdulkadir Aksu gibi isimlere, Tozçöken'in terfi ve atamasını kolaylıkla yaptırıyordu.

Bu bağlantı sayesinde, Muharrem Tozçöken, Abdulkadir Aksu'nun İçişleri Bakanı olduğu döneminde Emniyet Genel Müdür Yardımcılığı görevine getirildi. MİT tarafından yakından izlenen Tozçöken'in ismi Aydınlık Dergisinin yayınladığı "Fetullah Emniyeti Ele Geçirdi" başlıklı haberde "M.T." rumuzuyla geçti. Müfettiş raporları ve tanık açıklamalarıyla "Gülen'e yakınlığı" ve "Gülen yanlısı çalıştığı" ileri sürülen Tozçöken, Genel Müdür Yardımcılığı görevinin bitmesinden sonra da polisi denetlemeyi bırakmadı.

Emniyet Teşkilatı içinde ciddi bir güce sahip olan Tozçöken, İçişleri Bakanlığına Saadettin Tantan'ın gelmesinden sonra bu kez Bakan danışmanlığına getirildi. Şu anda Tozçöken, Bakanlıkta her türlü atama, terfi ve tayin işlerini yönlendiren ve Bakan adına karar veren kişidir. Tantan, ayrıntılı olarak bilgilendirilip uyarılmasına karşın, Tozçöken'den vazgeçmedi. Tozçöken'in Tantan ile sınıf arkadaşı olduğu, Tantan'ın da sırf "vefa" gösterdiği için, Tozçöken'i danışmanlığına getirdiği bildirildi. Tantan'ın, Tozçöken ile ilgili soruşturmalar ve iddialar nedeniyle "sınıf arkadaşını" denetim altında tuttuğu da konuşuluyor.

İmamlar

Polis içinde ve sivil kişiler arasında "imam" adı verilen kişiler vardı. O dönemde atamaları Emniyet Genel Müdürlüğü'ne yapılan Komiser Yardımcısı Celalettin Martin ile Mustafa Eleman, imamların kıdemlilerindendi. Kemalettin Özdemir'den alınan direktifler devre imamlarına bu isimler aracılığıyla aktarılıyordu. Örgüte karşı, 1 ve 2'nci sınıflar Celalettin Martin'den, 3 ve 4'ncü sınıflar Mustafa Eleman'dan sorumluydu.

'Işık Evleri'ne okuldan götürülecek kişilere son karar verme yetkisi de bu iki imama aitti. Eve gelenlerin yoklamasını yapıp, gerekçesiz katılmayanları, 'şefkat tokadı' ile cezalandırmak da bu imamların yetkisindeydi. Gerekçesi olmadan evlere gitmemek tokatla cezalandırılırdı.

Ayda bir imamlar Özel Samanyolu Lisesi'nde toplanarak bölge sorumlusu Kemalettin Özdemir'den 'İhlas' alırlardı. Cemaatin kıdem verdiği ancak imam mertebesine yükseltmediği öğrencilere "aileden kopmak" telkini de yine bu imamlar ve bölge sorumlusu Kemalettin Özdemir tarafından yapılırdı. Ailesinden kopup kendisini cemaate adayanlar, "Hizmetin Kahramanı" sıfatını alıyordu.

Örgütten izinsiz aile kurmak, evlenmek yasaktı. Ancak örgütün izin vermesi halinde Akademi kurallarına aykırı da olsa evlilik yapılabiliyordu. Son sınıf öğrencisiyken örgütün izniyle imam nikahlı olarak evlenen İbrahim Dündar, buna örnekti.

Devre Sorumlusu Mustafa Eleman'ın altında, son sınıflar imamı adıyla İrfan Kayaönü bulunuyordu. Kayaönü'nün (sürekli olarak notlarını şifreli alıyor, kişilerin adlarını başka kişilerin soyadıyla yazarak, çapraz bir yöntem kullanıyordu) yardımcıları, İsmail Öztürk, Maksut Karal (mali konular sorumlusu) ve Zeki Aygümüş'tü (Kitap, risale işleri sorumlusu. Kitaplar üst kadrodaki imam ve sorumlulardan alınır ve değiştirilerek herkesin okuması sağlanırdı.)

Sınıf imamları da; Siyasi Sınıf imamı Muharrem Susuz, Adli Sınıf imamı A. Kadir Demir, İdari Sınıf imamı Maksut Karal ve Trafik Sınıfı imamı Zekai Kıymaz.

Okuldan mezun olan son sınıfların yerine 4. sınıfa geçen devrenin sorumluları kıdemli imam olarak gidenlerin yetki ve sorumluluklarını üstlenirdi. Çark, bu biçimde her yıl yenilenerek sürdü. Bu çark, sistemli olarak 1984'den sonra günümüze kadar hemen hiç değişmeden geldi. Zaman zaman Fetullah Gülen'in talimatıyla gizlenen, yöntem değiştiren cemaat imam ve müritleri, gizliliğe olduğu kadar hiyerarşiye de büyük önem gösterdiler.

Kıdemli cemaat müritleri ve imamlar ise yine Rafet Yılmaz'ın itiraflarında, emniyet kayıtlarına şöyle geçti:

1- İbrahim Dündar: Zengin ve faiz geliri ile zenginliğini arttıran biri. Arabasını ve mal varlığını cemaatin işlerinde kullandırarak hizmet verdi.

2– İsmail Öztürk: Sınıf imamlarından. Küçükesat'ta bulunan evini zaman zaman cemaat toplantıları için kullandırdı. İrfan Kayaönü'nün yardımcılığını yapmakla görevliydi.

3– Muharrem Susuz: Sınıf imamı.

4– Maksut Karal: Mali işler sorumlusu. İstanbul Fatih Koleji'nde yetiştikten Sonra Akademiye geldi. İlerleyen yıllarda yıldızı parlayan Karal, Başbakan Recep Tayyip Erdoğan ile yakınlaştı ve sonunda Koruma Müdürlüğü'ne kadar yükseldi. Ancak Karal, bir gün aniden ve sessizce görevinden uzaklaştırıldı. Bu konuda kulislere çeşitli iddialar yansıdı. Görevden alınmasında Başbakan'ın eşinin etkisi olduğu da konuşuldu. Ancak bu bilgiler hep kulaktan kulağa fısıldanan bilgiler olduğu için burada aktarmıyorum. Karal, Başbakan Erdoğan'ın yanından ayrıldıktan sonra Emniyet Genel Müdürlüğü Güvenlik Daire Başkanlığı'nda şube müdürü olarak görevini sürdürdü.

5– Yunus Çetinkaya: Fatih Kolejinden Akademiye aktarılan, örgütün en iyi yetişmiş elemanlarından. Zenginliğini örgüt için

kullandı. Çevresindeki sempatizanlara para vererek, dostluk kurup, örgüte katmaya çalışırdı.

6– Hasan Karaca: Fatih Kolejinden geldi. Hitabet gücü nedeniyle aktif anlatıcı oldu.

7– Ramazan Karagöz: İlmihal hocası.

8– Yunus Kaya.

9– Sezgin Öndern.

10– Hüseyin Çıtak: İzmir'den Üniversite sınavını kazanamayınca dershaneye gitti. Burada Gülen elemanları ile tanıştı. Örgüte katıldı ve Üniversite sınavlarını kazanıncaya kadar geçen üç yıl içinde, örgütün 'dershane' adı verilen evlerinde 'Işık Tarikatı' elemanı olarak yetiştirildi. Örgütün verdiği ilk görev, Polis Akademisi öğrencisi Oğuzhan Özarslan'ı iyi bir Fetullahçı olarak eğitmekti.

11– Zekai Kıymaz

12– Savaş Demirel: Örgüte son sınıfta katıldı.

13– Halil Körken.

14– Mustafa Çil: (Polis Koleji kökenli) Arabasını ve Yeşilevler'deki dairesini cemaatin hizmetinden hiç esirgemedi. Yıllardır çalıştığı Emniyet Genel Müdürlüğü Bilgi İşlem Dairesindeki görevinden, hakkındaki tüm iddialara karşın nedense, başka bir yere tayin edilemedi.

15– A. Kadir Demir: Hizmet aracının şoförü.

16– Kadir Yılmaz: Aktif anlatıcı. Disiplin puanı 29.5 idi. Akademide 30 disiplin puanı alan atılıyordu. Buna rağmen derslere, etüt ve içtimalara katılmayan, okulu ciddiye almayan Yılmaz, okulu rahatlıkla bitirdi.

17– Turan Odabaş: Sınıf imamı. Kayaş'taki evini öğrenci eğitim merkezi olarak kullandırdı. Akademide duvar gazetesi çıkarttı. Bu gazetede dini propaganda yazıları yazdı.

18– Savaş Akın

19– Halil Maylıba: Aktif anlatıcılardan.

20– Osman Sert: Örgüte son anda katılıp, kurasız kadroya atananlardandır.

21– Reşat Tekinbaş: İdareci.

22– Selahattin Yıldırım.

23– Özkan Çevik.

24– Veysel Er.

25– Hasan Güner.

26– Yaşar Şentürk.

27– Yusuf Ziya Kaya: İstanbul'da, babasının iş ortağı tarafından "Işık Evlerine" götürülen ve burada yetiştikten sonra Polis Akademisi'ne 'gönderilen' Kaya'nın görevi, Ata Akman'ı örgüte kazandırmaktı.

28– Zeki Aygümüş: İzmir'de Akyazılı Vakfı yurdunda yetişti.

29– Mustafa Gedikli: ODTÜ'de okurken sırf emniyette örgütlenmeye katkı sağlaması için örgüt tarafından Polis Akademisi'ne gönderildi. Hafta sonları Polis Koleji öğrencilerine bazen de sivil öğrencilere tarikat dersleri verdi. Risale ustası olarak bilinen Gedikli, Kung-fu spor okulunda sadece tarikat üyesi elemanlara dövüş dersi verirdi. Tarikat içinde tanınmış, ünlü biriydi.

30– Oral Büyüksan: Öğrencilerden Ümit Yeşeren'i yetiştirmekle görevliydi.

Polis Koleji mezunu olarak Polis Akademisi'ne gelen öğrenciler içinden Gülen grubuna dahil olduğu bilinen isimler de ifade de şöyle sıralandı:

"A. Kadir Deniz, Reşat Tekinbaş, Kadir Yılmaz, Ersin Koçak, Veysel Er, İzzet Lofça, M. Ali Şevik, Arif Canlı, Selahattin Yıldırım, Orhan Çağlayan, Ahmet Canöz."

Müfettişlere ve Polis Akademisi Başkanı Ümit Erdal'a verilen ifadede, o anda Polis Koleji'nde bulunan tarikat mensubu olanlar da şöyle sıralandı:

1– Özkan Çevik: Aşırı derecede Nurcu. Sempatik yanıyla kolay adam çekebilen biridir. Koleje girmeden önce tarikatla ilgili bilgileri çevresinden öğrendi. Hafta sonları "Işık Evlerine" gitmeyi hiç aksatmayan, tarikat davası dışında hiçbir konuya önem vermeyen tam bir örgüt elemanıdır.

2– Lütfi Sakatoğlu: Bilgili, sivil çevresi geniş biri. Yarıyıl ve yaz tatillerinde elemanların eğitim programlarını hazırlayanlardan.

Ayrıca, Ercan Taştekin, (Kemal İskender'in en has adamlarından biri oldu. İskender Ankara Emniyet Müdürü olur olmaz, Taştekin'i Gasp Büro ve Cinayet Bürolarından sorumlu Asayiş Şube Müdür Yardımcılığı'na getirdi. Ancak Ercan'ın şark ataması geldi. Bu atamayı durdurmak için çok çaba gösteren İskender, Genel Müdürlükten, "şark görevi yapmayan tek kişi. Eğer göndermezsek, teşkilat içinde örnek gösterilerek, tavassutta bulunmaya kalkışan çok olur" yanıtı alınca, atamayı durduramayacağını anladı. Bunun üzerine şark ataması çıkan Ercan Taştekin için bir veda yemeği düzenletti. Yemeğe bizzat katılarak, 'oğlunu' duygusal bir veda konuşmasıyla, uğurladı.) Arif Yıldız. İlyas Kurnak, Yahya Öztürk. Serdar Gençoğlu, Osman Balcı.

O dönemde Polis Akademisi Yönetiminde bulunan, yönetici ve öğretim üyesi bazı cemaat elemanı adlar da şöyle sıralandı:

1– Komiser Yardımcısı Osman Turfan: Öğrencilerin izin listelerini hazırlamakla görevliydi. Turfan'ın nöbet tuttuğu günler Nurcu öğrenciler bayram ederdi. Geceleri odasına çağırdığı öğrencilerle dini sohbetler yapar, vaaz kasetleri dinlerlerdi. Tarikatçı olmayan, Alevi ve solcu öğrencilere her türlü cezayı verdirir, eziyet ederdi.

2– Komiser Yardımcısı Hamza Altıntaş, piknik organizasyonu ve tatillerde öğrencilere verilecek eğitimin sorumlularından.

Polis Koleji ve Akademisi'ndeki görevlerinden sonra Ankara Emniyet Müdürlüğü Asayiş Şube Müdür Yardımcılığı yaptı.

Emniyet Müdürü Basri Ergül, Genel Koordinatör.

Yardımcı Doçent Dr. İsmet Toprak: Vali adı verilen Kemalettin Özdemir'in okuldaki bağıydı. Nurcular tarafından çok sevilirdi. Ekonomi derslerinde dini konularda propaganda yapardı.

Asistan İhsan Bal: Öğrencileri kendi evine götürüp, tarikat dersi verdi.

Araştırma Görevlisi Muhittin Karakaya: Afyon'da fakültede okurken "Işık Evlerinde" kaldı. Polis Akademisi'nde aşırı grupçu olarak bilinir, öğrenciler arasında açık bir ayrım yapardı.

Komiser Yardımcısı Erol Çatalbaş: Çoğu kez Gülen grubu ile birlikte hareket etmesine karşın, Ayacı denilen ayrı bir cemaattendi. Gülen Grubundan ayrılan ya da o grubun kapamadığı öğrencileri kendi evlerine götürürdü.

Komiser İbrahim Azcan: Hakkında bu kitabın ilk bölümünde ayrıntılı bilgi yer aldı.

Mustafa Bağrıaçık: Hakkında ilk bölümde ayrıntılı bilgi var.

10– Komiser Yardımcısı Cengiz Şenocak.

11– Komiser Yardımcısı Ertuğrul Şenyiğit.

12– Komiser A.Yaşar Ayvaz. Sağlık raporu alınırken, cemaatin verdiği listedeki isimleri sakıncalı ünitelerde kontrole sokmayıp, yerine sağlam öğrencilerin girmesini sağladığı için uyarı aldı.

13– Komiser Yardımcısı Ali Yıldırım.

14– Komiser Yardımcısı Osman Aral (Eğitim Daire Başkanlığında görevli) Üniversitede okurken "Şarj Evlerinde" yetişti. Edremit'te Akyazılı Vakfı yurdunda 2 yıl müdürlük yaptıktan sonra Polis Akademisi'ne gönderildi.

Kod isimler

Rafet Yılmaz Müfettişlere verdiği ifadesinde, örgüt elemanlarının kod isimleri bulunduğunu ve kendisinin kod adının "Ragıp"

olduğunu da söyledi. İmam İrfan Kayaönü'nün kod adı ise "Fatih"di. Hüseyin Çıtak'ınki "Ömer", Yusuf Ziya Kaya'nınki, "Hamza"ydı. Bu kod adları ile Fetullahçı tüccarlardan ve marketlerden alışverişler yapılıyordu.

Bir kişinin örgütten olup olmadığı, "hizmetten misin?" sorusuyla öğreniliyordu.

Genel olarak hizmet erbabına "Şakirt" bayanlarına ise "şakirde" deniliyordu.

Genellikle Zaman Gazetesi ve Sızıntı dergisi okuyan örgüt elemanları, birbirlerini taşıdıkları bu gazete ya da dergi sayesinde daha kolay tanıyorlardı.

İllerde bölge sorumluları 'Vali' diye adlandırılıyor, bu kişilerin yerlerini de doğrudan Fetullah Gülen değiştirebiliyordu.

Rafet Yılmaz, örgütün Ankara Valisi olduğunu belirtti Kemalettin Özdemir'in sık sık Polis Akademisi'ne gelerek İsmet Toprak ve Hasan Basri Ergül ile görüştüğünü ifadesinde belirtti. Bu adlara hemen tüm Fetullah soruşturmalarında rastlamak mümkün.

Rafet Yılmaz'ın komiserden Müdüre ve öğretim görevlisine kadar saydığı tüm bu kişiler, yalnızca o dönemde Akademide görevde olanlardı. Yıllar geçtikçe atamalar ve yer değiştirmeler nedeniyle boşalan makamlara örgüt, yeni isimler gönderdi. Akademiden yeni mezun olan cemaat üyesi polisler ve Polis Akademisi, Polis Koleji ve Polis Okullarında istihdam edilenler, Gülen'in o dönemde eğitim kurumlarına verdiği önemin sonucu olarak bu kurumlarda görev yaptılar.

FOTOĞRAF YARGIDA

Müfettiş raporları

Rafet Yılmaz'ın ihbarı üzerine başlatılan soruşturmada, yukarıda adları geçen öğretim görevlileri ile öğrenci ve polis amirleri hakkında geniş bir soruşturma açıldı. Emniyet Genel Müdürlüğü Teftiş Kurulu'nun 91/312-12 sayılı yazısıyla verdiği talimat üzerine müfettişlerin yaptığı soruşturmanın son aşamasında Emniyet Genel Müdürlüğü İstihbarat Daire Başkanı Tuncer Meriç, Teftiş Kurulu Başkanlığı'na yürütülen soruşturma ile ilgili 10 Mart 1992 tarih ve B.05.1.EGM.0.06.03-400/1(79-92) sayılı ve "Bazı Emniyet Mensuplarının İllegal Faaliyetleri" başlıklı bir bilgi yazısı gönderdi. 4 sayfalık bu yazı, polis içindeki Fetullah Gülen örgütlenmesinin ana hatlarını açıkça ortaya koydu.

Bu belge emniyetin arşivlerinde yıllarca bekletildikten sonra sonuç alınmayacak bir çaba olarak unutulup gitti. 1992 tarihinde, Emniyet içindeki, Gülen örgütlenmesinin genel görüntüsünü sergileyen yazı aynen şöyle:

"Türkiye Cumhuriyeti Anayasasının demokratik, laik ve sosyal bir hukuk devleti niteliklerini değiştirerek yerine şeriat düzenini getirmeyi amaçlayan, illegal "Fetullah Hoca'nın Talebeleri" adlı örgütün, tüm Türkiye genelinde olduğu gibi, teşkilatımız içinde de örgütlendiği, özellikle hareket noktası olarak seçtiği Polis Kolejleri, Polis Akademisi ve Polis Okulları içindeki faaliyetlerini, Teftiş Kurulu'ndan gelen yazıya bağlı olarak askıya aldıkları, buna rağmen sempatizan kadroları ile bağlarını zayıflatmamak için toplantı ve çalışmalarını yoğun olarak sürdürdükleri ve illegaliteye son derece bağlı kaldıkları gözlenmiştir.

Elde edilen bilgiler doğrultusun yapılan takip-tarassut ve tahkikatlarda, Ankara Polis Koleji öğrencilerinin yüzde 50 'sine yakın bir kesimi ile çeşitli şekillerde temas kuran örgüt elemanları, kendilerine yakın olanlar üzerindeki ajitasyon çalışmalarını sistemli olarak yürütmektedirler.

Örgütün yapılanmadaki temel stratejisine bağlı olarak, devlet dairelerinde önemli yerlere yerleşme planını, en tabandan uygulamaya koymaları teşkilatımızda da gözlenmektedir. Gelecekte Emniyet Teşkilatı'nın bürokratlarım oluşturacak Polis Koleji öğrencilerinin,(üzerinde) koleje seçiminden itibaren her aşamada sistematik bir çalışmanın yürütüldüğü görülmektedir.

Örgütün tüm yurt sathında çeşitli görünümler altında kurulu bulunan vakıf ve evlerde ailelerinin izni ile yetiştirilen zeki, çalışkan öğrencilerin meslek okullarına yerleştirme planında Polis Kolejleri de payını almıştır. Bu öğrenciler, Polis Kolejlerine geldiklerinde hiyerarşik sıra içinde sınıf, dönem ve okul imamları ve kadrolarının denetiminde, görüşleri doğrultusunda eğitilmektedirler.

Sınıfların ve okulun kendi bünyesinde sorumlu imamların olmasına rağmen, örgüte karşı asıl sorumlu olan dışarıdan bir üniversite öğrencisidir. Örneğin Ankara Polis Koleji 3. sınıflar sorumlusu SBF Kamu Yönetimi 3. sınıf öğrencisi Alparslan Atabay, buna bağlı olarak yine soyadı tespit edilemeyen Hukuk Fakültesi 4. sınıf öğrencisi Tarık? Gazi Üniversitesi Arap Dili öğrencisi Sadık Öztürk Polis Koleji'nin ve Akademisi'nin sorumlularıdır.

Cumartesi ve Pazar günleri öğrenciler, sınıf imamlarının belirlediği adreslerde 5-6 saatlik bir eğitim çalışmasına katılmaktadırlar. Genelde Polis Koleji ve Polis Akademisi öğrencilerini birbirleriyle karşılaştırmamaya özen gösteren idareci kesim, öğrencilerin Abidinpaşa. Tıp Fakültesi Caddesi, Şadırvan sokak 4/a adresinde bulunan terzi Salih Başkaya'nın dükkanında sivil elbise giymeleri ve daha sonra toplantı evlerine gitmelerini sağlamışlardır. Yapılan bu toplantılarda masumane sohbet ve çay partilerinden

sonra Nur Külliyatı ile ilgili kitapların okunması ve açıklamaları yapılarak Fetullah Gülen 'in kaset ve videoları seyrediliyor, öğrencilerin konulara olan yatkınlığına göre değişik grup toplantılarına katıldıkları gözlenmiştir. Ankara'da Dikmen Sokullu, Abidinpaşa, Cebeci, Keçiören, Yenimahalle, Demetevler'de, teşkilata mensup kişilere ait evler ile bu işler için kamufle edilmiş eğitim evleri mevcut.

Sağlık Koleji öğrencilerini ise, Demetevler 12. cadde 21. sokakta köşede bulunan ev ve örnek mahallesi Faik Suat caddesi 7. sokak A/4 Blok daire : 1 sayılı yerleri kullandıkları tespit edilmiştir.

Polis Akademisi ve Polis Koleji öğrencileri ile bağlantılı oldukları sanılan şahısların adresleri aşağıya çıkartılmıştır.

1– Fethi Aşık

a) İvedik caddesi 406/A Karşıyaka

b) 1. cadde 16/7 Karşıyaka

2– Ünal Gök

Demetevler 12. cadde Merkez apt. No: 17

3– Kemalettin Özdemir

Özel Elif sitesi İvedik cad.36.sokak 5.blok.kat:2 Demetevler

4– Altan Balantekin

Ulus Konya sokak Bursa Han No: 7

5– Netice Avcı

12. cadde 33 sokak Özel Elif sitesi 4. blok 25/24 Demetevler

6– Selçuk Dal

4.cadde 3. sokak 39/1 Demetevler

7– Ziya Demir

33.sokak d blok No: 34 Demetevler

Hukuki konularda kendilerine yardımcı olan Avukat Altan Balantekin isimli şahsın yazıhanesine sık sık gidip gelindiği gözlenmiştir.

Fetullah Gülen grubunun Ankara liderinin, Atatürk Anadolu Lisesi din dersi öğretmeni Kemalettin Özdemir, isimli şahsın olduğu, Fetullah Gülen ile direk irtibatlı olduğu, emir ve direktifleri kendisinden aldığı, Ankara ili ve ilçelerinde örgütlenme çalışmalarını yönettiği, haftanın değişik günlerinde il dışında düzenlenen toplantılara katıldığı, özellikle esnaf kesiminin toplantılarına katılarak esnaf üzerinde sempati uyandırdığı böylece maddi çıkar teminini kolaylaştırdığı, kendisinden habersiz hiçbir işin yapılmadığı, kendi görüşleri doğrultusunda faaliyet gösteren evler, okul ve pansiyonların bütün iaşe giderleri, harcamaların kendisi tarafından yapıldığı, zengin esnaflar ile para toplamak amacıyla yapılan toplantılara himmet toplantısı adının verildiği, bu tür toplantılar bizzat kendisinin iştirak ettiği, taraftarlarınca kendisine Ankara Valisi dendiği,

Amaçlarına hizmet için önlerine çıkabilecek engelleri aşmak amacıyla değişik kamu kurum ve kuruluşlarında kadrolaştıkları, işlerim yaptırabilmek için rüşvet ve hediyeye başvurdukları söylenmektedir.

Kamu kurum ve kuruluşlarına kendi fikirleri doğrultusunda bulunan şahısları yerleştirmede tasavvufta bulundukları ve bunda da başarı elde ettikleri, telefon irtibatım asgaride tuttukları, önemli haberleşmelerde kurye kullandıkları, Azerbaycan 'a gruplar halinde kendi fikir ve düşüncelerini empoze edebilecek nitelikli elemanlar gönderildiği, kendi örgüt mensupları arasında da söylenmektedir. Yapılan araştırmalar sırasında Geçit sokak 4/10 Cebeci/Ankara adresinde arkadaşları ile beraber kalan Komiser Yardımcısı Irfan Kayaönü'nün muhtelif zamanlarda diğer illerden yanına gelen aynı fikir ve düşünceleri paylaştığı arkadaşları ile sohbetler yaptığı duyumlanmıştır. Konuların müfettişlerce araştırıldığının duyulması, özellikle konuyu gündeme getiren müstafi Polis Akademisi öğrencisinin kendisini koruyabilmek için müfettişlikte vermiş olduğu ifadeleri, örgüt taraftarlarına aktarmış olması çalışmalarımız sırasında sık sık karşımıza çıkmış ve hareket

imkanımızı kısıtlamıştır. Her ne kadar ifadelerde belirtilen konuların doğruluğu tartışılmaz bir gerçek ise de bunların delillendirilmesi zaman içerisinde mümkün olacağı kanısı ile her türlü takip ve tarassuda devam edilmektedir."

Altı yıl sümenaltı

28 Ağustos 1992 tarih ve 15-92 sayılı fezlekeye dayalı olarak açılan soruşturmada, suç iddiası, "Türkiye Cumhuriyetinin Anayasası'nın demokratik, laik ve sosyal bir hukuk devleti niteliklerini değiştirerek, yerine şeriat düzenini getirmeyi amaçlayan illegal, 'Fetullah Hocanın Talebeleri' isimli örgütün teşkilatımız bünyesinde özellikle Polis Akademisi, Polis Koleji, Polis Okulları gibi eğitim ve öğretim kurumlarında örgütlendiği, bu örgüte girmeyenlerin veya girmiş olup da ayrılmak isteyenlerin tehdit edildikleri, ihbar edilmek ve disiplin cezası verilmek suretiyle meslekten ilişiklerinin kesildiği, üstleri hakkında suç tasnii ve iftiraya dayalı gerçek dışı belge ve tutanak tanzim ettikleri" biçiminde belirtildi.

Ekinde sivil Kemalettin hocanın (Özdemir) adı olmak üzere 93 polisin adının bulunduğu liste olmak üzere hazırlanan, bu soruşturmanın fezlekesi DGM'ye gönderildi ve altı yıl bekletildikten sonra, tam da 163'ncü maddenin kaldırılıp, iddia edilen suçun suç olmaktan çıkartılması sonucu doğduğu yorumunun yapılmasına ortam sağlandığı bir dönemde DGM Başsavcılığınca karara bağlandı.

Doğal ki, DGM Başsavcısı Talat Şalk'ın 1997/18 Haziran 1998/24 karar no ile verdiği karar davalıları rahatlattı. Yeterli kanıt bulunamamıştı. "163'ncü madde başta, bazı yasa değişiklikleri" nedeniyle ve "delil bulunamadığı" gerekçesiyle takipsizlik kararı verildi. Peki ama neden, fezlekenin işleme konulması için altı yıl beklenmişti? Bu sorunun yanıtı var ama yanıt verecek kişiler, ne kararı veren ne dosyayı bekletenlerdir.

Yanıtı vicdanlar verecek.

Kolejin yüzde 50'si cemaatin

Halbuki, bu soruşturma yürütülürken, Teftiş Kurulu Başkanlığı 24.10.1991 gün ve 91/316 sayılı bilgi talebine karşılık olarak İstihbarat Daire Başkanlığının 10 Mart 1992 gün ve 1992/79 sayılı yazısında suçlamaları kanıtlayacak bulgular sıralanmıştı.

Bu yazıda bakın neler deniliyor:

"Elde edilen bilgiler doğrultusunda yapılan takip-tarassut ve tarikatlarda Ankara Polis Koleji öğrencilerinin yüzde 50 'sine yakın bir kesimi ile çeşitli şekillerde temas kuran örgüt elemanları kendilerine yakın olanlar üzerindeki ajitasyon çalışmalarını sistemli olarak yürütmektedirler. Örgütün yapılanmadaki temel stratejisine bağlı olarak devlet dairelerinin önemli yerlerine yerleşme planının, en tabandan uygulamaya koymaları teşkilatımızda da gözlenmektedir. Gelecekte Emniyet Teşkilatı'nın bürokratlarını oluşturacak Polis Koleji öğrencilerinin, Koleje seçiminden itibaren her aşamada sistematik bir çalışmanın yürütüldü görülmektedir.

Örgütün tüm yurt sathında çeşitli görünümler altında kurulu bulunan vakıf ve evlerde ailelerinin izniyle yerleştirilen zeki, çalışkan öğrencilerin meslek okullarına yerleştirme planında Polis Kolejleri de payını almıştır. Bu öğrenciler Polis Kolejlerine hiyerarşik sıra içinde sınıf, dönem ve okul imamları ve kadrolarını denetiminde görüşleri doğrultusunda eğitilmektedirler. Sınıfların ve okulların kendi bünyesinde sorumlu imamları olmasına rağmen, örgüte karşı asıl sorumlu olan dışarıdan bir üniversite öğrencisidir"

Tüm bu bulgular, Rafet Yılmaz'ın ihbar raporunda belirttiği ve yukarda sayılan isimler ve olaylar delil olarak kabul edilmedi ve dava takipsizlikle sonuçlandı.

Bu soruşturmayı yürüten Emniyet Genel Müdürlüğü Teftiş Kurulu Başkanı Dr. Ahmet Nihat Dündar ile müfettiş İzzet Sezgin Şe-

nel'e yönelik ihbar, yanlış bilgi ve belge ile iftira atma kampanyası çok geçmeden başladı ve haklarında soruşturma açıldı. Yönetim, bu müfettişleri korumak istedi; ancak müfettişler kızağa alınmaktan kurtulamadılar. İki müfettiş bir süre sonra emekli oldu.

DGM Başsavcılığının takipsizlik karan vermesinden sonra Emniyet Genel Müdürlüğü Yüksek Disiplin Kurulu, dosya ile ilgili nihai kararını verdi. Yılmaz Ergun, Necdet Adıbelli, Kamil Teciroğlu, Halit Karabulut, Kazım Önder'den oluşan Kurulun kararı şöyleydi:

"Emniyet mensupları hakkında yukarıda açıklanan suçlamalardan dolayı düzenlenen soruşturma dosyası kurulumuzca incelendi. Adı geçenlerin, Polis Akademisi'nde derslere girdiği öğrencilere kıyas yapmak suretiyle İslam Hukuku'nun batı hukukundan üstün olduğunu, şer'i düzenin bugünkü düzenlerden daha mükemmel olduğunu empoze ettikleri, bu düşünceyi benimseyen öğrencilerle benimsemeyen öğrenciler arasında ayrım yaptıkları, nurculuk faaliyetinde bulundukları iddia edilmiş, **Türk Ceza Kanunu'nun 163'ncü maddesinin yürürlükten kaldırılmış olması nedeniyle takipsizlik kararı verilmiştir.** Sanık Emniyet mensupları hakkındaki suçlamalar yürürlüğe giren kanunun I. maddesiyle affedildiğinden dosyanın işlemden kaldırılmasına karar verilmiştir."

Cemaatin kazaları

"...bir yandan hasım cepheyi mükemmel işleyen haber alma teşkilatıyla içinden tanırken, öte yandan da hasım cephenin aynı faaliyetlerini kendi içimizde sürdürmesine müsaade edilmemeli... "

Fetullah Gülen

'Fetullah Gülen Örgütü', 1986 yılına kadar Emniyetin daha çok eğitim kurumlarına özel ilgi gösterdi.

Ancak, sonraki yıllarda, İstihbarat Daire Başkanlığı'nın ve Personel Daire Başkanlığı'nın "önemini" keşfettiler. Bundan sonra eğitim kurumları ihmal edilmeden, atamalar daha çok bu noktalara yapıldı. Polis Koleji'nde Fetullahçı tohumunun ilk atıldığı yıllarda 'Işık Evleri'ne gitmeyi sürdürenlerden büyük bölümü İstihbarat Daire Başkanlığında yuvalandılar.

Personel Daire Başkanlığı ise örgütün ikinci bir üssü gibi oldu. Bu birimdeki örgütlenme, bir rastlantı ile polisin kendi kayıtlarına da geçti:

Kaza 1: Polisin Ajandası

1997 yılında Personel Daire Başkanlığında görevli bir polis memuru, bir asayiş suçu iddiasıyla gözaltına alındı. Sorgulama sırasında üzerinde bir ajanda ele geçti. Ajandada yazılanlar garip, karışık bir sistemle kaleme alınmıştı. Asayiş Müdürlüğünde görevli polisler tüm ısrarlarına rağmen gözaltındaki polisten bilgi alamadılar. Şifreyi çözme işi Terörle Mücadele Şubesi'ne kaldı. Şubede görevli müdür yardımcısı Emniyet Amiri T.A. uzun bir uğraş sonucunda şifreyi çözdü.

Ajandada "Gülen Örgütüne destek için para toplandığına" ilişkin kayıtlar vardı. Ancak para alınan kişilerin adları şifreliydi. Listede birinci sırada bulunan kişinin adı ile sonuncu kişinin soyadı ilk sırada yer alıyordu. İkinci sıradakinin adı ile sondan ikinci sıradaki kişinin soyadı ikinci sırada yer alıyordu. Liste böylece karıştırılmış, sadece yazanın çözebileceği bir yöntem uygulanmıştı.

Sonuçta esnaf, işadamı, bürokrat birçok isme ulaşıldı. Ancak, polisi ilgilendiren kendi personeliydi. 30 polisin ismi belirlendi. İlginç rastlantı bu polislerin hepsinin Personel Daire Başkanlığı'nda görevli olmalarıydı.

T.A. üst yazı ile ajandadaki bilgilerin dökümünü Emniyet Genel Müdürlüğü'ne gönderdi. Ancak, Genel Müdürlükteki örgüt elemanları hemen önlem aldılar. Soruşturma derinleştirilmeden örtüldü. Sadece, Personel Daire Başkanlığında görevli olan ve ajandada adı geçen 30 Personelin ataması, başka birimlere yapıldı. Ancak, atamalarda da küçük bir hile yapıldı ve 30 kişi üç ayrı gruba ayrıldı. 10'arlı gruplar halinde topluca atamaları çıkartıldı. Listede bulunanlarla ilgili ceza alacakları bir soruşturma yapılmadı. Ankara Emniyet Müdürlüğü'nün hazırladığı listede toplam 9 İstihbaratçının adı Fetullahçı oldukları gerekçesiyle listeye kondu.

Gülen'in Personel Daire Başkanlığı ve Emniyet Müdürlüklerinin Personel Şubeleri'ne özel bir ilgisi olduğu da yine listelerdeki dağılımdan anlaşılabilir. Ankara Emniyetinin hazırladığı listede Personel Daire Başkanlığı'nda iki kişinin adına rastlanıyor ancak, Aydınlık'ta yayınlanan ve daha sonra Teftiş Kurulu'nun soruşturma kapsamına aldığı 82'lik listede Personel Daire Başkanlığı'nda görevli tam 47 kişi var.

Kaza 2: Camideki çanta

Yukarıdaki gibi bir kaza da Elazığ'da yaşandı. Kaza, bir camide cemaatin çalışmalarını içeren şifreli bir defterin unutulmasıy-

dı. Defter yapılanmayı da, gizli ve derin çalışma ve bağlantıları da deşifre ediyordu. Bu öyküye yakından bakalım:

Elazığ merkez Camii'ne namaza gelen ve abdest alırken, çeşme başında çantasını unutan Ahmet Şahinalp'in bu unutkanlığı cemaat için büyük bir kazaydı. Kendisi namazını kılarken çeşme başında unutulan çanta küçük bir panik yarattı. Sahipsiz çantayı bulan vatandaşlar, çantada bomba olabileceğinden şüphelenmişlerdi. Polise haber verdiler. Çanta polisler tarafından alındı. Sivrice Merkez Karakoluna götürüldü. İnceleme sürerken çantanın sahibi Şahinalp de karakola gelip çantasını almak istedi. Ancak tabii ki almadı. Çünkü çantada çıkanlar ajanda ve belgeler içinde bazı polis müdür, amir ve komiserleri ile ilgili bilgiler vardı. Kimlerin nereye tayin olduğuna dair bilgilerin ötesinde kişisel notlar, polislerin cemaatle bağlantısı gibi çok ilginç bilgiler bulunmuştu.

Polis memurları Mehmet Küçükgenç, Ünal Özcan ve Hakan Özkan'ın tutunak altına aldığı çantada çıkan bu ilginç bilgilerin deşifresi saatler sürdü. O sırada çantasını anlak için karakola gelen Şahinalp gözaltına alınıp, üst aramasında bulunanlar ile birlikte hakkında işlem yapıldı. Terörle Mücadele Şubesi ve Savcılığa sevk edilen Şahinalp'in çantasında çıkan notlar cemaatin il imamlarının polisler üzerinde yaptığı çalışmaları gözler önüne seriyordu. Bazı polisler 'bizden', bazıları 'bizden değil' diye kodlanmıştı. Yeni atananların kimler olduğu ve biyografik özellikleri, bu kişilere nasıl yaklaşılacağı gibi bilgiler, cemaat çalışmalarının koordinasyonu ile ilgili ayrıntılar vardı. Dahası şifrelenmiş bu bilgiler içinde polisin üst düzey yöneticileri ile ilgili istihbarat bilgileri de yer alıyordu. Bu kitapta yer alan birçok bilgi ve isim de bu şifreler arasında da yer alıyor. Lütfullah Pekcan, Haşim Karadağ, Mustafa Sağlam, Ahmet Kocabal isimleri hemen anımsanacak isimlerden bir kaçıydı...

Cemaatin 'kendini gizleme taktiği', 'ağabeylerin' ilişkileri, Hocaefendi'nin 'gerekirse eşlerinizin başını açın talimatı' ile bu şifreler arasında bağ kurmak mümkündü...

Ajandayı inceleyen polisler şaşkınlık içinde kaldı. Bu konu öyle gizlenecek bir konu değildi. Artık olay adli bir olay haline gelmişti ve cemaat devreye girip olayı örtbas edemedi. Ancak bu konu zaman içinde unutulup, arşivin tozlu raflarına tutsak edildi. Polis içinde cemaat yapılanmasının tespiti için kullanılamadı. DGM'deki davaya ek delil olarak sunulmasının dışında pek bir işe yaramadı yani.

Tehlikeli polisler dinlendi

Biz dönelim Hocaefendi'nin istihbarat merakına.

Bu kadrolaşmada en önemli birim olarak görülen İstihbarat Daire Başkanlığına atananlar, teşkilat içinde kendilerine sorun çıkartacak, demokrat yapılı isimleri tasfiye hareketini de İstihbarat Daire Başkanlığında egemenlik sağladıktan sonra başlattılar. Tehlikeli buldukları emniyetçilerin ev, iş ve cep telefonları sıkı takibe alındı. Kimlerle görüştükleri, nereye gittikleri, geceleri hangi ortamlara girip çıktıkları yakın takiple belirlendi. Tümüyle ilgili ayrıntılı raporlar tutuldu. Bu raporlar, 'tasfiye' amaçlı kullanıldı.

Ancak bir süre sonra bu operasyon göze batmaya başladı. Genel Müdürlük, "Kendi personelimizle çok uğraşılıyor. Asli işlerimiz, devletin güvenliğini ilgilendiren terör istihbaratı sağlanmasıdır. Bu alanda, aksaklıklar yaşanıyor. Personel dinlemeleri zorunlu olmadıkça yapılmayacak" talimatıyla, emniyetin kendi kendisini dinlemesi engellenmeye çalışıldı. Ancak bu emir yerine getirilmedi. Dosyalar tutulmaya devam edildi.

İstihbarat Dairesinden -neredeyse- bağımsız çalışan Haber Alma Şubesi, MİT'in "aşırı dinleme yapılıyor" uyarı ve zorlamasıyla kapatılmak zorunda kalındı.

İstihbarat Daire Başkanlığı, Kaçakçılık Daire Başkanlığı, Polis Akademisi, Polis Koleji ve Polis Okulları, cemaate yakın isimler tarafından adeta istila edildiği dönemde, Rafet Yılmaz örneğinde

görüldüğü gibi iç çatışmalara da uygun bir ortamın oluştuğu dönemdi. Örgüt içindeki çatışmalardan çok, örgütün kendilerinden olmayanlara verdiği zararlar, göz ardı edilemeyecek kadar büyümeye başladı.

Devletin PKK terörünü sindirmesinin ardından en büyük tehlike olarak görmeye başladığı irtica gündemi, Fetullah örgütlenmesinin de mercek altına yatırılmasına yol açtı. Fetullah Gülen ekibi, Rafet Yılmaz olayının kapanmasından sonra 1997 ve 1998 yıllarında örgütlenmelerine daha da hız vermişti. Ancak bu derece büyüyen örgütün gözlerden kaçırılması ve gizlenmesi artık kolay değildi.

Ve çözülme, Refahyol iktidarının "devleti zorlayan" tutumuna Türk Silahlı Kuvvetleri'nin verdiği tepkiyle başladı.

Devlet az kalsın uyanıyordu

Ülkenin siyasi istikrarsızlığı, merkez sağ ve sol partilerin birbiriyle kavgası sonucu radikal partilerin ve özellikle Refah Partisi'nin oy patlaması ile sonuçlandı. Bu, 1995 seçimlerinde ülke yönetiminin bu radikal partilerin eline geçmesine neden oldu. Seçim sonrası bir türlü anlaşamayan ANAP ve DYP, iktidarı Necmettin Erbakan'a teslim etti.

İktidarı, "kansız" ele geçiren Erbakan, Başbakanlıkta, sarıklı-cüppeli cemaat imamlarına resmi yemek verebiliyor, Sincan'da "Kudüs Gecesinde" açık açık şeriat propagandası yapılıyordu. Tankların, "demokrasiye balans ayarı" yaptığı dönemde yapılan 28 Şubat 1997 tarihli MGK toplantısı, ordunun irticai faaliyetlere karşı açık bir savaş ilanı olarak Türk siyasi tarihine geçti.

Bu kararlar arasında bulunan "tarikatlar ve Islami Cemaatler yakından izlenecek, bunlara izin verilmeyecek, üyelerinden para toplayanlar kapatılacak... Tarikat ve cemaatlerin mali ilişkileri ve

kaynaklan araştırılacak... 'Kara Para Kanunu' işletilecek... Türk Silahlı Kuvvetleri'ne aşırı dinci kesimden sızmaları önlemek için alınması gerekli tedbirler, Devletin bütün kurum ve kuruluşlarında uygulanacak" şeklindeki ibareler, adeta savaşı başlatan hükümler oldu.

Bu kararların açıklanması, polis içindeki Fetullahçıları da rahatsız etti. MİT, özellikle İstihbarat Daire Başkanlığı'nın çalışmalarından duyduğu rahatsızlıktan dolayı, bir operasyon başlattı. Ve bir rapor hazırladı. Rapor, polis içindeki Fetullahçı örgütlenme ile ilgiliydi.

Rapor nasıl olduysa (!) Aydınlık Dergisi'ne ulaştı. Dergi bu raporu, Hikmet Çiçek (şimdi Ergenekon tutuklusu olarak Silivri'de ve yargılaması sürüyor) imzasıyla 10 Ocak 1999 tarihli sayısında, "Fetullah Emniyeti Ele Geçirdi" başlığıyla yayınladı.

Haberde, "Emniyet Genel Müdürlüğü Personel Dairesi'nin yüzde 95'inin Fetullah Cemaatine mensup olduğu", "Örgütlenmenin amirler ve polis memurları olarak iki ayrı koldan yürütüldüğü", "28 Şubat süreci sonrasında örgüt içinde parola sisteminin değiştirildiği" ve **"Emniyet çapında istihbarat ağı kurdukları"** ön plana çıkartıldı.

Yayınlandıktan sonra İçişleri Bakanlığı'na da verilen 10 sayfalık bu raporda, "Fetullahçıların Emniyet içinde, Genel Müdürlük bünyesindeki Daire Başkanlıkları, Polis Akademisi, Polis Koleji ve Polis Okulları ile özel statülü illerde önemli şube müdürlüklerinde faaliyet gösterdikleri ifade ediliyor" denildi.

Haberdeki bilgiler çarpıcı:

-Fetullahçılar Emniyet Teşkilatı içinde amirler ve memurlar olarak iki ayrı koldan örgütleniyorlar. **Örgütlenmenin başında bulunan kişi, 'imam' diye adlandırılıyor.** İmamlar en kıdemli ve yetenekli kişilerden oluşuyor.

-Amirler ve memurlar kesinlikle birbirlerini tanımamakla, herkes imamı bilmekte ve onun direktiflerini yerine getirmektedir.

-Bu imamlar bölge imamlarına, onlar da merkezde kurulu olan bir sivil gruba bağlı olarak faaliyet göstermektedir.

-İmamlardan gelen emirler Hoca efendiden geldiği kabul edilerek mutlaka yerine getiriliyor.

-Emniyet teşkilatının personel alımından atanmasına, branşlaşmasından eğitimine, kurs görmesinden, yurt dışına gitmesine, istihbarattan, teröre kadar birçok konuda fiili **karar verme bu üst sivil grup tarafından gerçekleştirilmektedir.**

-Fetullahçıların yoğun olarak örgütlendiği yerler; Malatya Polis Okulu, Elazığ Polis Okulu, Erzurum Polis Okulu, Diyarbakır Polis Okulu, Adana Polis Okulu, Bursa Polis Okulu, Polis Akademisi, Polis Koleji, Genel Müdürlük Personel Daire Başkanlığı, İdari Mali İşler Daire Başkanlığı, Atama Şube Müdürlüğü, İşlemler Şube Müdürlüğü, Kaçakçılık Daire Başkanlığı, Şark Büro Amirliği, Genel Nakil Büro Amirliği, Kararname Büro Amirliği, bilgisayar Büro Amirliği ve önemli illerin kritik şube müdürlükleri...

-Cemaatin tüm bireyleri gizliliğe büyük önem gösteriyor. Gelen emirler üstten alta doğru kademeli olarak bildiriliyor. Kararların uygulanmasını imamlar denetliyor.

-28 Şubat 1997 kararlarından sonra cemaatin 'tedbir ve parola' sistemi değiştirildi. (Alınan önlemler arasında çevreye "Atatürkçü bir görüntü" sergilemek, gerekirse rakı içmek, eşlerinin başlarının açılması gibi radikal önlemler var. Bu tarihten sonra Birçok Fetullahçı, arkadaş toplantılarında rakı içmeye başladı. Ancak rakıyı susuz içmeyi adet edindiler. Aslında, içtikleri suydu.)

-Personel Daire Başkanlığının yüzde 95 'i bu cemaate mensup. Şu an için müdahale edemedikleri tek alan Emniyet müdürlerinin atamaları. Yakın zamanda bunu da gerçekleştirebilecekler. Atama, uzmanlaşma, ödül ve ceza gibi tüm işlemler bu birimde yapılıyor. Zaman zaman siyasi baskılarla da birleşerek, **emniyet müdürlerinin atamalarına bile müdahale edebiliyorlar.**

-Personel Daire Başkanlığı unvanlara göre bazı gidi kadroları boş tutmakta. Daire uygun gördüğü kişileri bu kadrolara atar. Cemaat elemanları bu kadroları ellerinde tuttuklarından, boşalan önemli kadrolar olduğunda, hemen sivil gruba intikal ettirilerek, bu makamlara uygun cemaat mensubu amir ve memurların ataması, siyasi baskı da kurularak, gerçekleştiriliyor.

-Merkez Yüksek Değerlendirme Grubunun yaptığı rütbe terfileri aynı gün, bilgisayar bürosundaki cemaat elemanları tarafından diskete kaydedilerek, sivil gruba veriliyor. Bu bilgiler ışığında yeni stratejiler oluşturulup, cemaat elemanlarının terfi edip etmediğine bakılıyor. Kendi elemanlarından terfi etmeyenler varsa, bu isimlerle ilgili, rütbe listesi onaya girmeden, siyasi baskı oluşturulmasına başlanıyor.

-Zaman zaman atama ve terfilerde cemaatın planını bozacak işler cle yaşanıyor. 1998 yılı atamalarında personel daire Başkam Zeki Urgancıoğlu tüm atama işlemlerini bizzat kendisi yürüttü. Bu cemaatin tezgahını sekteye uğrattı. Bunun üzerine Urgancıoğlu'nun ayağı kaydırıldı.

1998 yılındaki bu olay raporda şöyle anlatıldı:

-Yapılan tüm atamalar daire bünyesinde bilgisayar bürosunda kurulu bulunan ve komiser M.D. ve komiser M.K.'nın kontrolünde bulunan Networks sistemi ile yukardan tamamen görülmekte ve yapılan atamalar diskete kaydedilerek, bu sivil gruba gönderilmekteydi. Planlamadan iki-üç gün sonra yapılan yeni planlamalar, cemaatin tüm tezgahını bozdu. Bunun üzerine siyasi baskı kurularak dönemin İçişleri Bakanı Murat Başesgioğlu'na çeşitli bahanelerle, Urgancıoğlu 'nun görevden alınması yönünde baskı yaptılar ve bunu başardılar.

-Cemaatin en büyük sıkıntısı Müdür kadrolarında yaşanmaktadır. Cemaatin müdür kadrosunda yüzde 25 oranında elemanı bulunmaktadır. Önemli ve nihai kararlar bu müdürler tarafından verildiği için bu makamları ele geçirmek isliyorlar. Ancak mü-

dür sınıf kadrolarının dolu olması nedeniyle aşağıda, yani yüzde 85 'inin bu cemaat mensuplarının oluşturduğu Komiser yardımcısı, komiser, başkomiser ve emniyet amirliği rütbelerinde yığılmalar meydana gelmektedir. Bunu aşmak için, bir an önce TSK'da olduğu gibi kadrosuzluk nedeniyle emeklilik sisteminin uygulanması gerekmektedir. Bu kanun çıkartılırsa üst kademedeki emniyet müdürleri emekli edilecek ve boşalan kadrolara alttan gelen cemaat mensubu amirler, müdür olarak atanacaklardır. Cemaat bunu hedeflediği için APK Daire Başkanlığı ve Personel Daire Başkanlığı'nda bulunan cemaat elemanları çalışmalarını bu yönde bir yasa çıkmasına yoğunlaştırdılar.

-Polis Koleji ve Akademisi'ne giriş de cemaat elemanlarının kontrolünde yapılmaktadır. Sınav döneminde cemaat elemanları sınavı yapacak müdür ve amir kadrosuna kendi elemanlarını sokmakta ve sınavda başarılı olması istenen cemaate yakın kişilerin de isim listeleri, sınav yapacak kişilere verilmektedir. (Buna bir örnek; Rafet Yılmaz'ın ifadelerinde geçmektedir. Rafet Yılmaz, Mustafa Bağrıaçık'ın İzmir'de polislik imtihanında görevli olduğu yıl, kendisine cemaat tarafından verilen ve başarılı olması istenen adayların listesini gösterdiğini, ifadesinde belirtti.) Ancak son dönemde şehit polis çocuklarına kontenjan tanınması cemaatin işlerini de bozdu. Bu amaçla yönetmelikte değişiklik yapılarak, şehit çocuklarının koleje değil, polis okullarına alınmaları için yeni bir tezgah yürütülmektedir.

-Fetullahçılar, öbür birimlerden, kendi elemanları ile ilgili olumsuz bir yazı geldiğinde de harekete geçip, bu tür yazıları yumuşatarak ve hizmet elemanlarına zarar gelmeyecek şekle getirerek, işleme koyuyorlar. 1996-97 yıllarında Polis Akademisi'nde irticacı faaliyetlerde bulundukları için isimleri Genel Müdürlüğe ileti/en 9 kişinin tayinleri, yine önemli birimlere yapıldı. İrticacı olduğu için Polis Akademisi'nden uzaklaştırılan Başkomiser R.Y. Eğitin? Daire Başkanlığı'na, Komiser Y.A. TEM Daire Başkanlığı'na, Komiser M.A. Personel Daire Başkanlığı'na ve Komi-

ser E. D. yine Personel Daire Başkanlığı'na atandı. Komiser M.A. daha sonra Şark Büro Amirliği gibi kritik bir makama getirildi.

-Raporun en çarpıcı bölümlerinden biri cemaatin adam kazanma yöntemleri ile ilgili olan bölümü. **Tüm teşkilat bünyesinde peşine düştükleri, yani zeki ve kabiliyetli görüp, kendilerine eleman yapmak istedikleri personele, istediği yere tayin ve istediği branşta çalışma gibi menfaatler sağlıyorlar. Bu tür menfaatler karşılığında kendilerine adam kazanırken, kendilerinden olmayan ve kendilerine zarar verecek kişileri de pasif yerlere tayin ettirerek, kendi elemanlarına serbest çalışma ortamı hazırlamaktadırlar. Aleviler ve solcular fişleniyor, kendilerinden olmayanlar hakkında dosya oluşturuluyor.** (Cemaate zarar vereceği düşünülen polisler İstihbarat Daire Başkanlığı Haber Alma Şubesi aracılığıyla izlettirilerek, meslekten atılmalarını sağlayacak bilgiler topluyordu. Bu merkezin çalışmaları Emniyet Müdürlüğü ve MİT tarafından eleştirilmiş ve 'artık kendi personelimizi izlemeyin' diye, emir bile verilmişti.) Öyle ki, Genel nakil ve Güneydoğuya gönderilecek personelin planlanmasından yaklaşık iki ay önce tüm birimlere problem teşkil eden personelin isimleri soruldu. Aleviler ve solcuları içeren bir liste hazırlandı. Ardından, bu kişilerin dosyalarına kritik birimlere atanamayacakları bilgileri işlendi. Cemaat bu listeye müdahale ettiği için birçok ismin önü kesildi. Böylelikle, kritik noktalara kendi elemanlarını atamanın önü açıldı. **1997-1998 yılında Polis Akademisi, Polis Koleji. Polis Okulları ve Genel Müdürlük Daire Başkanlıklarındaki cemaat örgütlenmesi tamamlandı.**

-Emniyet içinde cemaat ciddi bir istihbarat ağı kurdu. Emniyet içinde olan her şey anında cemaate bilgi olarak aktarılmaya başlandı. Cemaat, Emniyet Genel Müdürlüğü yardımcıları, Genel Müdür Özel Kalem ve Bakan Özel Kalem başla olmak üzere birçok kritik noktaya eleman yerleştirerek, yazışmaları anında öğrenmeye başladı. İçişleri Bakanlığı'ndan bir yazı bu makamlar-

dan herhangi birine gönderildiği takdirde, **cemaat elemanı yazıların bir kopyasını cemaate ulaştırıyor ve böylelikle istihbarat ediniliyor ve yeni stratejiler geliştiriliyor.**

Bu raporun yayınlanması Emniyet Teşkilatı içinde olduğu kadar kamuoyunda ve devlet içinde de yankı buldu. Ve derhal bir soruşturma çarkı başladı. Ancak bu soruşturmaya karşı Fetullah Gülen cemaati de sessiz kalmadı. Emniyet içinde karşılıklı bir savaş başladı. Bir yanda MGK destekli, göreceli olarak demokrat sayılan grup, öteki yanda Fetullah Gülen Cemaati mensupları; Emniyette karşı karşıya geldi.

Polis kendi içinde bir kavgaya tutuştu. Bu kavganın her anında şaşırtıcı gelişmeler ve skandallar yaşandı:

ÇATIŞMA

Müfettişler devrede

"Adliyede, Mülkiyede veya başka bir hayati müessesede bizim arkadaşlarımızın mevcudiyeti öyle ferdi mevcudiyetler şeklinde ele alınıp öyle değerlendirilmemelidir. Yani bunlar gelecek adına bizim o ünitelerde garantimizdir. Bir ölçüde onlar bizim varlığımızın teminatıdır."

Fetullah Gülen

Başbakanlık Sivil Çalışma Grubu, Aydınlık Dergisinde yayınlanan bu haber üzerine harekete geçti. Sivil Çalışma Grubunun Emniyet Müdürlüğü'ne verdiği talimat üzerine Genel Müdürlük Teftiş Kurulu'nu soruşturma yapmakla görevlendirdi. Sivil Çalışma Grubu, Fetullah Gülen ve tarikatı ile ilgili bir soruşturma emri verdi. Ortalığı karıştıran bu soruşturma sonucunda ortaya çıkan raporda, "**Eğer önlem alınmazsa Türkiye Cumhuriyetine karşı sinsi bir örgütlenme içinde olan bu hareket geçmişteki Şeyh Said benzeri isyanlardan daha tehlikeli bir kalkışmaya dönüşebilir**" denildi.

Sivil Çalışma Grubunun talimatı ile İstihbarat Daire Başkanlığı kendi içinde "çok gizli" bir soruşturmaya geçerken, müfettişler Ahmet Saraç, Mustafa Maktav, E. Özgül Ezer bu soruşturmayı yürütmekle görevlendirildiler.

Bu üç müfettiş soruşturmaya başladıktan sonra örgütlenmenin bulunduğu bölümleri tek tek gezerek ifadeler almaya başladı-

lar. Ancak İstihbarat Daire Başkanlığı'nda cemaat örgütlenmesinin yoğun olduğu düşüncesiyle, bu daireye güvenmiyorlardı. Bu nedenle Ocak ayı sonlarına doğru, Ankara Emniyet Müdürü Cevdet Saral'ı ziyaret ettiler. Ziyaret sırasında, "Emniyetteki Fetullahçı örgütlenme ile ilgili yaptıkları çalışmalarda kendilerine destek verilmesini rica ettiler."

Aslında bu ricadan çok bir talimattı. İstenilen Ankara İl Emniyet Müdürlüğü İstihbarat Şubesinin telefon dinleme, izleme olanaklarından yararlanmaktı. Bu nedenle İstihbarattan Sorumlu Müdür Yardımcısı Osman Ak da toplantıya çağrıldı. Aynı istek Ak'a da iletildi. Saral, bu isteğin yazılı hale getirilmesinde ısrarcı oldu. Müfettişler de isteklerini yazı ile yineleyeceklerini belirtip, ayrıldılar.

Saral ve Ak, bir süre nasıl bir çalışma yapmaları gerektiği konusunda konuştular. Konu oldukça hassastı. O dönemde polis içinde oldukça güçlü bir konuma gelen Saral, Ak ve ekibi, "Hemen her konuda çalışma yapmaktan kaçınmadık. Fetullah konusunda da çalışma yaparsak ne yitiririz ki?" dediler ve araştırma yapmaya karar verdiler.

Ancak konunun karmaşık ve güç olduğu ortadaydı. Kendi çalışma arkadaşlarını "fişlemek" anlamına gelen bu çalışmayı yürütürken dikkatli ve titiz olmak zorunluydu.

Ve çalışma başladı. Ankara Emniyet Müdürlüğü'nün sekizinci katındaki istihbarat şubesinde kurulu bulunan ve o güne kadar uyuşturucu kaçakçısı, mafya, terörist, katil, hırsız yüzlerce suçlunun yakalanmasına yardımcı olan teknolojik izleme ve sorgulama merkezindeki son teknoloji ürünü cihazların kulakları, "Fetullahçı avı" için emniyet içine yöneldi.

Bu çalışma başladıktan birkaç gün sonra 4 Şubat 1999 tarihinde İstihbarat Daire Başkanlığı 1061/99 sayılı, Ankara Emniyet Müdürlüğü'ne "10 Ocak 1999 tarihli Aydınlık Gazetesi'nde, 'Fetullah Emniyeti Ele Geçirdi' şeklindeki haberle ilgili olarak İl

Emniyet Müdürünüzün Bilgisi Dahilinde 'detaylı bir araştırmanın neticesinden' il emniyet müdürünüzün imzası ile bilgi verilmesi..." istemli bir yazı geldi.

Yazı Osman Ak'ın adına yazılmıştı. Unvanı da "Ankara Emniyet Müdür yardımcısı-vekili" olarak belirtilmişti. Görev emri olan bu yazıda imza İstihbarat Daire Başkanı Sabri Uzun'a aitti.

Bu yazıdan bir gün sonra **5 Şubat 1999 tarih ve 27 (126) 439/99 sayı** ile Teftiş Kurulu Başkanlığı, söz verdiği yazılı görev talimatını gönderdi. Teftiş Kurulu Başkanlığı yine aynı gün **5 Şubat 1999 tarih ve 28 (126) 440/99 sayılı ayrı bir yazı ile de 82 kişilik bir isim listesi** gönderdi.

Genel Müdürlük, Ankara Emniyet Müdürlüğü ve taşra teşkilatında görevli olan bu kişilerin Fetullah Gülen cemaati ile ilişiği olduğu iddiaları bulunduğu belirtilerek, listedekilerle ilgili bilgi derleme ve araştırma yapılması talimatını verdi.

Listede; Polis Akademisinden 4, İçişleri Bakanlığından 1, Kaçakçılık Daire Başkanlığı'ndan 1, Terörle Mücadele Daire Başkanlığından 2, Elazığ Polis Okulu'ndan 12, Personel Daire Başkanlığı'ndan 47, Eğitim Daire Başkanlığından 3, Diyarbakır Polis Okulu'ndan 3, Polis Koleji'nden 3, Adana Polis Okulu'ndan 1, Erzurum Polis Okulu'ndan 4 ve İdari ve Mali İşler Daire Başkanlığı'ndan 1 polis amirinin adı yer aldı.

Bu yazı ve liste ile Ankara Emniyet Müdürlüğü'nün "Fetullahçıları dinleme ve saptama görevi" yazılı ve resmi hale geldi.

Listeler Dönemi

İstihbarat Daire Başkanlığı bununla da yetinmedi ve 4 Şubat tarihinde ve ardından **10 Şubat 1999 tarih ve 1276/99 sayı** ile iki ayrı yazı gönderdi. Osman Ak'ın adına bizzat yazılan ve "kişiye özel" damgası bulunan yazıların eklerinde Aydınlık Dergisi'nde

yer alan "Fetullah Emniyeti Ele Geçirdi" başlıklı haberin kupürü ile imzasız bir ihbar mektubu vardı.

Yazıların ekinde: Mektupta ek olarak bulunan, rütbeleri ve çalıştıkları birimlerin de belirtildiği toplam **62 polisin adının** bulunduğu **liste** de yer aldı. Listedeki isimlerden yola çıkılarak Fetullah Gülen'in Emniyetteki örgütlenmesinin deşifre edilmesi yönünde tahkikat yürütülmesi talimatı verildi. **Daha sonra** bu **liste 82 kişiye** çıkartılarak, yeniden gönderildi.

Ankara Emniyet Müdürlüğü yazılı talimatlar gelmeden önce hazırlığını yaptığı tahkikat hazırlığını netleştirdi. Bu amaçla, Ankara İstihbarat Şube Müdürü Ersan Dalman C bürosunu kurdu. Bu büroya şube içinden seçtiği güvenilir isimleri getirdi.

C bürosunun başkanlığına Emniyet Amiri Lütfullah Uğur Pekcan getirildi. Büroya Aydın Batu, Samet Tamer Yerlikaya, Zeki Güven, Ayhan Öztürk ve Selat Öztürk de görevli olarak verildi. Bu isimler, **'Fetullahçı Polis** Avı'nı başlattılar.

19 Şubat 1999 tarih ve **973-99 sayı** ile Ankara Emniyet Müdürlüğü yazısında ise Fetullahçılığın geniş bir analizi yapıldı. Örgütlenmenin yatay ve dikey olmak üzere iki ayrı biçimde yapıldığı önemle vurgulandı. Yapılanmanın açık faaliyet olarak yürütülmesine karşılık, hedefin gizlilik taşıdığı sonucuna ulaşıldığı kaydedildi. Raporda şu değerlendirmeler yer aldı:

"Gelen talimatlar üzerine arşivlerimiz incelendi. Fetullah Gülen Örgütlenmesi ile ilgili yetkili mercilerden gelen herhangi bir bilgi ve talimat olmadığı, eldeki tek kaynak olan 'İslam 'da Mezhepler, tarikatlar ve Dini Akımlar-İstihbarat daire Başkanlığı Yayınları No: 53' isimli kitapçığa başvuruldu. Ancak kitapta Fetullah Gülen ve Grubunun bir irticai faaliyette bulunduğuna ve laik-demokratik düzeni yıkarak yerine Şer 'i esaslara dayalı bir rejim getirmeyi amaçladığına dair bir bilgiye rastlanmadı.

Buna rağmen Emniyet Genel müdürlüğü istihbarat Daire Başkanlığı'nın Müdürlüğümüze gönderdiği 10.02.1999 gün ve 1276/99 sayılı yazılarında 'örgüt' tabiri kullanılmıştır.

Örgütlenmenin ve tarikatın işleyiş yapısının nasıl olduğu ve Teşkilatımıza sızmalarının hangi yolla gerçekleştiği, söz konusu grup-hareket ya da tarikatın örgütlenme yapısının nasıl olduğunun aydınlatılabilmesi için; örgütlenmesi, ideolojisi, felsefesi, taktik ve stratejisi ile Fetullah Gülen'in din bilgisi, söz konusu gruba mensup mezun kişilerin Atatürk ve Cumhuriyet rejimi hakkında ne düşündükleri, mezkur grubun yurt dışında açtığı okullarda Milli Eğitim Bakanlığı'nın etki ve yetkisinin ne olduğu, ülkemizde açtığı okulların kimler tarafından finanse edildiği, illegal ya da legal yayınlarının olup olmadığı, Fetullah Gülen'in gerçek amacının ne olduğu, siyasal yelpazede geniş tabana dayalı olduğu iddia edilen Fetullah Gülen 'in bu gücünü nasıl kullandığı hususlarının açıklığa kavuşturulması için ve cemaatin genel maksatlı yapısını deşifre edecek çalışmaların, İstihbarat Daire Başkanlığı koordinesinde ve ülke genelinde tüm iller ve emniyetin tüm birimlerini kapsayacak şekilde, planlı bir istihbarat operasyonu ile yürütülmesi, sağlıklı bir neticeye ulaşmak için zorunludur."

Saral ve ekibi, yalnızca sorumlu ve yetkili oldukları Ankara ile sınırlı kalmak istemiyorlar, tüm ülkeyi kapsayacak bir inceleme için yetki istiyorlardı. Bu şekilde izleme ve takip sistemleri Ankara dışına da çevrilebilecekti.

Gülen de uyandı

"Türkiye'de önümüzü kestiler. Yürüyemiyoruz, orada durgun sular gibi bir de gölleşme imajı uyandıracaksınız. Zorlayacaksınız, yerinde yürüyor gibi yapacaksın. Çünkü durmak, hem de durgunluk paslanma meydana getirir... Bu Mülkiyede de Adliyede de her zaman söz konusu olur. Yürümeli, eğer biz tüm nabzı, kalp dinledik. Baktık ki, geriye adım attıracaklar, bence adım atmam beklerim, fırsat kollarım. Yani her şey bir oyundur. Kung Fu gibi bir oyundur. Taek-wando gibi bir oyundur. Yani her zaman insanın hasmını bir yumruk vurup, yere yıkması şeklinde değildir. Bazen hasmından kaçmak bile çok önemli bir manevradır. Kuvvet dengesi yoksa, kuvvete başvurmayın. Çok iyi planlayacak, ona göre yürüyeceksiniz. Dışarıdan bizi korkaklıkla ilham edecek/erdir. Allah bizim çaremize bakacak."

Fetullah Gülen

Ankara Emniyet Müdürlüğü'nün hazırladığı bu rapor, polis içinde kulaktan kulağa yayıldı. Gülen'in mütevelli heyeti ve kendisi de bu raporun varlığını öğrendi. Önlem alınması için Gülen'den başlayan ve en alt kadro ve rütbedeki elemanına kadar uzanan bir emir müritler arasında yayıldı.

Gülen, karşı kampanya başlatmıştı.

Müritlerine de "içki içmeleri, hanımlarının başlarını açmaları, sosyal ortamlara girerek, bu yeni görüntülerini sergilemeleri" öğüdü ulaştırıldı. Bu istekler yerine getirildi.

Bu tarihe kadar eşlerinin başını kapattıran, içki içmeyen birçok polis, bir anda polis gecelerinde, arkadaş toplantılarında eşlerinin başı açık görülmeye ve içki içmeye başladılar. Bazıları, su-

suz rakı içmeyi yeğledi. Daha önce söylediğim gibi aslında içtikleri rakı değil suydu.

Ankara Emniyetinin yazdığı rapora karşılık, İstihbarat Daire Başkanlığı, 12 Mart 1999 tarih ve 2738-99 sayılı yazısıyla yanıt verdi. Ankara Emniyeti'nin "Planlı İstihbarat Önerisinin" ret edildiği bu yazıda, Gülen grubunun geleneksel bir İslami akım olduğu vurgulanarak, "Fetullah Gülen grubu da dahil olduğu kategori içinde kendine özgü bir görüntü çizmektedir. Bununla beraber tüm diğerleri gibi bu grup da ilgi ve takip alanımızdadır. İllerden bu grup hakkında gelebilecek istihbarı mahiyetli yeni bilgiler, geri besleme amacıyla tüm birimlerimize tamim edilecektir. Ayrıca tüm konularda olduğu gibi bu grup hakkında da res'en gerekli istihbarı ve operasyonel araştırma yapma Ankara Emniyet Müdürlüğü İstihbarat Şubesinin asli görevleri arasındadır" denildi.

Yazıda ayrıca, Fetullahçı polislerin tespitine ilişkin çalışmalara yön verilebilmesinin sağlanması ve bu çalışmalara destek olunması maksadıyla, "İrticai faaliyetlerde bulunduğuna dair hakkında ihbar mahiyetinde bilgiler intikal eden ve Ankara Emniyet Müdürlüğü İstihbarat Şube Müdürlüğünce daha önce araştırma yapılan diğer Emniyet Teşkilatı mensupları gibi hakkında iddiada bulunulan personelin Fetullah Gülen grubu ile iltisaklarının derece ve mahiyetinin tespiti ve neticenin ivedilikle bildirilmesi" emri verildi.

Bu arada Kanal 6 televizyonunda yayınlanan ve Hulki Cevizoğlu'nun yönettiği Ceviz Kabuğu programında Eyüp Kayar isimli eski bir cemaat üyesi bazı itiraf ve suçlamalarda bulundu.

İstihbarat Daire Başkanlığı, Kayar'ın açıklamalarının gözden kaçırılmasına tepki göstererek, 15 Mart 1999 tarih ve 2959-99 sayılı yazısı ile Ankara Emniyet Müdürlüğü'nü uyardı. Başkanlık bu kişinin açıklamalarının da çalışmalarda kullanılmasının önemli olduğunu belirterek, bant çözümünün alınması ve gereğinin yapılması talimatını da verdi.

Bant çözümü alındı. Gereği yapılmak üzere dosyalara konuldu. Eyüp Kayar'ın söylediklerinden, Gülen'in kitaplarından, 'Işık Tarikatı mensubu' olduğu bilinen kişilerin anlattıklarından yola çıkılarak hazırlanan ve Emniyet Genel Müdürlüğü, Ankara Devlet Güvenlik Mahkemesi'ne gönderilen ve daha sonra Milli Güvenlik Kurulu'na sunulan Ankara Emniyet Müdürlüğü'nün B.05.1.EGM.4.06,00,06 (2450-99) sayı, 20 Nisan 1999 tarih ve Işık Tarikatı (Fetullahçılık) konulu 'çok gizli' damgalı Raporu'nda, "Işık Tarikatı', öteki adıyla; 'Gülen Örgütü'ne ilişkin şu değerlendirme yapıldı:

"Işık Evleri cemaat mensuplarının yaşadığı evler, hücre evleri mahiyetinde, Fetullah Gülen 'e göre kapılarına kilit vurulmuş zaviyelerin, kışlaların, tekkelerin görevini yapan evlerdir. Bu evlere giriş ve çıkışlar mümkün olduğunca gizlilik içinde yapılır.

Işık Evlerinden sorumlu bir ev imamı vardır. Bu imamlar altı ayda veya bir yılda değişir. Evin maddi girdisi ve çıktısıyla ilgilenil: Yukarıdaki imamlara rapor verir. Bu evlerde genellikle dört beş kişi yaşar. Umumiyetle kiralanır. Evlerde insanlara yaklaşım tarzları özellikle öğretilir. Fetullah Gülen'in sesli ve görüntülü kasetleri izlenir. Lise ve üniversite öğrencileri kalır.

Cemaat üç sacayak üzerine kurulmuştur. Işık Evler, ağabeyler ve talebeler. Bu evlerde belirli bir süre kalan öğrencilerin beklenen düzeye geldiği anlaşılınca cemaate adam kazandırması istenir.

Yeni ilişki kurulan öğrenciler ders çalışmak bahanesiyle evlere davet edilir, öğrencilere dersleri konusunda yardımcı olunur. Zamanla bu öğrencilere sesli ve görüntülü kasetler izletilir ve Fetullah Gülen 'in kitapları okutulur.

Cemaat mensuplarına; kendilerinin beklenen nesil, beklenen cemaat, Türkiye'yi kurtaracak cemaat, Peygamberin hadisiyle övülmüş cemaat olduğu vurgulanmaktadır.

Bu cemaat ikinci ilklerdir. Birinci ilkler Peygamberimiz ve arkadaşları, ikinci ilkler de bu cemaat mensuplarıdır.

Cemaat 1992 yılından sonra çok hızlı gelişmeye başladı. Cemaat, 'söyleyemiyorsan söylet' taktiği çerçevesinde cemaat liderine herkes hüsnü kabul göstermeye, hoşgörü ile bakmaya başladı.

Bayrak yere düşmüştür, ayaklar altına alınmıştır. Tekrar bu bayrağın yerden kaldırılması ellere alınması omuzlarda taşınması, uzaya götürülmesi meselesini bu cemaat yapacaktır.

Fetullah Gülen ve cemaati hiçbir lakabı kabul etmezler. Her zaman radikal İslam'dan farklı olduklarını vurgularlar: Biz farklıyız, radikal İslamcılardan farklıyız, bize hoşgörü ile davranmazsanız radikal İslam güçlenir.

Cemaatin en güçlü olduğu eğitim öğretim kurumları: Işık evleri, yurtlar, kolejler, finans kurumları, esnaflar, holdingler, talebeler, mesleki örgütlenme şeklinde de doktorlar, öğretmenler, avukatlar, polisler gibi...

Siyaset alanında da örgütlenmeleri vardır. Fakat bu sempatizan bazındadır. Basın yayın alanında cemaat çok güçlüdür. Zaman. Sızıntı, Yeni Ümit, ekoloji. Aksiyon, STV. Burç FM gibi örgütlenmeler vardır. Ayrıca produksiyon şirketleri vardır.

Kadın kolları örgütlenmesi vardır. Kadın cemaat mensuplarına Şakirde, erkek cemaat mensuplarına Şakirt denir.

Alman kararlara mutlaka uyulma zorunluluğu vardır. Uymayanlara fırça atılır, şefkat tokadı ile tehdit edilir en son cemaatten uzaklaştırılır.

Cemaatin finans kaynaklarını, cemaat mensuplarından alınan aidatlar, iş adamlarından, esnaftan, cemaate yakın kişilerden toplanan paralar ve diğer ticari kuruluşlardan elde edilen gelirler oluşturur.

Cemaatin Hiyerarşi Yapısı:

1- İstişare Grubu: Yedi kişiden oluşur. Başkanlığım Fetullah Gülen yapar.

2- Dünya İmamı: İstişare grubundan biridir. Görevi dünyadaki bölge ve ülke imamlarını atamak, istişare sonucu alman kararları uygulamaktır.

3- Coğrafi Bölge İmamı: Bir dünya coğrafi bölgesinden sorumlu olan kişidir. (Orta Asya İmamı, Doğu pasifik İmamı gibi)

4- Ülke İmamı: Bir ülkenin tamamından sorumlu olan kişidir. (İngiltere, Fransa, Türkiye gibi)

5- Bölge İmamı: Bir coğrafi bölgeden sorumlu kişidir, (Marmara Bölgesi, Ege Bölgesi, Karadeniz Bölgesi gibi)

6– İl İmamı: Bir ilin tamamından sorumlu olan kişidir.

7– İlçe İmamı: İlçenin tamamından sorumlu olan kişidir.

8– Semt İmamı: Semtten sorumlu kişidir.

9– Mahalle İmamı: Bir mahalleden sorumlu olan kişidir.

10– Ev İmamı: Evden ve yurttan sorumlu olan kişidir.

11– Serrehberler.

12– Belletmenler.

13– Öğrenciler ve cemaat mensupları.

Her Işık Evinin bir programı vardır. Her iş bu program dahilinde yapılır. Atatürk'e ait hiçbir kitap okunmaz ve okutulmaz.

Fetullah Gülen 'e mehdi nazarı ile bakılır. Mehdi ahir zamanda bayrağın yere düştüğü vakitte zuhur edecek ve beklenen cemaatin başına geçerek bayrağı kaldıracak. Cemaat içinde Atatürk için Beton Kemal, Musti, Kefere, Deccal, Öküz Aleykümselam gibi ağır lakaplar kullanılır.

Fetullah Gülen yurt dışına giden talebeler için hicret eden kişiler kelimesini kullanıyor. İkinci ilklerin, beklenen cemaatin vazifesi de Hz. Muhammet 'in yaptıklarının aynısını yapmaktır.

Fetullah Gülen 'in Ölçü (1) adlı kitapçığının 60. sayfasında, 'Yerinde durum mevziini koruma, düşmanı alt etine ve hedefe

varmanın en birinci vesilesidir, cepheyi terk edip ayrılanlar ise yerlerinden ayrıldıkları andan itibaren kaybetme yoluna girmiş sayılırlar' tarzındaki telkin ile ciddi bir 'cephe' faaliyetinin varlığına işaret etmekte ve bu stratejinin mevcut çalışma sürecinin içerisinde uyguladığı müşahede edilmektedir.

Bu anlatım geçmiş yıllarda yaşadığıma , 'davadan döneni vurun' anlatımı ile PKK'nın davadan ayrılan militanlarına yönelik yapmış olduğu tehditlerle paralellik arz etmektedir.

Tarikatın lideri konumundaki Fetullah Gülen 'in imzasına havi kitapların tetkikinden de anlaşılacağı gibi kendisini dinsel bir dava adamı olarak anlatmasına rağmen daha ziyade tarikatın propagandisti konumunda gözükmektedir. Kitaplarının tetkikinden de anlaşılacağı gibi propaganda ağırlıklı kitapların üslubu ve ağdalı deyimleri ile dinsel telkin içeren kitapların üslup ve deyimlerinin farklılığı da eserlerinin tek kaynağa ait değil mal edilmiş şekilde yazılmış olduğunu göstermektedir.

Devletin Anayasal nizamını değiştirerek yerine şer 7 esaslara dayalı bir lslam devleti kurmayı hedeflediği değerlendirilen Fetullah Gülen ve yandaşları, 28 Şubat Kararları'nın alınmasından sonra ve özellikle soruşturma ve ilgili yazışmaların başlaması ile birçok örgüt evini boşaltmış, örgütsel yapılanmaya zarar vermemek için faaliyetlerini mevzii koruma kuralına uyarlamışlardır.

Şu anda birçok örgüt mensubu ve talebeleri aile evlerinde örgütsel faaliyetlerini sürdürmektedirler

Gülen örgütlenmesinin ekonomik boyutu da göz önüne alındığında, gelecekte ülkemizi bekleyen tehlikenin büyüklüğü endişe verici boyuttadır. "

200'lük 'tarikatçı polis' listesi

Bu değerlendirmelerin yer aldığı çalışma raporu, Mart ortalarında hazırlamıştı. 18 Mart 1999 tarih ve 1820/99 sayılı yazı ile

Ankara Emniyet Müdürlüğünün Fetullah Gülen grubunun ideolojik ve örgütsel yapısına ilişkin ilk değerlendirme raporunun birinci bölümü ve ekli liste, İstihbarat Daire Başkanlığı'na ve müfettişlere gönderildi.

Bu isim listesini, Ankara Emniyet Müdürlüğünden doğrudan müfettişler sözlü olarak istemişlerdi. Müfettişler, kendi çalışmalarının yeterince ayrıntılı olmadığı kanısına vardıkları için, Ankara Emniyet Müdürü Cevdet Saral'ı arayarak, ulaştıkları noktayı sordular. Saral'ın bazı isimlere ulaştıklarını söylemesi üzerine, bu listeyi istediler. Saral da Ankara İstihbarat Şube Müdürü Ersan Dalman'dan raporun ikinci bölümünü ve isim listesini Teftiş Kurulu Başkanlığı'na gönderilmek üzere hazırlamasını istedi.

Dalma'nın bizzat kaleme aldığı rapor, 18 Mart tarihinde müfettişlere gönderildi.

İstihbarat Daire Başkanlığı"nın gönderdiği 62 ya da ikinci kez gönderilen 82 kişinin yer aldığı listeye, 200 yeni ad eklenmişti. Bizim elimizdeki belgede 132 kişinin yer aldığı liste ekli. Bu 132 polisin 13'ü Emniyet Müdürü, 18'i Emniyet Amiri, 14'ü Başkomiser, 23'ü Komiser ve 64'ü Komiser yardımcısı.

Bu polislerin 9 tanesi İstihbarat Daire Başkanlığı'nda görevliydi. 14'ü Polis Koleji'nde, 4'ü Polis Akademisi'nde, 9'u çeşitli polis okullarında görevli gözüküyordu. 32 kişi de Emniyet Genel Müdürlüğü'nün Daire Başkanlıklarında görevliydi. Bunlardan 2'si Personel, 2'si ise Eğitim Daire Başkanlıklarında görevli amirlerdi.

Ankara Emniyeti yalnızca, Ankara'da bulunanları değil, tüm illerdeki polisleri gözden geçirmiş, Fetullah Gülen örgütüne mensup olduğu saptananları, listelenmişti. Ama daha çok Ankara'daki 'kritik ' birimler ve bu birimlerdeki 'kritik' isimler listede dikkat çekiyordu.

Örneğin listenin 8'nci sırasında Adil Serdar Saçan'ın adı vardı. Saçan hemen itiraz edip karşı dava açanlardandı. Ama Saçan'ın adının hemen altında ismi bulunan Feridun Taşçı, listede adının

yer almasına karşın herhangi bir tepki göstermedi. Ve Taşçı daha sonra tüm atamaların yapıldığı Emniyet Genel Müdürlüğü Personel Daire Başkan Yardımcılığı görevine getirildi. Daha sonra rütbe alıp, Strateji Daire Başkanı ve akabinde de İkmal ve Bakım Daire Başkanı oldu. Taşçı, meslek yaşamının neredeyse tümünü Ankara'da geçirenlerden biri olarak biliniyor.

Listede adı 28'nci sırada bulunan Ahmet Zeki Gürkan, Akademiye dışarıdan gelen 'özel sınıflardan' biriydi. Kısa süreli bir eğitimin ardından Kolej ve Akademi'de 8 yıl okuyan öğrencilerle aynı haklara sahip olarak mezun oldu. Özel sınıflara, teşkilatın gösterdiği 'özel ilgiden' payını alan Gürkan, 2010 yılında Isparta İl Emniyet Müdürü oldu. Bu atamanın öyküsü ilginçti. Mevcut il müdürü Yahya Bal'dı. Emekliliğine kısa bir süre kalmıştı. Normal şartlarda böyle bir durumdaki müdürlerin atamalarının yapılması, görevden alma işlemine tabii tutulması pek görülmezdi. Ama Bal emekli olmasına 6 ay kala görevden alındı ve yerine özel sınıf mezunu, teşkilatın özel isimlerinden biri olan Gürkan atandı. Listede isminin bulunması bu atama sırasında hiç de gündeme gelmedi.

Bu özel sınıflardan 'özel teşkilat mensupları' çok çıktı. Yine aynı listede adı 33'ncü sırada yer alan Yavuz Özdemir de; tıpkı Ahmet Zeki Gürkan, Recep Gültekin gibi teşkilatta hızlı terfii alan isimlerden biri oldu. Özdemir şimdi; Genel Müdürlük TEM Daire Başkan Yardımcısı.

Polisin üst yönetiminde uzun yıllar etkili görev yapan Necati Altıntaş'ın ismi bu listelerde yoktu ancak Altıntaş'ın yeğeni Olgun Altıntaş'ın ismi 54'ncü sırada yer aldı. Saral ve Osman Ak'ın hedef olmasında Necati Altıntaş'ı da sırf bu nedenle etkisi olduğu ileri sürüldü. Olgun Altıntaş, amcasının referansı ile teşkilat içinde hep korunup kollandı. Hatta yurt dışında Akademik kariyer yapması bile sağlandı.

Hanefi Avcı'nın kitabında şikayet ettiği isimlerden biri olan Ahmet Pek de bu listenin ikinci sırasında, Recep Gültekin'den

hemen sonra yazılmıştı. Pek'in KOM'a atanması teşkilat içinde zaten sürpriz olarak algılanmıştı. Önceki görev yerlerinde KOM'a uygun, uzmanlaşmasını sağlayacak görevleri pek yoktu. Terfi alır almaz bu Daire'ye atanması bu nedenle şaşırtıcı bulundu.

Pek ve Gültekin gibi, bu listede ön sıralarda bulunan yüksek rütbeli olan isimler kamuoyunca ve teşkilatça yakından biliniyordu. Çünkü bu isimlerin çoğunluğu 'riskli' işler yapıp adı ön plana çıkanlardandı. Bu durum cemaati rahatsız ediyordu. Bu nedenle gizlilik önlemlerini daha da arttırdılar. Ankara Emniyet Müdürlüğünün ve müfettişlerin hazırladıkları listelerde alt sıralarda yer alan, komiser, komiser yardımcısı rütbesinde bulunanlar listelerin yayınlanmasından sonra bu gizlilik ve sessizlik tavırlarını daha da sıkı bir biçimde uyguladılar. Listede isimleri bulunmasına karşın yine en kritik birimlere atanıyorlardı ama hep bir sis bulutunun ardında kalıyorlardı. Zaten artık AKP iktidarı vardı ve müfettişlerin bu tür cemaat yapılanmasına ilişkin çalışmaları ya da liste hazırlamaları da söz konusu değildi. Bu nedenle son yıllarda cemaatin şakirt polislerinin kimler olduğu konusunda kamuoyuna bir yansıma olmadı. Ancak Emniyet içindeki herkes kimin 'Cop' olduğunu net bir şekilde biliyor. Bu ismi sis perdesi arkasında kalan 'Cop'ların isimleri, eski tarihli bu listelerin alt sıralarda yer alıyordu.

Karşı atak

Bu listelerinin gönderilmesinden sonra ortalık karıştı. Gülen örgütüne mensup bazı polisler olanları öğrendiler. Ankara Emniyet Müdürlüğü'nün çalışmalarını sabote etmek için eyleme geçtiler.

Buradan sonra olaylar oldukça karışık ilerledi. Oyunun içine "Telekulak Skandalı" karıştırıldı. Emniyet içindeki kavganın bir yanı, Ankara Emniyet Müdürlüğü'nün Cumhurbaşkanından Başbakana, gazetecilerden Genelkurmay Başkanlığı'na kadar uzanan

bir "dinleme ağı" kurduğunu ileri sürdü. Konu henüz basına ve kamuoyuna yansıtılmamıştı; ama polis içinde ve devletin gizli koridorlarında yayılmıştı.

"Gülen'in Cop'larından bazıları bilgisayarı çok iyi biliyordu. Ankara İstihbaratın bilgisayar sistemine girmeleri çok da zor değildi. Mart ortalarında şube bilgisayarına girdiler. Özellikle C bürosunun çalışmalarının yüklendiği bilgisayarların işletim sistemini bozdular. Bilgisayarlar çalışmaz olmuştu. Teknik elemanlar çağrıldı. Arıza giderildi.

Daha sonra bu konudaki suçlamalara Sabri Uzun, "Telekulak'ın izlerini silmek için yapılan bir operasyon" diye karşı tezini geliştirdi.

Arızanın giderilmesinden bir gün sonra, bu kez aynı bilgisayarlarda Melissa virüsüne rastlandı. Virüs, tüm sistemi yıkacak kadar etkiliydi. Temizlenmesi günler sürdü. Ancak bu durum da 28 Nisan 1999 tarih ve 2555-2257/99 sayı ile İstihbarat Daire Başkanlığı'na bildirildi. Ankara Emniyeti, Gülen bilgilerinin derlendiği istihbarat bilgisayarlarına, İstihbarat Daire Başkanlığın ya da Genel Müdürlüğü'nün bir bilgisayarından çengel atılıp, bozulduğunu şikayet ediyordu. Melissa virüsünden korkan Ankara İstihbaratı, önlem olarak o güne kadar yapılan tüm çalışmaları bir diskete yükleyip, Cevdet Saral'a teslim etti.

Ardından şube içinde bir bilgisayar temizliğine girişildi. Virüs bulaştığı sanılan tüm bilgisayarlara format atıldı. Bürodaki şüpheli disketler ve bilgiler muhafaza altına alınarak, bilgi İşlem Bürosu kontrolünde imha edildi.

Sabri Uzun bu format olayına da yine "iz silme" suçlamasıyla yaklaşacaktı.

16 Nisan 1999 günü Cevdet Saral Emniyet Genel Müdürü Necati Bilican tarafından makamına çağrıldı. Saral, gönderdiği rapor ve yaptığı çalışma hakkında ayrıntılı bilgi verdi. Burada isim listesi üzerinde tek tek müzakere yapıldı.

Saral ve ekibi, kendilerine yönelik kampanya açıldığını ve bir an önce ellerindeki raporun genişletilerek, ilgili 'tüm' birimlere ulaştırılması gerektiğine karar verdiler. Bu nedenle Emniyet'in tüm üst birimleri ile DGM Savcılığı'na değerlendirmelerini ve "Gülen'in Coplarının Listesini" içeren raporlarını gönderdiler.

Ancak, öte yandan süren "Telekulak Skandalı" Saral ve ekibinin, 1 Mayıs 1999 tarihi itibariyle İstihbarattan ayrılan görevlilerin ilişiklerinin kesilmesi kararlaştırıldı.

Ankara Emniyet Müdürlüğü'nün hazırladığı Fetullah Gülen raporu, 21 Nisan 1999 tarih ve 2456-99 sayılı Ankara Emniyet Müdürlüğü üst yazısıyla, Ankara Cumhuriyet Başsavcılığıma da gönderildi ve suç duyurusunda bulunuldu.

Ancak DGM, raporu hemen dava konusu yapmadı. Bu raporun dava konusu olması ve Gülen ile ilgili dava açılması için, 2000 yılının Eylül ayında Genel Kurmay Başkanının Gülen'i tehdit saydığını belirten konuşmasına kadar beklenildi.

Kulak İçinde kulak

Saral'ın raporu DGM'ye gönderdiği gün, hakkında bir ihbar mekanizmasının da çalıştığı gündü. Emri altında çalışan, Ankara İstihbarat Şube Müdürlüğünde görevli ve Gülen soruşturmasını yapmak üzere Ersan Dalma'nın C bürosunda görevlendirdiği Komiser Zeki Güven, İstihbarat Daire Başkanı Sabri Uzun'un makamına gitti. Özel ve gizli bir konuyu görüşmek istediğini özel kaleme not olarak bıraktı. Aynı gün Uzun, Güven'i telefonla buldu ve 23 Nisan 1999 tarihinde Daire dışında bir lokantada buluştular:

– Umarım önemli bir konudur. Önemli görüşmelerimi erteleyip geldim.

– Müdürüm, şu anda Ankara İstihbarat Şube müdürlüğünde bir çalışma yapıyoruz. Bize Fetullahçı olarak bildikleri emniyet-

çileri işaretleyerek, bilgisayara yazmamız istendi. Bu isimler birleştirilerek bir liste çıkartılıyor. Şu anda sayı 350-400'ü buldu. Yaptığımız iş yasal mı bilmiyorum. Korkuyorum...

– Vicdanen rahatsız olduğunuz işlerin altına imza atmayın. İleride size emir verenler sorumluluğu size yıkmaya çalışabilirler.

Güven, yaptıkları listenin bir kopyasını çıkarttığını belirterek, Emniyet Genel Müdürlüğü bünyesinde çalışan 96, Ankara Emniyet Müdürlüğü bünyesinde bulunan 33 olmak üzere 129 kişilik Fetullahçı polis listesini Uzun'a verdi.

Bu görüşme sonrasında, Ankara Emniyet Müdürlüğü'nün yaptığı çalışma tüm teşkilat içinde tümüyle deşifre oldu.

Ancak, tek ihbar bu değildi. Raporu hazırlayan C Şubesinin Başkanı Başkomiser Lütfullah Pekcan'ın da, hazırlanan raporun bir kopyasını. Kaçakçılık Daire Başkanı Emin Arslan'a verdiği duyuldu.

Ankara Emniyet Müdürlüğü'nün yaptığı bu çalışma ve hazırladığı listelerin ulaştırıldığı bu iki isim ilginç. Sabri Uzun ve Emin Arslan, Saral ve ekibinin bu çalışmasının sabote edilmesinde en etkin isimlerdi. Cemaat elemanlarının karşı atağı netice verdi. Uzun ve Arslan'ın da katkısıyla çalışma akamete uğradı. Fetullahçı Polislerin tespitine ilişkin çalışma sonlandırılamadı. Aradan yıllar geçti ve Emin Arslan ile Sabri Uzun cemaatçiler tarafından tuzağa düşürüldüklerinden yakınıyorlar. Uzun, bir ihbar mektubu ile köşeye sıkıştırılıp, İstihbarat'ın başındaki makamından oldu. Gözden düştü. Emin Arslan ise asılsız olduğunu belirttiği bir ihbar mektubundan yola çıkılarak kendisine, bir uyuşturucu kaçakçısı ile işbirliği içinde olduğu yolunda tuzak kurulduğundan yakınıyor. Üstelik tutuklandı. Anlaşılan o ki, Cemaat hiçbir iyiliği karşılıksız bırakmıyordu!

İşte o Emin Arslan'ın başında bulunduğu Kaçakçılık Daire Başkanlığı cemaat üyelerinin en yoğun şekilde bulunduğu yer olarak da biliniyordu. Teftiş Kurulu, yaptığı soruşturma sırasında

en fazla bu birimde mesai harcadı ve buradaki elemanları defalarca sorguya aldı. Kaçakçılık Daire Başkanlığında çalışan polisler, 1999 yılı sonlarına doğru toplu tayin furyasıyla dağıtıldılar.

Ankara Emniyetinin yaptığı Fetullahçı Polisleri saptama çalışması örgütün mali analizinin yapılma aşamasındayken, tüm ülkeyi sarsan "Telekulak Skandalı" ile durdu.

Aslında Sabri Uzun ve Emin Arslan'ın eline geçen listeler operasyon öneren Ankara Emniyetinin dağıtılmasında en önemli materyaldi. Bu listede Hanefi Avcı, Özer Özben, Şentürk Demiral ve Adil Serdar Saçan'ın isimleri de vardı. Hanefi Avcı başta olmak üzere dört polis değişik tarihlerde "Fetullahçı olmadıklarını" belirterek İçişleri Bakanlığına başvurdular ve daha sonra dava açtılar. Bakanlık, bu dört polisin şikayeti üzerine bir soruşturma açtı.

Tam da bu sırada önemli bir gelişme oldu:

İkinci rapor sızdı

Aydınlık Gazetesi, 30 Mayıs 1999 tarihli sayısında Polisteki Fetullahçılarla ilgili yeni bir haber yayınladı.

Haberde polis içindeki Fetullahçıların listesi verildi; ancak, Ankara Emniyetinin listesiyle aynı olmadığı özellikle belirtildi. Aydınlık ilk haberine konu olan belgede isim listesinin bulunduğunu; ancak bunu yayınlamadıklarını belirterek, belgenin ve listenin İçişleri Bakanlığı'nda bulunduğunu da özellikle belirtti. Hikmet Çiçek imzalı Aydınlık'ın haberi şöyle:

Sivil Grup

"Fetullah Hoca Cemaati ve Emniyet teşkilatı Başlıklı rapora göre, emniyet içindeki tüm atamalar, imamların bağlı bulunduğu ve teşkilat dışında örgütlenen 'Sivil Grup' tarafından planlanıyor

ve grubun bünyesindeki elemanlar aracılığıyla uygulanıyor. 'Sivil Grup' şu an yalnızca emniyet müdürlerinin tayinlerine karışamıyor.

Fetullahçı emniyet amirleri H. Ö ile M. T tarafından yapılan tayinlerle Atama Şubesi kontrol altına almıyor.

Genel Nakil Büro Amirliği'ne Komiser A. Ö. Şark Büro Amirliği'ne Komiser G. Y. Kararname Büro Amirliği'ne Komiser F.G. Sivil Atama Büro Amirliği'ne Komiser M.B. Branş Büro Amirliği'ne Komiser C. T.

Deşifre Olan Başka Önemli Göreve

Emniyet içindeki Fetullahçılar, adları irticai faaliyetlere karışan elemanlarım, "görevden alıyor" görüntüsü altında bir başka önemli göreve atayarak, koruma altına alıyor. 1996-1997 yılında Polis Akademisi'nde irticai faaliyetlere karıştıkları saptanan 9 kişi Akademi'den alınarak başka önemli görevlere atandılar. Başkomiser R.Y. Eğitim Daire Başkanlığı'na, Komiser Y.A. TEM Daire Başkanlığı'na, Komiser M.A. ile Komiser E.D. Personel Daire Başkanlığı'na atandılar. Bu atamalar görünürde 'cezalandırma' anlamına geliyor. Komiser M.A. şimdi şark Atama Amiri olarak görev yapıyor.

Polisi Eğiten Fetullahçılar

Personel Daire Başkanı Zeki Urgancıoğlu, 1998 yılı atamalarını bizzat yönetince cemaatin tezgahı bozuldu. Siyasi Baskı kurularak dönemin İçişleri Bakanı Murat Başesgioğlu'na, 'çeşitli bahaneler uydurularak' Urgancıoğlu'nun görevden alınması sağlandı.

Daire Başkanının zorunlu izne ayrılmasından sonra tüm planlamalar Emniyet Amiri H.Ö. ve Emniyet Amiri M.T. tarafından

yapıldı. Atamalarda 'Sivil Grup 'un islediği oldu. Rapora göre bu atamalardan sonra Emniyet içindeki Fetullahçıların kadrolaşması şöyle oldu:

Rütbe:	Adı, Soyadı	Atama Yeri:
Komiser	A.B.	Diyarbakır Polis Okulu
Başkomiser	N. U.	Diyarbakır Polis Okulu
Başkomiser	Y. V.	Diyarbakır Polis Okulu
Komiser	G. Y.	Elazığ Polis Okulu
Komiser	E. S.	Elazığ Polis Okulu
Komiser	S.P.	Elazığ Polis Okulu
Komiser	A.D.	Elazığ Polis Okulu
Komiser	S.ö	Elazığ Polis Okulu
Komiser	A.Y.	Elazığ Polis Okulu
Komiser	E.D.	Elazığ Polis Okulu
Komiser	H.H.	Elazığ Polis Okulu
Komiser	G.A.	Elazığ Polis Okulu
Komiser	Y.S.	Polis Koleji
Komiser	İ.Ö.	Polis Koleji
Komiser	M.S.	Polis Koleji
Başkomiser	O.K.	Polis Akademisi
Başkomiser	LP.	Polis Akademisi
Komiser	G.B.	Polis Akademisi
Komiser	M.D.	Polis Akademisi
Başkomiser	M.Ş.	Adana Polis Okulu
Komiser	U.Ş.	Erzurum Polis Okulu
Komiser	İ.A.	Erzurum Polis Okulu
Komiser	H.A.	Erzurum Polis Okulu
Komiser	H.B.	Erzurum Polis Okulu
Komiser	B.E.	Eğitim Daire Başkanlığı
Komiser	H.B.	Eğitim Daire Başkanlığı
Komiser	İ.C.	İdari Mali İşler Başkanlığı
E.Amiri	H.İ.D.	Bursa Polis Okulu

MİT'ten Doğrulama

Aydınlık'ın haberinin bu bölümünde "konuştuğumuz kaynaklar, listemizin doğru olduğunu söylediler" diye sürüyordu. Tabii ki, bu kaynaklar MİT içindeki üst düzey yöneticilerden ve başkası değildi. Bu kaynaklar söz konusu liste hakkında şunları söylediler:

"Adı geçen ve atamalarda çok etkin rol oynayan şube müdürü ve emniyet amiri H.Ö ile M.T. Kesinlikle 'Fetullahçıdır. Belgenin dördüncü sayfasında yer alan komiserler A.O., G. Y., F.G., M.B. ve C.T. de 'Fetullahçıdır. Yine dördüncü sayfada yer alan Başkomiser R.Y. ile komiserler Y.A., M.A., E. D. de aynı tarikattandır."

Aynı Kaynak, R. Y. ile Y.A.'nın Fetullahçı oldukları için 1 ay önce soruşturma geçirdiklerini belirtti. Soruşturmanın sonucu henüz açıklanmadı.

Personel Daire Başkanlığı'nda Fetullahçı oldukları gerekçesiyle 42 personel hakkında soruşturma açıldı.

Bilgisayarcı Fetullahcılar

Rapora göre 1998 yılında Akademide "bilgisayarcı" adı altında Personel Daire Başkanlığı'na atanan Fetullah Hoca cemaati elemanı komiser yardımcıları "A.A., H.G., M.G., E.T., M. Y, C.K., K.D., Y l, H.A., A.K."dır.

Personel Dairesi'nin Tarikatçıları

Rapora göre Emniyet Genel Müdürlüğü, Personel Daire Başkanlığı'nda görevli Fetullah Hoca Cemaati elemanları şu isimlerden oluşuyor:

Emniyet Amiri H.Ö. Atama Şube Müdürlüğü, Şube müdürü F.O. İşlemler Şube Müdürlüğü, Emniyet Amiri M.T. Atama Bürolar

Amirliği, Emniyet Amiri R.A. Evrak Büro Amirliği, Başkomiser U.A. Mutemet, Komiser A.Ö. Genel Nakil Büro Amirliği, Komiser B.T. Genel Nakil Büro Amirliği, Komiser M.A. Şark Büro Amirliği, Komiser F.G. Kararname Büro Amirliği. Komiser M. B. Sivil Atama Büro Amirliği, Komiser G.T. Branş Büro Amir/iği. Komiser M.D. Bilgisayar Bürosu, Komiser M.K. Bilgisayar Bürosu, Komiser Yardımcısı İ.Ö. Bilgisayar Bürosu, Komiser H. T. Atama Şubesi, Komiser S.P. Atama Şubesi, Başkomiser L.U. Kıdem Şubesi, Komiser D.G. Ceza Masası, Komiser Yardımcısı A. Y. Merkez Yüksek Değerlendirme Bürosu, Komiser Y.B. Sicil Raporları Bürosu, Komiser İ.Ö. Tazminat Bürosu, Komiser Ö.Ç. Kıdem Şubesi, Komiser Yardımcısı Ö.A. Kıdem Şubesi, Komiser E. D. Özlük İşleri, Komiser yardımcısı H.A. Emeklilik Bürosu, Komiser O.Ş. Kıdem Şubesi, Komiser T.D., Komiser yardımcısı H.A., Komiser Yardımcısı Y.P., Komiser Yardımcısı E.S., Komiser yardımcısı E.C., Komiser Yardımcısı F.G., Komiser Yardımcısı V.A., Komiser Yardımcısı YA., Komiser Yardımcısı K.B., Komiser Yardımcısı E.Ö., Komiser Yardımcısı A.A., Komiser Yardımcısı H.G., Komiser Yardımcısı M.G., Komiser yardımcısı E. T., Komiser Yardımcısı M.Y., Komiser Yardımcısı C.K, Komiser Yardımcısı K.D., Komiser Yardımcısı Y.L., Komiser Yardımcısı HA., Komiser Yardımcısı A.K.

Personel Daire Başkanlığı Fetullahçılar için önemli bir birim. Önemli birimlerden personel talebi geldiği zaman pasif görevde bulunan elemanların' atamaları bu dairede yapılıyor.

1996 yılında Elazığ Polis Okulu, Genel Müdürlükten personel talebinde bulundu. Elazığ Emniyet Müdürlüğü kadrosunda bulunan Fetullahçı Başkomiserler M.Y., M.E. ve M.Ş.'nin atamaları söz konusu okula yapıldı.

Kura Çekiminde Fetullahçıya destek

1997 yılına kadar polis okullarındaki kura çekimine, yalnızca personel Daire Başkanlığı'nda görevli personel gönderilirken, bu

yıldan başlayarak. Hoca'nın elemanları gönderiliyor. Bu kişiler kura çekiminde kendi elemanlarına yardımcı oluyorlar. Ayrıca okullardaki gelişmeler hakkında bilgi topluyorlar. Raporda şunlar kaydediliyor:

"1998 yılında personel atamalarının branşlı dairelerinde ilgili daireler tarafından yapılması üzerine başta Terör ve kaçakçılık Daireleri olmak üzere bu dairelerde kurulan personel bürolarına eleman kaydırılarak, ilgili daireler kontrol altına alındı. Örnek; Emniyet Amiri E.G. Terör Daire Başkanlığı'na, Komiser yardımcısı H.Ş. Kaçakçılık Daire Başkanlığı'na atandı."

Rapor burada sona eriyor. Hazırlanış ve içerik açısından hiç de Emniyet içinde hazırlanan bir rapora benzemiyor. Bu rapor Emniyeti çok iyi bilen ve takip eden bir başka istihbarat biriminin, yani MİT'in çalışmasına benziyor. Ancak raporun kaynağının MİT mi, Askeri İstihbarat mı yoksa başka bir kurum mu olduğu, çok az kişi tarafından biliniyor.

Cemaat intikamını alıyor

Bu haberin yayınlanmasından bir gün sonra Hanefi Avcı "isminin Ankara Emniyet Müdürlüğü'nün hazırladığı Fetullahçı listesinde yer aldığını öğrendiğini ve kendisinin Fetullahçı olmadığını" gerekçe göstererek, Cevdet Saral hakkında dava açtı. Listenin sızması üzerine Ankara Emniyet Müdürlüğü İstihbarat Şubesi elemanları birçok kişinin "boy hedefi" haline geldi. İşte tam da bu sırada bazı telefonların bu birim tarafından mahkeme kararı olmadan dinlendiği, izlendiği iddiaları listeye tepki olarak basına yansıtıldı. Telekulak skandalının belgelerinin Hanefi Avcı tarafından verildiği, belgelerin hazırlanmasında Sabri Uzun'un da parmağı olduğu iddiası, hakkında dava açılan kişiler tarafından mahkemeye savunma delili olarak sunuldu.

Tele-kulak skandalı ile ilgili yayınlar üzerine Ankara Emniyet Müdürü Cevdet Saral, Yardımcısı Osman Ak, İstihbarat Şube Müdürü Ersan Dalma, Yardımcısı Zafer Aktaş ile toplam 34 personel, 8 Haziran 1999 tarihinde açığa alındı. Bu kararla birlikte İstihbarat Dairesi eski Başkanı Sabri Uzun, yardımcısı Rüştü Yetkinbal, Diyarbakır İstihbarat Şube eski Müdürü Ahmet Özban da cezalandırıldı. Ankara Emniyet Müdürlüğü İstihbarat Şubesi eski personellerinden açığa alınan 34 personel ise şunlar oldu:

"Mahmut Çorumlu, Mehmet Aslan, L. Uğur Pekçan, Yavuz Sağdıç, İsmail Yılmaz, Murat Türesin, Dündar Özbayrak, Yavuz Bülent Kayalap, Salih Keskinkılıç, Hakan Yıldırımoğlu, Selat Öztürk. Hayati Demirci, Serdar Bostan, Ali Serik, Abdullah Akbaba, Murat Akbay, Hakkı Şen, Kamil Karaca, Alper Öztürk, Adil Karacan, Elif Şahmetlioğlu, Fatma Belovacıklı, Mustafa Güven, Kemal Motur, Salih Aydemir, Salih Bayrak, Önder Bolat, Serhat Taşçeker, Tülay Kaya, Yusuf Dere, Hacı Kamil Tuncer."

Bu personelin büyük çoğunluğu hala görevine dönemedi.

Bu emniyetçilerin görevden alındığı gün, 'tedavi görmek' için Amerika Birleşik Devletleri'nde bulunan Fetullah Gülen'e devlet tarafından verilen koruma, Başkomiser Ahmet Aygün'ün görev süresi 12 Haziran tarihine kadar uzatıldı. Ama Gülen hakkında, verilen talimat üzerine, rapor hazırlayan personelin başı Fetullahçı Emniyetçiler listesi nedeniyle derde girdi. Tıpkı 1992 yılında soruşturma yürüten Emniyet Genel Müdürlüğü Teftiş Kurulu Başkanı Dr. Ahmet Nihat Dündar ile müfettiş İzzet Sezgin Şenel'e olduğu gibi.

İstihbarat Dairesi eski Başkanı Hanefi Avcı'nın ardından İstanbul Organize Suçlarla Mücadele Şube Müdürü Adil Serdar Saçan, İstanbul Cinayet Büro Amiri Şentürk Demiral, (Emniyet içinde intihar eden uyuşturucu kaçakçısı Hüseyin Uzun'un ifadelerinde hakkında rüşvet iddiaları bulunduğu gerekçesiyle bu görevden alınıp, taşraya tayin edildi) ve Özer Özben de İçişleri Bakanlığı'na

başvurdu. Bu üç emniyetçi, Fetullahçı listesinde isimlerinin bulunduğunu öğrendiklerini belirterek, "eğer haklarındaki iddia doğruysa kendileri, değilse raporu hazırlayanlar hakkında gereğinin yapılmasını" istediler.

Karşı rapor

Bakanlık bu şikayet üzerine açtığı soruşturmayı yürütmekle Emniyet Başmüfettişleri Hasan Eryılmaz ile Selim Akyılclız'ı görevlendirdi. İki müfettiş hazırladıkları raporda, "listede ismi bulunanlar hakkında verilmiş hiçbir mahkeme kararı veya açılmış herhangi bir soruşturma bulunmadığını" belirttiler. Ve şu görüşlerde bulundular:

"Ankara İstihbarat Şubesinin yetkisi sadece Ankara il hudutları ile sınırlı olduğu halde 28 ilde bulunan 200 kişiyi daha listeye ekleyip sayıyı 262'ye çıkarmışlardır. Fetullahçı Emniyetçilerin listesi illerle veya birimlerle yazışma yapılarak açık veya kapalı kaynaklardan bilgi alınması, yardımcı eleman kullanılması, takip, tarassut, ham bilgilerin doğrulanması ve bunun gibi alışılagelmiş, doğruluğu ispatlanmış yerleşik istihbarat teknik ve taktikleri uygulanmadan, istihbarat mevzuatına aykırı şekilde yetki ve nüfuzu kötüye kullanarak, kasıtlı ve gerçek dışı düzenlenmiştir"

Bu rapor İçişleri Bakanlığı Yüksek Disiplin Kurulu'na gönderildi. Yüksek Disiplin Kurulu bu dört emniyetçiye "Türkiye genelinde birçok ilde görevli çok sayıda Emniyet Mensubu hakkında 'Fetullahçılar' diye (Işık Tarikatı Mensubu) rapor tanzim edilerek kin ve gareze binaen aslı olmayan ilişkileri rapora geçirerek, sanki bir suç ilişkisi içindelermiş gibi göstererek, cürüm atfında bulunulduğu, hazırlanan raporun gerçekle alakası olmadığı, iftiradan öteye gitmediği, raporun istihbarat mevzuatına uygun olmadığı, istihbarat usul ve metotlarının kullanılmadığı" suçlamasını yönelterek, savunma vermelerini istedi.

Savunmalar geldikten sonra İçişleri Bakanlığı Yüksek Disiplin Kurulu, Müsteşar Saim Çotur, Emniyet Genel Müdürü Turan Genç, Teftiş Kurulu Başkanı Muharrem Göktayoğlu, Hukuk Müşaviri Akif Tığ, Sivil Savunma Genel Müdürü Rasim Baş ve personel Genel Müdürü Hasan Pakir'in katılımıyla toplandı.

Toplantı oldukça gergindi. Toplantıya katılanlar tartışmayı zaman zaman öylesine gerginleştiriyorlar, birbirlerine öyle yüksek sesle hitap ediyorlardı ki, kapı önündeki odacılar içerde kavga olduğunu sandılar. Bu gergin ortamda çözüm bulmak da oldukça güçtü. Herkes birbirinden çekinmeye başlamıştı. Bilgiler, yönetmelik hükümleri, raporlar bir yana bırakılmış, iş kime ne zarar verileceğine dikkat edilmeden, ortadaki karışıklığı radikal bir biçimde çözme noktasına gelmişti.

Yani, "hepsini ihraç edelim, bitsin bu iş" noktasına geldiler.

Kısa bir ara verildikten sonra yeniden toplanıldı. Biraz sakinleşen kurul üyeleri, dönemin Emniyet Müdürü Cevdet Saral'ın hazırlanan raporu incelemeden üst makamlara göndermesinin "denetim görevini yerine getirmemek" suçu kapsamına girdiğine hükmetti. Saral, önce 4 ay kısa süreli kıdem durdurma cezasına çarptırıldı.

Osman Ak, Ersan Dalma ve Zafer Aktaş'a ise raporun hazırlanmasında yetki ve nüfuzlarını kötüye kullanarak gerçeğe aykırı rapor düzenledikleri gerekçesiyle meslekten çıkarma cezası verildi.

Uğur Pekçan, Aydın Batu, Tamer Yerlikaya, Zeki Güven, Ayhan Öztürk ve Selat Öztürk'e ise ceza verilmesine gerek duyulmadı.

Osman Ak, Ersan Dalma ve Zafer Aktaş için verilen ihraç kararı, toplantının havasını daha da gerginleştirdi. İmza aşamasına gelindiğinde kurul üyeleri, çekingen davranmaya başladı. Verilen karar yanlış tepkilere neden olabilirdi. Bu karar nedeniyle kendi başlarının da belaya girme olasılığını düşünerek, işi sağlama almaya karar verdiler ve "Bir de Bakanımıza soralım" dediler.

Genel Müdür Turan Genç, Kurulun eğilimini ve gelinen noktayı İçişleri Bakanı Saadettin Tantan'a aktardı. Tantan, verilen cezaların ağır olduğunu belirterek, "bir alt cezayı uygulayın" dedi.

Bakan Tantan'ın bu görüşüyle Osman Ak, Ersan Dalma ve Zafer Aktaş, meslekten atılmaktan kurtuldular. Ancak, "24 ay uzun süreli kıdem durdurma" cezası aldılar. Ak ve Dalma'nın yükselebilecekleri kadronun son kademesinde bulundukları için brüt aylıklarının yansının kesilmesi öngörüldü.

Saral ve ekibi hakkında açılan dava ise DGM'de sürüyor. Ancak Fetullahcılarla ilgili soruşturma yapanlar soruşturulup, açığa alınırken, bu kişilerin yaptığı çalışma sırasında belirlenen ve MGK'ya dahi sunulan Fetullahçı Polisler hakkında henüz bir işlem yapılmış değil.

Fetullahçı polislerle ilgili soruşturma yapanlar cezalandırılırken, bu kişilerin ceza aldığı bu soruşturmayı yürüten **Müfettiş Selim Akyıldız, 'Tele-kulakçılara' cezaların tebliğ edilmesinden kısa bir süre sonra, Emniyet Genel Müdürlüğü Personel Daire Başkanı olarak atandı.** Adeta bir ödüllendirmeydi bu.

Saral- İskender- Yılmaz

Saral'ın yerine Ankara Emniyet Müdürlüğü'ne İçişleri Bakanı Saadettin Tantan'ın yakın arkadaşı olarak bilinen Kemal İskender atandı.

Göreve gelir gelmez hakkında, "Çocuğu Gülen'in okulunda okuduğu" için Fetullahçı yakıştırma yapıldı. Kemal Iskender, bu yöndeki haberlere karşı, "Ben parasını veriyorum. Çocuğumu iyi bir okula göndermek istedim. Hepsi bu" diye kendisini savundu.

Ancak, İskender'in uygulamaları kendisine yöneltilen Fetullahçı yakıştırmasının haklı mı haksız mı olduğu konusunda bir fikir verebilir:

İskender, ilk iş olarak Saral ekibinin tamamını çeşitli gerekçelerle kadrosundan uzaklaştırıp ya il dışına ya da en pasif görevlere atadı. Yerlerine getirilenlerin bir kısmı ise nedense, Polis Koleji ve Akademisi'nde 'Işık Evleri'ne gidenlerdi.

İskender'in aktif çalışma arkadaşlarından bazıları, Faruk Unsal, Faruk Yılmaz, Metin Aşık, Ercan Taştekin, Turgut Yılmaz, Mehmet Tüzel, Cihangir Çelik oldu. Çelik, Aşık, Taştekin, Mehmet Tüzel listelerde adı bulunanlardır.

İskender'in göreve geldikten sonra ilk yaptığı atama Faruk Yılmaz'ın atamasıdır. Faruk Yılmaz, hakkında çeşitli suçlamalar ve iddialar bulunduğu için pasif görevlere atanan ve Ankara'nın ilçelerinde sürgüne gönderilen biriydi. İskender Faruk Yılmaz'ı hemen Ankara'ya çağırdı ve Terörle Mücadele Müdürlüğü'nde görevlendirdi.

Bu atamanın arkasında ilginç bir pazarlık olduğu iddiaları ortaya atıldı:

Ankara Emniyet Müdürü Kemal İskender'in kayınbiraderi ve İskender tarafından Terörle Mücadele Şube Müdürlüğüne getirilen Faruk Yılmaz'ın kardeşinin ortak bir şirket kurduğu ve bu şirketin, Keçiören Belediye Başkanı Turgut Altınok ile yakın ilişki kurarak, bu ilçedeki birçok ihaleyi emanet usulü ile aldığı polis içinde her gün artan bir söylenti olarak yayıldı.

Gerçekten de, Gümüş Ticaret adındaki şirket, Faruk Yılmaz'ın kardeşi Ethem Yılmaz'a aitti. Başta, İncirili'deki şelale inşaatı olmak üzere, bir çok ihaleyi bu şirket almıştı. İskender'in kardeşi emekli binbaşının ise 'gizli ortak' olduğu ileri sürüldü.

Kemal İskender'in, "Kardeşim değil, kayınbiraderim. Emekli binbaşı değil, yüzbaşı. Ve benim bu kişilerle ilgim yok. Beni yıpratmak için suçlama gündeme getiriliyor" diye kendisini savunduğu bu olay, henüz tam anlamıyla gün ışığına çıkarılamadı.

Ancak, Gümüş şirketi ile derin bir ilişkisi olan Keçiören Belediye Başkanı Turgut Altınok'un bölgesinde ilginç olaylar yaşandı:

Tam da bu ihalelerin verildiği dönemde; Altınok'a zorluk çıkartan Keçiören ilçe emniyet müdürü ve yardımcısının atamaları çıktı. Belediye çalışanları ve A Takımı diye bilinen ve birahane, kıraathane, içki satışı yapan esnafa gözdağı veren ve tahdit eden grubun, yasal olmayan işlerine engel olan, Müdür Ziya Aydınay'ın ataması Bilgi İşlem Şubesine, Yardımcısı Mahir Ersöz'ün Bolu'ya, bir başka yardımcısının da Kalecik'e çıkartıldı.

Bu atamalardan bir kaç gün önce Müdür Aydınay ve Yardımcısı Ersöz'ün talimatıyla A takımından bazı kişilerin esnafı tehdit ve darp ettiği gerekçesiyle gözaltına alınmaları talimatı verdiler. Belediye binasına sığınan bu kişiler, Altınok tarafından polise teslim edilmedi ve ardından Aydınay ve Ersöz'ün atamaları gerçekleşti. Bu kişiler uzun yıllar mücadele etti. Aydınay arka arkaya dava açtı. Ersöz ise sağlık raporu ile başka bir ile atamasını durdurabildi. Ersöz, cemaatçilere karşı açıktan 'gürültü' yapmayı bırakıp, huzura erdi. Ancak hiçbir zaman etkili bir makama atanmadı. Aydınay'ın kavgası daha gürültülü oldu. Şimdi ikisi de birinci sınıf emniyet müdürü.

Bu iki olayın yazışmaları, tarihleri, tanıkları ortada.

Kararı yargı vermeli.

İskender'den sonra Ankara Emniyet Müdürlüğü'ne Ercüment Yılmaz atandı. Ankara'da en uzun süre kalabilen ve AKP öncesinden başlayan görevini AKP iktidarı süresinde de uzun bir süre sürdürebilen bir isim oldu. Yılmaz, daha sonra İzmir Emniyet Müdürlüğü'ne atandı.

"İçimizdeler"

Ankara Emniyet Müdürü Cevdet Saral yerini Kemal İskender'e bırakırken ve Ankara istihbarat Şube Müdür ve yardımcıları görevden uzaklaştırılırken, bu şubenin hazırladığı raporlar,

Emniyet Genel Müdürlüğü Teftiş Kurulu Başkanlığının görevlendirdiği üç müfettişin raporlarında kullanıldı.

Müfettişler, Fetullahçı bilinen polisler hakkında bilgi ve belge toplarken, bu kişilerin birlikte görev yaptığı kişilerle konuştular. Yaşadıkları semtleri, sivil kişilerle kurdukları ilişkileri, bu kişilerin kimler olduğunu ayrıntılı bir şekilde araştırdılar. Bu polislerin aile yapıları, yaşadıkları kent ve hatta köylerdeki yakınları bile araştırıldı.

Sonuçta, 15 Haziran 1999 tarih ve (126) 58 sayılı 15 sayfalık bir rapor hazırladılar. Bu raporda Fetullah Gülen cemaatinin Emniyet içinde ciddî bir örgütlenme içinde olduğu belirtildi, isim listeleri rapora eklendi. Müfettişlerin raporunda Fetullahçı olduğu saptanan bazı Emniyet mensuplarının isimleri sıralandı. Bu kişilerin Emniyet içinde gizli ve ilginç bir yapı kurdukları raporda açık bir ifade ile anlatıldı. Saptanan adlar arasında Sincan olaylarında rol oynayanlar bile bulunduğu rapora kanıtları ile kondu.

Müfettişler, Fetullah Gülen ve ekibinin 1985-1992 yılları arasında Emniyet içinde bir yapılanmaya gittiklerini, bir iddia değil kanıtlanmış gerçek olarak, raporlarına yazdılar.

Raporda, "Bu dönem içinde, emniyetin önemli yerlerinde daire başkanlıklarında, eğitim kurumları ve illerde önemli makamlara, kendi elemanlarını yerleştirerek uzun vadeli, planlı ve programlı bir şekilde çalışma içinde oldukları herkesçe bilinen bir gerçektir. Belirtilen yıllar arasındaki teşkilat bünyesindeki yapılanmada, eğitim kurumlarına eleman almada, yurt dışına eğitim ve araştırma amacıyla personel gönderilmesinde, rütbe terfilerinde, atamalarda ve diğer konularda kendi yandaşlarına çeşitli menfaatler sağlanmıştır. Günümüzde Emniyet Teşkilatında yer alan irticai grup elemanlarından bazılarının 1990-1992 yıllarında Polis Akademisi'ne alman özel sınıf öğrencilerinden "olduğu anlaşılmaktadır. Yine aynı yıllarda Polis Koleji

ve Akademisi'ne alınan öğrenciler bugün, irticai faaliyetler içinde yer alan rütbeli elemanlar olarak karşımıza çıkmaktadırlar." denildi.

Müfettişler, 1992 yılında yapılan soruşturmada adı geçen ve bu kitabın önceki bölümlerinde adları belirtilen öğretim görevlileri ile yine aynı bölümde adı geçen Muharrem Tozçöken, Hasan Basri Ergül, S.T. ve A.Ö. isimli en üst düzeydeki polis müdürleri ile Fetullah Gülen örgütü ile bağlantısı tespit edilen 90 emniyetçi hakkında Emniyet Örgütü Disiplin Tüzüğünün 8/1 maddesi gereği meslekten çıkartma cezası verilmesini istediler. Ayrıca bu kişiler hakkında DGM'ye suç duyurusunda bulunulması da istendi. Müfettişler Emniyet içindeki Fetullahçı yapılanma, bu kişilerin ilişkileri, kritik makamlara nasıl atandıklarına ilişkin birçok örnek verdikleri raporlarında, "Emniyet Teşkilatı ve Polis Akademisi'nde irticai gruplara ait kesimin nasıl bir yapılanma içinde oldukları, planlı ve programlı çalışmalarının sonucunda atılan tohumların yeşererek günümüzde nasıl büyüdüklerini görmekteyiz" dediler.

Önceki bölümde bir bölümünü yazdığımız bu müfettiş raporunda yer alan isimlere, müfettişler, 'Fetullah Hoca'nın Emniyetteki kilit adamları' adını verdiler. Müfettişler, bu kişilerin teşkilat içinde nasıl "jet hızıyla" yükseldiklerine de Recep Gültekin'in hızlı yükselişini örnek olarak gösterdiler.

Raporda önemli bir noktaya dikkat çekildi. "Fetullahçı olduğu için üst makamlara tırmanan ve gelebileceği en önemli ve yüksek mevkiye gelen polisler, teşkilat içinde göze batıp, deşifre olduğu için bir anda tavır değiştiriyor. Kendisini gizlemeye, 'Fetullahçılıkla' ilgili faaliyetlerden uzak durmaya başlıyor" denildi.

Müfettiş raporunda, bunun örgütün uyguladığı bir takiyye yöntemi olduğu belirtildi. Müfettişler, belli bir makama gelindikten sonra, "Ben Fetullahçılardan değilim, kandırılmışım, artık bağım yok" denilerek, hedef olmaktan çıkmanın amaçlandığı; an-

cak gizli gizli Fetullah örgütü ile bağın sürdüğü ve ancak çok önemli konularda eyleme geçtikleri, yorumunu yaptılar. Müfettişler, **Emniyet içinde zincirin halkaları gibi birbirine bağlı olan Fetullahçıların**, yükselip üst makamlara geldikten sonra o makamda kalabilmek için Fetullalıcılığı 'bilinçli bir takiye' olarak ret ettikleri değerlendirmesinde bulundular.

Polis Başmüfettişlerinin bu raporu daha sonra devletin ilgili birimlerine, DGM'ye ve MGK'ya gönderildi. Aynı bilgiler daha sonra Gülen hakkında dava açan DGM Savcısı Nuh Mete Yüksel'in iddianamesinde de kullanıldı.

Ancak, İçişleri Bakanlığı 15 Haziran 1999 tarihinde kendisine sunulan bu raporla ilgili olarak hemen hemen hiçbir işlem yapmadı. Aradan 10 yıldan fazla süre geçmesine karşın, raporda adı açık açık yazılan kişiler ve ortaya konulan kanıtlar adeta "yok sayıldı."

YARGILAYAMAYAN YARGI

Hocaefeıdi'nin yargı macerası

Fetullah Gülen, Ankara 2 Nolu Devlet Güvenlik Mahkemesi'nde 2000/124 Esas numaralı dosyadan yargılandı. Yargılamanın iddianamesinden bazı isnatları kitabın ilk bölümlerinde aktarmıştık. Binlerce sayfa doküman, onlarca tanık, istihbarat raporları, bu kitabın içinde yer alan çok sayıdaki müfettiş raporu, isim listeleri, cemaatin mal varlığı, sahibi olduğu dershane, vakıf, okul, iş yeri, yayınevi, yayın kuruluşu, televizyon, dergi, gazete ve bunlara ilişkin değerlendirme raporlarının yer aldığı yargılama dosyasında elbette ki, Fetullah Gülen'in de savunması vardı.

ABD'de olan Gülen'in savunması, uzun bir sürecin ardından Adalet Bakanlığı aracılığıyla alınabildi. 11 Eylül 2001 saldırılarından sonra sadece Müslüman oldukları için Guantanamo'da esir tutulanlar varken, hakkında CIA görevlilerinin tavassutta bulunduğu Gülen'in ifadesi, Türkiye ile ABD arasındaki İade ve Karşılıklı Yardımlaşma Anlaşması'nın 25. maddesi uyarınca 6 Kasım 2001 tarihinde alındı.

Savunmasında hakkındaki tüm iddiaları yalanladı."Herhangi bir örgüte üye olmadığını, cemaat örgütlenmesinden haberi olmadığını, kendi adına böyle bir örgüt kurulduğu iddiasının doğru olmadığını, devlet yanlısı olduğunu, TSK'yı sevdiğini, laikliğe karşı olmadığını, okullarla ve dershanelerle kendisinin ilgisi bulunmadığını, televizyonlarda yayınlanan kasetlerin montaj olduğunu, Said-i Nursi'nin varisi olmadığını, şeriat istemediğini..." anlattı. Devlet ve özellikle Emniyet Teşkilatı içinde kadrolaştığı-

na dair iddiaları kesin bir dille ret eden Gülen, yıllar sonra bu sözünü tersine çevirip, bu kadrolaşmanın 'sızma' olarak kabul edilmemesi gerektiğini ileri sürdü.

Mahkemede ret kitapta itiraf

DGM'nin 'cezayı erteleme' kararı sonrasındaki bazı açıklamaları ve gelişmeler, bu savunmanın içinde yer alan Fetullah Hocaefendi'nin bazı sözleri ile çelişiyordu. Gülen. " Gazeteciler ve Yazarlar Vakfı'nca 2008 yılı başında yayımlanan 'Ölümsüzlük İksiri" adlı kitabında "Teşvik edilen insanlar da o müesseseler de bu ülkeye ait... Bir milletin ferdi, kendi milleti için var olan müesseselere sızmaz; hakkıdır girer oraya; mülkiyeye de girer adliyeye de, istihbarata da girer hariciyeye de..."

Gülen'i Yalanlayan Belgeler Belalı!

Gülen'in savunmalarına karşılık birilerinin çıkıp aksi görüş belirtmesi pek de mümkün değildi. Bir kişi 'Ben Nurcu değilim, Atatürk'ü severim, devlet içinde örgütlenmem yok, devlete sızmadım, okul kurmadım, cemaatim yok..." diye savunma yaparsa bunun doğruluğuna inanmak gerek. Hocaefendi'nin yalan söyleyeceğini düşünmek mümkün mü! İnanmıyorsanız karşısına kanıtlarla çıkmanız gerek.

Yazar Ergün Poyraz, bu tür bazı kanıtlar ileri sürdü. Fetullah Gülen'e ait video kasetlerini Ankara DGM Savcısı Nuh Mete Yüksel'e teslim etmişti. Bu kasetlerden bazıları da televizyon ana haber bültenlerinde yayımlandı. O kasetlerde çok şey vardı. Ama Fetullah Gülen'in "mülkiyeyi, adliyeyi ele geçirin" şeklindeki, büyük yankı yaratan sözleri işte bu savunmayı boşa çıkartacak türdendi. Kasette 'adliyeyi mülkiyeyi ele geçirin' diyor. Taktikler veriyor, gizli çalışmanın yöntem ve esaslarını anlatıyordu. Ama

yargıya verdiği savunmada bunların tümünü inkar ediyordu. Birileri de bu nasıl çelişki diye sormuyor, soramıyordu.

Soranlardan biri olan Ergün Poyraz, "Ergenekon Soruşturması" kapsamında 27 Temmuz 2007 tarihinde tutuklandı. Halen aynı davanın sanığı olarak cezaevinde bulunuyor. Cezaevinde bulunduğu dönemde Fetullah Gülen'le ve Başbakan Recep Tayyip Erdoğan'la ilgili iki kitap yazdı. Erdoğan ile ilgili yazdığı 'Takunyalı Führer' isimli kitabından sonra cezaevi yönetimi, Poyraz hakkında 9 Ağustos 2010 tarihinde soruşturma başlattı. Başbakan Erdoğan ve eşi Emine Erdoğan da, "tutuklu yazar" Ergün Poyraz hakkında, kişilik haklarına saldırıda bulunduğu iddiasıyla Ankara 1'nci Asliye Hukuk Mahkemesi'nde 50'şer bin liralık tazminat davası açtılar.

Gülen davasına katılma ve tanıklık talebinde bulunan Türkan Saylan ve Gülseven Yaşer ile beraat kararını temyiz eden Savcı Salim Demirci hakkında yapılanlar, bu kişilerin yaşadığı olaylar, günümüzde yaşanmakta olanların kimlerin kontrolünde olduğunu somutlaştırmaktadır.

Kağıt üstünde tutuklama

DGM sürecinde Gülen hakkında gıyabi tevkif kararı da alındı. 11.08.2000 tarihinde alınan bu tutuklama kararı, sadece kağıt üzerinde kalan bir tutuklama kararıydı. O tarihte Gülen Türkiye'de olsa Türk mahkemeleri emriyle tutuklanabilecekti. Oysa O, ABD'deydi. Ve etrafından onlarca koruma ve devletimizin maaşlı resmi koruması, ABD güvenlik birimlerinin sağladığı güvence vardı. Hiçbir Türk polis gücü gidip Gülen'i tutuklayıp gelemezdi. Zaten Adalet Bakanlığı da bu tür bir girişimde bulunmadı. Mahkemenin tutuklama kararı iki hafta kağıt üzerinde kaldı ve gıyabi tevkifi 28.08.2000 tarihinde yani iki hafta sonra kaldırıldı. Üç yıl boyunca süren tutuksuz yargılamada tanıklar dinlendi, devlet arşivindeki kayıtlar ve belgeler tek tek incelendi...

Ve karar

Ve duruşmanın sonuna gelindi. Ankara 2 No.lu DGM'de devam eden yargılamanın sonunda, 10 Mart 2003 tarihinde Mahkeme heyeti "gereğini düşündü" ve oy birliği ile kararını verdi. Mahkeme, "...Sanık Fetullah Gülen hakkında; laik devlet yapısını değiştirerek yerine dini kurallara dayalı bir devlet kurmak amacıyla yasadışı örgüt kurup bu amaç doğrultusunda faaliyetlerde bulunmak suçundan dolayı mahkememize açılan kamu davasının 4616 sayılı yasanın 1. maddesinin 4. fıkrasına göre KESİN HÜKME BAĞLANMASININ ERTELENMESİNE.

Sanığın 5 yıl içinde aynı cins veya daha ağır şahsi hürriyeti bağlayıcı cezayı gerektiren bir suç işlediğinde Davaya devam edilerek hüküm verilmesine.

Bu süre suç işlemeden geçirilirse davanın ortadan kaldırılmasına..." dedi.

Kararı etkileyen af

Yargının bu kararı aslında Fetullah Gülen'e adeta 'gözdağı' idi. Yargı Hocaefendi'ye 'Cemaatine ve kendine çeki düzen ver aksi halde yeniden yargılanır ve ağır bir ceza alırsın, şimdilik seni göz ardı ediyorum' demişti.

Bu kararı etkileyen bazı unsurlar vardı elbette. Yargılama sürecinde yaşananlar, Savcı Nuh Mete Yüksel hakkında ortaya çıkartılan kaset ve bunun meydana getirdiği atmosfer de, Gülen yandaşlarının özel olarak yürüttükleri, çeşitli tanık ve belgeler ile ilgili 'boşa çıkartma' çalışmaları da etkili olmuştu elbette. Cemaat kendi gücünü de kullanmış ve mahkumiyet yerine erteleme kararı çıkmasını sağlamıştı.

Ve bir de af çıkmıştı.

Af, çıkartılış süreci ile adeta Fetullah için 'özel' çıkartılmış bir af olduğu şeklinde de yorumlanmıştı.

DGM kararını verirken bu özel affı dikkate aldı. Gülen'e isnat edilen suçun, Gülen'in ülkeden ayrılması ile kesildiği yorumu yapıldı. Gülen'in ayrılması ile affa konu sürenin başlangıcı arasında yalnızca 32 gün vardı. Dahası af kanunu hazırlanırken metindeki ilk tarih, Fetullah'a yaramıyordu. Yasa son anda tarih değişikliğine uğradı. Bu değişikliğin neden yapıldığını kimse fark edemedi.

Af oyunu

Fark edenlerden biri eski Ankara Emniyet Müdür Yardımcısı, Fetullahçı polisler çalışması yaparken, Hanefi Avcı ve Sabri Uzun'un girişimleriyle 'telekulakçı' diye suçlanıp görevinden olan Osman Ak'tı.

Osman Ak, DGM'de, "Af yasasının kapsadığı tarih18 Nisan olarak düşünülmüştü. Ancak daha sonra çok ilginç olarak 23 Nisan'a çekildi. Ben bunu bizim DGM'ye müracaat tarihimiz olan 21 Nisan gözetilerek değiştirildiği düşüncesindeyim. Zira bu şekilde duyumlar geldi. Bunun da sanığın başında bulunduğu grubun siyasiler üzerindeki etkilerini gösterdiği kanaatindeyim..." dedi.

İddia ciddi bir iddia ama yasa çıkmıştı ve Gülen de 32 günlük bir farkla bu affın kapsamına sokuldu.

Bu bir rastlantı mı? Yoksa bu af tarihi hesaplanarak mı alındı?

Af tarihinde bir aylık bir kayma olsaydı; belki de Gülen, şu anda kırmızı bültenle arananlar listesinde olacaktı. Çünkü dava dosyasındaki iddialar kırmızı bültenlik suçları içeriyordu.

Gülen bu karar karşısında rahatlamıştı. Uzun süren suskunluğunu bozdu ve hareketlendi. Hasta adam iyileşiyordu. Yurt dışında olmasına karşın ülke siyaseti ve dinamikleri üzerinde yeniden etkili olmaya başladı.. Devletin bazı belgelerine göre 'var olan'

ama bir türlü somutlaştırılamayan 'örgüt ağı' ülke gündeminde yeniden ve daha pervasızca faaliyete geçtiğine dair olaylar ve bilgiler arttı. Birçok kritik olayın ardından "Okyanus ötesi", "F tipi yapılanma" sözcükleri kullanıldı.

Beraat isterim

Gülen rahatlamıştı ama yine de Mahkeme'nin kararından çok da mutlu değildi. O tam bir 'zafer' istiyordu. Avukatları bu karara itiraz ettiler. Ama Ankara 1 nolu DGM, 03.04.2003 gün ve 2003/420 sayılı kararla itirazı ret etti.

Gülen mücadeleden vazgeçmek istemiyordu. Beraatine karar verilmesi gerekiyordu. Üstünde böyle bir 'suçlu' kimliği ile yaşayamazdı. Atacağı her adımda bu karar karşısına çıkacaktı. Çünkü karar her ne kadar tutuklanması, mahkum olması ile sonuçlanmıyorsa da, 'suçlu' olduğunu hükme bağlıyor ve cezası erteleniyordu.

Avukatlarına itirazlarına devam için talimat verdi.

Bu arada yasalarda değişiklikler oluyor, DGM'ler tarihe karışıyordu. TCK'da da değişiklikler oldu. Dava dosyaları ağır ceza mahkemelerine devroldu.

Gülen'in avukatları DGM'lerden alamadıkları sonucu yeni yetkili mahkemelerden almaya çalıştı. 7 Mart 2006 tarihde, Gülen'in 'beraatine hükmedilmesi' istemiyle Ankara 11. Ağır Ceza Mahkemesi'ne başvuruda bulundular.

Ankara 11. Ağır Ceza Mahkemesi, 2003/20 sayılı kararı ile 5 Mayıs 2006 tarihinde Fetullah Gülen'in o çok istediği beraat kararını verdi. Kararda, "Sanık Fetullah Gülen hakkında 3713 Sayılı yasaya Muhalefet eyleminden kamu davası açılmış ve 4616 sayılı Dava ve Cezaların Ertelenmesi yasası uyarınca açılan bu kamu davasının kesin hükme bağlanmasının ertelenmesine karar

verilmiş ise de; sanık müdafilerinin 3713 sayılı Yasada yapılan değişiklik ve 5237 Sayılı yeni TCK'nun 7'nci maddesi uyarınca müekkillerinin beraatine karar verilmesini talep etmeleri üzerine sanık hakkındaki dava dosyasının yeniden ele alındığı" belirtildi.

Ve karar şöyle bağlandı:

"Ankara 2 Nolu DGM'nin 10.03 2003 tarih ve aynı sayılı (2000/124) 'kamu davasının kesin hükme bağlanmasının ertelenmesine' kararının kaldırılmasına,

3713 sayılı yasada 4928 sayılı yasa ile yapılan değişiklik dikkate alınarak, dosya kapsamı ve yapılan yargılama neticesinde sanık Fetullah Gülen'in sübut bulmayan ve unsurları oluşmayan atılı suçtan BERAATİNE,

Sanık hakkında düzenlenen tali karar fişinin karar kesinleştiğinde geri istenmesine..."

Beraate itiraz

Yasa değişiklikleri, yeni düzenlemeler ve konjonktür Gülen lehine işlemeye devam ediyordu. Defalarca şans eseri yakasını kurtardığı yargının elinden bir kez daha kurtulmuştu. 3 yıl süren sessizliğini bozma zamanı gelmişti. Yandaş gazete ve televizyonlarda bu beraat kararı günlerce tefrika edildi. Ama bu 1,5 ay kadar sürebildi. 23 Haziran 2006 tarihinde bu sevinci erteleyen yeni bir hamle geldi.

Cumhuriyet Savcısı Salim Demirci 2006/7 temyiz numarası ile kararı temyiz etti. Savcı demirci 23 Haziran 2006 tarihli bu temyiz başvurusunda, verilen beraat kararının "Usul ve Yasaya aykırı olduğu kanaatine varıldığından Ankara 11. Ağır Ceza Mahkemesi'nin 05.05.2006 tarih ve 2004/124 esas 2003/20 karar sayılı kararının bozulmasına karar verilmesi..." şeklinde istemde bulundu.

Salim Demirci'nin yanı sıra yazar Ergün Poyraz da, 4 Temmuz 2006 tarihinde davaya müdahil olduğunu gerekçe göstererek, Fetullah Gülen'in beraat kararının bozulması istemiyle mahkemeye başvurdu.

Temyiz süreci ağır aksak da olsa işliyordu. Yargıtay Cumhuriyet Başsavcısı Y. ve Yargıtay Cumhuriyet Savcısı Erkan Buyruk, 28 Mayıs 2007 tarihli Yargıtay 9'ncu Ceza Dairesi'ne görüş ve istemini içeren 2006/206179 sayılı yazılı tebliğnamesini verdi. İstem bölümünde şöyle deniliyordu:

"Yasaya aykırı ve C.savcısının temyiz itirazları bu itibarla yerinde görüldüğünden Ankara 11. Ağır ceza Mahkemesi'nin 05.05.2006 gün ve 2000/124-2003/20 sayılı ek kararının bozulması,

Ancak, zamanaşımı süresi gerçekleştiğinden 765 sayılı TCK'nun 102/4 ve 5271 sayılı CMK'nun 223/8 maddeleri uyarınca kamu davasının düşürülmesi,

Talep ve dosya tebliğ olunur. 28.05.2007"

Savcı özetle; "**DGM hükmün ertelemesi kararı vermemeliydi. Yani cezalandırmalıydı. 11. Ağır Ceza Mahkemesi beraat kararı veremez. Bu yasaya aykırıdır. Gülen, laik devleti yıkıp şeriat hükümlerine dayalı bir sistem kurmak amacıyla örgüt kurmaktan ceza almalı,** diyordu. Ve savcı tüm bunlara rağmen Gülen'i rahatlatacak bir saptamada da bulunarak zamanaşımı dolduğu için artık yapılacak pek de bir şey olmadığını belirtiyordu.

Yargının son sözü

Hocaefendi bu kez de zamanaşımı ile sevinecekti. Yapılan işlemler artık usul ve formaliteden öte bir anlam ifade etmezdi. Yine de bir aklama kararı ile kamuoyunun karşısında durmak gere-

kiyordu. Bunun için Yargıtay 9. Ceza Dairesi'nin vereceği karar bekleniyordu.

Daire kararını 5 Mart 2008 tarihinde verdi. Daire'nin kararına Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığı itiraz etti. Ancak, Yargıtay Ceza Genel Kurulu Daire kararını onadı.

Yargıtay'ın bu kararı nihai idi ve 10 yıla yakın süren yargı süreci nihayet bir sonuca ulaşıyordu. Verilen karar Fetullah Gülen Hocaefendi'yi mutlu edecek bir karardı. 11. Ağır Ceza Mahkemesi'nin verdiği beraat kararı onanmıştı.

Hemen bir gün sonra da Gülen'in Türkiye'ye dönüp dönmeyeceği tartışılmaya başlanmıştı ki, ABD'den haber geldi. ABD, Gülen'in yeşil kart başvurusunu kabul etmemişti. 9 yıl boyunca ABD'de kalan Gülen'e "çıkış kapısı" gösterilmişti. Tam da beraat kararı onandığı gündü. Gülen yeni bir sorunla karşı karşıyaydı, ama CIA tavassutlarına dayalı yeni başvurular sonucu bu sıkıntıyı da aştı.

AĞAÇ

Hocanın yaşamından kesitler

10 yıllık yargı süreci sonunda yakasını kurtarabilen Fetullah Gülen, faaliyetlerine ABD'de hiç ara vermeden devam etti. Şimdi adeta Türkiye'yi kontrol eden, yönlendiren ve yönetin bir güce bir örgütlenmeye sahip. Yalnızca Emniyet içinde değil, ülkenin her kurumunda ve her alanda faaliyetleri var. Ankara'daki esnaftan, Maliye'deki vergi denetmenlerine, TBMM'den TSK'ya, dershanelerden yurtlara, okullardan vakıflara, üst kurullardan, istihbarata, adliyeden yüksek yargıya kadar her alanda var ve güçlü. Tohumları tuttu, yeşerdi ve meyve verdi. O meyveleri dalında taşıyan ağaç olarak, cemaatin lideri olarak; meyvelerden vazgeçecek değildi ya!

MIT'in istihbarat raporunda bu 'güçlü çınarın!', cemaat lideri Hocaefendi'nin geçmişine ilişkin özel kayıtlar yer almıştı. O kayıtlara yakından bakalım:

Yakasını kurtardığı olaylar

Gülen, 1971 Ocak ayı içinde, İzmir İmam Hatip ve İlahiyat Öğrenci Yetiştirme Derneği içinde Nurculuk faaliyetleri yürüttüğü gerekçesi ile dernek idare heyetinden çıkarıldı. Yaptığı faaliyetler rahatsız edici olmaya başladığı yılladı. Buna karşılık henüz devletin kolluk kuvvetleriyle karşılaşmamıştı ama imam hatipliler onu istemiyordu. Ancak Gülen durmadı, bildiğini anlatmaya devam etti. Bu nedenle 1971 yılında Nurculuk faaliyetlerinden dolayı İz-

mir Sıkıyönetim Komutanlığı Askeri Savcılılığı tarafından ifadesi alındı. Hakkında dava açıldı. Dava sonucunda vaizlik yetkisi iptal edildi. Ama o gayri resmi bir şekilde vaaz etmeye devam etti.

13.09.1980 tarihinde Ege Ordu ve Sıkıyönetim Komutanlığı'nca kendisini yakalamaya yönelik yapılan operasyonu haber alması sonucu, İzmir'den Erzurum'a kaçtı. 16.10.1980 tarihinde müstafi addedilmek için Erzurum'dan 20 günlük daha sonra Kayseri Tıp Fakültesi'nden 45 günlük rapor alıp Bornova Müftülüğü'ne gönderdi. Aynı yılın Aralık ayında İzmir-Bornova Merkez Vaizliğinden Çanakkale'ye tayinini yaptırdı. Fakat hakkında takibat sürüyordu. 1981 Ocak ayı itibariyle Isparta ile Uluborlu ilçesinde bulunan İslah Sitesi'ndeki "İmam Hatip Lisesi Öğrencilerini Koruma ve Yetiştirme Derneği" merkezinde, Ankara'da Nurcu liderlerden "Toprak Diş Kliniği" sahibi Hayrettin Toprak'ın evinde saklandı.

27 Şubat1981 tarihinde Cerrahpaşa Tıp Fakültesi Psikiyatri Kliniği'nden 20 günlük rapor aldı. Raporun günü bitince 22 Mart 1981 tarihinde Çanakkale Müftülüğü merkez vaizliğinden istifa etti. Ancak devlet ve özellikle askeri mahkemeler peşini bırakmadı. Bunun üzerine 07 Ağustos 1982 tarihinde Keşan'ın bir köyüne gitti. Burada gizlenerek Molla ve Dahhak takma isimlerini kullandı. 10 Haziran 1983 tarihinde, Menemen, Helvacıköy'de Yaşar Erdoğdu'nun yanına geçip, orada saklandı.

Bir yandan kaçıyor, bir yanda ismini değiştiriyor, bir yandan Nurculuk faaliyetlerini sürdürüyor ve bir yandan da devletle olan vaizlik bağını korumaya çabalıyordu. Sorunlarını aşmak için siyasilerden özellikle de Turgut Özal'dan sık sık yardım istiyordu. Bu yardımı da hemen her defasında aldı. Ege Ordu ve İzmir-Antalya illeri Sıkıyönetim Komutanlığı'nın 7 Şubat 1985 tarihli yazısı ile arananlar listesinde ye alan Gülen'in adı, Genelkurmay Başkanlığı tarafından çıkarılan 15 Nisan 1985 gün ve 7130-97/85/SYNT. İstihbarat Hrk.Ş.Ks. sayılı aranan şahıslar kitabının 2. kategori, 15. sayfa ve 588 sırasında arananlar listesinde de var-

dı. Bu kayıtların kaldırılması, gözaltına alındığında salıverilmesi hep Özal'ın desteğiyle olmuştu

Yoksa tüm bu sıkıntılarından kurtulması kolay olayacaktı. Siyasilerin devreye girmesiyle yakasını zor da olsa kurtardı. Ancak 1992 yılında Polis Akademisi'nde ortaya çıkan ve soruşturma ve sonrasında açılan davalarda da adı geçmesi gözlerin üzerine çevrilmesine neden oldu. Burdur, Elazığ gibi cemaat kazaları sonrasında da harekete geçen devletin bazı kurumları ve müfettişlerinin hazırladıkları, bu kitabın içinde bir kısmına değindiğimiz soruşturmalar ve davalara konu oldu. Yakasını kurtarmak için en güvendiği, kendisine en huzurlu ortamı sağlayan hamisinin yanına, ABD'ye gitti...

Nurculuk faaliyetleri

DGM'ye verdiği savunmada Nurcu omadığını, Said-i Nursi'nin varisi olmadığını söyleyen Hocaefendinin yaşamının önemli bir safhası Nurcu faaliyetler ile geçti. Ama bir farkları vardı. Said-Nursi hep uhrevi dünya ile ilgilenmiş, dünyevi işlere, maddi dünyaya neredeyse hiç bakmamıştı. Ama Gülen uhrevi dünyadan çok maddi dünya ile ilgileniyor bugün milyarlarca dolarlık bir gücün kontrolünü yürütüyordu. Bu güce erişmeden önce Nurcu faaliyetleri yoğundu. 1972 Eylül ayı Erzurum'da Nurcu liderlerle görüştü ve çeşitli Nur toplantılarına katıldı. 1973 yılında Edremit'e tayin edilmişti ama o İzmir'den ayrılmamıştı. Sadece Cuma günleri Edremit Alemzade Cami'ne gidip vaaz veriyordu. Ve Edremit'e gittiği her hafta mutlaka Nur medreselerinde Nur toplantıları düzenliyordu. Yaz aylarında Edremit civarında açılan ve Nurcu öğrencilerin katıldığı kamplarda Nurculuk faaliyetlerini organize etti. 1974 Eylül ayı içinde Merkez Vaizliğine tayin edildi. 1974-1976 yılları arasında yurt çapında çeşitli konularda konferans verdi. 1976 Ağustos ayı başında İzmir/Bornova ilçesi vaizliğine atandı. İzmir/Bornova Merkez Vaizi olduğu dönemde vaaz

bantlarının yurt sathında dağıtılmasını sağlatarak Nurculuk propagandası yaptı.

19 Nisan 1980 tarihinde İzmir'de, bir Nur toplantısında; bir kaç gün içerisinde "Huruç Harekatı" (Atılım Harekatı) başlatılacağını, bu harekat için hemen hemen her ilde liderlerin tespit edildiğini, İran'da yapılan İslam harekatının Türkiye'de de böylece başlamış olacağını" anlattı. Yine aynı yıl bir başka Nur toplantısında ise; "Huruç harekatının başarıya ulaşması için bütün yurtta kendi binalarında ve kiralayacakları müsait yerlerde orta ve yüksek öğrenim gören öğrenciler için yurt binalarının açılması, yurtlarda eğitilen öğrencilerin meyvalarını vermesi, kendi fikirleri doğrultusunda çeşitli kitap ve dergilerin basımının gerçekleştirilmesi ile özellikle Türkiye'deki öğretmenlerin büyük bir bölümünün kendi yönlerinde faaliyet göstermeleri gerektiğini" söyledi.

24.06.1980 tarihinde "Denizli Merkez Akyazılı Köyü orta ve yüksek eğitim vakfı" Deniz şubesinin açılışında yaptığı konuşmada; "Milletimiz içinde bulunduğu zelil duruma, şeytanın uşakları muallimler ve onların yetiştirdiği inançsız talebeler nedeniyle düşmüştür. Rusya, Türkiye'ye her yıl yardım göndermektedir. Ahlaksızlık, zina ve anarşi almış yürümüştür." tarzında ifadeler kullandı. 1980 yılında İzmir'de Nurcuların yayın organı olan "Sızıntı" adlı dergide zaman zaman "M.F.D." rumuzu ile yazılar yazdı.

1982 Mayıs ayında Konya'daki Nurcu liderlerle bir toplantı düzenledi. Aynı yıl hac döneminde, Sızıntı grubuna mensup kişiler, Mekke'de bir dükkan kiralayıp, Gülen'in bantlarını Türk hacılarına sattılar.

Eylül1985 tarihinde Çanakkale, Biga ilçesinde; Gülen grubuna mensup Nurculardan Sabri Kadıoğlu, Abdülkadim Zellüm isimli yazarların "Hilafet Nasıl Yakıldı" isimli kitabını, parasız dağıtımını yaptı.

01 Ekim1985 tarihinde; Hizb-üt Tahrir mensubu Muhammed Kürdi ile görüştü. Aynı tarihte ABD'deki Risale-i Nur Enstitüsü'nün çalışmalarını koordine etmek amacıyla gizlice ABD'ye gitti. Oradan Türkiye'ye dönmeden Avustralya'ya geçerek, Türk öğrencilerin eğitim gördüğü okul ve kaldıkları yurtları ziyaret etti. Burada kuracağı üniversitelerde ders verdirmek amacıyla, profesörlerle de görüştü.

Siyasi faaliyetleri

MİT'in kayıtlarına göre; Nurculardan ve o tarihlerde MSP yanlısı olan Fetullah Gülen, İran'da gerçekleştirilen devrimin Türkiye'de de gerçekleştirilmesi gerektiğini söylediği kayıtlara geçti. Türkiye'de böyle bir İslami devrim için yurt sathında teşkilatlanmaya önem verdiği de açıkladı.

Bir zamanlar 'Yazıcı Nurcuların lideri' olan Fetullah Gülen, Bornova Merkez Camii'nde verdiği vaazlarında, hükümetin icraatlarını eleştiriyordu.

18 Mayıs 1985 tarihinde, kendisini maddi yönden destekleyen zenginlere hitaben İstanbul-Altunizade'de bir konuşma yaptı ve okulların maddi yardımda bulunmaları için telkinde bulundu. Artık askeri rejim bitmiş, Özal iktidarı başlamıştı ve Gülen siyasi desteği arkasına alıp rahat rahat çalışıyordu. 1987 yılında, İstanbul'daki evinde, imamlarına eğitim vermeye bile başladı.

Ağustos 1987 ayında ders verdiği öğrencilerine yaptığı ve bu öğrencilerin içlerinde bulunan bir istihbarat elemanı tarafından MİT'e ulaştırılan konuşmada; "Alparslan Türkeş ile görüştüğüm. Türkeş'ten cemaatini şeriat doğrultusunda yetiştirmesini istedim. O da kabul etti" dedi.

6 Eylül 1987 günü yapılan seçim yasaklarıyla ilgili referandumda, Turgut Özal'ı destekledi. Kendisine bağlı Nurcuların 'hayır' oyu kullanmalarını sağladı. Şimdi de Recep Tayyip Erdoğan'ı

desteklemek için 12 Eylül 2010 tarihli Anayasa Değişiklik Paketinin halk oylanmasında 'evet' oyu verilmesi için çağrı yaptı. Hatta mezardakilerin bile evet oyu vermesi gerektiğini söyleyerek, şakirtlerini yönlendirdi.

Şubat 1990 tarihinde Korkut Özal'ın dünürünün İstanbul'daki evinde, "ANAP'ın geleceği ile ilgili" toplantıya katıldı.

Mart 1990 ayı içerisinde Türkiye'deki İslami faaliyetleri tek bir merkezden koordine etmek amacıyla oluşturulan İslam Şurası içerisinde yer aldı.

1990 yılı içerisinde rahatsızlığı sebebiyle birkaç kez yurtdışına çıkan Gülen, 20 Ekim 1991 tarihinde yapılan genel seçimler öncesinde MÇP'ye 3,5 milyar lira yardımyaptı ve seçimlerde MÇP ile ittifak yapan RP'yi destekledi.

Nisan 1992 ayı içerisinde, Azerbaycan'a gitti ve burada TV kurma çalışmalarını başlattı.

1992 yılı içerisinde MÇP'den ayrılarak yeni bir parti kurma çalışmaları içerisine giren Muhsin Yazıcıoğlu'na maddi- manevi destek verdi.

19 Ocak 1994'te Ankara'da kurulan, "Gazeteciler ve Yazarlar Vakfı"nın kurucuları arasına yer aldı.

1995 yılı içerisinde, ABD, Almanya, İngiltere ve Rusya'nın Türkiye'deki büyükelçileri, tarafından ayrı ayrı ziyaret edildi.

1995 Ağustos ayında, basında çıkan devlet yanlısı açıklamaları nedeniyle İBDA-C örgütünün lideri Salih Mirzabeyoğlu tarafından ölümle tehdit edildi. Bunun üzerine koruma istedi. O artık 'Devlet korumasındaydı.' Ve hala devletin resmi görevlileri tarafından ve yurt dışına 'okusun' diye gönderilen (geri çağırılmalarına karşın gelmeyen, çağırılmamaları için siyasilerin devreye girdiği, çağırmakta direnen (Ümit Erdal) Müdürün kellesinin alındığı...) polisler tarafından korunuyor...

Askere dokundu

90'lı yıllarda faaliyetlerinin yoğunlaştığı, siyasilerle bağının güçlendiği görülen Fetullah Gülen, ömrünün uzunca bir bölümünde sıkıyönetim ve sonrasında askeri yargının peşinde olduğu günler geçirdi. Askeri yargının peşine düşmesinin nedeni, ilk başta Nurculuk faaliyetleriydi. Ama sonraki takiplerin nedeni askeri öğrencilerin ışık evlerinde yakalanması nedeniyle oldu.

13 Mart 1999 tarihinde İzmir, Gürçeşme ve Konak semtlerinde Işık evlerine gittikleri belirlenen Maltepe Askeri Lisesi öğrencileri hakkında bir operasyon yapıldı. 5 askeri lise öğrencisi gözaltına alındı. İfadelerde Fetullahçıların askeri okullara sızma harekatı açıkça görülüyordu. İfadeler ve raporlar komuta kademesine kadar ulaştı.

Asker öfkelendi. Bir yandan polis içinde ağın deşifre edilmesi çalışması yazılı/resmi raporlara dayandırılmaya başlanmıştı... 12 Mart'ta Ankara Emniyeti Fetullahçılık raporunun birinci bölümünü üst makamına teslim etmiş, bir gün sonra askeri öğrenciler Işık Evleri'nde ayinde basılmıştı.

Gülen için çanlar çalmaya başlamıştı.

Bir yandan polisteki çalışmalar bir yandan Askerin 'içimize sızmaya çalışıyor' diye Gülen'i hedef tahtasına oturttuğu görülüyordu. Belki de gözaltına alınmasına ramak kala, soluğu yurt dışında aldı.

Ve Gülen Amerika'ya gitti.

Gitti ama bitmedi

Kendi gitti ama hem davası sürdü hem de ülkede bıraktığı ağın izleri sarsıntı yaratmaya devam etti.

Kendisi gittikten sonra yayımlanan Fetullah'ın Copları, bu örgütlenmeyi, cemaatin neler yaptığını anlatıyordu. Ama siyasi konjonk-

tür uygun iklimi sağladı ve bu dönemde, lideri yurtdışında olmasına karşın cemaat büyüdü ve ülkenin en önemli gücü haline geldi.

Bazı bakanlar, bazı bürokratlar bile zaman zaman Hanefi Avcı gibi yakınıyorlar. Başbakanın bu yakınmalarını duyacağı ve gereğini yapacağını sanarak yapıyorlarsa bu yakınmalarını, kesinlikle yanılıyorlar. Bu hükümetin cemaatin bu faaliyetlerine, girişimlerine, operasyonlarına, kadrolaşmasına karşı bir tavır koyacağını düşünmek saflık olur. Çünkü bu AKP'nin kendi ayağına kurşun sıkması olur. Bindiği dalı kesmesi gibi bir şey olur. Bu nedenle kullandığı, işine yaradığı bir mekanizmanın ortadan kaldırılması için samimi bir girişimde bulunacağını, kaçak dinleme cihazları olup olmadığını, gizli ve yasalara aykırı dinlemeler yapılıp yapılmadığını, gizli ve yasa dışı operasyonlar yapıp yapmadıkları gibi konuları soruşturacağını düşünmek pek de akılcı değildir.

Hele ki, polis içinde özel çalışma grupları oluşturulup özel çalışmalar yapıldığı, Ergenekon'un adı bile ortada yokken istihbarat içinde 'Müdürüm gelin şöyle bir operasyon yapalım..." diye hazırlanmış bir planın sunulduğu ve bunu ret ettiği için Emniyet İstihbarat Daire Başkanlığı gibi bir makamdan olan Emniyet müdürlerinin yakınmalarının açıktan değil sadece fısıltı ile kulislere yayıldığı bir ortamda; bu cemaatçi yapılanmanın üzerine gidilmez, gidilemez.

Peki fısıltıyla yetinmeyip, yüksek sesle bağırmaya, yakınmaya başlayanlara ne demeli? Onlar 'hadlerini bilmeli' ve susup biat etmeliler. Bu tür yakınmalarda bulunanlar canı yandığı için, bıçak kemiğe dayandığı için bağıranlardır. Dahası daha düne kadar cemaatçi olanlar, cemaatin değirmenine su taşıyanlar, bunu itiraf etmekten çekinmeyenler, yakınırken bile cemaate ve Hocaefendi'ye 'bağlılıklarını' yineleyip duranlar; 'haddini bilmeli' ve artık köşesine çekilmelidir...

Yakınmaya ve mücadele etmeye hakları yok mudur?

Elbette var!

Ama değdiğim gibi, geç kaldılar...

SON SÖZ

İktidarın gerçek sahibi: Cemaat

Devlet, Gülen'in yargılanmasında cemaatin kadrolaşmasını ve bu kadroların yaptığı faaliyetleri engelleyebilecek bir sonuç elde edemedi. Bu durumun nedenleri kitabın satır aralarında sıralandı. Siyasi iktidar değişikliği, toplumsal anlayış ve kavrayıştaki değişim kadar cemaatin varlığı ve kadroları ile bu kadroların devlet içindeki faaliyetleri de bizzat devletin reflekslerini köreltmişti.

Tüm bu müfettiş raporları, ihbarlar, açık ve gizli izleme sonucunda hakkında "Fetullah Gülen örgütü mensubu" olduğu yolunda bilgi bulunan hemen hemen hiçbir emniyet mensubu hakkında ciddi bir işlem yapılmadı.

Hatta hakkında somut bilgi bulunanlar bile disiplin cezası dahi almadan kurtuldu. Gizlenip örtülemeyecek kadar deşifre olanlar ise kısa süreli kıdem durdurması, pasif görevlere atanma gibi "göstermelik" cezalandırma yöntemleri ile kurtuldu. Bu kişiler gözden ve dikkatlerden kaçırıldı. Polisteki etkili konumdaki örgüt elemanlarının eliyle, örgüt dışında kalan birçok müdür, amir, komiser, memur haksız suçlamalarla cezalandırılıp sürülürken; örgüte sırtını dayayan hemen tüm polisler 'keyif' sürdü. En kritik ve kariyerli makamların yıllarca sahipliğini yaptılar.

Emniyetin üst düzeyinin bir türlü kabullenip harekete geçmemesine rağmen, Milli Güvenlik Kurulu'na sunulan bilgiler; polis içinde binlerce örgüt elemanı bulunduğunu ve bunların sistemli organize bir biçimde çalıştıklarını ortaya koydu. Bu bilgilere göre, polis içindeki Fetullahçı sayısı her geçen gün çığ gibi büyümekte. Dahası Fetullahçı olmayan polislerin yaşam hakkı bulunmadığı düşüncesi polis içinde yerleştiği için cemaate yakınlaşmak, ilişki kurmak ve 'hizmet' etmek için kadrodaki birçok polisin çaba gösterdiği de görülüyor. Cemaatin artık en etkin birimlerdeki şakirtlerinin eylemleri, özellikle son yıllarda yürütülen birçok operasyondaki 'katkıları' göz ardı edilmeyecek kadar büyük. Bu operasyonların birçoğu ile ilgili 'yasadışı işler' iddiası var ve bu iddialar araştırılmıyor. Bizzat Emniyet'in kendi içindeki en etkin isimlere dönük operasyonlar bile cemaatin suçlanmasına neden oluyor. Son örnekleri Hanefi Avcı'nın kitabında yer aldı. Avcı bile 'tehlikenin büyüklüğünden' yakınıyor...

Ama 10 yıl önce bu tehlikeyi haber veren, cemaatin varlığını, kadrolaşmasını belge ve bilgilerle göstermeye çalışan Fetullah'ın Copları'ndaki bilgi ve belgelere Avcı da diğer emniyet üst rütbelileri de itibar etmemişti. Aksine kurumsal olmasa bile kişisel birçok karşı çıkış sergilemişlerdi. Şimdi belgeler, müfettiş raporları, listeler arşivin tozlu raflarında unutulmaya bırakıldı.

Gerek İstihbarat Daire Başkanlığı'nın raporunda, gerek MİT'in olduğu ileri sürülen ve Aydınlık Dergisi'nde yayımlanan ve bu güne kadar hiçbir makam ve kişi tarafından tekzip edilmemiş raporda, gerekse Ankara Emniyet Müdürlüğü'nün hazırladığı raporda yer alan "Fetullahçı Polisler Listelerinde" yüzlerce rütbeli polisin adı yer aldı. Beş yüze yakın bu polisin bir kısmı, yanlışlıkla ya da yetersiz bilgi nedeniyle bu listeye girmiş olabilir. Ancak, en azından bir bölümünün "şu ya da bu biçimde" Gülen cemaati ile ilgisi olduğu kabul edilmeli. Ve daha sonra yetişen binlerce genç de bu bakış açısıyla değerlendirilmeli...

Bunların kimler olduğunu ortaya çıkartmak, bu örgütle gerçekten ilgisi olmayan ve belki de sadece dinini yaşamak istediği için bu kategoriye alınmış kişilerin üzerindeki dedikoduları kaldırmak açısından bile zorunludur.

Ve en önemlisi, listede adı bulunanlardan gerçekten Gülen cemaati üyesi olanların kimler olduğunu bulmak ve gizli ya da açık faaliyetlerini ortaya çıkartmak, 13/14 yaşına gelen günümüz gençlerinin bir kısmının mutlaka düşeceği 'Işık Evleri'nden kurtarılması ve bu ülkenin "ışığının" karartılmaması için zorunludur.

Fetullah'ın Copları'nı yazarken, bilgi ve belge toplarken, kitaba konu olan arkadaşlarımın bazıları, polis içindeki örgütlenmelerine ilişkin bir kitap hazırlığı yaptığımı öğrenmişlerdi. Birkaçı, dolaylı yollardan 'uyarı' gönderdi. 'Uyarıları' çok da ciddiye almamıştım. Ancak, hemen ardından yaşadığım iki olay, bu uyarıları ciddiye almam gerektiğini göstermişti:

İlk olarak 30 Ekim 2000 tarihinde gece 22.30 civarında otomobilimin camı kırılarak, araç içindeki cep telefonumun alınması ve belgelerin karıştırılması ve bazı belgelerin alınması olayı yaşandı. Adi bir hırsızlık olayı olarak yorumladım. Olay Yeri İnceleme ekipleri araçta yaptıkları teknik çalışmada parmak izi ya da kanıt olabilecek başka bir ipucu bulamadı. Tam bu olayı unutmak üzereydim ki, ikinci bir olay yaşandı.

Birkaç gün geçmeden yaşadığım ikinci olay, hem bu hırsızlık olayına dönük soruların artmasına hem de; yaptığım çalışmanın duyulmasının bile bazı çevrelerde "panik yarattığını" düşünmeme neden oldu.

4 Kasım 2000 tarihinde gece yarısı, bu kez otomobilim kundaklandı. Konutumun önünde park halindeki otomobilimin benzin deposunun hemen altına, yanıcı bir madde döküldüğü ve ateşe verildiği, polis incelemesi sonucu belirlendi. Polis kundaklamadan emindi. Ancak yine kanıt olabilecek hiçbir iz bulunamadı. Görgü tanıkları kırmızı Renault marka bir otomobili park yerinde

gördüklerini, otomobilimi ateşe verdikten sonra birkaç kişinin bu kırmızı otomobile binerek, hızla uzaklaştıklarını anlattılar.

Bu iki olay, bu kitabın bir an önce bitirilip, yayınlanmasını, en azından benim açımdan, zorunlu kıldı. Saldırıların, gazetede çıkan bir başka haberimle ilgili olabileceği ileri sürülebilir. Belki de öyledir. Ya da başka bir nedenle saldırı yapılmıştır. Ama daha sonra yaşadıklarım bunların hiç de rastlantı olmadığını gösteriyordu. Fetullah'ın Copları'nın çıkmasından sonra bugüne kadar meslek kariyerimle, iş yaşantımla ilgili pek çok 'anlamsız, sıra dışı' sıkıntı yaşadım. Bunların kendisi ayrıca bir kitap olabilecek kadar çok ve ilginç.

Şimdi de elinizde tuttuğunuz bu kitap, Cemaatin Copları yayınlandı.

Yine bir cendere içine gireceğimden hiç kuşku duymuyorum. Yaşadığım sıkıntılara yenilerinin ekleneceğinden eminim.

Ve onlar rastlantı olmayacak.

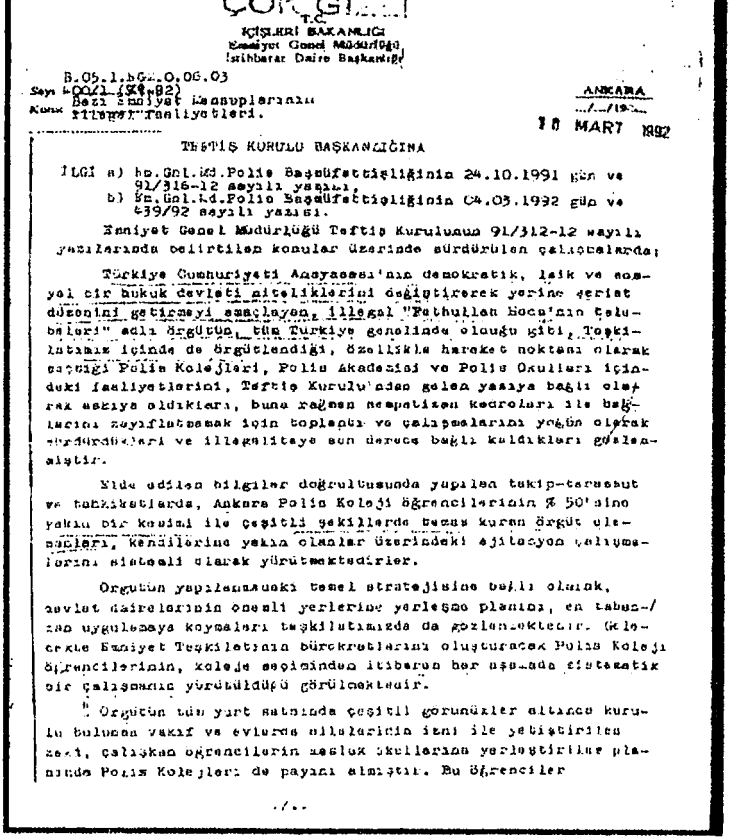
Zaten rastlantılara pek inanmam...

Ama siz rastlantılara inanıyorsanız, listelere girenlerle, 'Işık Evleri'ne gidenlerin hemen hemen aynı kişiler olmasını rastlantı olarak yorumluyorsanız ve hala, Gülen'in ve 'Işık Evleri'nin tehlikeli yanını göremediyseniz ve daha da önemlisi hala, 'Işık Evleri'ne götürülmeye hazır gençlerin tehlike içinde olduğunu düşünmüyorsanız...

Bu kitabı en baştan, yeniden okuyun...

BELGELER

Emniyet Genel Müdürlüğü'nün 10 Mart 1992 tarihli ve 400/1 (79-92) sayılı yazısı; Işık Evleri'nin adresleri, Fetullahçıların Polis Koleji ve Akademisi'ndeki mürit kazanma yöntemleri anlatılıyor.

ÇOK GİZLİ

T.C.
İÇİŞLERİ BAKANLIĞI
Emniyet Genel Müdürlüğü
İstihbarat Daire Başkanlığı

B.05.1.bGK.0.06.03
Sayı : 400/1-(79-92)
Konu : Bazı emniyet kanunlarının ilgili maddeleri.

ANKARA
.../.../19..
10 MART 1992

TEFTİŞ KURULU BAŞKANLIĞINA

İLGİ a) bn.Gnl.kd.Polis Başmüfettişliğinin 24.10.1991 gün ve 91/316-12 sayılı yazısı.
b) Bn.Gnl.kd.Polis Başmüfettişliğinin 04.03.1992 gün ve 639/92 sayılı yazısı.

Emniyet Genel Müdürlüğü Teftiş Kurulunun 91/312-12 sayılı yazılarında belirtilen konular üzerinde sürdürülen çalışmalarda;

Türkiye Cumhuriyeti Anayasası'nın demokratik, laik ve sosyal bir hukuk devleti niteliklerini değiştirerek yerine şeriat düzenini getirmeyi amaçlayan, illegal "Fetullah Hoca'nın Talebeleri" adlı örgütün, tüm Türkiye genelinde olduğu gibi, Teşkilatımız içinde de örgütlendiği, özellikle hareket noktası olarak seçtiği Polis Koleji'leri, Polis Akademisi ve Polis Okulları içindeki faaliyetlerini, Teftiş Kurulu'ndan gelen yasaya bağlı olarak askıya aldıkları, buna rağmen nesepteşen kadroları ile bağlarını zayıflatmamak için toplantı ve çalışmalarını yoğun olarak sürdürdükleri ve illegalitaye son derece bağlı kaldıkları görülmüştür.

Elde edilen bilgiler doğrultusunda yapılan takip-tarassut ve tahkikatlarda, Ankara Polis Koleji öğrencilerinin % 50'sine yakın bir kesimi ile çeşitli şekillerde temas kuran örgüt üyeleri, kendilerine yakın olanlar üzerindeki ajitasyon çalışmalarını sistemli olarak yürütmektedirler.

Örgütün yapılanmasındaki temel stratejisine bağlı olarak, devlet dairelerinin önemli yerlerine yerleşme planını, en tabanda uygulamaya koymaları teşkilatımızda da gözlenmektedir. Geleceğin Emniyet Teşkilatının bürokratlarını oluşturacak Polis Koleji öğrencilerinin, kolejde seçiminden itibaren her aşamada sistematik bir çalışmanın yürütüldüğü görülmektedir.

Örgütün tüm yurt sathında çeşitli görünüşler altında kurulu bulunan vakıf ve evlerde ailelerinin izni ile yetiştirilen zeki, çalışkan öğrencilerin askerlik okullarının yerleştirilme planında Polis Kolejleri de payını almıştır. Bu öğrenciler

./..

ÇOK GİZ...

-2-

Polis Kolejlerine geldiklerinde hiyerarşik sıra içinde sınıf, döşem ve okul imamları ve kadrolarının denetiminde görüşleri doğrultusunda eğitilmektedirler. Sınıflarına ve okulun kendi bünyesinde sorumlu imamlarının olmasına rağmen, örgüte karşı asıl sorumlu olan dışarıdan bir üniversite öğrencisidir. Örneğin; Ankara Polis Koleji 3.sınıflar sorumlusu SBF Kamu Yönetici 3.sınıf öğrencisi Alpaslan ATAHAY, buna bağlı olarak yine soysalı tespit edilemiyen Hukuk Fakültesi 4.sınıf öğrencisi Tarık .....? Gazi Üniversitesi Arap Dili öğrencisi Sadık ÖZTÜRK polis kolejinin ve Akademisinin sorumlularıdır.

Cumartesi ve pazar günleri öğrenciler, sınıf imamlarının belirlediği adreslerde 5-6 saatlik bir eğitim çalışmasına katılmaktadırlar. Genelde Polis Koleji ve Polis Akademisi öğrencilerini birbirleri ile karşılaştırmamaya özen gösteren idareci kesim, öğrencilerin Abidinpaşa Tıp Fakültesi Caddesi Şadırvan sokak A/4 adresinde bulunan Terzi Salih BAŞKAYA'nın dükkanında sivil elbise giysilerini ve daha sonra toplantı evlerine gitmelerini sağlamaktadır. Yapılan bu toplantılarda muhabbet sohbet ve çay partilerinden sonra Nur Külliyatı ile ilgili kitapların okunması ve açıklamaları yapılarak Fethullah GÜLEN'in kaset ve videoları seyrediliyor, öğrencilerin konulara olan yatkınlıklarına göre değişik gurup toplantılarına katıldıkları gözlenmiştir. Ankara'da:

-Dikmen Sokullu,
-Abidinpaşa,
-Cebeci,
-Keçiören,
-Yenimahalle,
-Demetevlerde, teşkilata mensup kişilere ait evler ile bu işler için kamufle edilmiş eğitim evleri mevcut.

Sağlık Koleji öğrencilerinin ise, Demetevler 12.cadde 21.Sokak'ta köşede bulunan ev veOrnek mahallesi Falk Sitat caddesi 7.Sokak A/4 Blok, Daire:1 sayılı yerleri kullandıkları tesbit edilmiştir.

Polis Akademisi ve Polis Koleji öğrencileri ile bağlantılı oldukları saptanan şahısların adresleri aşağıya çıkarılmıştır.

./..

GÖKSEL

1- Fethi AŞIK
a) İvedik Caddesi 406/A Kerçiyeke
b) 1.Cadde 16/7 Kerçiyeke

2- Unal GÖK
Demetevler 12.cadde Merkez ap.No:17

3- Kemalettin ÖZDEMİR
Özel Elif Sitesi İvedik cad.36.Sokak 5.Blm.Kat:2 Demetevler

4- Altan BALANTEKİN
Olus Konya Sokak Bursa Han No:7

5- Netice AVCI
12.cadde 33.Sokak İzel elif sitesi a.blok 25/24 Demetevler

6- Selçuk DAL
4.cadde 3.sokak 39/1 Demetevler

7- Ziya DEMİR
33.Sokak D Blok No:34 Demetevler,

Hukuki konularda kendilerine yapılmakta olan Avukat Altan BALANTEKİN isimli şahsın yazıhanesine sık sık gidip gelindiği gözlenmiştir.

Fethullah GÜLEN gurubunun Ankara liderinin, Atatürk Anadolu Lisesi Dinderesi öğretmeni Kemalettin ÖZDEMİR isimli şahsın olduğu, Fethullah GÜLEN ile direk irtibatlı olduğu, emir ve direktifleri kendisinden aldığı, Ankara ili ve ilçelerince örgütlenme çalışmalarını yönettiği, defterinin değişik günlerinde il dışında düzenlenen toplantılara katıldığı, özellikle esnaf kesiminin toplantılarına katılarak esnaf üzerinde sempati uyandırdığı böylece maddi çıkar temininin kolaylaştırdığı, kendisinden habersiz hiçbir işin yapılmadığı, kendi görüşleri doğrultusunda faaliyet gösteren evler, okul ve pansiyonlarına bütün isye gidenleri, harcamalarının kendisi tarafından yapılmakta,zengin esnaflar ile para toplamak amacıyla yapılan toplantılara himmet toplantısı adının verildiği, bu tür toplantılara bizzat kendisinin iştirak ettiği, taraftarlarınca kendisine Ankara'nın Valisi dendiği,

Amaçlarına hizmet için önlerine çıkabilecek engelleri ayrılık amacıyla değişik kamu kurum ve kuruluşlarında

ÇOK GİZLİ

-4-

kadrolaştıkları, işlerini yaptırabilmek için rüşvet ve hediye'ye başvurdukları söylenmektedir.

Kamu kurum ve kuruluşlarına kendi fikirleri doğrultusunda bulunan şahısları yerleştirmede tavassutta bulundukları ve bu-dada başarı elde ettikleri, telefon irtibatını asgeride tuttukla-rı, önemli haberleşmelerde kurye kullandıkları, Azarbaycan'a gruplar halinde kendi fikir ve düşüncelerini arpoze edebilecek nitelikli elemanlar gönderildiği, kendi örgüt mensupları arasın-da söylenmektedir.

Yapılan araştırmalar sırasında Geçit Sokak 4/10 Cebeci/ANKARA adresinde arkadaşları ile beraber kalan Komiser Yardımcısı İrfan KAYAONU'nün muhtelif zamanlarda diğer illerden yanına gelen aynı fikir ve düşünceleri paylaştığı arkadaşları ile sohbetler yaptığı duyumlanmıştır.Konuların müfettişlerce araştırılmasının duyulması, özellikle konuyu gündeme getiren Mustafa Polis Akademisi öğrencisinin kendisini koruyabilmek için müfettişlikte vermiş olduğu ifadeleri, örgüt temsilcilerine aktarması olasısı çalışmala-rımız sırasında sık sık karşımıza çıkmış ve hareket imkanımızı kısıtlamıştır.

Her nekadar ifadelerde belirtilen konuların doğruluğu tartı-şılmaz bir gerçek ise de bunların delillendirilmesi zaman içeri-sinde mümkün olacağı kanısı ile her türlü takip ve tarassut'a devam edilmektedir.

Gereğini bilgilerinize arzederim.

Tunçer TUNÇ
Daire Başkanı

DAĞITIM :

Gereği : Bilgi :

Polis Akademisi öğretim üyelerinin Nurculuk faaliyeti yaptıkları gerekçesiyle yapılan soruşturma sonrasında, Emniyet Genel Müdürlüğü Yüksek Disiplin Kurulu'nun verdiği "KARAR"ın belgesi?

T.C.
EMNİYET GENEL MÜDÜRLÜĞÜ
Yüksek Disiplin Kurulu
Karara 1993 / 01

Yüksek Disiplin Kurulu Emniyet Genel Müdürü
Yılmaz ERGUN'un Başkanlığında Üyelerden;
Genel Müdür Yardımcısı : Mehmet ABİBELLİ
Genel Müdür Yardımcısı : Kemal İNCİRLİOĞLU
Teftiş Kurulu Başkanı : Halit KARAMALUT
İ.H.Hukuk Müşaviri : Kenan ÖNDER'in
İştirakleri ile 07.01.1993 tarihinde toplanmıştır.

Adı Soyadı ve Görevleri : 1. Prof.Dr.Ali ŞAFAK
Polis Akademisi Başkanlığında görevli Öğretim Üyesi.
2. Rıfkı KAYMAZ
Polis Akademisi Başkanı vekili ve Öğretim Üyesi.
3. M.İbrahim OKATAN
Polis Akademisi Başkanlığında görevli Öğretim Üyesi.
4. Bilal COŞKUN
Polis Akademisi Başkanlığında görevli Öğretim Üyesi.
5. Doç.Dr.İsmet Y.TOPRAK
Polis Akademisi Başkanlığında görevli Öğretim Üyesi.
6. Doç.Dr.Kemal FINDIKLI
Polis Akademisi Başkanlığında görevli Öğretim Üyesi.
7. Doç.Dr.Ahmet KAPAKLAN
Polis Akademisi Başkanlığında görevli Öğretim Üyesi.
8. Doç.Dr.Ahmet EYİCİL
Polis Akademisi Başkanlığında görevli Öğretim Üyesi.
9. Adem TURER
Bolvadin Emniyet Müdürlüğü emrinde görevli 31222 sicil sayılı Emniyet Amiri.

Suçlandırıldıkları Olay : Terörle Mücadele Kanunu'nun 8.Maddesine muhalefet ederek Cumhuriyetin niteliklerini, siyasi, hukuki, sosyal, laik ve ekonomik düzeni değiştirmek suretiyle Türk Devletinin ve Cumhuriyetinin varlığına tehlikeye düşürmek;
Görevin yerine getirilmesinde siyasi düşünce, felsefi inanç, din ve mezhep ayırımı yapmak, Emniyet Mensupları arasında bu yolda ayırım yapacak tutum ve davranışlarda bulunmak.

Suç Tarihi ve Yeri : 1987 / 1991 Tarihleri arası. Polis Akademisi / ANKARA

KARAR

Yukarıda açık kimlikleri ile görev yerleri yazılı Emniyet Mensupları hakkında yine yukarıda açıklanan suçlamadan dolayı düzenlenen soruşturma dosyası Kurulumuzca incelendi:

Adı geçenlerin, Polis Akademisi Başkanlığında Öğretim Görevlisi olarak çalıştıkları 1987/1991 tarihleri arasında derslerine gözdikleri öğrencilere kişisel yorumlarla siyasi görüşlerini telkin ettikleri, Şeri düzenin bugünkü düzenden daha mükemmel olduğunu anlatmaya çalıştıkları, bu düşünceyi benimseyen öğrenciler ile benimsemeyen öğrenciler arasında ayırım yaptıkları, Nurculuk faaliyetinde bulundukları iddia edilmiş, Bu suçlamalardan dolayı adı geçenler hakkında Devlet Güvenlik Mahkemesine yapılan suç duyurusundan sonra onların bakmasında 14.10.1992 tarih ve İlç.1992/258, K.1992/137 sayılı Karara ile Türk Ceza Kanunu'nun 163.Maddesinin, 3713 sayılı Kanun'un 23.maddesiyle yürürlükten kaldırılmış olması ve bu nedenle ortada suç unsurunun bulunmaması sebebiyle takipsizlik kararı verildiği anlaşılmakla;

GEREĞİ DÜŞÜNÜLDÜ

Sanık Emniyet Mensupları hakkındaki suçlamanın 18.04.1992 tarihinde kabul edilip, 07.07.1991 tarihinde yürürlüğe giren 3813 sayılı Kanun'un 1.Maddesiyle affedildiğinden dosyanın işlemden kaldırılmasına;

T.C.
EMNİYET GENEL MÜDÜRLÜĞÜ
Yüksek Disiplin Kurulu
Karar: 1993 / 01

07.01.1993 tarihinde oybirliği karar verildi.

Fikret ERGİN
Emniyet Genel Müdürü
BAŞKAN

Necdet ADEMOĞLU
Genel Müdür Yardımcısı
ÜYE

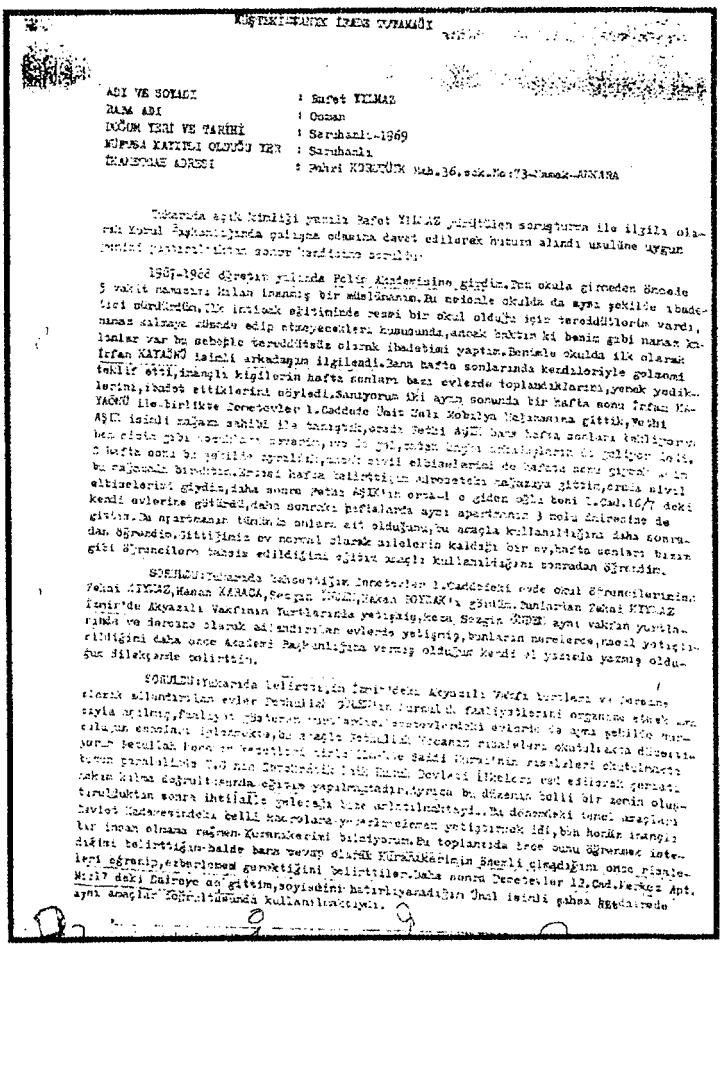
Kemal TEZİCİOĞLU
Genel Müdür Yardımcısı
ÜYE

Halit KARAMALIK
Teftiş Kurulu Başkanı
ÜYE

Kazım ÖNDER
İdari Müşavir
ÜYE

Refet Yılmaz'ın Emniyet Müfettişleri tarafından alınan ifadesinin 4 sayfalık metni:

MÜFETTİŞLERİMİZİN İNCELEME TUTANAĞI

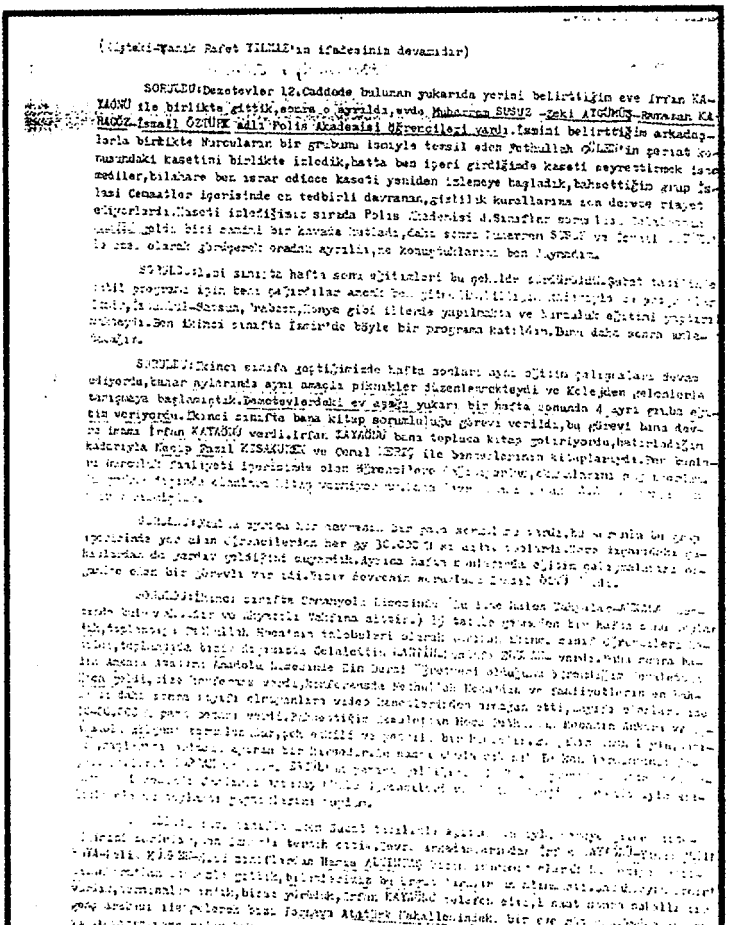
ADI VE SOYADI : Refet YILMAZ
BABA ADI : Osman
DOĞUM YERİ VE TARİHİ : Sarıhanlı-1969
NÜFUSA KAYITLI OLDUĞU YER : Sarıhanlı
ÖĞRENİM ADRESİ : Fahri KORUTÜRK Bulv.36.sok.No:73-Demetevler-ANKARA

Yukarıda açık kimliği yazılı Refet YILMAZ şüphelinin soruşturma ile ilgili olarak Kemal Başkanlığında çalışma odasına davet edilerek bulunduğu usulüne uygun inceleme yapılmış olup tanıdığına aşağıdaki açıklamada bulunmuştur.

1967-1968 öğretim yılında Polis Akademisine girdim.Bu okula girmeden önceside 5 yakın mahalleli Orhan İsminde bir arkadaşımın.Bu nedenle okulda da aynı şekilde ibadetleri sürdürdüm.Ilk iletişim eğitiminde resmi bir okul olduğu için tereddütlerim vardı, namaz kılmaya nasıl devam edip edemeyeceklerim konusunda,ancak baktım ki benim gibi namaz kılanlar var bu nedenle tereddütsüz olarak ibadetimi yaptım.Benimle okulda ilk olarak İrfan KAYAOĞLU isimli arkadaşım ilgilendi.Zaten hafta sonlarında kendileriyle gelmemi teklif etti,inançlı kişilerin hafta sonları bazı evlerde toplandıklarını,yemek yediklerini,ibadet ettiklerini söyledi.Sanıyorum iki ayın sonunda bir hafta sonu İrfan KAYAOĞLU ile birlikte Demetevler 1.Caddede Emir Unlu Mobilya Mağazasının çıktık,Vedat AŞIK isimli zatın sahibi ile tanıştık,orada Vedat AŞIK'ın bana hafta sonları tebliğ ettiğini,ben ondan sonra ayrıldım,ve bu yol,yaklaşık dokuz aylık bir süre devam etti.Bu 9 hafta sonu bu şekilde ayrıldık,yanıma giyecek elbiselerimi de hafta sonu giyerek gitmiştim.Bu mağazada bir hafta bekletiğim süreçteki mağazaya gittim,orada giyecek elbiselerimi giydim,daha sonra Vedat AŞIK'ın ortaokul o giden oğlu Soner 1.Cad.16/7 deki kendi evlerine götürdü,daha sonraki pazarlarda aynı apartmanın 3 nolu dairesine de gittim.Bu apartmanın tümünün onlara ait olduğunu,bu amaçla kullanıldığını daha sonradan, öğrendim.Gittiğimiz ev normal olarak ailelerin kaldığı bir ev,hafta sonları bazan gibi öğrencilere bazen de verildiğini eğitim amaçlı kullanıldığını sonradan öğrendim.

SORULDU:Yukarıda bahsettiğiniz Demetevler 1.Caddedeki evde okul öğrencilerinin; Yahsi AYYILMAZ,Hasan KARACA,Serpan [illegible],Hakan SOYDAŞ'a gördüm.Bunlardan Yahsi AYYILMAZ Izmir'de Akyazılı Vakfının Yurtlarında yetişmiş,kesin Sözgün ÖZDEN aynı vakfın yurtlarında ve derece olarak ailelerinden evlerde yetişmiş,bunların nereelerde,nasıl yetiştirildiğini daha önce Adalet Başkanlığına vermiş olduğum kendi el yazısıyla yazmış olduğum dilekçede belirttim.

SORULDU:Yukarıda belirttiğin,Izmir'deki Akyazılı Vakfı binaları ve [illegible] olarak bilinmeyen evler hakkında bilgiler [illegible] faaliyetlerini organize etmek amacıyla açılmış,faaliyetlerin [illegible] evlerdeki evlerde de aynı şekilde [illegible] eğitim amaçlı işletmekte,bu amaçla Yahsi AYYILMAZ'ın [illegible] yurtlarda Sözgün ÖZDEN ve [illegible] okullarda [illegible] tüm paralarının Türkiye Diyanet Vakfına bağlı Kurs'ların [illegible] okutulmuştur.Bu nedenle Milli Eğitim Bakanlığı ile Milli Emniyet Devleti İlişkileri [illegible] sağlamak amacıyla doğrultusunda eğitim yapılmaktadır.Yine bu düzenin belli bir zemin oluşturulduktan sonra ihtilalle gelecek bize arkadaşlıklarıydı..Bu dönemdeki temel araçları Devlet Kademesindeki belli kademelere yerleştirilerek yetiştirmek idi,bu konular inançlı [illegible] insan olmama rağmen Kuranlarını bilmiyorum.Bu toplantıda bize bunu öğrenmez istediğini belirttiğim halde bana verip olarak Kürtlüklerin Şeerli çıkadığını onca [illegible] öğrenip,erbelonen gurubtığını belirttiler.Daha sonra Demetevler 12.Cad.Merkez Apt. No:7 deki Emniyete aç gittim,soyisimi hatırlıyamadığım Ünal isimli şahsa [illegible] aynı amaçlar doğrultusunda kullanılmaktaydı.

(Geçtiği-Yazılı Rafet YILMAZ'ın ifadesinin devamıdır)

SORULDU:Dezotevler 12.Caddede bulunan yukarıda yerini belirttiğin eve İrfan KAYAOĞLU ile birlikte gittik,sonra o ayrıldı,evde Muharrem SUSUŞ -Şeki AYGÜN- Ramazan KAHAOĞLU-İsmail ÖZTÜRK adlı Polis Akademisi öğrencileri vardı.İsmini belirttiğim arkadaşlarla birlikte Nurculuğun bir grubunu isimiyle temsil eden Fethullah GÜLEN'in şeriat konusundaki kasetini birlikte izledik,hatta ben işeri girdiğimde kaseti seyrettiğimde izlemediler,bilahare ben ısrar edince kaseti yeniden izlemeye başladık,bahsettiğim grup İslami Cemaatler içerisinde en tedbirli davranan,gizlilik kurallarına son derece riayet ediyorlardı.Kaseti izlediğimiz sırada Polis Akademisi öğrencilerinden Samiler gelip bir zamanlar bir kavgada hastalık,daha sonra Muharrem SUSUŞ ve İsmail ÖZTÜRK'le ben dışarıda görüşerek oradan ayrıldık,ne konuştuklarını ben duymadım.

SORULDU:Bu sınıfta hafta sonu eğitimleri ne şekilde sürdürüldü?Şahit tarafından hangi programa göre ben çağırıldınız ancak ben gitmedim,...müsaitliğim ve gelişimim olmadığı için veriyordu.İkinci sınıfta bana kitap sorumluluğu görevi verildi,bu görevi bana devrettiğim İrfan KAYAOĞLU verdi.İrfan KAYAOĞLU bana toplusa kitap getiriyordu,hatırladığım kadarıyla Necip Fazıl KISAKÜREK ve Cemal ÖZTÜRK ile benzerlerinin kitaplarıydı.Bu kitapları Nurculuk faaliyeti içerisinde olan öğrencilere ...

...öğrencilerin her ay 30.000 TL ile aylık toplarda.Bunu toplamak görevinde ...

...İkinci sınıfta Cemaatçiyle birlikte bir kere Kemalpaşa'ya gittik,bu ...

...Bu tarihte Cemaatçi arkadaşlarımızın ...

...Bu tarihte Cemaatçi arkadaşlarımızın ...

...Bu tarihte Cemaatçi arkadaşlarımızın

(Diğerleri Yüzbaşı Şafet YILMAZ'ın ifadesinin 3.cü sahifesidir.)

abinin düğününü bahane ettim,kaldığım 3 gün içerisinde yapılacak tek iş Saidi Karanın ifadelerini okumak ve eşyalarımızı,dinlenmek amacıyla da Fatullah Kocanın video kasetlerini seyredivordum.

SORULDU:Aynı sırada İrfan KAYAĞI ve Mazhut KADAK öğrencilerden toplamış paralarla Keçiören-Poça sokakta bir ev tutuldar(Poça sok.6/2) bu evin tutulması 1989 1990 öğretim yılında oldu,kendilerini evci gösterdiler,okuldaki idareciler aracılığıyla sahte belgeler tanzim ettiler,ailelerini Ankara'da oturuyormuş gibi gösterdiler ve bu'na sonları bu evde toplanmalar.Son Cumartesi-Pazar İnönü'ye gitmeye başladım,bu sebeple bu şahıslarla aram açıldı.İrfan KAYAĞI benimle görüşmeler yaptı,bana etmeye çalıştı,bu arada niçanlandım,bana nişanlısı araştırmacılarının verdiklerinin uygun görmüyecekleri kişi ile niçanlanamıyacağını belirttiler,ben da bunları kabul etmedim.Aramızda açılmaz bir çıkmazın sonra olmuştur.Benim bu tarzda bir hareketim ailelerde disiplin çaşım yoktu,ancak kısa sürede değişik sebeplerle sorgulamaya tabi tutuldum,okuldan kaçım olmama bir gün kala'komisyon kararları da eldeu takip edilmek suretiyle ilişiğim kesilmiştir.İlişik kesilmesine esas sebep sonradan bu örgüt kurallarına uygun hareket etmemem olmuştur.Bu organizeyi bana yapanlar İrfan KAYAĞI-Mustafa BABALI-Hamet TOPRAK-Osman TURPAN'dır,İrfan KAYAĞI ve Kemalettin Sönmez'in telkinleri olmuştur,bana verilen cezaların savunmalarının tetkikini istiyorum.Benimle birlikte revirde olup aynı gün kağıt oynadığım rapor ödilenler benim hakkımda tanıklık yapabilir.Benim okuldan atılmamla ilgili cmayda Akademi Başkanının izinsizinin olmadığını öğrendim,acele ile okuldan atılmam için ne gerektiyse yapılar, incelenmesini istiyorum.

SORULDU:[illegible] Cihat ŞAHİN, Ali [illegible], Ahmet ÖZTÜRK, Orhan Nurettin [illegible], Ali [illegible], Hamit [illegible], Hamit [illegible], [illegible] Ş.Serhan KAYAĞI, Mustafa Ö[illegible]in bu grup içerisinde,bunlar açık bir biçimde Cemaatlerde İslamı Kurallardan örnek verersek: Hayvat Eti Konservelerinin ve sigaraların domuz yağına olduğunu,şeriat kurallarının daha iyi olduğunu empoze ediyorlardı.Bu konuda tanıklık yapabilecek öğrenciler şunlardır Hamit TOPRAK,Orhan ŞAHİN,Hamit ŞAHİN,Mehmet [illegible],Abdullah ALP,Cihangir YAŞAR,Levent ÖZDEN,Davit [illegible]AZ,Levent KAPAKLI,Serdar [illegible],Orhan Cağ,Ahmet Kadir[illegible]oğlu TOPTAŞ,Cuhur ARSLANOĞLU,Nazır Gül,Hasan Boğ[illegible],Hakanlar [illegible],Ali [illegible]Z,Alper KOLALIOĞLU,Hamit İbrahim YAVUZ,Erkan ADEM.

SORULDU:Sana göstermiş olduğunuz soruşturma dosyası ekindeki 4 sahifelik (arkalı-önlü)rapor kanaatinizi ve benim tarafımdan yazılmıştır.Bu Akademi Başkanı Hasit ERBAL verdiğim.Bu raporu himmetin başkası ve etkisiyle vermedim.O güne kadar ne bomba gibi [illegible],kalp nasıl atıyorsa o anda o kadar bir kırıntı,ancak yıllarda beliştiğini söyler cevrel Arapça Dilbilgisi redaksiyon Şeriat Hükümü öğrendiğim ve bu şekilde bunlarla aynı düşünmiyorum,bunların düşüncelerini öğrendiğim ve bu raporu [illegible] sonra [illegible] Akademi Başkanı Hasit ERBAL'in [illegible] Akademi Başkanlığında görevli [illegible] Mehmet Ali [illegible] Akademi Başkanlığında Güvenlik Şubesinde görevli [illegible] Mehmet Ali [illegible] verdim,bu görevliğim bir süresidir,bana bu raporu yazmam için [illegible] emri ADB tarafından tavsiye edilmiştir.O raporda sunu dışında [illegible] görevlilerinin isimleriyle birlikte hatırlayabildiğim notlar yazılmış olarak vardır.

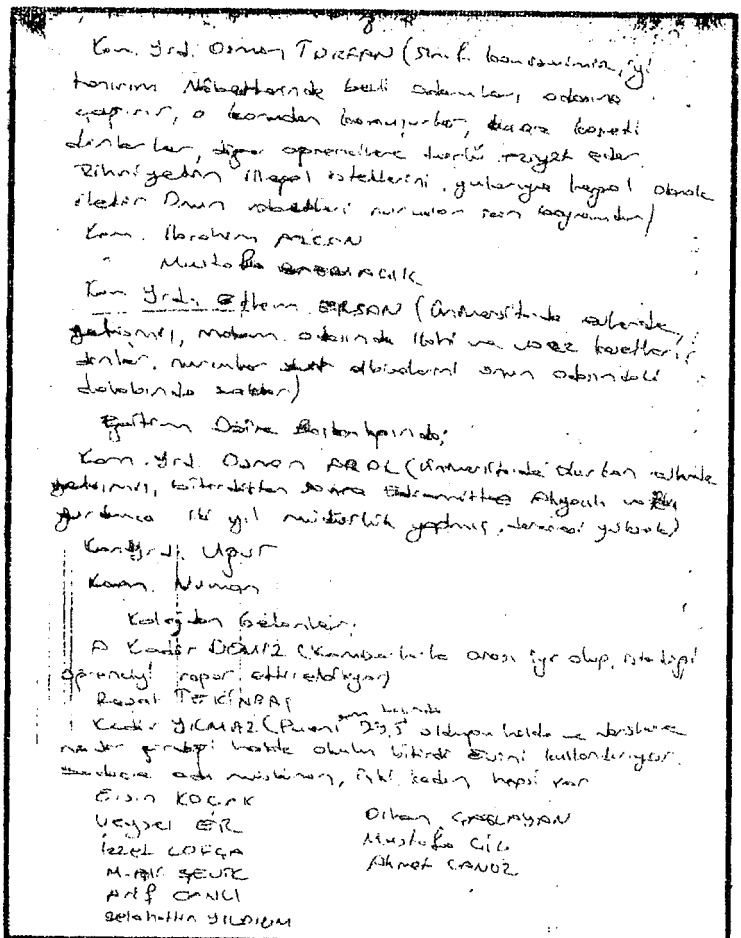
SORULDU:Tahminen Eylül ayının ikinci[illegible] Adem ÇEKİÇ'le birlikte Batman Merkez ilçesi Fevzi ARDALI'nın Özel Kalemine görevli Ahmet KARAÇAM(Komiser) ile odasında konuşmuştuk,bana sanırım Mardinden doğru yürüyor,diğer bana cemaati [illegible]

(Müştaki-Yazık Refet YILMAZ'ın ifadesinin 4.cü sahifesidir)

olmayacağını,zararlı olacağını söyledi,bunun üzerine bu teşkilatın ne güçlü olduğunu bildiğim için korktum,daha önce de tehdit edilmiştim.Bu olay sıtılmama kader sebep olmuş bu.En ümitsiz ile ne yapabilirsin dedim bunun üzerine bana Noterge gitmemizi daha önce yazdığım raporum yalan olduğunu söylemeni ve bir tutanak tanzimini istedi,ben de peki dedim ve pazartesi sabahı kendi evime çağırdı,ayrıldık.Pazartesi günü saat 09.9 da Adem TÜRER'in altındaki Kn.Amirliği Üzerindeki on üst kattaki lojmanına gittiğimde 16 yaşlarındaki çocuğu vardı,bana evde rapora ne yazdığımı defalarca sordu,bunları öğrendi bana daha önce verdiğim raporun yalanlarla dolu olduğunu,beşkı altında yazılırıldığını bellirten bir rapor yazdırdı,daha sonra Vekili Hoş yurdumun yanındaki sokağın başında bulunan Noterge gittik,noter katiplerinden birisi hoş olduğu kalde ona yazdırmadık,bir saat kadar işi bitti o çağırı bize hoş geldiniz dedi,bu sebeple daha önceden o çağırıla tanımam konuşulduğunu anladım,katip bana isimle hitap etti,hatırlıyabildiğim kadar konuşmaları orta boylu,tıknaz,göz büyüklü bir bayandı,bu tutanağı yazdı,bana imzalattı, tutanaktan 3 tanesini Adem TÜRER aldı,bana hiç vermedi,oradan Necatibey Cad.Ziylin Sokak. 8/A3 deki Avukat Altan BALAYTOKİN'in bürosuna gittik,bu avukatın bu cemaatin içinde olan işlerini takip etmektedir.Bu avukatın Mustafa GÜLCÜ,Adem TÜRER,Yılmaz GÜVEN,Celalettin [illegible]'in işlerini takip ettiğini biliyorum.Bu cemaate mensup kişiler aynı sokaktaki Cihat Kıraathanesinde buluşmuyorlar.

SÖYLEDİ:Yukarıdan beri belirtmeye çalıştığım Örgüt Fetullah GÜLEN'in görüşleri doğrultusunda hareket eden devrot T.C.Anayasa ve düzenini değiştirmek istoyen yerine geçiş düzenini hakim kılmak amacında olan ve bunu bir ihtilalle gerçekleştirmek isteyen bu amaçla eğitim yapan ,yurtlar açan,dernekler adı verilen evlerde eğitim yaptıran,bu yurtlarda altında kurabe kurslara gibi altında yatan Örgüt Elemanı,evlere dönük propaganda yaptırma bir örgütlenmesinde olmadığını,sadece bu kişilerin toplandıkları ve Atatürk döneminden kalma İngiliz Lisesinden kalma Fetullah Hocalar Vakfına ait olan yurtlarda Fetullah Hocalar'ın eğitimlerini alan bir kısım yurtlarda görev yapan öğretmenlerin bu yurtlarda kalan öğrencilerin ailelerini ziyaret ederek onlardan öğrencilerin yurtlarda kalmalarını istemeleri üzerine bu yurtlarda kalan öğrencilerin ailelerinin bu yurtlara para yatırdıkları,

Refet Yılmaz'ın kendi el yazısıyla verdiği 23 sayfalık ihbar dilekçesinden bazı bölümler:

Kom. Yrd. Osman TOKPAN (Sınıf k. komutanlığı, yüksek tahsilini Nöbetçi komutanlığında bekli subaylarla, odasına çağırır, o konudan konuşurlar, duvara koyardı dinlerler, diğer öğrencilerle herhangi meşgul eder. Rihtiyetin illegal istihbaratını, yukarıya haber alanlar Onun talimatları nasıl olan rasa kaçırmadan)

Kom. İbrahim ACAR

" Mustafa [illegible]

Kom Yrd. Ethem ERSAN (Üniversitede subaylarla yakınlık, makam odasında ikili ve uzun konuşmalar yaptılar, nasıl bir [illegible] dinlerler)

Eğitim Dairesi Başkanlığında;

Kom. Yrd. Osman AKAL (Üniversitede dersten sonra yakınlık, [illegible] sonra [illegible] Akşamları ve [illegible] dersinden 1½ yıl müdürlük yapmış, dersleri yaklaşık)

Kaymakam Uğur

Kaym. Numan

Kolejden Öğretmenler;

A Kadir DEMİR (Kumbara'larla arası iyi olup, istihbarat öğrenmeyi raporlar ettirmeliydiler)

Recai TEKİNBAŞ

Kadir YILMAZ (Pusula 2½ [illegible] olduğu halde ve derslerde nadir grupla konuşmalarda okulun bilgisini kullandırıyor. [illegible] nasıl nasıl, fikir kadın hepsi var

Ercan KOÇAK

Veysel ER

İzzet LOFÇA

M. Nur ŞEVİK

Arif CANCI

Selahattin YILDIRIM

Orhan [illegible]

Mustafa GİL

Ahmet CANOZ

Fetullah'tan ve dışından birçok isim vardı) bunların yazmamı istedi. Ben o listede dışında göze görebilmek amacıyla namaz kılan, oruç tutan, hatta bir kaç kez olsun cuma namazında gördüğüm kişileri birer birer isimlerini ekleyip verdim. Bunların suçlu olduklarını gerçekten inandırmak amacıyla senaryo kaynağı yazdım. Onu çok beğendiler. Ayrıca Emniyet Teşkilatından ve sivil halktan hazırlanmış bir şemayı benim yazmamı istediler.

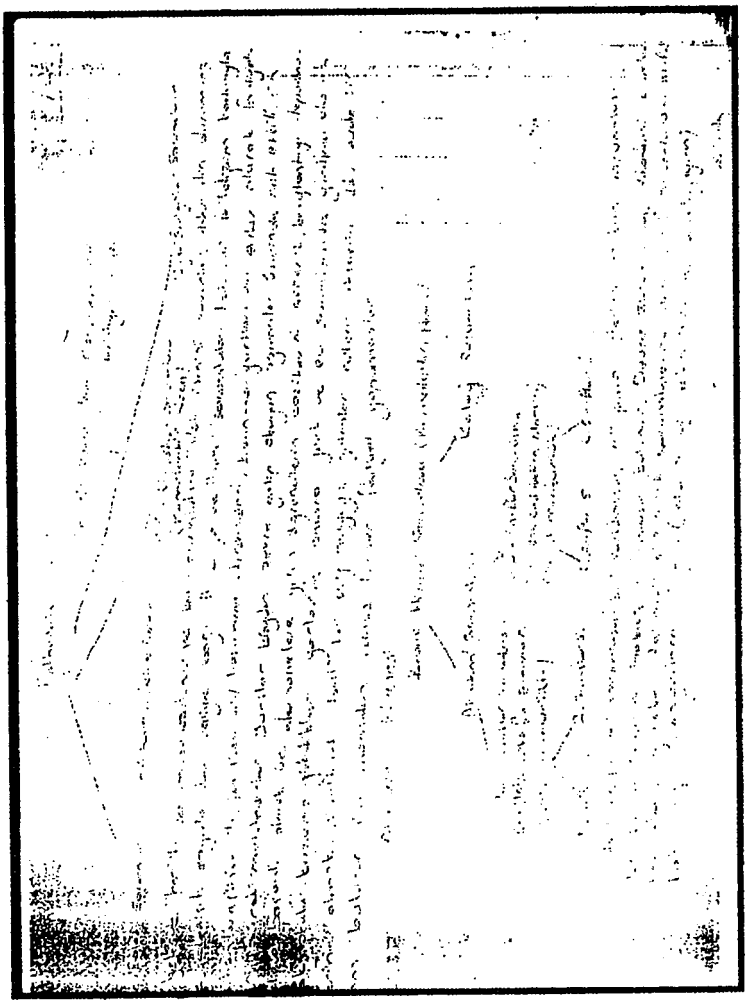
Bundan sonra bu kişi ve olayları yazmakla vicdan azabı çekmeye başladım. Kendimi kurtarabilmek için hiç tanımadığım veya az çok tanıdığım fakat hakkında hiçbir bilgi sahibi olmadığım kişilere iftira atmak veya suçlu sanılmak beni çok üzdü. Bana verdikleri isimler ve yazdırdıkları şema hakkında hiçbir bilgim yoktur. Benim bu kötü durumumu kullanarak elin düşmanlığı amaçlarını gerçekleştirmek istediler.

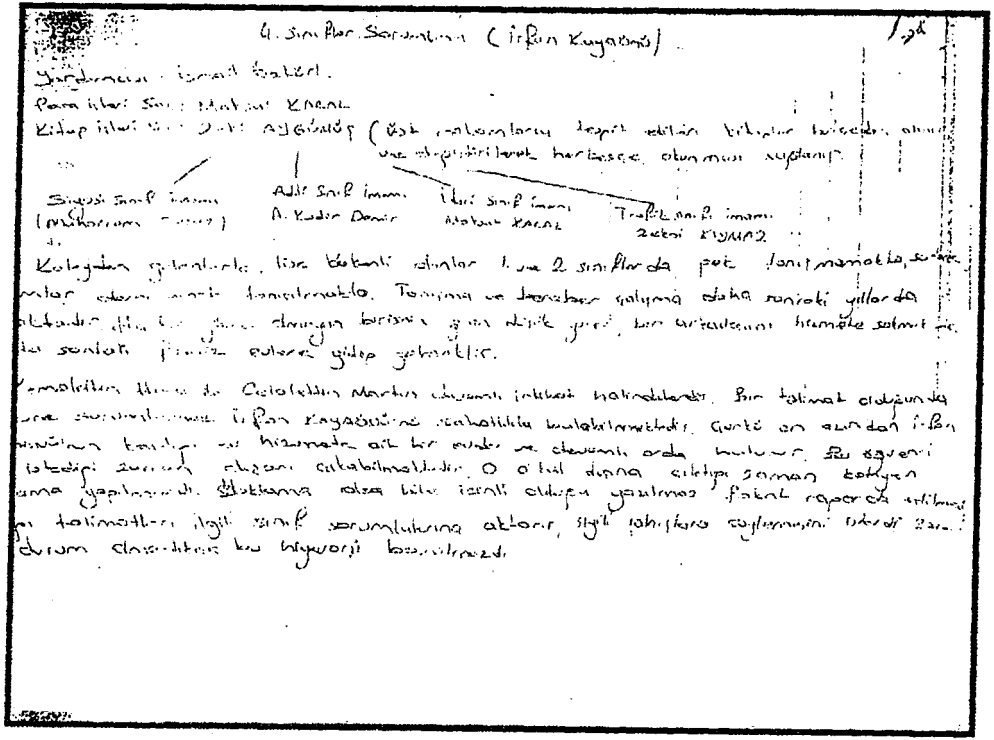
Diğer raporumu kendimi kurtarabilmek amacıyla mecburi bir baskı altında yazdım. Bu raporumu hiçbir baskı altında kalmadan sadece vicdanımın rahatlaması amacıyla hazırlık kurumunda yazıyorum.

Gereğini arz ederim.

Rafet ÖLMEZ

Cemaatin Polis Akademisi'ndeki örgütlenme şeması.

4. Sınıflar Sorumlusu (İrfan Kayabaşı)

Jandarma : İsmail Bakırcı

Para itibarı Sınıf : Mahmut KAPAL

Kitap itibarı Sınıf : Dr. Ali AYGÜNEŞ (Özel anlaşmalarını tespit edilen birbirine bitişik iki sınıf ve ekspertizlerek hariçsede okumuş yapılamış)

Siyasi Sınıf İmamı (Mahmut Yılmaz)

Adli Sınıf İmamı A. Kadir Demir

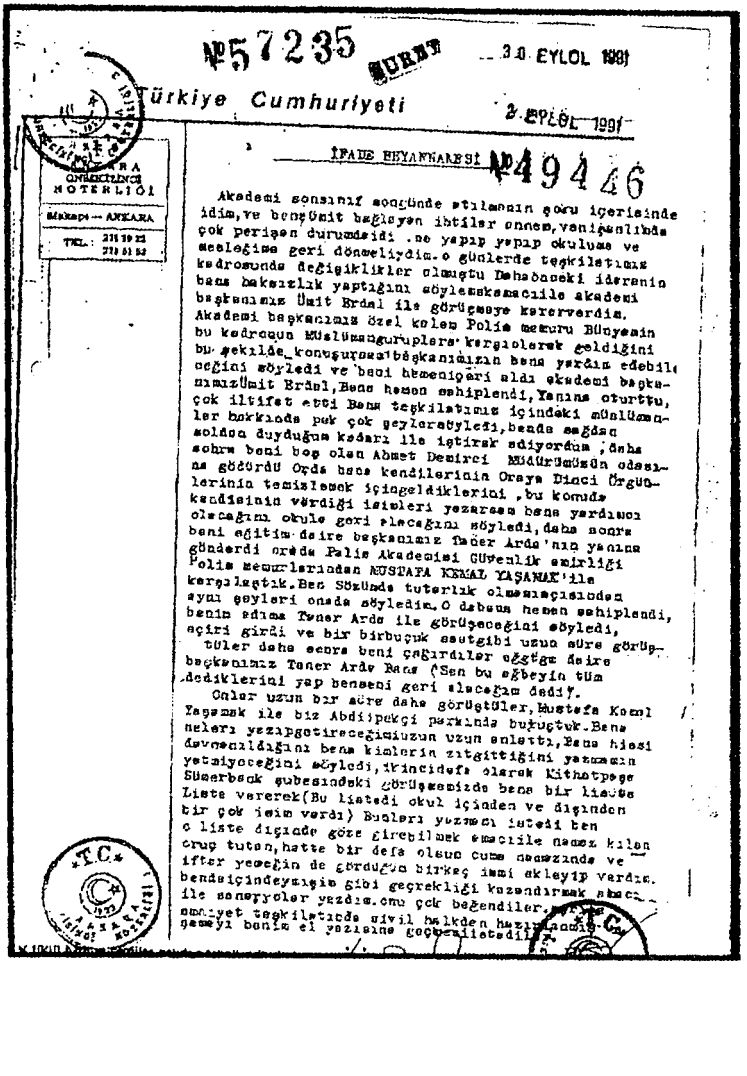
İdari Sınıf İmamı Mahmut KAPAL

Trafik Sınıf İmamı Zekeriya KUYUMCU

Kalaydan gelenlerle, lise bitirmiş olanlar 1. ve 2. sınıflarda pek tanınmamakla, sınıf arkadaşları arasında tanınmakla. Tanışma ve konuşmalar çalışma odaları sonraki yıllarda okudukları diğer bir yerde devamlı bir sınıf gibi değil, bir arkadaşının hizmetle salonu ile bir sonraki yıllara sürerek gibi gelmektedir.

Temaletten Hocası da Cumhuriyetin Mevkisi dönemini inkılabı hatırlatmaktadır. Bir talimat okuyucu sınıf sorumlusunu İrfan Kayabaşı'na tebliğinde bulabilmektedir. Çünkü on sınıftan İrfan öğretmen bulduğu ve hizmetle ait bir sınıf ve devamlı orda bulunur. Bu sayede istediği zaman okuyan tebliğ edebilmektedir. O akşam dışına çıkılıp zaman tebliğ yapılmamıştır. Bitkisel okuyan tebliğ yazılmış faaliyet raporda yıllık talimatları ilgili sınıf sorumlularına aktarır, ilgili yahşiye uygulanmını istedi zaman durum değerlendirmeyi bekliyordu.

Refet Yılmaz'ın örgüt baskısıyla gittiği Noter'de verdiği ifade:

№57235 SURET — 30 EYLÜL 1991

Türkiye Cumhuriyeti — 2 EYLÜL 1991

ANKARA ONIKINCI NOTERLIĞI
Mükerrep — ANKARA
TEL: 231 39 23 / 231 81 82

İFADE BEYANNAMESİ №49446

Akademi sonsınıf soıçünde atılmanın şoku içerisinde idim,ve benÇümit bağlayan ihtiler onnen,veniçenlikde çok perişan durumdaidi .ne yapıp yapıp okulusa ve meslegime geri dönmeliydim.o günlerde teşkilatımız kadrosunda değişiklikler olmuştu Bahabaneki idarenin bana bakasızlık yaptığını söylemekmaciile akademi başkanımız Ümit Erdal ile görüşmeye karerverdim. Akademi başkanımız özel kalem Polis memuru Bünyamin bu kadrodan Müslümangürüplere kargıolarak geldiğini bu şekilde konuşurken başkanımızın bana yardım edebilecğini söyledi ve beni hemenişleri aldı akademi başkanımızÜmit Erdal,Bana hemen sahiplendi,Yanına oturttu, çok iltifat etti Bana teşkilatımız içindeki münafıkmanlar hakkında pek çok şeylersöyledi,bende sağdan soldan duyduğum kadarı ile iştirak ediyordum ,daha sonra beni boş olan Ahmet Demirci Müdürlüğünün odasına götürdü Orda bana kendilerinin Orayı Dinci Örgütlerinin temsilcmek içingeldiklerini ,bu konuda kendisinin verdiği isimleri yazarsam bana yardımcı olacağını okule geri gelecağını söyledi,daha sonra beni eğitim daire başkanımız Taner Arda'nın yanına gönderdi orada Polis Akademisi Güvenlik amirliği Polis memurlarından MUSTAFA KEMAL YAŞAMAK'ile karşılaştık.Ben Sözünde tuterlik olmasıaçısından aynı şeyleri onada söyledim.O dabuna hemen sahiplendi, benim adıma Taner Arda ile görüşeceğini söyledi, açiri girdi ve bir birbuçuk saatgibi uzun süre görüştüler daha sonra beni çağırdılar eğitim daire başkanımız Taner Arda Bana (Sen bu ağbeyin tüm dediklerini yap benseni geri alacağım dedi).

Onlar uzun bir süre daha görüştüler,Mustafa Kemal Yaşamak ile biz Abdülpekçi parkında buluştuk.Bana neleri yazıpgetireceğinizin uzun anlattı,Bana hiçbir duyumaldığını bana kimlerin zıtgittiğini yazmamın yetmiyeceğini söyledi,ikincidefa olarak Kithatpaşa Şubesindeki görüşmemizde bana bir liste Liste vererek(Bu listedi okul içinden ve dışından bir çok isim vardı) Bunları yazmamı istedi ben o liste dışında göz çirebilmek amacile namaz kılan oruç tutan,hatta bir defa olsun cuma namazında ve ifter yemeğin de gördüğün birkaç ismi ekleyip verdim. bendeiçindeyanlışlığım gibi geçirebileceğini kuzandırmak amacile sonuçlar yazdım.onu çok beğendiler. Bu emniyet teşkilatında uzun bahkden hazırlanmış gemeyi benim el yazısıma geçirmiştedirler.

Türkiye Cumhuriyeti Y. NO:

T.C.
ANKARA
ÜÇÜNCÜ NOTERLİĞİ
Maltepe - ANKARA
TEL. 229 19 22
228 51 22

Şahife. 2

Ben Daha sonra bu kişi ve olayları yazmakla vicdan azabı çekmeye başladım .Kendimi kurtarabilmek için hiç tanımadığım veya çok az tanıdığım fakat hakkında hiç birbilgi sahibiolmadığım kişilere iftiracılık veya suizanda bulunmak beni çok üzdü, bana verdiklerideişler'de yazdırdıkları gerçek hakkında hiç bir bilgim yoktu,Benim bu kötü durumu kullanarak din düşmanlığı emeçlerini gerçekleştirmek istediler,

Diğer raporumu kendimi kurtarabilmek amacı ile manevibir baskıaltında yazdım burasporumu hiç bir baskı altında kalmadan sadecevicdanımın rahatlaması amacıyla(Amaciyla) Noter huzurunda Yazıyorum Noter huzurunda beyan ederim. gereğini arzederim.

RAFET YILMAZ

Rafet Yılmaz

(Okuyup kabul ile imzaladım)

dres
ri korutürk zeh
sokak No.73.Mamak Ankara
resindeKiesafir
aköy kasabası Seruhanlı
ıne,

İşbu beyanname altındaki imzanın sahibi ibraz etmişolduğu Seruhanlı nüfus idaresince 14.9.983 tarihinde 23805 Cüzdan kayıt No; ile verilme fotoğraflı nüfus cüzdanına nazaren meniaa,seruhanlı,Paşa Köy,041/06 cilt 10 sahife 214 Kütükde kayıtlıOsmanoğlu Fatma'dan doğma Seruhanlı 1969 Doğumlu RAFET YILMAZ'a ait olup kendisi okuyup kabul ile imzaladığını onaylarım, 2.9.991

SURET: DAİPERS SAKLI 2 P. 1991 TARİH.

1,4P446

...ter türlü harç ve vergiler nakden tahsil edilmiştir. ...ÜTÜK MÜDÜRÜ

1992 yılında yapılan "Fetullah'ın Talebeleri" soruşturması ile ilgili DGM'ye yazılan sevk yazısı ve ekinde bulunan 93 kişilik liste:

Emniyet Müdürlüğü

A M A S Y A

Sayı : B.05.1.EGM.4.06.00.1-
Fil.ve Sevk:(P).92/[illegible]
KONU : Emniyet Memurlarının.

03/05/1992

Hz. 1992/256

DEVLET GÜVENLİK MAHKEMESİ
CUMHURİYET BAŞSAVCILIĞINA

AMASYA

1987-1988 Öğretim yılında Polis Akademisine Öğrenci olarak giren, Kendisi ile İlgi Sorularak İlişiği sağlanan " [illegible] " kuruluşu ile ilgili olarak, Osman oğlu, 1969 doğumlu Mahmut YILMAZ'ın 1992 yılında son sınıfta iken, Türkiyenin Temel Hukuk Düzeni " gerekçesiyle Akademi'den uzaklaştırıldığı, görüldü.

Bu durum üzerine,söz geçenin İdari Mahkemeye başvurusu, okuldan uzaklaştırılmasına neden teşkil eden gerekçenin " Disiplin Fıkralarına Aykırı " değil " Akademideki " Öğrenciler arasında illegal olarak Kuruluşa gösteren dinsi bir grubu " tutulmasıdır" olduğunu iddia etmiş,

Bu iddia üzerine, Emniyet Genel Müdürlüğü tarafından yapılan grup hakkında idari bir tahkikat başlatıldığı,

İdari Tahkikat Amirinin düzenlenen Raporunda;

a)-3713 Sayılı Terörle Mücadele Kanunu'nun 1.Maddesinde T.C.Anayasasının belirtilen Cumhuriyetin niteliklerini,Siyasi,Hukuki,Sosyal,Laik,Ekonomik düzeni değiştirmek,Türk Devletinin ve Cumhuriyetinin Varlığını Tehlikeye Düşürmek,

b)- Görevlerini yerine getirirken,siyasi düşünce,felsefi inanç,din ve mezhep ayrımı yapmak,Emniyet mensuplarının arasında bu yolla ayrım yapıcı davranışta bulunmak,

konusu ile Polis Akademisi Öğretim görevlilerini:

1- Prof.Dr.Ali ŞAFAK,
2- Doç.Dr.İsmet İlhan TOPSAK,
3- Doç.Dr.Sezai FİDİLİ,
4- Yard.Doç.Dr.Ahmet KARİASLAN,
5- Yard.Doç.Dr.Ahmet KIYICI,
6- Okutman Mirkı YILMAZ,
7- " S.Ebrahim OKTAN,
8- " Bilal COŞKUN ile

9- Emniyet Amiri Adem TURGUT ve aynı grupta bulundukları iddia edilen Teftiş başmüfettişi bulunduğu belirtilen Emniyet Teşkilatının çeşitli kademelerindeki görevlileri:

1- Z.Sami ERGÜL,
2- Muhterem TOSUNKEN,
3- Salih TUZCU,
4- Adem ÖZÇETİN,
5- Cemalettin MARTIN,
6- Mustafa ELMAN,
7- İrfan KAYAOĞLU,
8- Mahmut KARAL,
9- İsmail ÖZTÜRK,
10- Zeki AKTÜRK,
11- Muharrem SUSUZ,
12- A.Kadir DEMİR,
13- Sekai KIYMAZ,
14- Turan ODABAŞ,
15- Savaş AKIN,
16- Salih MİYUSA (MAZUBA),
17- Arif ÇANLI,
18- Osman SERT,
19- Turan TEKİNBAŞ,
20- Selahattin YILDIRIM,
21-Orhan ÇELİK,

22-Tayyar BİZ, 23-Hasan SÜNER, 24-Yaşar ŞENGÜNÇ,
25-Ilgın DÖNDAR, 26-Yunus ÇEVİKKAYA 27-Hasan KARACA,
28-Ramazan KARAGÖZ, 29-Yunus KARA, 30-Sezgin ÖNEREN,
31-Hüseyin ÇINAR, 32-Savaş DEMİRBEL, 33-Halil KÖRKEN,
34-Mustafa ÇİL, 35-Kadir YILMAZ, 36-Hakan BOYDAK,
37-Cengiz ŞENOCAK, 38-Nurtaçal ŞENYİĞİT, 39-İbrahim ACAR,
40-Osman TURPAN, 41-A.Yaşar AYVAZ, 42-Zalip TUNÇER,
43-Ali YILDIRIM, 44-Mehmet ARTAŞ, 45-Adem DAĞDEVİREN,
46-Ahmet KARACAN, 47-Yusuf ÖZKAN, 48-Oral BÜYÜKAKIN,
49-Lütfi SAKAFOĞLU, 50-Ercan TAŞTEKİN, 51-Arif YILDIZ,
52-İlyas MUNSAK, 53-Kahya ÖZTÜRK, 54-Serdar GENÇOĞLU,
55-Osman BALCI, 56-İhsan BAL, 57-Ali ERKUŞ,
58-Nurettin KARAKAYA, 59-Engin TEKİNBAŞ, 60-İbrahim KACAK,
61-Nazet LOPCA, 62-M.Ali ŞEVİK, 63-Orhan ŞAĞLAYAN
64-Ahmet GÜNDÜZ, 65-Ata ARSLAN, 66-Halit YEŞİLBEN,
67-Oğuzhan ÖZASLAN, 68-Yusuf Ziya KARA, 69-Engin DURU,
70-Mustafa GERİKLİ, 71-Salih BOZ, 72-Ali ŞAHİN,
73-Erkan BAŞKAL, 74-İbrahim YÜN, 75-Osman ÇINAR,
76-Erol ÇAKALBAŞ, 77-A.Cevat BAYKI, 78-Mustafa ÖZTEMİR,
79-Mustafa ÖZGÜLER, 80-Mesut ADIBELLİ, 81-İhsan KARA,
82-Mustafa ZAĞLIÇIK, 83-Ethem ERSAN, 84-Ömer YAMAN,
85-Kenan YILDIRIM, 86-Hasan.....(P.A.Kom.Yrd) 87- Fatih....?(P.A.Kom.Yrd
88-Seyithan...?(P.A Kom.Yrd)89-Nevzat.. " ")90- Osman ARAL,
91-Orhan YAMANOĞLU (Başbakanlıkta Görevli),92-Fethullah GÜLEN (Fethullah Hoca)
ve 93-Kemalettin ÖZDEMİR (Emniyet dışından) hakkında,

Adli Yönden :

Ankara Emniyet Müdürlüğünce yapılacak Operasyon sonucunda Fiili ve Cebrenizlerden oyun 3713 Sayılı Terörle Mücadele Kanunu'na göre DGM'ye suç duyurusunda bulunulması,

İdari Yönden :

a)-Yukarıda adı geçenler Emniyet mensupları hakkında Ankara Emniyet Müdürlüğünce yapılacak operasyon sonucuna göre uygulanacak Adli işlemin yapılarak,2937 'nin 6/1 Maddesine göre idari soruşturma açılması,

b)-Mevcut soruşturma evrakına göre Polis Akademisinde Öğretim görevlisi olup, yukarıda isimleri sayılan 8 şahıs ile Emniyet Amiri Adem TÜRER'in fiili ve davranışları tamir beyanları ile sabit olduğundan fiil ve davranışlarının uygun 2937'nin 8/1 Maddesi gereğince Tecziye edilmesi,kanaati belirtilmiştir.

Polis Müfettişi tarafından düzenlenen Raporun bir suretinin ekte sunulmuştur.

Teftiş ve Soruşturmaya arzederim.

EMNİYET MÜDÜRÜ ADINA

Ali KALKAN
Emniyet Müdür Yardımcısı

Ek : X I
Raporlu Tahkikat evrakı.

Sayın Başbakanlık
28.09.92
E-5454

Sevgi (Birlikte Değerlendirelim.)

GİZLİ

ÇOK GİZLİ

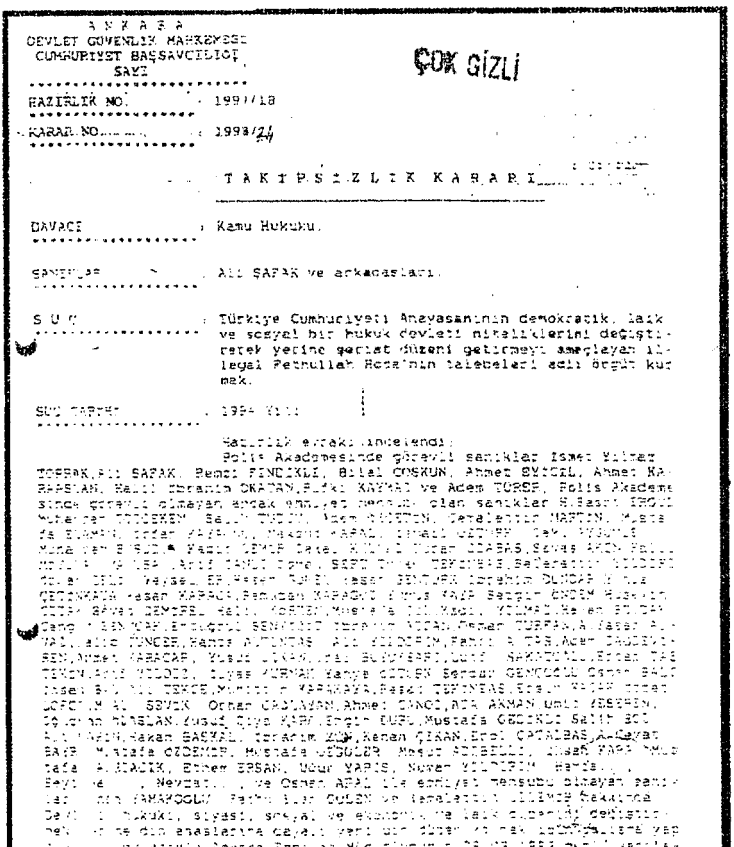
05.02.1999 Gün ve S.05.1.EGM.0.60.01.27-(128).439/99 sayılı yazı ekinde bulunupta IŞIK TARİKATI mensubu olmadığı değerlendirilen şahısların listesi

1.	Emn. Müd.	Fuat ÖZDEMİR	Personel D.Bşk.
2.	Başkomiser	Uğur ALPİNAR	Personel D.Bşk.
3	Başkomiser	İsmail ULAŞ	Personel D.Bşk.
4.	Başkomiser	Necmettin ULUSAL	Diyarbakır Pol.Ok
5.	Komiser	Murat KÜÇÜK	Personel D.Bşk.
6.	Komiser	Osman ŞİŞMAN	Personel D.Bşk.
7	Komiser	Ömer ÇAKMAK	Personel D.Bşk.
8.	Komiser	Yusuf BİNİCİ	Personel D.Bşk.
9	Komiser	Dursun GEÇER	Personel D.Bşk
10.	Kom. Yrd	Ahmet YAPAR	Personel D.Bşk.

TOPLAM 10 Kişi

ÇOK GİZLİ

"Fetullah'ın Talebeleri"ne, DGM savcısı Talat Şalk tarafından "163. madde kalktı ve delil bulunamadı" gerekçesiyle 20.03.1998 tarihinde verilen takipsizlik kararı:

ANKARA
DEVLET GÜVENLİK MAHKEMESİ
CUMHURİYET BAŞSAVCILIĞI
SAYI :

ÇOK GİZLİ

HAZIRLIK NO. : 1997/18

KARAR NO. : 1998/24

TAKIPSIZLIK KARARI

DAVACI : Kamu Hukuku.

ŞÜPHELİLER : Ali ŞAFAK ve arkadaşları.

SUÇ : Türkiye Cumhuriyeti Anayasasının demokratik, laik ve sosyal bir hukuk devleti niteliklerini değiştirerek yerine gerici düzeni getirmeyi amaçlayan illegal Fetullah Hoca'nın talebeleri adlı örgüt kurmak.

SUÇ TARİHİ : 1994 Yılı

Hazırlık evrakı incelendi:

Polis Akademesinde görevli sanıklar İsmet Yılmaz TOPBAŞ, Ali ŞAFAK, Remzi FINDIKLI, Bilal COŞKUN, Ahmet ŞAHİN, Ahmet KARAASLAN, Halil İbrahim OKATAN, Fuat KAYMAZ ve Adem TÜRSE, Polis Akademesinde görevli olmayan ancak emniyet mensubu olan sanıklar H.Basri ERGÜL, Muharrem TOPÜSKEN, Selim TUĞLU, Hakan GÜLTEN, Cevdet MARTIN, Mustafa ŞİMŞEK, Orhan AYAYDIN, Mehmet KAPAL, İsmail GÜLTEN, Cev. Uzm. Mühendis B.Ali ÖZKAN, Faruk ZEYBEK, Ertan ÖZTÜRK, Uzman DOKTOR, Sevgi ACUN, Polis Memuru Ali TAMUR, Cevat SERT ve Cevdet DEMİRBAŞ, Sağlık Memuru Selim DİLİ, Veysel ER, Fehmi TUNÇ, Yaser ŞENTÜRK, İbrahim DUNDAR ile Yüksek Okul Öğrencisi sanıklar Mehmet KAPAKÇI, Remzican KAPAKÇI, Emre KAYA, Sergün ERDEM, Hüseyin TOPAL, Cevat DEMİREL, Halil KORTEN, Mustafa TUTKUN, Ahmet ŞİMŞEK, Yılmaz ÖZEN, Cengiz BEKTAŞ, Emrullah ŞENYÜREK, İbrahim AYDAN, Osman TURFAN, Yaser ALTUN, Alim TUNCER, Hamza ALTUNTAŞ, Ali YILDIRIM, Fahri ÖZTAŞ, Adem İNCEKÖY, Şen, Ahmet KARACAR, Yusuf ÇAKMAK, Ali BÜYÜKERT, Lütfi ŞAHİNTÜRK, Erkan TAŞTEKİN, Ayhan YILDIZ, Ilyas KURNAZ, Kenan GÜLDEN, Sergun GEMİCİOĞLU, Osman BALCI, İnsel BAL, Ali TEKİN, Mustafa KARAKAYA, Faruk TOPUNSAS, Erdal YAVUZ, Cihat DOĞRUM, Ali SEVİK, Orhan ORALKAN, Ahmet CİNCİ, Arif AKMAN, Umut KESKİN, Oğuzhan BÜKLAN, Yusuf Ziya KIPÇ, Ergün ÜNAL, Mustafa GÖZÜKIZ, Salih BOZ, Ali YAVUZ, Hakan BAŞKAL, İbrahim KOÇ, Kenan ÇİKAN, Erol ÇATALBAŞ, Adalet BAYIR, Mustafa ÖZDEMİR, Mustafa GÜLGÜLER, Mesut KÖSEOĞLU, İnsan YAPI Mühendisliği A.Ş. Başkanı, Ethem ERSAN, Uğur YAPIS, Nuvem YILDIRIM, Hamdi ..., Şevki ..., Nevzat ..., ve Osman APAL ile emniyet mensubu olmayan sanıklar Ali KARAPOĞLU, Fethi Ilgar GÜLEN ve temsilcileri Illinois Eyaletinde Demokratik Hukuki, siyasi, sosyal ve ekonomik ve laik düzeniği değiştirmeye ve din anlayışına dayalı yeni bir düzen kurmak için ... ile birlikte Amerika Birleşik Milletleri Cumhuriyeti'nde ... ve Türkiye'de bulunanlarla irtibat ve koordinasyonu sağlayan ... örgütünün sanıkları hakkında

ÇOK GİZLİ S:2.

Sanıklara isnat edilen suçun Atatürk Milliyetçiliğini zayıflatacak, Atatürk ilkelerine ters düşecek görüşleri savunmak suretiyle Devletin siyasi ve hukuki temel nizamlarını dini esas ve inançlara uydurmak olduğu, bu ilkelere aykırı olarak Devletin içtimai veya iktisadi veya siyasi,hukuki temel nizamlarını kısmen de olsa dini esas ve inançlara uygunsak amacıyla cemiyet teşkili teşkili suçu TCK.163 maddesinde düzenlenmiş olduğu, bu maddenin 3713 Sayılı Kanunun 23. maddesi ile yürürlükten kaldırılmış bulunduğu gerekçesi ile başsavcılığımızın 14.10.1992 gün, 1992/256 esas 1992/127 kr. sayılı takipsizlik kararı verildiği, Emniyet Genel Müdürlüğü İstihbarat Daire Başkanlığının sanıklarla ilgili Emniyet Genel Müdürlüğü Teftiş Kurulu Başkanlığınca soruşturma yapılmadan önce Teftiş Kurulu Başkanlığına hitaben yazdığı 10 Mart 1992 günlü ve 1992/79 sayılı yazıları üzerine, sanıklar hakkında şeriat düzenini getirmeyi amaçleyan "İlleqal Fethullah Hoca'nın talebeleri" adlı örgütü kurmak ve bu örgüte üye olmak suçlarından yeniden irdeleme ve soruşturma açıldığı.

Bugüne kadar yapılan araştırmalarımızın 3713 Sayılı Kanunun 1.maddesinde tarif edildiği şekilde şeriat düzenini getirmeyi amaçlayan "İlleqal Fethullah Hoca'nın talebeleri" adını taşıyan bir örgütün varlığına ve sanıkların böyle bir örgüt kurucuları ve bu örgüte üye olduklarına dair ve sanıklar hakkında kamu davasının açılmasını haklı gösterecek delil bulunmadığından CMUK.nun 164.maddesi uyarınca kamu davasına takipsizlik kararı verilmesine karar verildi: 20.03.1998

Ankara Devlet Güvenlik Mahkemesi
Cumhuriyet Savcısı

İÇİŞLERİ BAKANLIĞI
Emniyet Genel Müdürlüğü

ÇOK GİZLİ

SAYI : B.05.1.EGM.0.06.07 02
800-06(1[illegible]-99)

KONU: Tahkikat

Sayın Osman AK
İl Emniyet Müdür Yardımcısı V.
ANKARA

İLGİ : 05.02.1999 gün ve B.05.1.EGM.0.50.01.27(125).441/99 sayılı yazı

Teftiş Kurulu Başkanlığından Dairemize intikal eden ilgi sayılı yazıda 10.01.1999 tarihli Aydınlık Dergisinin 585 sayısında "Haftanın Konusu - Devlete Sunulan Rapor - Fethullah Emniyeti Ele Geçirdi" başlığı altında yayınlanan haber ile aynı bilgileri içeren isimsiz ve imzasız bir ihbar dilekçesinin gönderildiği, dergi ve rumuzlu olarak belirtilen isimlerin ise bu dilekçede açık olarak yer aldığı ve bu isimlerle ilgili olarak gerekli inceleme ve soruşturmanın başlatıldığı belirtilmektedir.

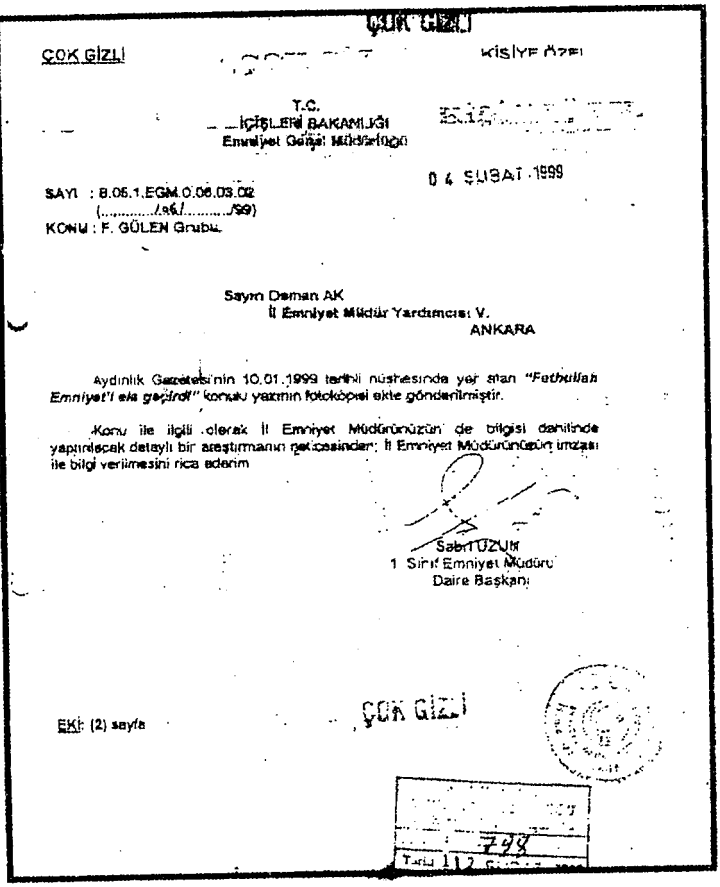
Sözkonusu ihbar mektubunda isimleri, rütbeleri ve çalıştıkları birimleri belirtilen (62) personelin adı geçen cemaatle bir ilgisinin bulunup bulunmadığı ve bu cemaatin söz konusu birimlerde bir örgütlenmesinin olup olmadığı konuları hakkında İl Emniyet Müdürünüzün de bilgisi dahilinde bir tahkikat yaptırılmasını ve tahkikat sonucu derlenecek bilgilerin İl Emniyet Müdürünüzün imzası ile gönderilmesini rica ederim.

Şube Müdürü

ÇOK GİZLİ
Sabri UZUN
1 Sınıf Emniyet Müdürü
Daire Başkanı

EK :
EK-1 (1) Sahıs isim listesi.

Istihbarat Dairesi Başkanı'nın Ankara Emniyet Müdürü'ne gönderdiği "araştırma emri":

ÇOK GİZLİ

ÇOK GİZLİ KİŞİYE ÖZEL

T.C.
İÇİŞLERİ BAKANLIĞI
Emniyet Genel Müdürlüğü

04 ŞUBAT 1999

SAYI : B.05.1.EGM.0.06.03.02
(...../86/...../99)
KONU : F. GÜLEN Grubu.

Sayın Osman AK
İl Emniyet Müdür Yardımcısı V.
ANKARA

Aydınlık Gazetesi'nin 10.01.1999 tarihli nüshesinde yer alan *"Fethullah Emniyet'i ele geçirdi"* konulu yazının fotokopisi ekte gönderilmiştir.

Konu ile ilgili olarak İl Emniyet Müdürlüğünüzün de bilgisi dahilinde yaptırılacak detaylı bir araştırmanın neticesinden; İl Emniyet Müdürlüğünün imzası ile bilgi verilmesini rica ederim.

Sabri UZUN
1 Sınıf Emniyet Müdürü
Daire Başkanı

EKİ: (2) sayfa

ÇOK GİZLİ

Tarih 11/2

Emniyet Genel Müdürlüğü Teftiş Kurulu Başkanlığı'nın, Ankara Emniyet Müdürlüğü'ne gönderdiği 82 kişilik listenin eklendiği soruşturma emri.

İSİM LİSTESİ

Sıra No	Rütbesi	Adı	Soyadı	Çalıştığı yer
1	Emniyet Amiri	Hakan	ÖZDOL	Personel D.Bşk
2	Emniyet Amiri	Mehmet	TUZEL	Personel D.Bşk
3	Kom.Yrd.	Murat	DOĞAN	Personel D.Bşk
4	Kom.Yrd.	Bahattin	TATAROĞLU	Personel D.Bşk
5	Kom.Yrd.	Hakan	TOPLU	Personel D.Bşk
6	Komiser	Adnan	ÖZDEMİR	Personel D.Bşk
7	Komiser	Gafur	YAKAR	Personel D.Bşk
8	Komiser	Fazlı	GÖKÇEGÖZ	Personel D.Bşk
9	Komiser	Muzaffer	BIYIK	Personel D Bşk
10	Komiser	Cem	TOPARLAK	Personel D.Bşk
11	Başkomiser	Ruhi	YIGIT	Eğitim D.Bşk
12	Komiser	Yılmaz	AVCU	TEM D Bşk
13	Komiser	Mehmet	AKAY	Personel D.Bşk
14	Komiser	Erkan	DEGER	Personel D Bşk
15	Komiser	Murat	KUÇUK	Personel D.Bşk
16	Komiser	Adem	BAŞARIR	Diyarbakır Pol.Ok.
17	Başkomiser	Necmettin	UYSAL	Diyarbakır Pol.Ok
18	Başkomiser	Yesari	VURAL	
19	Komiser	Gafur	YAKAR	Elazığ Pol Ok
20	Komiser	Erdoğan	SONMEZ	Elazığ Polis Okulu
21	Komiser	Sebahattin	PEHLIVAN	Elazığ Polis Okulu
22	Komiser	Aydın	DEMIREL	Elazığ Polis Okulu
23	Komiser	Selçuk	ÖZTURK	Elazığ Polis Okulu
24	Komiser	Adem	YILMAZ	Elazığ Polis Okulu
25	Komiser	Eyüp	DERMAN	Elazığ Polis Okulu
26	Komiser	Hüseyin	KIZAL	Elazığ Polis Okulu
27	Komiser	Cihan	AYDOĞAN	Elazığ Polis Okulu
28	Komiser	Yusuf	SONMEZ	Polis Koleji
29	Komiser	İsmail	ÖZTURK	Polis Koleji
30	Komiser	Muharrem	SUSUZ	Polis Koleji
31	Başkomiser	Oktay	KESKIN	Polis Akademisi
32	Başkomiser	Tahsin	PENSOY	Polis Akademisi
33	Komiser	Gürbüz	POLAT	Polis Akademisi
34	Başkomiser	Halil	SELÇUKOĞLU	Adana polis Okulu
35	Komiser	Uğur	SAHIN	Erzurum Polis Okulu
36	Komiser	İbrahim	AYDIN	Erzurum polis Okulu
37	Komiser	Halil	AVCILAR	Erzurum Polis Okulu
38	Komiser	Hasan	BOZKURT	Erzurum Polis Okulu
39	Komiser	Erdoğan	ERDAG	Eğitim D Bşk
40	Komiser	Hasan	BAŞTEKIN	Eğitim D Bşk
41	Komiser	İbrahim	ERBABA	İdari ve Mali İşl.D.B
42	kom.Yrd	Ali	ARSLANTAP	Personel D.Bşk
43	kom.Yrd.	Hüsevin	GÜNER	personel D.Bşk

46	Kom.Yrd.	Mürsel	TAN	Personel D.Bşk
47	Kom.Yrd.	Caner	YELKOVAN	Personel D.Bşk
48	Kom.Yrd.	Köksal	KARAYAKALI	Personel D.Bşk
49	Kom.Yrd.	Yusuf	DEMİRCİ	Personel D.Bşk
50	Kom.Yrd.	Hasan	İNCİ	Personel D.Bşk
51	Kom.Yrd	Abdurrahman	AKTAN	Personel D.Bşk
52	Şube Müdürü	Fuat	KANVAZ	Personel D.Bşk
53	Emniyet Amiri	Ramazan	ÖZDEMİR	Personel D.Bşk
54	Başkomiser	Uğur	AKÇAY	Personel D.Bşk
55	Kom.Yrd.	İsmail	ALPINAR	Personel D.Bşk
56	Komiser	Sedat	OKUMUŞ	Personel D.Bşk
57	Başkomiser	İsmail	POLAT	Personel D.BŞk
58	Komiser	Dursun	ULAŞ	Personel D.Bşk
59	Kom.Yrd.	Ahmet	GEÇER	Personel D.Bşk
60	Komiser	Yusuf	YAPAR	Personel D.Bşk
61	Komiser	İhsan	BİNİCİ	Personel D.Bşk.
62	Komiser	Ömer	ÖZDEMİR	Personel D.Bşk.
63	Kom.Yrd	Ömer	ÇAKMAK	Personel D.Bşk
64	Komiser	Erkan	AYAR	Personel D.Bşk.
65	Kom.Yrd.	Hasan	DEĞER	Personel D.Bşk.
66	Komiser	Osman	AYCA	Personel D.Bşk.
67	Komiser	Tahsin	ŞIŞMAN	Personel D.Bşk
68	Kom.Yrd	Yavuz	DÜZ	Personel D.Bşk.
69	Kom.Yrd.	Erdal	PEHLİVAN	Personel D.Bşk
70	Kom.Yrd.	Ersin	SEVİM	Personel D.Bşk
71	Kom.Yrd	Ferhat	CANDEMİR	Personel D.Bşk
72	Kom.Yrd	Rakkas	GÖKTEPE	Personel D.Bşk.
73	Kom.Yrd	Yılmaz	ASLAN	Personel D.Bşk.
74	Kom.Yrd.	Kenan	ARIBAY	Personel D.Bşk.
75	Kom.Yrd.	Eren	BAYHAN	Personel D.Bşk.
76	Başkomiser	Murat	ÖZYIĞIT	Personel D.Bşk
77	Başkomiser	Mustafa	YILDIRIM	Elazığ Polis Okulu
78	Başkomiser	Murat	ELEMAN	Elazığ Pol.Okulu.
79	Emniyet Amiri	Erkan	ŞENGÜL	Elazığ Polis Okulu
80	Kom.Yrd	Hasan	GÜLER	TEM.D.Bşk
81	Pol.Mem.	Münsin	ŞAHİN	Kaçakçılık D.Bşk.
82	Başkomiser	Cengiz	PARLAK	İçişleri Bakanlığı
			ŞENOCAK	Polis Akademisi

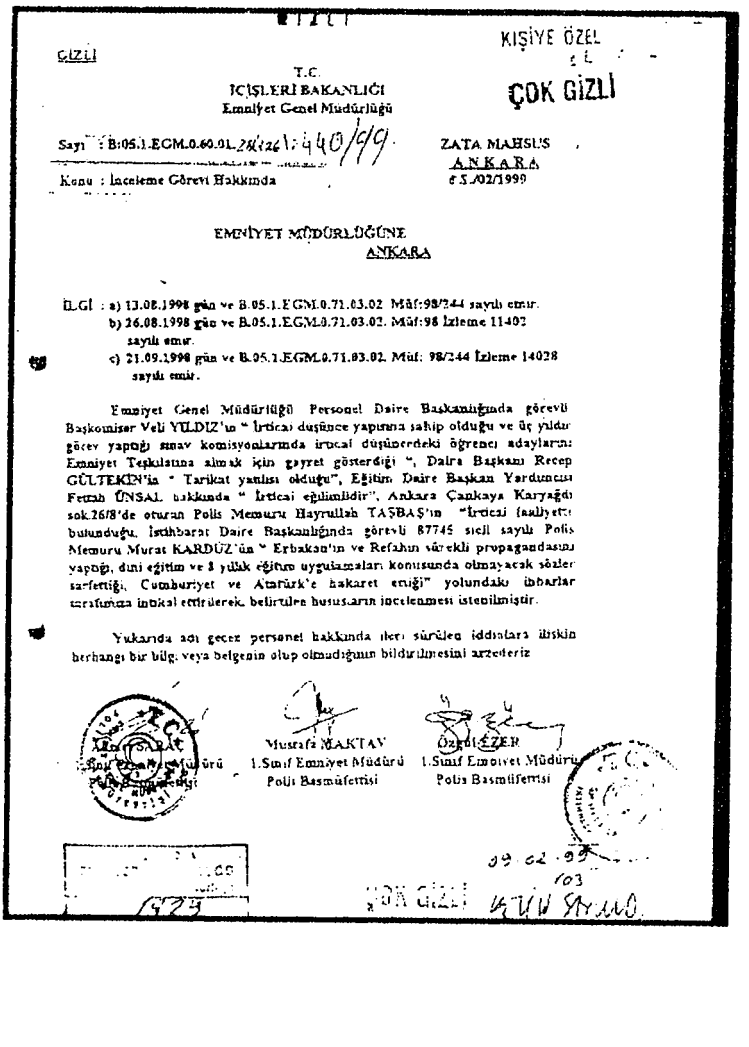
Ahmet SARAÇ
1.Sınıf Emniyet Müdürü
Polis Başmüfettişi

Mustafa MAKTAV
1.Sınıf Emniyet Müdürü
Polis Başmüfettişi

ÖZGÜL EZER
1 Sınıf Emniyet Müdürü
Polis Başmüfettişi

ÇOK GİZLİ

Emniyet Genel Müdürlüğü Teftiş Kurulu Müfettişlerinin bazı ilginç yazışmalarından 2 örnek:

GİZLİ

KİŞİYE ÖZEL

T.C.
İÇİŞLERİ BAKANLIĞI
Emniyet Genel Müdürlüğü

ÇOK GİZLİ

Sayı : B.05.1.EGM.0.60.01.28/226/1940/9/9

ZATA MAHSUS
ANKARA
6.2.1999

Konu : İnceleme Görevi Hakkında

EMNİYET MÜDÜRLÜĞÜNE
ANKARA

İLGİ : a) 13.08.1998 gün ve B.05.1.EGM.0.71.03.02 Müf:98/244 sayılı emir.
b) 26.08.1998 gün ve B.05.1.EGM.0.71.03.02. Müf:98 İzleme 11402 sayılı emir.
c) 21.09.1998 gün ve B.05.1.EGM.0.71.03.02. Müf: 98/244 İzleme 14028 sayılı emir.

Emniyet Genel Müdürlüğü Personel Daire Başkanlığında görevli Başkomiser Veli YILDIZ'ın " İrticai düşünce yapısına sahip olduğu ve üç yıldır görev yaptığı sınav komisyonlarında irticai düşüncedeki öğrenci adaylarını Emniyet Teşkilatına almak için gayret gösterdiği ", Daire Başkanı Recep GÜLTEKİN'in " Tarikat yanlısı olduğu", Eğitim Daire Başkan Yardımcısı Fettah ÜNSAL hakkında " İrticai eğilimlidir", Ankara Çankaya Karyağdı sok.26/8'de oturan Polis Memuru Hayrullah TAŞBAŞ'ın "İrticai faaliyette bulunduğu, İstihbarat Daire Başkanlığında görevli 87745 sicil sayılı Polis Memuru Murat KARDÜZ'ün " Erbakan'ın ve Refahın sürekli propagandasını yaptığı, dini eğitim ve 8 yıllık eğitim uygulamaları konusunda olmayacak sözler sarfettiği, Cumhuriyet ve Atatürk'e hakaret ettiği" yolundaki ihbarlar tarafımıza intikal ettirilerek, belirtilen hususların incelenmesi istenilmiştir.

Yukarıda adı geçen personel hakkında ileri sürülen iddialara ilişkin herhangi bir bilgi veya belgenin olup olmadığının bildirilmesini arzederiz

Mustafa MAKTAV
1.Sınıf Emniyet Müdürü
Polis Başmüfettişi

Özgül EZER
1.Sınıf Emniyet Müdürü
Polis Başmüfettişi

09.02.99
103
ÇOK GİZLİ

ÇOK GİZLİ/KİŞİYE ÖZEL

T.C.
İÇİŞLERİ BAKANLIĞI
Emniyet Genel Müdürlüğü

Sayı : B.05.1.EGM.0.60.01.127(30)-527/99

ANKARA
.../02/1999

Konu : İnceleme Görevi Hakkında

EMNİYET MÜDÜRLÜĞÜNE
ANKARA

İLGİ : a) 13.08.1998 gün ve B.05.1.EGM.0.71.03.02. Müf:98/244 sayılı emir.
b) 26.08.1998 gün ve B.05.1.EGM.0.71.03.02. Müf:98-İzleme 11402 sayılı emir.
c) 11.01.1999 gün ve B.05.1.EGM.0.71.03.02. Müf:98/244 İzleme 461 sayılı emir.
d) 05.02.1999 gün ve B.05.1.EGM.0.60.01.27(126) sayılı yazılarımız.

İlgi (a,b,c) emirlerde belirtilen ve ilgi (d) sayılı yazılarımızla müdürlüğünüze gönderilen listeye ilave olarak Bursa Polis Okulunda görevli Emniyet Amiri H.İbrahim DOĞAN, Polis Akademisinde görevli Komiser Muzaffer DÜZGÜN ile Başkomiser Mehmet ERDEM'in de Fethullah Hoca Cemaatinden olduğu ve İdari ve Mali İşler Daire Başkanlığında görevli 121551 sicil sayılı Polis Memuru Muhsin İPKİN'in Atatürk hakkında hakaret içeren konuşmalar yaptığı ve Cumhuriyet Rejimini körüleyip Şeriat özlemini dile getirdiği iddia olunmaktadır.

Yukarıda isimleri geçen personeller hakkında ileri sürülen iddialara ilişkin herhangi bir bilgi veya belgenin olup olmadığının bildirilmesini arzederiz.

Ahmet SARAÇ
1.Sınıf Emniyet Müdürü
Polis Başmüfettişi

Mustafa MAKTAV
1.Sınıf Emniyet Müdürü
Polis Başmüfettişi

Özgür ÖZEL
1.Sınıf Emniyet Müdürü
Polis Başmüfettişi

12.02.1999

1999

Ankara Emniyet Müdürlüğü tarafından "Işık Tarikatı" soruşturmasına dair DGM'ye gönderilen 21 Nisan 1999 tarih ve 2450-99 sayılı yazısının ilk 2 sayfası:

ANKARA VALİLİĞİ
Emniyet Müdürlüğü

Sayı : B.05.1.EGM.4.06.00.06
(2450-99)
Konu : Işık Tarikatı
(Fethullahçılık)

ANKARA
21 Nisan 1999

DEVLET GÜVENLİK MAHKEMESİ
CUMHURİYET BAŞ SAVCILIĞINA
ANKARA

10.01.1999 tarihinde yayımlanan haftalık Aydınlık Dergisi'nin 599. Sayısının 1. 4. ve 5. sahifelerinde "Haftanın Konusu" başlığı altında "Devlete sunulan rapor Fethullah Emniyeti Ele geçirdi" başlığı ile verilen ve Emniyet Teşkilatının başta Personel Daire Başkanlığı olmak üzere eğitim ve öğretim birimlerindeki örgütlenmeleri kapsayan haber ve değerlendirmeler paralelinde Emniyet Genel Müdürlüğü Teftiş Kurulu Daire Başkanlığınca soruşturma açılığı, mezkür kurum tarafından konuyla ilgili bilgi, belge ve doküman istenmesi üzerine müdürlüğümüzce başlatılan çalışmalarda;

Fethullah GÜLEN hareketinin veya tarikatının orgutsel yapı taşıyıp taşımadığını, devletin mevcut anayasal nizamını yıkarak yerine şer'i esaslara dayalı bir sistem kurmayı amaçlayıp amaçlamadığını ortaya çıkarmak için taraftarlarının faaliyetlerini takibe almada kullanılığı yöntemin ideolojik tahlilinin yapılmasına gerek duyulmuştur.

Fethullah GÜLEN, alışılmış "Din Adamı" profilinden uzak, dini açıdan farklı söylemleri bulunan kimi zaman "Sfenks" kadar sessiz kimi zaman Atatürk'ü övmeye gerek duyan, kimi zaman 8 yıllık eğitime destek verecek kadar reformcu rejim yandaşı ve aydın bir düşünür kimi zamanda farklı dinlerin temsilcilerine dünya barışı adına çağrılar yapacak, hatta papa ile fotoğraf çektirecek kadar da enternasyonal yön güçlü bir cemaat görüntüsü vermektedir. Tarikat mensupları da başlarındaki Fethullah GÜLEN'den aldıkları fetvalar doğrultusundaki davranışları ile kendi düşünce ve inançlarına karşı "hile mubahtır" yöntemini de tedbir olarak geliştirmektedirler.

Fethullah GÜLEN'in yeterli bir din eğitimine ve birikimine sahip olduğu kuşkuludur. Ama, dini bütünüyle bilmeyen fakat takipçi olduklarına inanan insanları etkileyebilecek noktaları iyi keşfetmiş üstün bir zeka sahibi olduğu söylemleri de gündemdedir. Âlim olmayı gerek, meyer dini bilgileri, uzaktan yüklü ses tonu eşliğinde, sohbetlerinde gözyaşı sıkıştırarak ve kişilerin manevi alanlarına nüfuz edecek şekilde anlatan ve kişileri istediği yöne sevk etmeyi başarması bir çok emsalinden kendisini ayrı tanımlamayı sağlamıştır.

ÇOK GİZLİ

GİZLİ

ÇOK GİZLİ

GİZLİ 2

Özellikle birlik ve beraberliğe her zamankinden daha çok ihtiyaç duyduğumuz ve 2000'li yıllara girmek üzere olduğumuz şu günlerde Türkiye sathını mücadele alanı olarak değerlendiren ve Türkiye Cumhuriyeti Devletini yıkma, parçalama, en hafifinden Cumhuriyetin Temel Niteliklerini değiştirme veya kendine göre yön verme ya da devlet içinde hakim güç olma sevdasındaki bu gibi organize suç yapılanmalarını dünlerde olduğu gibi bugünlerde de etkileyip kullanmada ön planda tuttuğu hedef kitlenin başında, aktiviteleri, heyecanları ve coşkuları ile gençlerimizin gelmesi son derece düşündürücüdür.

Gençlerimizin ülke menfaatleri ve değerleri açısından hangi noktalarda bulundukları, nihai hedeflerinin ne olduğu tam olarak belirlenmiş olanlarda kamufle yeteneğine sahip bulunan çeşitli maskeler ve kamuoyu desteğiyle yollarına devam etmekte olan ve üzerindeki "Giz" perdesi tam olarak kaldırılmamış masumane görünümlü kimi organizasyonların çekim alanlarına girmelerine mani olabilecek ölçülerde uyarmadığımız ve yeterli bilgilerde teçhiz edemediğimiz de bir başka gerçektir. Böyle olduğu içindir ki gençlerimiz halen bir takım kişi ya da legal ve masumane görünümlü gruplaşmaların etkinliğini artırmada bu kişi veya örgütlerin hedefledikleri noktalara ulaşma ve bu yöndeki planlarını hayata geçirmeleri konusunda cazibe merkezi olmaya devam etmektedirler.

Gençlerimiz üzerinde oynanan bu oyunlardan da anlaşılacağı gibi Devletin bazı önemli mevkileri ile birlikte teşkilatımız bünyesinde bulunan başta Polis Koleji ve Akademisi olmak üzere, bir çok eğitim kurumumuz adeta geçen tarikatın ilgi alanına girmiş teşkilatlanmalar adeta bir sistematiğe bağlanmış gibi devam etmektedir.

Fethullah GÜLEN cemaatinin devlet içerisindeki yapılanması anlatılmış örgütlenme modelinin dışındadır. Tarikata göre makamlar ikincildir, kişiler ikinci plandadır. Bu nedenle kişiler makamlara tercih edilmekte ve gerekirse ya da herhangi bir nedenle güç durumda kalındığında kişiler feda edilerek yerlerine hazır tutulan kendi adamları bu kişilerin getirilmesi için yoğun çaba sarf edilmektedir. Mümkün olmaması halinde mevcut bürokrat ya da siyasetçilere hoş görünmek suretiyle kendi tabirleriyle "Kullanabileceğin sürece ya da sana zarar vermeyeceksen istifade et" taktiğini de yönetim kademelerini kontrol altında tutmaya çalışmaktadırlar.

"IŞIK TARİKATI" olarak adlandırılmış Fethullah örgütünün [illegible] göstermelik ve irşad edilecek şekilde [illegible] şeklinde [illegible] GÜLEN'in kendi deyimi ile "Dava adamı ne muzaffariyetinde ne de mağlubiyetinde tavrını değiştirmez.. Her yüce davaca, yerinde sebat edip cephayi koruma bir yiğitlik nişanesidir" tarzındaki sözleriyle [illegible] (IŞIK) evlerinde yetiştirmeden sabırla pişip olgunlaştırmadan yapılacak hiçbir şey ham hayaller "şeklinde manipülasyona maruz bırakılan adamlarını [illegible] geçen "IŞIK TARİKATINA" göre [illegible] örgütlenmeye girecekler [illegible]

GİZLİ

Ankara Emniyet Müdürlüğü'nün çalışmaları sırasında yaptığı ilginç yazışmalardan bazı örnekler:

T.C
ANKARA VALİLİĞİ
Emniyet Müdürlüğü

18 ŞUBAT 1999

Say: : B.05 1.EGM.4.06.00.06
Konu : Tahkikat

ÇOK GİZLİ

EMNİYET GENEL MÜDÜRLÜĞÜNE
(İSTİHBARAT DAİRE BAŞKANLIĞINA)

İLGİ : 10.02.1999 gün ve B.05 1.EGM.0.06.07.02.800-06(1275-99) sayılı yazınız.

İlgi sayılı yazı ile hakkında bilgi istenilen ticari ve Mali İşler Daire Başkanlığı emrinde görevli 121551 sicil sayılı Polis Memuru Muhsin İPKİN'in 1963 Tokat doğumlu olduğu, 1988 yılında 100.Yıl Polis Okulunu kazandığı, mezun olduktan sonra Em Gnl.Md. İkmal Bakım Daire Başkanlığı'nda göreve başladığı, 1996 yılında çıkan şark tayinim sarfınazar edildiği.

Adıgeçen şahıs hakkında zaman darlığı açısından sağlıklı bir araştırma yapılamamıştır. Ancak; çevresinde yapılan araştırmalarda irticai faaliyetlerde bulunduğuna dair herhangi bir bilgi derlenememiş olup araştırmalar sürdürülmektedir.

Bilgilerinize arzederim

1.Sınıf Emniyet Müdürü
İl Emniyet Müdürü

ÇOK GİZLİ

Şb Md Yrd. Z.AKTAŞ 17/02
Şb Md S.DALMAN 17/02
Em Md Yrd O.AK 17/02

ÇOK GİZLİ

GİZLİ

Gizli

KİŞİYE ÖZEL

T.C.
İÇİŞLERİ BAKANLIĞI
Emniyet Genel Müdürlüğü

SAYI : B.05.1.EGM.0.06.07.02.
800-06(1342-99)

12 ŞUBAT 1999

KONU : Tahkikat.

Sayın Osman AK
İl Emniyet Müdür Yardımcısı V.
ANKARA

İLGİ : a) .... 02.1999 gün ve B.05.1.EGM.0.60.01.126(30).526/99 sayılı yazı.
b) 10.02.199 gün ve B.05.1.EGM.0.06.07.02.800-06(1276-99) sayılı yazımız

İlç (a) sayılı yazı ile belirtilen ve ilgi (b) sayılı yazımızla gönderilen listeye ilave olarak Polis Akademisinde görevli Komiser Muzaffer DÜZGÜN ile Başkomiser Mehmet ERDEM'in adı geçen cemaatle bir ilgisinin bulunup bulunmadığı ve bu cemaatin söz konusu birimde bir örgütlenmesinin olup olmadığı konuları hakkında İl Emniyet Müdürlüğünüzün de bilgisi dahilinde bir tahkikat yaptırılmasını ve tahkikat sonucu belirlenecek bilgilerin İl Emniyet Müdürlüğünüzün imzası ile gönderilmesini rica ederim.

Sinan SALMAN
2.Sınıf Emniyet Müdürü
Daire Başkan V

GİZLİ

İÇİŞLERİ BAKANLIĞI
Emniyet Genel Müdürlüğü

ÇOK GİZLİ

SAYI : B.05.1.EGM.0.06.07.02-
800-06 (V...1-99)

10 ŞUBAT 1999

KONU: Tahkikat

Sayın Osman AK
İl Emniyet Müdür Yardımcısı V.
ANKARA

İLGİ : 08.07.1999 gün ve B.05.1.EGM.0.71.03.02.1524 sayılı yazı

İlgi sayılı yazı ile İdari ve Mali İşler Daire Başkanlığı Emrinde görevli 121551 sicil sayılı Polis Memuru Muhsin IŞKIN'ın Atatürk hakkında hakareti içeren konuşmalar yaptığı, Cumhuriyet rejimini kötüleyici her fırsatta şeriat düzenini dile getirdiği belirtilmektedir.

Sözkonusu şahıs ile ilgili olarak ...edle edilen konular hakkında, İl Emniyet Müdürlüğünüzün de bilgisi dahilinde yaptırılacak tahkikat sonucu derlenecek bilgilerin, İl Emniyet Müdürlüğünüzün imzası ile en geç 16.02.1999 günü mesai bitimine kadar gönderilmesini rica ederim.

Sabri UZUN
E.Sınıf Emniyet Müdürü
Daire Başkanı

ÇOK GİZLİ

GİZLİ

T.C
ANKARA VALİLİĞİ
Emniyet Müdürlüğü

Sayı : B.05.1.EGM.4.06.00.06 (1236-99)
Konu : Fethullah GÜLEN

ANKARA
03 Mart 1999

İLGİ :a) 04.02.1999 Gün ve B.05.1 EGM.0.06.03.02 106/99 sayılı yazı.
b)05.02.1999 Gün ve B.05.1.EGM.0.06.01.28(126).440/99 sayılı yazı
c)05.02.1999 Gün ve B.05.1.EGM.0.06.01.27(126).439/99 sayılı yazı
ç)10.02.1999 Gün ve B.05.1.EGM.0.06.07.02.800-06(1276-99) sayılı yazı
d)12.02.1999 Gün ve B.05.1.EGM.0.06.07.02.800-06(1392-99) sayılı yazı
e)..02.1999 Gün ve B.05.1 EGM.0.05.01.126(30)527/99 sayılı yazı.
f)19.02.1999 Gün ve B.05.1.EGM.4.06.00.06(973/99) sayılı yazımız.
g)12.02.1999 Gün ve B.05.1.EGM.0.06.07.02.800-06(2738-99) sayılı yazı
h)18.02.1999 Gün ve B.05.1.EGM.0.06.03.02(2959-99) sayılı yazı.
ı)18.03.1999 Gün ve B.05.1.EGM.4.06.00.06(1820/99) sayılı yazımız.
i)10.09.1992 Gün ve B.05.1.EGM.0.71.03.02/91[illegible]01(2e4259) sayılı emir
l)18.04.1999 Gün ve B.05.1.EGM.4.06.00.06(2393-99) sayılı yazımız
m)29.04.1999 Gün ve B.05.1.EGM.4.06.00.06.13-700/34(2555-99)-2257 sayılı yazımız
n)30.04.1999 Gün ve B.05.1.EGM.4.06.00.06.13-700/34(2691-99) sayılı yazımız

İlgi (k) sayılı yazı ekinde "Fethullah Hocanın Talebeleri"adı örgütlenmenin içerisinde yer alıp, Devlet Güvenlik Mahkemesince haklarında tanık olarak yazılarak takipsizlik kararı verilen 91 kişilik teşkilatımız mensuplarından,

Yunus ÇETİNKAYA İstihbarat Daire Başkanlığı (Başkanlık Özel Kalem)
Arif CANLI İstihbarat Daire Başkanlığı
Zekai KIYMAZ İzmir İstihbarat Şube Müdürlüğü,
Hakan BOYDAK Malatya İstihbarat Şube Müdürlüğü,
Ertuğrul ŞENYİĞİT Malatya İstihbarat Şube Müdürlüğü,
Fahri AKTAŞ Van İstihbarat Şube Müdürlüğünde halen fiilen çalışmakta

yolunda bilgiler alınmıştır

Çalışmalarımız sürdürülmekte olup gelişmelerden ayrıca bilgi verilecektir

Bilgi ve gereğini arzederim

Cevdet SAKAL
Sınıf Emniyet Müdürü
İl Emniyet Müdürü

Dağıtım
Teftiş Kurulu Başkanlığına
İstihbarat Daire Başkanlığına

Şb Md Yrd Z.AKTAŞ 01/03
Şb Md. E.DALMAN 01/03
Em.Md Yrd O.AK 01/03

GİZLİ

T.C.

ÇOK GİZLİ KISM[illegible]

GİZLİ

T C
ANKARA VALİLİĞİ
Emniyet Müdürlüğü

Sayı : B.05.1.EGM.4.06.00.06 (2691-99)
Konu : Fethullah GÜLEN

ANKARA
30 NİSAN 1999

İLGİ :a) 04.02.1999 Gün ve B.05.1.EGM.0.06.03.02.106/99 sayılı yazı
b)05.02.1999 Gün ve B.05.1.EGM.0.06.01.28(126)-440/99 sayılı yazı.
c)05.02.1999 Gün ve B.05.1.EGM.0.06.01.27(126)-439/99 sayılı yazı
d)10.02.1999 Gün ve B.05.1.EGM.0.06.07.02.800-06(1276-99) sayılı yazı
e)12.02.1999 Gün ve B.05.1.EGM.0.06.07.02.800-06(1392-99) sayılı yazı
f)..02.1999 Gün ve B.05.1.EGM.0.06.01.126(30)-527/99 sayılı yazı
g)19.02.1999 Gün ve B.05.1.EGM.4.06.00.06(973/99) sayılı yazımız.
h)12.02.1999 Gün ve B.05.1.EGM.0.06.07.02.800-06(2736-99) sayılı yazı
i)15.02.1999 Gün ve B.05.1.EGM.0.06.03.02(2959-99) sayılı yazı
j)18.03.1999 Gün ve B.05.1.EGM.4.06.00.06(1620/99) sayılı yazımız
k)10.09.1992 Gün ve B.05.1.EGM.0.71.03.02/91/101(244259) sayılı emir
l)16.04.1999 Gün ve B.05.1.EGM.4.06.00.06(2393-99) sayılı yazımız
m)28.04.1999 Gün ve B.05.1.EGM.4.06.00.06.13-700/34(2555-99)-2257 sayılı yazımız.

IŞIK TARİKATI adı altında örgütlenen Fethullah GÜLEN ve teşkilatımız içerisindeki uzantılarının Polis Koleji, Polis Akademisi ve Emniyet Teşkilatı içerisinde örgütlenmesi ile ilgili yapılan çalışmalarda;

Polis Koleji'ne ve Polis Akademisine daha önceden dışarıdan örgütlenmiş örgüt içerisinde yer alan şahısların rahatlıkla girebildikleri bu şahısların okul içerisindeki öğrenciler tarafından İmam olarak adlandırdıkları ve mezkur yapılanma içerisinde yer alan sınıf komiserleri aracılığı ile ayrı ayrı sınıflara dağıtıldıkları bu sınıflarda sınıf imamı veya devre imamı olarak faaliyet yürüttükleri, iyi bir aile terbiyesi ve din eğitimi almış öğrencileri samimi yaklaşımlarla taraflarına çekmeye çalıştıkları, imam olarak adlandırılan şahıslar tesbit etmiş oldukları öğrencileri, başlangıçta dışarıda sivil vatandaşların evlerine götürerek sıradan bir aile ya da muhabbet ortamı sağlamak suretiyle video filmleri izlettikleri, sonraki aşamalarda özenle hazırlanmış bir yemekte ikram ettiği çay sohbetleri yaptığı, bunlar namaz kıldığı böylelikle samimi bir ortam yaratılarak öğrencilerin geçmişi ve aile yapıları hakkında bilgi edindikleri öğrenci imam olarak faaliyet gösteren öğrencilerin aynı yaş grubu içerisinde bulunan vatandaşlar ile sürekli irtibat halinde bulundukları bu şahısların genelde örgütün öğrencisi oldukları ve kendilerine abi diye hitap ettikleri, ayrıca bu şahıs ayrı kodlu isim kullandıkları.

Zaman içerisinde faaliyetlerin daha rahat yürütülebilmesi için örgüt içerisinde yer alan sınıf komiserlerinin aracılığı ile boş ya da kolay ulaşılabilen yurtlara [illegible]

GİZLİ

ÇOK GİZ[illegible]

GİZLİ

çay ve bisküvi ikram edilmek suretiyle uygun bir sohbet ortamı vasıtasıyla güven sağlanarak, yakın arkadaşlık ilişkilerinin geliştirildiği ve kendilerine yakın hissettikleri öğrencileri de bu ortamlara çağırıp, cazip teklif ve telkinlerle ikna etmeye çalıştıkları,

İkna edilen öğrencilerin hafta sonu çarşı izinlerine çıktıkları zamanlarda, örgüt içerisinde yer alan esnafların dükkanlarından faydalanmak suretiyle resmi elbiselerini değiştirerek sivil elbise giydikleri, birer ikişerli gruplar halinde örgüt içerisinde yer alan sivil vatandaşların evlerine gittikleri, gidilen yerlerde Fethullah GÜLEN'in video kasetlerinin seyredildiği, namaz vakitlerinde birlikte namaz kıldıktan sonra Said-i Nursi'nin Risalelerini okuyup birlikte ders çalıştıkları ve Fethullah GÜLEN'in kitapları hususunda derinlemesine eğitime tabi tutuldukları, genelde bu evleri 7-8 kişilik gruplar halinde kullandıkları, bu öğrencilerin kullandıkları evin, ev sahibini görmedikleri ve kasıtlı olarak tanıştırılmadıkları, bu evlerde sadece dışarıdan abi diye hitap ettikleri üniversite öğrencilerinden 1 ya da 2 kişinin bulunduğu, planlı bir şekilde hareket ettikleri, gizliliğe önem verdikleri, hafta sonu programları, devre imamlarının talimatı doğrultusunda sınıf imamları vasıtası ile öğrencilere iletildiği, okula dönüş saati yaklaştığında tekrar birer ikişerli gruplar halinde evden ayrıldıkları ve tekrar üzerlerini değiştirdikleri esnaflara giderek resmi üniformalarını giydikleri, bu evlerin Işık evleri veya Işık Kışlaları olarak adlandırıldığı ve tamamen bu yapılanma içerisinde bulunan öğrencilerin ihtiyaçlarının karşılanması için sivil vatandaş arca tahsis edildiği, bir evde bulunması gereken her şeyin bu Işık evlerinde mevcut olduğu, Polis Akademisince sahte belgeler ile evci çıkan öğrencilerin bu evlerde ikamet ettiği,

Ancak, Fethullah GÜLEN ve örgütünün deşifresine yönelik başlatılan çalışmalardan sonra tedbir gereği bu evlerin bir çoğunun boşaltıldığı, bazılarının aile evlerine dönüştürüldüğü ya da aile evleri ile okul içerisinde örgütlenme faaliyetlerine hız verdiği, buna paralel olarak hasım cephe ya da muhalif cephe diye adlandırdıkları kesimlere karşı hale iftira, yıpratma ve saldırı kampanyalarını hızlandırdıkları, hatta daha da ileri giderek abi ve imam adı verdikleri şahıslar gerek teşkilatımız içerisinde gerekse diğer bazı kamu kurum ve kuruluşlarının üst düzey yöneticileri ile bazı siyasi parti yetkilileri ve temsilcileri ile gönderilmek suretiyle yanlış ifade ve telkinlerle konular çarpıtılarak hasım cephe diye adlandırdıkları kişiler aleyhine yoğun bir kampanya başlattıkları,

Okul içerisinde imamlar haricinde öğrencilerin birbirleri ile irtibat kurmadıkları, üst üst ilişkilerine çok dikkat ettikleri, öğrencilerin sorunlarının imamlar vasıtasıyla aşılmaya çalışıldığı, yapılanma içerisinde bulunan sınıf komşularının, etkileri, kendilerine yakın olan kimselerin disiplin cezalarının iptal ettikleri, sınıf ve devre temsilciliğine okul içerisinde bir sorumluluk verilmediği, (Sınıf Mümessilliği, Baş Mümessillik, Yemekhane Yetkilisine Sorumluluğu gibi) ancak bu imamlarının uygun görüldüğü öğrencilere okul idaresi tarafından bu tip sorumlulukların verildiği, hafta sonu sorumlu öğrencilerin birer eğitime tabi tutulduğu ve edilgen örgütlenme faaliyetlerine kolaylık sağlandığı,

Polis Kolejinde kendi yanlarına çekemedikleri öğrencilere genelde komünist dedikleri, diğer öğrencilerinde onlara karşı tepkisini sağladıkları ve böylelikle arkadaşlık yapılanmasını için gelecekte iş hayatı boyunca görevlerinde ayrıca diğer öğrencilere öğretmenler ile sınıf komşularını atadığı ile ilgili yoğun bilgiler elde

ÇOK GİZLİ 11.50/117

GİZLİ

bırakılma, disiplin cezası verilme hatta okuldan atılma cihetine kadar gitmeleri, böylelikle psikolojik bir üstünlük sağlayarak okul içerisindeki faaliyetlerini daha rahat yürütmeleri,

Yaz tatillerinde örgüt mensupları aralarındaki bağın soğumaması ve öğrencilerin sosyal yaşantı içerisine girmelerini engellemek için ailelerinden izin alabilen öğrencilerin, Ege ve Akdeniz Bölgesinde bulunan, örgüt tarafından kiralanan Işık Kışlalarında yoğun bir eğitime tabi tutuldukları, haftada bir veya iki kere deniz sahilinin tenha bölgelerinde denize girmelerine müsaade edildiği, yine haftada bir veya iki kere pikniğe gittikleri, yaz programlarında sivil vatandaşlardan abi diye hitap ettikleri ve kod isim kullanan şahısların bu evlere gelerek eğitim faaliyetlerini kontrol ettikleri,

Okul içerisindeki yapılanmanın grup, sınıf ve devre imamı olmak üzere hiyerarşik bir şekilde oluşturulduğu, Polis Akademisini bitiren öğrencilerin başlamış oldukları görev yerlerine göre, yeni gruplar oluşturularak imam kadrolarını belirledikleri, imamların genelde üst rütbeli şahıslardan seçildiği, mezun olan öğrencilerden maaşa geçtikten sonra, bekar olanlardan maaşının 1/5'i, evli olanlardan ise 1/10'u nispetinde himmet adı altında para toplandıkları,

Son günlerde takiyye kural gereğince tedbirler geliştirerek komünist diye adlandırdıkları kendilerinden olmayan öğrencilere yakınlık göstermeye başladıkları ve onlarla dost olmanın yollarını aradıkları,

Yapılan sohbetlerde Kuran'ı Kerimden ayetler ve hadis-i şerifler örnekler vererek Fethullah GÜLEN'i, ahir zamanda gelecek MEHDİ olarak gördükleri, zaman zaman Atatürk ve devrimleri aleyhinde konuşma, açıklama ve eleştiri yapmaktan birlikte 28 Şubat kararlarından sonra takiyye ve tedbir gereğince Atatürk sevgisi varmış gibi davrandıkları, okuldaki namazların şafi mezhebindeki gibi, cem şeklinde yani öğle ile ikindiyi, akşam ile yatsı namazını birleştirmek suretiyle kıldıkları, çeşitli sık aralıklarda birbirleri ile şifreli konuştukları,

Bu faaliyetlerde bulunan öğrencilerin Ankara'da Cemaatevler, Kaşgarer, Yenimahalle, Cebeci Etik, İskitler ve Dikmen bölgesindeki evlerden faydalandıkları yolunda bilgiler elde edilmiş olup konunun daha da netleştirilmesi ve bölgedeki ilgili evleri ile ilgili çalışmalarımız sürdürülmekte olup, gelişmeler seyrüsefer bilgi verilecektir.

Bilgilerinize arzederim

[redacted]
1 Sınıf Emniyet Müdürü
İl Emniyet Müdürü

Dağıtım
Teftiş Kurulu Başkanlığına
İstihbarat Daire Başkanlığına
Şb.Md.Yrd. Z.AKTAŞ 30/05
Şb.Md. E.DALMAN 30/05
Em.Md.Yrc. O.AK 30/05

[redacted]

GİZLİ

Ankara Emniyet Müdürlüğü'nün hazırladığı "IŞIK TARİKATI" ile ilgili raporun üst yazısı ve ekinde bulunan 132 kişilik Fetllahçı polisler listesi...

T.C
ANKARA VALİLİĞİ
Emniyet Müdürlüğü

Sayı : B.05.1.EGM.4.06.00.06
Konu: Fethullah GÜLEN ve Işık Tarikatı

ANKARA
MART 1999

İLGİ :a) 04.02.1999 Gün ve B.05.1.EGM.0.06.03.02 106/99 sayılı yazımız.
b) 05.02.1999 Gün ve B.05.1.EGM.0.60.01.28(126).440/99 sayılı yazı
c) 05.02.1999 Gün ve B.05.1.EGM.0.60.01.27(126)439/99 sayılı yazı.
d) 10.02.1999 Gün ve B.05.1.EGM.0.06.07.02 800-06(1276-99) sayılı yazımız.
e) 12.02.1999 Gün ve B.05.1.EGM.0.06.07.02 800-06(1392-99) sayılı yazımız.
f) ..02.1999 Gün ve B.05.1.EGM.0.06.01.126 (30) 527/99 sayılı yazı.
g) 19.02.1999 Gün ve B.05.1.EGM.4.06.00.06 (973/99) sayılı yazımız.
h) 12.02.1999 Gün ve B.05.1.EGM.0.06.07.02 800-06(2736-99) sayılı yazımız.
ı) 15.02.1999 Gün ve B.05.1.EGM.0.06.03.02 (2959-99) sayılı yazımız.

Fethullah GÜLEN ya da "IŞIK TARİKATI" ile ilgili hazırlanan "İdeolojik Değerlendirme Raporu" yazımız ekinde gönderilmiştir.

Değerlendirme raporunun incelenmesinden de anlaşılacağı üzere öncelikle Fethullah GÜLEN hareketinin veya tarikatının örgütsel yapı taşıyıp taşımadığını, devletin mevcut anayasal nizamını yıkarak yerine şeriat esaslarına dayalı bir sistem kurmayı amaçlayıp amaçlamadığını anlamak için taraftarlarını etkilemede kullandığı yöntemin ideolojik tahlilinin yapılmasına gerek duyulmuştur.

Fethullah GÜLEN, alışılmış "Din Adamı" profilinden uzak, din adına farklı söylemleri bulunan kimi zaman "Sfenks" kadar sessiz, kimi zaman Atatürk'ü övmeye gerek duyan, kimi zaman 8 yıllık eğitime destek verecek kadar reformcu, rejim yandaşı ve aydın bir düşünür, kimi zamanda farklı dinlerin temsilcilerine dünya barışı adına çağrılar yapacak, hatta papa ile fikir teatisinde bulunabilecek kadar da enternasyonal yanı güçlü biri olarak görünüler vermektedir. Tarikat mensuplarında baş imam Fethullah GÜLEN'den aldıkları fetvalar doğrultusundaki davranışları ile kendi düşüncelerinin zıttı olanlara karşı "hile mubahtır" yöntemi ile tedbirler geliştirmektedirler.

Fethullah GÜLEN'in yeterli bir din eğitiminde ve bilgisine sahip olduğu kuşkuludur. Ama, dini bütünüyle bilmeyen fakat ilkatı olduklarına inanan insanları etkileyebilecek noktayı iyi keşfetmiş, üstün bir zeka sahibi olduğu söylemleri de gündemdedir. Alim olmayı gerektirmeyen dini hikayeleri, izdiraç

ÇOK GİZLİ

yüklü ses tonu eşliğinde, sohbetlerinde gözyaşı sayısı ile kişilerin manevi alanlarına nüfuz edecek şekilde anlatan ve kişileri istediği yöne sevk etmeyi başarması bir çok entelektüel kesimin kendisinden etkilenmesini sağlamıştır.

Özellikle birlik ve beraberliğe her zamankinden daha çok ihtiyaç duyduğumuz ve 2000'li yıllara girmek üzere olduğumuz şu günlerde Türkiye sathını mücadele alanı olarak değerlendiren ve Türkiye Cumhuriyeti Devletini yıkma, parçalama, en hafifinden Cumhuriyetin Temel Niteliklerini değiştirme veya kendine göre yön verme ya da devlet içinde hakim güç olma sevdasındaki bu gibi organize suç yapılanmalarını dünlerde olduğu gibi bugünlerde de etkileyip kullanmada ön planda tuttuğu hedef kitlenin başında aktiviteleri, heyecanları ve coşkuları ile gençlerimizin gelmesi son derece düşündürücüdür.

Gençlerimizin ülke menfaatleri ve değerleri açısından hangi noktalarda olduklarını, nihai hedeflerinin ne olduğu tam olarak belirlenmiş olanlarda amufle yeteneğine sahip bulunan çeşitli maskeler ve kamuoyu desteğiyle ...larına devam etmekte olan ve üzerindeki "Giz" perdesi tam olarak kaldırılmamış masumane görünümlü kimi organizasyonların çekim alanlarına girmelerine mani olabilecek ölçülerde uyarmadığımız ve yeterli bilgilerle teçhiz edemediğimiz de bir başka gerçektir. Böyle olduğu içindir ki gençlerimiz halen bir takım kişi yada legal ve masumane görünümlü grupların etkinliğini artırmada bu kişi veya örgütlerin hedefledikleri noktalara ulaşma ve bu yönde planlarını hayata geçirmeleri konusunda cazibe merkezi olmaya devam etmektedirler.

Gençlerimiz üzerinde oynanan bu oyunlardan da anlaşılacağı gibi teşkilatımız bünyesinde bulunan başta Polis Koleji ve Akademisi olmak üzere bir çok eğitim kurumumuz adı geçen tarikatın ilgi alanına girmiş teşkilatlanmaları adeta bir sistematiğe bağlanmış gibi devam etmektedir. Teşkilat bazında stratejik öneme haiz Personel, Bilgi İşlem Eğitim, Kaçakçılık ve organize Suçlara Mücadele, Terör ve İstihbarat birimleri ile taşra teşkilatlarında da yapılanmaların olduğu yönünde emareler mevcuttur.

Fethullah GÜLEN cemaatinin devlet içerisindeki yapılanması alışılmış örgütlenme modelinin dışındadır. Tarikata göre; makamlar ön planda, kişiler ikinci plandadır. Bu nedenle kişiler makamlara tercih edilmekte ve gerekirse ya da herhangi bir nedenle güç durumda, kalındığında kişiler feda edilerek yerlerine hazır bulunan kendilerinden olan kişilerin getirilmesi için yoğun çaba sarf edilmektedir. Mümkün olmaması halinde mevcut bürokrat ya da siyasetçilere hoş görünmek suretiyle kendi tabirleriyle "Kullanabildiğin sürece ya da sana zarar vermeyecekse istifade et" taktiği ile yönetim kademelerini kontrol altında tutmaya çalışmaktadırlar.

"Işık Tarikatı"nın teşkilatımız bünyesindeki faaliyetlerini sadece ilgili bir kaç sayılı yazı ile Tarikatın tahrikat istenen 82 kişinin yürütmediği istenir

ÇOK GİZLİ

ÇOK GİZLİ

içerisinde tarikatla ilgisi bulunmayan şahısların da olduğu bu nedenle yapılacak olan tahkikatın sağlıklı yapılması için mümkün olduğu kadar güvenilir ve kısıtlı personelin görevlendirilmesi ile zaman tahdidi olmaması gerektiği kıymetlendirilmektedir.

Nitekim; mezkur tarikatla ilgili yapılan yazışmalar ve tahkikat istemi mensuplar arasında yoğun panik yaratmasına neden olmuş, birçok evlerin bir çoğunu güvenlikten için kapatmış, sosyal yaşantı tarzlarında takkiyeye veya tedbire bağlı olarak değişiklikler gözlenmeye başlanmıştır.

Işık Tarikatının yapılanması ve ideolojik boyutu ile teşkilatımız bünyesindeki faaliyetler hususundaki çalışmalarımız titizlikle sürdürülmektedir.

Ayrıca konunun DGM kapsamına girip girmediği hususu da araştırılmaktadır.

Bilgi ve gereğini arzederim.

EKİ :
46 Sayfa

Cevdet SARAL
1.Sınıf Emniyet Müdürü
İl Emniyet Müdürü

Dağıtım
Teftiş Kurulu Başkanlığına
İstihbarat Daire Başkanlığına

Şb.Md.Yrd. Z.AKTAŞ 18/03
Şb.Md. E.DALMAN 18/03
Em.Md.Yrd O.AK 18/03

GİZLİ

ÇOK GİZLİ

28.06.1992 tarih ve 15-92 sayılı fezlekeli tahkikat evrakı ile 05.02.1999 gün ve B.05.1.EGM.0.60.01.27 (126). 439/99 sayılı Teftiş Kurulu Başkanlığınca gönderilen yazı ekinde geçen şahıslara ilave olarak tespit edilen IŞIK TARİKATINA mensup ilave personel listesi.

S.NO	RÜTBESİ	AD-SOYAD	ÇALIŞTIĞI KADRO
1	Em. Müd.	Recep GÜLTEKİN	Dış İlş. Dai. Bşk.
2	Em.Müd.	Ahmet PEK	İstanbul
3	Em.Müd.	Fettah ÜNSAL	Eğitim Dai. Bşk.
4	Em.Müd.	Hanefi AVCI	AKKM Da. Bşk.
5	Em.Müd.	Mustafa AYDIN	Asy.Dai.Bşk.
6	Em.Müd.	Ali Osman KAHYA	Güvenlik Dai. Başk.
7	Em.Müd.	Adil Serdar SAÇAN	İstanbul
8	Em.Müd.	Feridun TAŞCI	Ankara
9	Em.Müd.	Muhteşem ÇAVUŞOĞLU	İzmir
10	Em.Müd.	Ramazan AKYÜREK	Adana
11	Em.Müd.	Necmettin EMRE	İstn.Dai.Bşk.
12	Em.Müd.	Mustafa SAĞLAM	
13	Em.Müd.	Sami USLU	İstanbul
14	Em.Amir	Şenlük DEMİRAL	İstanbul
15	Em.Amir	Sesn AKTEPE	İstn.Dai.Bşk.
16	Em.Amir	Recep GÜVEN	İstn.Dai.Bşk.
17	Em.Amir	Hayati YILMAZ	Koruma Dai. Bşk.
18	Em.Amir	Cihangir GELİKİ	TEM Dai. Bşk.
19	Em.Amir	Muharrem DURMAZ	İstn.Dai.Bşk.
20	Em.Amir	Kadir YILMAZ	İkmal Bakım Dai. Bşk.
21	Em.Amir	Coşkun ÇAKAR	İstn.Dai. Bşk.
22	Em.Amir	Bekir AKARSU	İstn.Da. Bşk.
23	Em.Amir	Özer ÖZMEN	Kaç. Org.Dai.Bşk.
24	Em.Amir	Ayhan FALAKALI	İstn.Dai.Bşk.
25	Em.Amir	Mustafa SOYSAL	Kayseri Polis Okulu
26	Em.Amir	Sabri DİLMAÇ	Mardin (Eğitim)
27	Em.Amir	Metin AŞIK	Ankara
28	Em.Amir	A.Zeki GÜRKAN	İstanbul
29	Em.Amir	Ragıp KILIÇ	Balay
30	Em.Amir	Recep TAYFUN	Erzurum
31	Em.Amir	Hüsrev SALMANER	Yalova
32	Başkomiser	Nafiz YÜKSEL	İstn.Dai.Bşk.
33	Başkomiser	Yavuz ÖZDEMİR	TEM Dai.Bşk.
34	Başkomiser	Semih TEYMUR	TEM Dai.Bşk.
35	Başkomiser	Musa AYDOĞDU	İstn Dai.Bşk.
36	Başkomiser	Yunus AYHAN	Ankara-Kızılcahamam İlçe Em.Mc
37	Başkomiser	Abdulkadir KÜLÇÜ	Ankara-İkm. Sc. Mc
38	Başkomiser	Serhat TEZSEVER	Kars
39	Başkomiser	H.Bayram ALTUNAY	Bitlis
40	Başkomiser	Ramazan ÖZDAMAR	İzmir
41	Başkomiser	Fikret SALMANER	Acıyamar
42	Başkomiser	Mucahit DÜRÜK	Kars
43	Başkomiser	Şahin ÇİFTCİ	Ağrı
44	Başkomiser	Ercan SARICOĞAN	Van
45	Başkomiser	Seyit KIRSAN	Adana
46	Komiser	Mehmet PACCI	İstn.Dai.Bşk.
47	Komiser	Lütfi SAKATOĞLU	Polis Akademisi

ÇOK GİZLİ

ÇOK GİZLİ

48	Komiser	Ömer ÇANKAYA	Polis Akademisi
49	Komiser	Rıdvan ÇALIKUŞU	Koruma Dai. Bşk.
50	Komiser	Orhan ERDEM	Polis Akademisi
51	Komiser	Erdem BİLDİRİCİ	Kaç. Org. Dai. Bşk.
52	Komiser	M.Fecri YILDIZ	İsth.Dai.Bşk
53	Komiser	Ömer SARIASLAN	İstanbul
54	Komiser	Olgun ALTINTAŞ	Erzurum
55	Komiser	Ahmet SAYAN	Artvin
56	Komiser	Hakan ÖNDOĞAN	Malatya
57	Komiser	Z.Tuncay BOZKURT	Ş.Urfa
58	Komiser	İbrahim DEREBOYLU	Erzurum Pol. Okulu
59	Komiser	İbrahim ÇAPAN	Diyarbakır Pol.Okulu
60	Komiser	Metin ÇETİN	Afyon Pol.Okulu
61	Komiser	Ahmet KORKMAZ	Diyarbakır Pol.Okulu
62	Komiser	G.Orhun ŞENEL	Malatya
63	Komiser	T.Neşet ÇARPAN	Zonguldak
64	Komiser	Cevat DEMİR	Malatya Pol.Okulu
65	Komiser	O.Nuri DAŞDAN	İstanbul
66	Komiser	Abdurrahim TÜRKMEN	Polis Koleji
67	Komiser	Gürkan SOYTÜRK	İstanbul
68	Komiser	Ayhan AKGÜL	Ankara
69	Kom.Yrd.	Ali ZEYTİN	Bilgi İşlem Dai. Bşk.
70	Kom.Yrd.	Nihat URGANCI	Kaç. Org. Dai. Bşk.
71	Kom.Yrd.	Ahmet CAN	Kriminal Dai. Bşk.
72	Kom.Yrd.	Murat GÜLLER	Ankara Polis Koleji
73	Kom.Yrd.	Yakup SAYGILI	Kaç. Org. Dai. Bşk.
74	Kom.Yrd.	Erkan HOCAOĞLU	Dış İlişkiler Dai. Bşk.
75	Kom.Yrd.	Mustafa PEKER	Haberleşme Dai. Bşk.
76	Kom.Yrd.	Mustafa DEMİR	Polis Koleji
77	Kom.Yrd.	Murat KALYON	Polis Akademisi
78	Kom.Yrd.	Lütfi INAL	Polis Koleji
79	Kom.Yrd.	Davut ATLI	TEM Dai.Bşk.
80	Kom.Yrd.	Ramazan TERKEBİ	Bilgi İşlem Dai. Bşk.
81	Kom.Yrd.	Hakan YAĞMUR	Polis Akademisi
82	Kom.Yrd.	Fahri ŞAHİN	Kaç.Hud. Dai. Bşk.
83	Kom.Yrd.	Bayram ÖZBEK	Güvenlik Dai. Bşk.
84	Kom.Yrd.	Yılmaz ARIBAŞ	Personel Dai. Bşk
85	Kom.Yrd.	Emren PEHLİVAN	TEM Dai.Bşk
86	Kom.Yrd.	Ahmet TEKİN	Asayiş Dai. Bşk
87	Kom.Yrd.	Hasan UUDAĞ	Polis Akademisi
88	Kom.Yrd.	Mehmet ÇATAK	Yab.Hud. Dai. Bşk.
89	Kom.Yrd.	Yıldıray PERSİL	Polis Koleji
90	Kom.Yrd.	Zakir GÜL	Eğitim Dai. Bşk. Yrc
91	Kom.Yrd.	Tolgahan YILDIZ	AKKM Dai.Bşk
92	Kom.Yrd.	Alparslan İKİZ	Polis Koleji
93	Kom.Yrd.	Emrullah USLU	Genel Müdürlük
94	Kom.Yrc	Velit MAGAT	Kaç. Org. Dai. Bşk
95	Kom.Yrd.	Savaş ÖZCAN	TEM Dai.Bşk
96	Kom.Yrd.	Özgür AÇIKGÖZ	Polis Koleji
97	Kom.Yrd.	Harun YILDIZ	Istn.Dai.Bşk
98	Kom.Yrd.	Lütfi ALICI	Isth.Dai.Bşk
99	Kom.Yrd.	A.Sait YAYLA	Ankara TEM Şb.Md.
100	Kom.Yrd.	İsmail YILMAZ	Ankara-TEM Şb.Md.
101	Kom.Yrd.	Ahmet Cemil BEZCİ	Ankara-Çevik Kuvvet Şb. Md.
102	Kom.Yrd.	Fatih ÇİFİL	Ankara-Selahattin Doğan Karakol

ÇOK GİZLİ

GİZLİ

ÇOK GİZLİ

GİZLİ

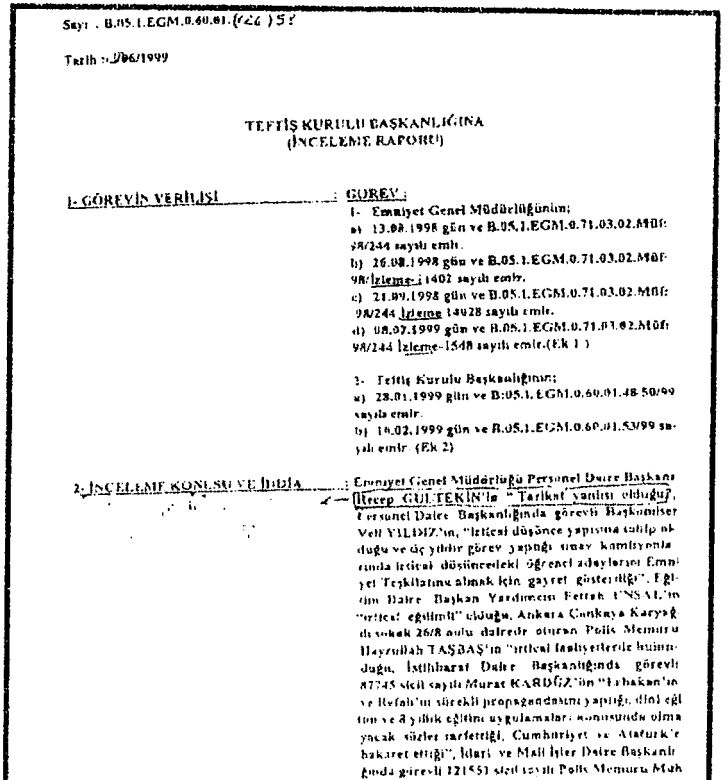
103	Kom.Yrd.	C. Koray KILIÇKAYA	Ankara-Güvenlik Şb. Md.
104	Kom.Yrd.	Ercal ÖZBEK	Ankara
105	Kom.Yrd.	Zafer KÖKSAL	Tem.Şb. Md.
106	Kom.Yrd.	Azimet DOĞAN	İstanbul
107	Kom.Yrd.	Ali ÇELİK	Adana
108	Kom.Yrd.	Rıdvan ALTAY	İzmir Rüştü ÜNSAL Pol. Ok.
109	Kom.Yrd.	Hacı İbrahim AYDOĞMUŞ	Kayseri
110	Kom.Yrd.	Serdar TERZİ	Adana
111	Kom.Yrd.	Serkan Kerem GÜL	Aydın Pol. Ok.
112	Kom.Yrd.	Fikret AVCI	Afyon Pol.Okulu
113	Kom.Yrd.	Mehmet Sait ÇOBAN	İstanbul
114	Kom.Yrd.	Hüseyin BOZ	Uşak
115	Kom.Yrd.	Hakan SARAK	İstanbul
116	Kom.Yrd.	Harun ŞAHIN	Bolu
117	Kom.Yrd.	Orhan SINAV	İstanbul
118	Kom.Yrd.	Ahmet AYVALI	Hatay
119	Kom.Yrd.	Cihan DALKILIÇ	İstanbul
120	Kom.Yrd.	İrfan YILDIZ	Zonguldak
121	Kom.Yrd.	Ebubekir KARACA	Erzincan Polis Okulu
122	Kom.Yrd.	Murat ARDIÇ	Konya
123	Kom.Yrd.	Ahmet ÖZTÜRK	İstanbul
124	Kom.Yrd.	Ulvi KUN	Polis Koleji
125	Kom.Yrd.	Mehmet SARI	Polis Koleji
126	Kom.Yrd.	M.Fatih HARMANCI	Polis Koleji
127	Kom.Yrd.	Yaşar ŞİMŞEK	Polis Koleji
128	Kom.Yrd.	Ergün ÖZŞAHİN	Polis Koleji
129	Kom.Yrd.	Yakup OZAL	Polis Koleji
130	Kom.Yrd.	Mustafa BAL	Polis Koleji
131	Kom.Yrd.	Murat GÜLLER	Polis Koleji
132	Kom.Yrd.	Gökhan KOCA	İstih.Dai.Şsk.
TOPLAM	132	KİŞİ	

ÇOK GİZLİ

Aydınlık'ta yayınlanan haberde söz edilen ve uzun süre kayıp liste olarak bilinen bu liste yıllar sonra bulundu.

3	Emniyet Amiri	Hakan ÖZDOĞ	Personel Daire Başkanlığı
4	Emniyet Amiri	Erkan GÜLER	Personel Daire Başkanlığı
5	Emniyet Amiri	Mehmet TÜZE	TEMUK Daire Başkanlığı
6	Kom.Yrd.	Murat DOĞAN	Personel Daire Başkanlığı
7	Kom.Yrd.	Ali ARSLANTAŞ	Personel Daire Başkanlığı
8	Kom.Yrd.	Hüseyin GÜNER	Personel Daire Başkanlığı
9	Kom.Yrd.	Murat GÜNEŞTAŞ	Personel Daire Başkanlığı
10	Kom.Yrd.	Ersin TAN	Personel Daire Başkanlığı
11	Kom.Yrd.	Murat YELKOVAN	Personel Daire Başkanlığı
12	Kom.Yrd.	Cafer KARAYAKALI	Personel Daire Başkanlığı
13	Kom.Yrd.	Köksal DEMİRCİ	Personel Daire Başkanlığı
14	Kom.Yrd.	Yusuf İNCİ	Personel Daire Başkanlığı
15	Kom.Yrd.	Hasan AKTAN	Personel Daire Başkanlığı
16	Kom.Yrd.	Abdurrahman KANVAZ	Personel Daire Başkanlığı
17	Kom.Yrd.	İsmail OKUMUŞ	Personel Daire Başkanlığı
18	Kom.Yrd.	Ahmet YAPAR	Personel Daire Başkanlığı
19	Kom.Yrd.	Ömer AYAR	Personel Daire Başkanlığı
20	Kom.Yrd.	Hasan AYCA	Personel Daire Başkanlığı
21	Kom.Yrd.	Yavuz PEHLİVAN	Personel Daire Başkanlığı
22	Kom.Yrd.	Erdal SEVİM	Personel Daire Başkanlığı
23	Kom.Yrd.	Ersin CANDEMİR	Personel Daire Başkanlığı
24	Kom.Yrd.	Remzi GÖKÇEBE	Personel Daire Başkanlığı
25	Kom.Yrd.	Rakkas ASLAN	Personel Daire Başkanlığı
26	Kom.Yrd.	Yılmaz ARSLAN	Personel Daire Başkanlığı
27	Kom.Yrd.	Kenan BAYHAN	Personel Daire Başkanlığı
28	Kom.Yrd.	Eren ÖZYİĞİT	Personel Daire Başkanlığı
29	Kom.Yrd.	Sabahattin TATAROĞLU	Personel Daire Başkanlığı
30	Kom.Yrd.	Hakan TOPUZ	Personel Daire Başkanlığı
31	Kom.Yrd.	Hasan ŞAHİN	Kaçakçılık Daire Başkanlığı
32	Komiser	Adnan ÖZDEMİR	Personel Daire Başkanlığı
33	Komiser	Gafur YAKAR	Personel Daire Başkanlığı
34	Komiser	Fazıl GÖKÇESÖZ	Personel Daire Başkanlığı
35	Komiser	Muzaffer SIYIK	Personel Daire Başkanlığı
36	Komiser	Cem TOPARLAK	Personel Daire Başkanlığı
37	Komiser	Mehmet AKÇ	Personel Daire Başkanlığı
38	Komiser	Erkan DEĞER	Personel Daire Başkanlığı
39	Komiser	Murat KUCUK	Personel Daire Başkanlığı
40	Komiser	Yılmaz AYDI	Personel Daire Başkanlığı
41	Komiser	Yusuf SONMEZ	TEMUK Daire Başkanlığı
42	Komiser	İsmail ÖZTÜRK	Polis Koleji
43	Komiser	Münerrem SUSUZ	Polis Koleji
44	Komiser	Gürbüz POLAT	Polis Akademisi Başkanlığı
45	Komiser	Erdoğan ERDAĞ	Eğitim Daire Başkanlığı
46	Komiser	Hasan BAŞYEKİN	Eğitim Daire Başkanlığı
47	Komiser	İbrahim ERBABA	İdari ve Mali İş Daire Başkanlığı
48	Komiser	Sedat OKUMUŞ	Personel Daire Başkanlığı
49	Komiser	Oursun GEGER	Personel Daire Başkanlığı
50	Komiser	Yusuf BİNİCİ	Personel Daire Başkanlığı
51	Komiser	Hasan ÖZDEMİR	Personel Daire Başkanlığı
52	Komiser	Ömer ÇAKMAK	Personel Daire Başkanlığı
53	Komiser	Erkan DEĞER	Personel Daire Başkanlığı
54	Komiser	Hansın OUZ	Personel Daire Başkanlığı
55	Komiser	Osman SİSMAN	Personel Daire Başkanlığı
56	Beskomiser	Fuhi YIĞIT	Eğitim Daire Başkanlığı
57	Beskomiser	Cengiz SENOCAK	Polis Akademisi Başkanlığı
58	Beskomiser	Oktay KESKİN	Polis Akademisi Başkanlığı
59	Beskomiser	Hansın DEMİROV	Polis Akademisi Başkanlığı
60	Beskomiser	Şükrü ALPINAR	Personel Daire Başkanlığı
61	Beskomiser	İsmail GÜLEŞ	Personel Daire Başkanlığı
62	Polis Memuru	Hüsnü PEPELİ	İdari İşler Başkanlığı

Emniyet Genel Müdürlüğü Teftiş Kurulu Başkanlığı tarafından hazırlanan; Personel Dairesi Başkanı Recep Gültekin, İçişleri Bakanlığı danışmanlığına getirilen Muharrem Tozçöken, İbrahim Azcan, Adem Türer, Fettah Üsal ve diğer pek çok emniyet yöneticisini kapsayan 15 sayfalık soruşturma raporunun ilk 2 ve son 2 sayfaları:

Sayı : B.05.1.EGM.0.60.01.(22) 51

Tarih : 06/1999

TEFTİŞ KURULU BAŞKANLIĞINA
(İNCELEME RAPORU)

1- GÖREVİN VERİLİŞİ : GÖREV :

1- Emniyet Genel Müdürlüğünüm;
a) 13.08.1998 gün ve B.05.1.EGM.0.71.03.02.Müf: 98/244 sayılı emir.
b) 26.08.1998 gün ve B.05.1.EGM.0.71.03.02.Müf: 98/İzleme-1402 sayılı emir.
c) 21.09.1998 gün ve B.05.1.EGM.0.71.03.02.Müf: 98/244 İzleme 14028 sayılı emir.
d) 08.07.1999 gün ve B.05.1.EGM.0.71.03.02.Müf: 98/244 İzleme-1548 sayılı emir.(Ek 1)

2- Teftiş Kurulu Başkanlığının:
a) 28.01.1999 gün ve B:05.1.EGM.0.60.01.48.50/99 sayılı emir.
b) 16.02.1999 gün ve B.05.1.EGM.0.60.01.53/99 sayılı emir. (Ek 2)

2- İNCELEME KONUSU VE İDDİA : Emniyet Genel Müdürlüğü Personel Daire Başkanı Recep GÜLTEKİN'in "Tarikat yanlısı olduğu", Personel Daire Başkanlığında görevli Başkomiser Veli YILDIZ'ın, "irtica düşünce yapısına sahip olduğu ve üç yıldır görev yaptığı imaj komisyonunda irtica düşüncesiyle öğrenci adaylarını Emniyet Teşkilatına almak için gayret gösterdiği", Eğitim Daire Başkan Yardımcısı Fettah ÜNSAL'ın "irtica eğitimli" olduğu, Ankara Çankaya Kavaklıdere sokak 26/8 adlı dairede oturan Polis Memuru Hayrullah TAŞDAŞ'ın "irtica faaliyetlerde bulunduğu, İstihbarat Daire Başkanlığında görevli 87745 sicil sayılı Murat KARDÜZ'ün "Tarikatçı ve Refah'ın türekli propagandasını yaptığı, dini eğitim ve 8 yıllık eğitime uygulamaları sonucunda olmayacak sözler sarfettiği", Cumhuriyet ve Atatürk'e hakaret ettiği", İdari ve Mali İşler Daire Başkanlığında görevli 121551 sicil sayılı Polis Memuru Muh

un İPKİN'in "Atatürk hakkında hakaret içeren konuşmalar yaptığı ve Cumhuriyet rejimini kötüleyip yerine özleminti dile getirdiği" iddia olunmaktadır. (Ek 3)

3-YAPILAN İNCELEME VE TESBİTLER: 1- A) Personel Daire Başkanı Recep GÜLTEKİN ile ilgili olarak :

Daire Başkanı Recep GÜLTEKİN'in Emniyet Amirliğine terfi ettiği 1982 yılından günümüze kadar görev yaptığı birimlerde birlikte çalıştığı mesai arkadaşları ve Daire Amirleri ile karşılıklı görüşmeler yapılmıştır. Daire Başkanı Recep GÜLTEKİN'in 1982 yılında, Yabancılar Daire Başkanlığında çalışması nedeniyle bu birimde görev yapan mesai arkadaşları ve Daire Amiri ile ve 1985-1991 tarihleri arasında Polis Akademisinde, Şube Müdürü, Bölüm Başkan Vekili, Akademi Başkan Yardımcısı olarak görev yaptığı dan, belirtilen yıllar arasında Polis Akademisinde görev yapan Başkan, Başkan Yardımcıları ve diğer mesai arkadaşları ve Polis Akademisi öğrencileri ile karşılıklı görüşmeler yapılmıştır.

B- Eğitim Daire Başkan Yardımcısı Fettah ÜNSAL ile İlgili olarak :

Daire Başkan Yardımcısı Fettah ÜNSAL'ın 1983 yılında Yalıncılar, 1984-1989 yılları arasında Personel, 1989 yılında İstihbarat Daire Başkanlıklarında, 1990 yılında Adıyaman, 1994 yılında Kırşehir, 1996 yılında Yozgat, 1997 yılında İle Ankara Emniyet Müdürlüklerinde ve 1998 yılında İse Eğitim Daire Başkanlığında görev yaptığından, ilgili ile çalıştığı birimlerde görev yapan mesai arkadaşları ve Daire Amirleri ile görüşmeler yapılmıştır.

C) Başkomiser Veli YILDIZ ile ilgili olarak: Daire Başkanı ve aynı şubede Mesai Büro Amiri olarak görevli Komiser İlker KÖSEOĞLU ile görüşülmüştür.

D) Polis Memuru Hayrullah TAŞBAŞ'ın teşkilatımızdan emekli olduğu için ayrı bir işlem yapılmamıştır.

14

Kanununun 127.'nci ve T.C. Kanununun 102.'nci maddelerinde yer alan zaman aşımları nedeniyle adı geçen hakkında işlem yapılmasının hiçbir hukuki yarar ve sonuç doğurmayacağı için hakkında adli ve idari yönden SORUŞTURMA AÇILMASINA GEREK BULUNMADIĞI,

Ancak, tarikat yanlısı olduğu belirtilen bir personelin, Daire Başkanı olarak halen görev yapmasının, yanlısı olduğu tarikat veya cemaat elemanlarına çeşitli yararlar sağlayabileceği ve faaliyetlerine devam edebileceği nedeniyle adı geçen Recep GÜLTEKİN'in Birim Amiri olarak görevlendirilmemesinin uygun olacağı,

B) Eğitim Daire Başkanlığında Daire Başkanı Yardımcısı olan Fettah ÜNSAL hakkında ileri sürülen "irtical eğilimli" yolundaki iddianın, tahkik bölümünde açıklanan nedenlerle doğru olduğu kanaati hasıl olmuştur. İddianın 1985- 1991 yılları arasındaki dönemle ilgili olarak yer almasıyla idari ve ceza zaman aşımları nedeniyle hakkında işlem yapılmasının hiçbir hukuki yarar ve sonuç doğurmayacağı için hakkında adli ve idari yönden SORUŞTURMA AÇILMASINA GEREK BULUNMADIĞI,

Ancak, irtical eğilimli bir personelin önemli bir Daire olan Eğitim Daire Başkanlığında Daire Başkan Yardımcısı olarak görev yapmasının, irtical eğilimli elemanların Dairelerde ve Okullarda yapılanmalarına sebebiyet vermesinin mümkün olabileceği düşüncesi ile adı geçenin daha az etkili yerde çalıştırılmasının ve ilerideki görevlerinde de birim Amiri olarak istihdam edilmemesinde yarar görüldüğü,

C) İdari ve Mali İşler Daire Başkanlığında görevli Başkomiser Veli YILDIZ hakkında ileri sürülen iddialara ilişkin yeterli delil elde edilemediğinden hakkında HERHANGİ BİR İŞLEM YAPILMASINA YER OLMADIĞI,

D) Güvenlik Daire Başkanlığında Başkomiser olarak görev yapan ve 3 yıl önce emekli olup Altındağ Belediye zabıtasında çalıştığı tespit olunan Hayrullah TAŞBAŞ'ın hakkında HERHANGİ BİR İŞLEM YAPILMASINA YER OLMADIĞI,

E) İstihbarat Daire Başkanlığında görevli Polis Memuru Murat KARDÜZ'ün hakkında ileri sürülen iddialarla ilgisinin bulunmadığı tespit edildiğinden hakkında HERHANGİ BİR İŞLEM YAPILMASINA YER OLMADIĞI,

F) İdari ve Mali İşler Daire Başkanlığında görevli Polis Memuru Muhsin İPKİN'in hakkında ileri sürülen iddialarla ilgisinin bulunmadığı tespit edildiğinden hakkında HERHANGİ BİR İŞLEM YAPILMASINA YER OLMADIĞI,
görüş ve kanaati ile (...2...) nüsha düzenlenen işbu rapor (...9...) sayfa ve (...1...) parça evraktan oluşan dizi pusulasına bağlı olarak sunulmuştur.

İ. Ahmet SARAÇ
İ. Sınıf Emniyet Müdürü
Polis Başmüfettişi

Mustafa MAKTAV
İ. Sınıf Emniyet Müdürü
Polis Başmüfettişi

K. Özgül EZER
İ. Sınıf Emniyet Müdürü
Polis Başmüfettişi

DİZİ PUSULASI

SIRA NO	MİKTARI	CİNSİ
1	2	İnceleme Emri
2	2	Görev Emri
3	2	Görev Emri
4	3	Ankara Em.Md. Ve İstihbarat Daire Başkanlığına yazılan yaz.
5	7	Ankara Emniyet Md.(2812-99), (2193-99sayılı yazıları ve ekl.
6	8	İstihbarat Daire Başkanlığının yazıları ve ekl.
7	2	Personel Daire Başkanlığının Veli YILDIZ ile ilgili yazısı.
8	10	Emniyet Amiri Veli YILDIZ ile ilgili yazışmalar.
9	1	İstihbarat D. Bşk'lığının Murat KARDÜZ ile ilgili yazışmaları.

TOPLAM 37 Adettir.

İşbu dizi pusulası (9) sıra ve (37) parça evrakın ibaret olup, dosya muh tevliyatına uygun olarak hazırlandığı tastik olunur./../06/1999

Ahmet SARAÇ
1. Sınıf Emniyet Müdürü
Polis Başmüfettişi

Mustafa MAKTAV
1. Sınıf Emniyet Müdürü
Polis Başmüfettişi

F. Özgül EZER
1. Sınıf Emniyet Müdürü
Polis Başmüfettişi

Bu kitabın yazarı ZÜBEYİR KINDIRA'nın otomobiline "hırsızlık" görüntüsü altında yapılan müdahale ve saldırı (araçta evrak ve doküman aranması) ve daha sonra aynı otomobilin kundaklanması hakkında polis ve itfaiye tarafından düzenlenen tutanaklar:

MÜRACAAT TUTANAĞI

MÜRACAAT EDENİN

ADI VE SOYADI	Zübeyir KINDIRA
CİNSİYETİ	E
BABA VE ANA ADI	Mehmet-Keşe Fatma
DOĞUM YERİ TARİHİ	Pazarcık-1964
NÜFUS TA KAYITLI OLDUĞU YER	Gaziantep-Şehitkamil
EV ADRESİ VE TELEFONU	Ziyabey cad.2 sok onur sitesi A blok 2/7 TL [illegible]
İŞ ADRESİ VE TELEFONU	Star gazetesi Turan güneş bulvarı no 67 TLF 4207516
MEDENİ HALİ VE TAHSİL DURUMU	Yüksek
MÜRACAATIN ALINDIĞI YER TARİH	10 Nisan polis karakolu 30.10.2000 Saat 01:30

"Ben bugün kendime ait olan 06 D 6112 plakalı Peco marka 1998 model aracımla bugün 30.10.2000 günü saat tahminen 22,00 sıralarında arkadaşlarımla birlikte Köy hizmetleri halı sahasında maç yapmak için geldik,arabamı halı saha yanında bulunan oto parka bıraktım,kapılarını kilitledim,saat tahminen 23.00 sıralarında maç yaptıktan sonra aracıma yanına geldiğimde otomatik sol arka kelebek camının kırılmak suretiyle otoma girildiği ve otomun içinde bulunan Nokya 8110 Cep telefonu ve tahminen 10-15 milyontira paranın çalındığını ayrıca arkadaşım Şenol ATEŞ adına nüfus cüzdanı, para cüzdanı ile cüzdan içerisinde Basın kartı,ehliyeti,kredi kartları 7-8 milyontira para ve [illegible] kaybolduğunu fark ettim.otomdan hırsızlık yapan şahısların yakalanmasını istiyorum.yakalandığında hakkında [illegible] davacı ve şikayetçi olacağım,aracımı kaskoludur,dedi,Müşteki olarak alınan ifadesi okunup, doğruluğu onaylı [illegible] 30.10.2000

Rifat DOĞRU
polis Memuru

Zübeyir KINDIRA
Müşteki

MÜRACAAT ve İFADE TUTANAĞI

İFADE VERENİN
ADI - SOYADI : Zübeyir KINDIRA
CİNSİYETİ : Erkek
BABA VE ANA ADI : Mehmet- Eşe Fatma
DOĞUM YERİ - TARİHİ : Pazarcık-1964
EV ADRESİ VE TEL : Ziyabey Cd.2. Sk. Onur Sitesi A Blk 21/14 Tl:294 22 33
İŞ ADRESİ VE TEL : Star Gazetesi Turan Günеş Bulv. No:67 Tl:491 74 74
NÜFUSA KAYDOLDUĞU YER : Gazi Antep İli Şehit Kamil İlçesi
İFADENİN ALINDIĞI YER : 50 Yıl Karakolu
İFADENİN KONUSU : Ofis Yangını

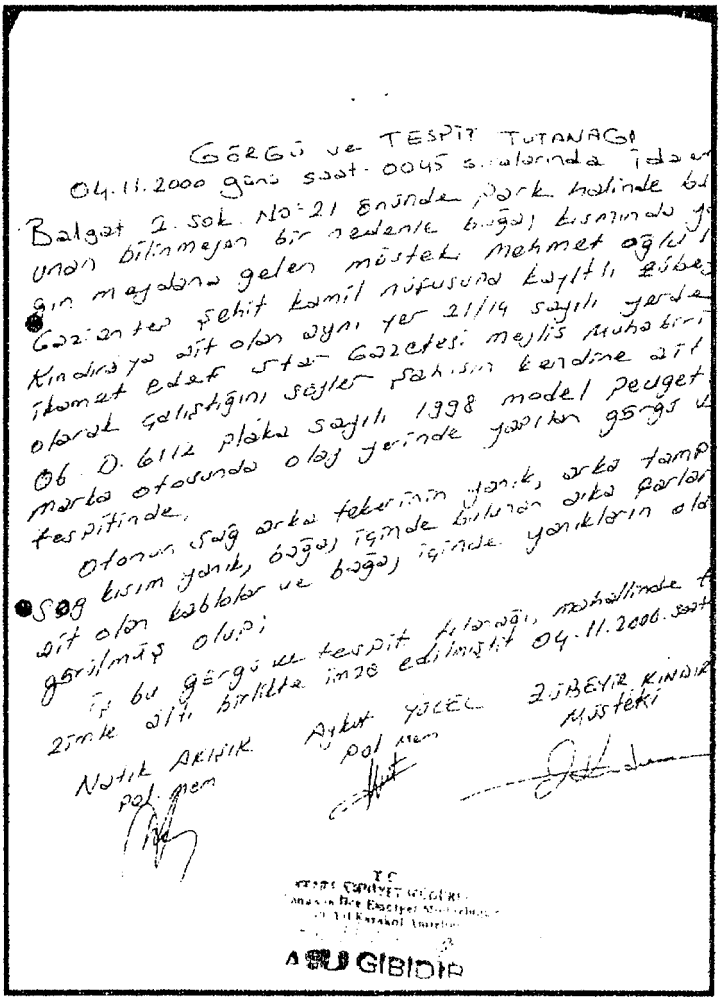
SORULDU : Ben Star gazetesinde parlamento muhabiri olarak görev yapmaktayım. Bu gün akşam saat: 21.00 sıralarında İkametime geldim ve adıma kayıtlı bulunan 06.D 6112 plaka sayılı pejso marka 1998 model aracımı evimin önüne yani 2 sokak üzerine her zaman olduğu gibi park edip ikametime çıktım, saat: tahminen 00.30 sıralarında aynı binada üçüncü katta oturan bir arkadaşım beni telefonla arayıp 'otomatın bulunduğu yerde alevler görüyorum, bir bakarmısın' diye uyarınca oradan bakıldığında gerçektende aracımın bulunduğu yerde alevler gördüm ve hemen aşağı indim ve inen komşulardan su bulmaları konusunda uyardım. aracın yanına geldiğimde aracın öncelikle arka sağ teker, benzin bölümü ve yakın yerinden başlamıştı, benim ile birlikte aynı anda olay mahalline gelen ve Dış İşleri Bakanlığında görevli polisler ile birlikte müdahele ettik ve yangını söndürdük. Sonuç itibariyle aracın arka kısmı, tamamen yanmış durumdadır. Aracımı kaskoluydu. Bu olay her hangi bir teknik arızadan veya bir kısa devreden çıkmış bir yangın değildir. Kesinlikle kasıtlı olarak yakıldığına inanıyorum, şu anda şüphe ettiğim birileri konusunda bir şey söyleyemesem ancak olayın bir kundaklama olduğundan eminim. Daha sonra yaptığım araştırmada ' bana durumu telefonla bildiren komşum ora gelirken az ilerde bir aracın farları yanık bir şekilde beklediğini ancak plakasına bakmadığını, hemen eve çıkıktan sonrada yangını fark ettiğini ancak yangının nasıl ve kim tarafından yakıldığını görmediğini beyan etmiştir'. Olayın polis tarafından araştırılarak olayın faili veya faillerinin tesbit yakalanarak haklarında gerekli yasal işlemin yapılmasını ve olayın açığa çıkartılmasını istiyorum ve yapan kişi veya kişiler hakkında davacıyım dedi ve alınan ifadesini okudu, imzası ile tasdik etti. 04.11.2000

Adem NAZLI
Katibiser

Hami GÖNÜLAL
Polis Memuru

Zübeyir KINDIRA
Müşteki

T.C.
EMNİYET MÜDÜRLÜĞÜ
Asayiş Şube Emniyet Müdürlüğü
Karakol Amirliği
A[illegible] GİBİDİR

GÖRGÜ ve TESPİT TUTANAĞI

04.11.2000 günü saat 0045 sularında idare
Balgat 2. sok. No:21 önünde park halinde bu
unun bilinmeyen bir nedenle bagaj kısmında y
gin maydana gelen müştek Mehmet oğlu
Gaziantep şehit Kamil nüfusuna kayıtlı, esbe
kiraya ait olan aynı yer 21/4 sayılı yerde
ikamet eden ve Gazeteci meşlek sahibi
olarak çalıştığını söyler şahsın kullanına ait
06 D 6112 plaka sayılı 1998 model Peuget
marka otosunda olay yerinde yapılan görgü ve
tespitinde,

Otonun sağ arka tekerinin yanık, arka tampo
sağ kısım yanık, bagaj içinde bulunan arka parlar
gerilmiş olup,

Bu görgü ve tespit tutanağı, mahallinde t
zimle altı birlikte imza edilmiştir 04.11.2000 saat

Nafiz AKBIK
Pol. Mem

Aykut YÜCEL
Pol. Mem

ZÜBEYİR KINDIR
Müşteki

T.C.
[illegible]
[illegible]

GİBİDİR

T.C.
Ankara Büyükşehir Belediye Başkanlığı
İtfaiye Müdürlüğü

DİĞER HİZMETLER RAPORU

Olayın Türü	HASAR TESBİT RAPORU (Yangın)		
Olayın Tarihi: 04/11/2000	Kayıt Tarihi: 10.11.2000	Kayıt Sıra No.: 15610	
Bildirimi Verenin	Adı Soyadı: Zübeyir KINDIRA	Tel.	
Bildirim Sıra No.:	Bildirim Saati:		
Bildirim Alanın	Adı Soyadı:		
Bildirilen Adres	Ziyabey Caddesi 2.Sokak Onur Sitesi A.Blok Önü		
Doğru Adres	Aynı		
Giden Ekibin	Amiri Ramazan ATASAYAR		
	Araç Sayısı: 1	Çıkış Saati:	
	Personel Sayısı 2	Üst Amir:	

Yapılan Çalışma: Zübeyir KINDIRA'nın 6 Kasım 2000 tarihli ve 15272 sayılı dilekçesinde 04.11.2000 tarihinde Ziyabey caddesi 2.Sokak Onur sitesi A Blok önünde kendisine ait 06 D 6112 plakalı 1998 model Pejo marka otonun park halinde iken yangın çıktığı kendi imkanlarıyla söndürmeleri sonucu aracında hasar meydana geldiğinden yangının çıkış nedeni ve hasar tesbiti istendiğinden,6 Kasım 2000 tarihinde araç üzerinde yapmış olduğum incelemede,Pejo marka aracın sağ arka lastiği ve sağ arka çamurluk,arka tampon üzerine kimliği bilinmeyen kişi yada kişilerce yanıcı,parlayıcı madde dökülerek kasten yakılmış olduğu,yangınında bu nedenle çıktığı kanaatindeyim.

HASAR DURUMU:1 adet sağ arka Lastik,Jant ve kapağı, 1 adet arka tampon, 1 adet arka sağ çamurluk,Bagaj zemini,fitil lastiği,şapkalığı,Çamurluk iç davlumbazı,Çamurluk iç kaplama tamamen yanmrak,Bagaj kapını ve sağ arkası kısmı kısmen yanarak hasar görmüştür.

Varsa	Ölü	Yaralı	Ekibin	Dönüş Tarihi: 06/11/2000	Saati:
Halk				Araç, Gereç Kaybı:	
İtfaiyeci				1.Erkek 0 Kadın 1.POSTA	

RAPORU DÜZENLEYEN
Gitmişse Üst Amir

Ekip Amiri
Ramazan ATASAYAR

ONAYLAMA

ASLI GİBİDİR
15/11/2000

MÜRACAAT VE GÖRGÜ TESBİT TUTANAĞI

POLİS BİRİMİ	10-NİSAN POLİS KARAKOLU
SUÇ NO	
SUÇ YERİ	EV ( ) İŞYERİ ( ) RESMİ DAİRE ( ) OTODAN (X) DİĞER ( )
SUÇ YERİ ADRESİ	Eskişehir yolu Köyhiz Genel müd Spor tesisleri oto park.
SUÇ YÖNTEMİ	Cam kırmak suretiyle 06 Q 6118 plakalı
SUÇUN TARİH VE SAATİ	31.10.2000 23 ²⁰ peşo oto
MÜŞTEKİNİN ADI VE SOYADI	Zübeyir KINDIRA
BABA ADI	Mehmed.
DOĞUM YERİ VE TARİHİ	Pazarcık 1964.
EV ADRESİ VE TELEFONU	
İŞ ADRESİ VE TELEFONU	Star Gazetesi Tuzgöneş bul. 67. Tel: 491347
TEKNİK İNCELEME	YAPILDI (X) YAPILMADI ( )
YAPILAN İŞLEMLER	PARMAKİZİ (X) FOTOĞRAF ( ) KROKİ ( ) DİĞER ( ) DİĞER
İNCELEME EKİBİNİN KODU	
SUÇ YERİ GÖRÜNÜMÜ	otonun sol arka camı kırık otonun içi değişik korpada kapağı kırık.
GİRİŞ YERİ VE YÖNTEMİ	Sol arka camı kırmak suretiyle
ELDE EDİLEN SUÇ ALETİ	yok
ŞÜPHELİ ŞAHIS BİLGİSİ	
ÇALINAN EŞYA BİLGİLERİ	1 Adet Nokia 8110 cep Tel 1 Adet marka Sonok ATEŞ adına kimlik ve cüzdan ve kartlar miktarı bilinmeyen para.
MADDİ ZARAR (TL)	
OLAY YERİNİN SİGORTASI	VAR (X) YOK ( )

Yukarıda açık kimliği yazılı Zübeyir KINDIRA ..... hırsızlık olayının müşteksi olarak alınan ifadesinde; çalınan eşyamın bulunarak tarafıma teslimini, hırsızlık yapan F.M şahıs ve ya şahısların yakalanmasını istiyorum. Sanıklar hakkında davacıyım. Gereği üzerine iş bu tutanak olay yerinde tanzim edilerek birlikte imzalandı 01.11.2000 Saat: 01 ¹⁵

Ekip Amiri	Polis Memuru	Müşteki
Abdullah YÜKSEL	Hakan ÖZKAN	Zübeyir KINDIRA

CEMAATİN COPLARI

ZÜBEYİR KINDIRA

Kendi alanında bir klasik ve kaynak kitap olan Fetullah'ın Copları kitabının yazarı Zübeyir Kındıra'dan yeni bir belge kitap...

10 yıl önce Fetullah'ın Copları yayınlandığında komiser, amir rütbesindeki yüzlerce şakirt polisin sayısı binleri aştı ve müdür oldular. Işık Evlerinden yetişip Emniyet Teşkilatının en önemli birimlerinin başına geçtiler. İstihbarat gibi en önemli Daire'nin başkanlığına bile sicilinde 'Fetullahçı' yazan biri oturdu...

CIA tavassutlu Fetullah Gülen de Türkiye gündemine etki eden en önemli isimlerden biri konumuna yükseldi ve Hocaefendi oldu...

Hanefi Avcı başta, o günlerde cemaatin değirmenine su taşıyan bir çok kişi bugün; cemaatin yasa dışı-gizli dinlemelerinden, uydurma operasyonlarından, iftiralarından, sahte belge ve bilgi üretmesinden, toplumu ve yargıyı yönlendirmesinden şikayetçi!

Ama geç kaldılar...

Yıllar önce devletteki cemaat örgütlenmesini ilk kez gündeme getiren Kındıra, şimdi de Cemaatin Copları ile arşivlerde unutulmaya bırakılan bilgi ve belgeleri gündeme taşıyor.

Işık evlerinde yetişen şakirt polislerin isim listelerini, bölge, şehir, semt ve kurum imamları ve örgüt şemasını, müfettişlerin soruşturmalarını, cemaat kadrolarının karşı ataklarını bu kitapta bulacaksınız. Cemaatin bugün ulaştığı maddi ve siyasi güce, kadrolaşmasının vardığı noktaya, polis içinde ve dışında yaptığı operasyonların perde arkasına, AKP iktidarı sürecinde nasıl gelişip güçlendiklerine ilişkin soruların yanıtlarını da bulacaksınız.

Cemaatin Copları'nı okurken; "Türkiye'de neler oluyor?" diye soracaksınız...
Ve çocuklarınızın geleceği için çok korkacaksınız!

Bu kitabı satın alırken ve okurken dikkatli olun...
Çünkü
Coplar sizi izliyor,
Copların kulakları sizi dinliyor...

ISBN 978-9944-337-27-4

15 TL

Togan yayıncılık